

Vlaams
Parlement

stuk **1978** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 8 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

betreffende het landbouw- en visserijbeleid

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 6 juli 2012	53
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV).....	89
Voorontwerp van decreet d.d. 7 december 2012	105
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer	141
Advies van de Raad van State	149
Ontwerp van decreet	177

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE BESPREKING**A. Achtergrond en situatieschets**

Het landbouw- en zeevisserijbeleid is in verschillende etappes geregionaliseerd. Een eerste belangrijke pakket landbouwbevoegdheden is aan de gewesten toebedeeld bij bijzondere wet van 16 juli 1993. In de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) werd toen een artikel 6, §1, V, ingevoegd dat luidde als volgt:

“V. Wat het landbouwbeleid betreft:

- 1° de toepassing, in het kader van het Landbouwfonds, van de Europese maatregelen inzake het landbouwstructuurbeleid met betrekking tot:
 - de specifieke steun voor de landbouw in probleemgebieden;
 - de plattelandontwikkeling;
- 2° het Landbouwinvesteringsfonds;
- 3° de aanvullende of suppletieve hulp aan landbouwbedrijven;
- 4° het promotiebeleid;
- 5° de toepassing van de Europese maatregelen in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die betrekking hebben op het leefmilieu en op de landinrichting, de bosbouw en het natuurbehoud.

Voor andere dan de in het eerste lid, 1°, bedoelde aangelegenheden worden de Gewesten betrokken bij het beheer van het Landbouwfonds.”.

Met betrekking tot deze vroeg geregionaliseerde landbouwbevoegdheden werd al een eigen decretaal kader uitgewerkt onder meer bij:

- artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994;
- artikel 10 van het decreet van 7 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen;
- het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector;
- het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Bij de regionalisering bij bijzondere wet van 13 juli 2001 werd het landbouw en zeevisserijbeleid bijna in totaliteit een gewestelijke bevoegdheid, met uitzondering van een aantal uitdrukkelijk vermelde aangelegenheden die een federale bevoegdheid zijn gebleven. Wat het zeevisserijbeleid betreft, moet trouwens worden opgemerkt dat voor 13 juli 2001 uitsluitend het investeringsbeleid was geregionaliseerd.

Artikel 6, §1, V, BWHI luidt nu als volgt:

“V. Het landbouwbeleid en de zeevisserij, onverminderd de federale bevoegdheid inzake:

- 1° de normering en de daarop toepasbare controle inzake de kwaliteit van de grondstoffen en de plantaardige producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen;
- 2° de normering en de daarop toepasbare controle inzake de diergezondheid, het dierenwelzijn en de kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen;
- 3° de inkomensvervangende maatregelen bij vervroegde uittreding van oudere landbouwers;

4° het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, met dien verstande dat de gewesten in zijn schoot beschikken over een gegarandeerde en significante vertegenwoordiging.

Het akkoord van de betrokken gewestregeringen is vereist voor de maatregelen van de federale overheid inzake dierenwelzijn die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.”.

Wat de aangelegenheden betreft die sinds de regionalisering van 2001 aan de gewesten toekomen, vindt het beleid van de Vlaamse Regering vaak nog rechtsgrond in de federale wetten die dateren van voor de regionalisering. Dat zorgt ervoor dat het decretaale kader voor het landbouw- en zeevisserijbeleid op dit ogenblik niet alleen over verschillende decreten is verspreid, maar tevens te vinden is in verschillende wetten. Die wetten bieden na de regionalisering niet alleen rechtsgrond voor het Vlaamse landbouwbeleid, maar blijven ook gelden voor de resterende federale landbouwbevoegdheden. Binnen die wetten hebben bepaalde artikelen zowel betrekking op federale als gewestelijke bevoegdheden. Een wijziging die door de federale overheid of de gewesten aan die wetten wordt aangebracht, staat dan ook bijna altijd op gespannen voet met de bevoegdheidsverdelende regels.

In uitvoering van het Vlinderakkoord worden momenteel het dierenwelzijn, de pachtwetgeving, het Landbouwrampenfonds en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) geregionaliseerd.

Voornoemde aangelegenheden worden niet uitdrukkelijk in dit decretaal initiatief opgenomen. Het Vlinderakkoord is immers nog niet vertaald in een wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Bovendien is het raadzaam niet onmiddellijk bij een regionalisering een decretaal kader uit te werken. Dit moet immers worden doordacht, bij voorkeur na het verwerven van grondige dossierkennis en beleidsmatige ervaring in de betrokken aangelegenheid.

In het decreet zijn wel de nodige bepalingen opgenomen die het de Vlaamse Regering mogelijk moeten maken al uitvoering te geven aan de verdere regionalisering van het landbouwbeleid, zoals voorzien in het vlinderakkoord. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 4, punt 1°, van het ontwerp aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden alle maatregelen te nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten. Deze delegatie zal ook een rechtsgrond bieden voor de materies die in uitvoering van het Vlinderakkoord aan de gewesten worden toebedeeld. Verder hoeft het geen betoog dat het oude federale wettelijke kader ook na de regionalisering aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid zal bieden om op korte termijn een beleid te voeren. Op lange termijn zullen ook deze federale wetten tot een Vlaams decretaal kader worden omgevormd en deel uitmaken van het gecoördineerde decretaale kader. Het is daarenboven belangrijk erop te wijzen dat dit decreet gelezen moet worden binnen het kader dat artikel 6, §1, BWHI biedt.

B. Doelstelling van dit regelgevend initiatief

Dit decreet wil in eerste instantie het nog bestaande wettelijke kader dat betrekking heeft op de gewestelijke landbouwbevoegdheden omvormen tot een decretaal kader. Dit komt de rechtszekerheid ten goede en voorkomt verwarring over de draagwijdte van de artikelen die zowel Vlaamse als federale bevoegdheden aangaan.

In tweede instantie bevat dit decreet ook een aantal bepalingen die al in decreten zijn opgenomen, maar in functie van een betere leesbaarheid en toepasbaarheid in dit decreet worden herschikt en in beperkte mate gewijzigd. Het gaat hier met name om het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw. In diezelfde optiek worden een aantal decretaale bepalingen ook gewijzigd, met name de decretaale bepalingen waar- bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), het Financieringsinstrument voor de

Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA) en het Fonds voor Landbouw en Visserij worden opgericht. Het gaat ook hier niet om verregaande inhoudelijke wijzigingen, maar veelal om technische aanpassingen die de leesbaarheid en toepasbaarheid moeten verbeteren.

Ten slotte moet voorliggend decreet leiden tot de coördinatie van het integrale decretale kader inzake het landbouw- en visserijbeleid in één tekst. Daartoe is achteraan het decreet een coördinatie- en wijzigingsmachtiging opgenomen.

Het is ten slotte belangrijk er op te wijzen dat de hieronder besproken decretale bepalingen altijd gelezen en geïnterpreteerd moeten worden in het licht van de bevoegdheidsverdelende regels, vermeld in artikel 6, §1, BWHI. Het is geenszins de bedoeling om verder te gaan dan de bevoegdheden die de bijzondere wetgever inzake het landbouwbeleid en de zeevisserij aan de gewesten heeft toebedeeld.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

Artikel 1 vermeldt dat dit decreet zowel een gewest- als een gemeenschapsmaterie regelt.

Dit decreet regelt immers niet alleen de gewestmateries, vermeld in artikel 6, §1, V, BWHI, maar regelt tevens een aantal landbouw- en zeevisserijgerelateerde gemeenschapsmateries, onder meer deze vermeld in artikel 4, punt 12° (post-scolaire vorming) en punt 16° (beroepsomscholing), BWHI.

Artikel 2

In artikel 2 worden een aantal begrippen nader gedefinieerd. Daarbij worden een aantal nieuwe definities ingevoerd en worden een aantal definities overgenomen van:

- de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten (aquacultuur);
- de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt (grondstoffen, hoofdzakelijke hoedanigheid);
- de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren (fokdier, register, stamboek).

Wat aquacultuur (1°) betreft, wordt aangegeven dat het niet alleen om dieren en planten gaat, maar ook om micro-organismen. Bovendien wordt uitdrukkelijk aangegeven dat het om alle delen, geslachtscellen, zaadcellen, eicellen of propagulen gaat.

Een belangrijke beperking is dat het alleszins om organismen moet gaan die kans maken op overleving en reproductie, waarbij technieken worden gebruikt om de aangroei van die organismen te verhogen tot boven de natuurlijke capaciteiten van het milieu.

De etiketteringsvoorschriften (2°) worden gedefinieerd als de aanduidingen op en de vorm van de merken, verzegelingen, labels, verpakkingen, etiketten, getuigschriften, facturen, certificaten, attesten, bordjes, tekens, benamingen die aangebracht moeten of mogen worden ter aanduiding van bepaalde kwaliteits- of foktechnische eigenschappen, zonder dat hiermee een sanitair oogmerk wordt nagestreefd.

Onder grondstoffen (4°) worden zowel het teeltmateriaal van plantaardige als van dierlijke oorsprong begrepen. Onder teeltmateriaal van plantaardige oorsprong worden ook

schimmels begrepen. Met teeltmateriaal van dierlijke oorsprong worden sperma, eicellen, embryo's en dergelijke bedoeld. Daarnaast omvat het begrip grondstoffen ook elke stof die de plantaardige en dierlijke productie beoogt te beschermen, te verbeteren of te bevorderen, met inbegrip van elk substraat voor plantencultuur of dierenvoerders. Er wordt in het ontworpen artikel uitdrukkelijk aangegeven dat het grondstoffenbeleid dat in uitvoering van dit decreet wordt gevoerd, zich beperkt tot de kwaliteitsaspecten van die grondstoffen. Wat het sanitaire aspect betreft, is de federale overheid immers bevoegd. Met deze verduidelijking wordt uitdrukkelijk aangegeven dat binnen de gewestelijke bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 6, §1, V, BWHI wordt gebleven. In haar advies 47.815/VR/3 van 23 maart 2010 heeft de Raad van State de contouren van de gewestelijke landbouwbevoegdheid verder verduidelijkt. Volgens de Raad van State is het de bedoeling van de bijzondere wetgever geweest om 'het beleid inzake de kwaliteit' over te dragen aan de gewesten en om aan de federale overheid de bevoegdheid inzake het sanitaire beleid voor te behouden. Deze afbakening van bevoegdheden is niet expliciet vermeld in de bijzondere wet en is het gevolg van de zeer ruime opvatting van het voorzorgsbeginsel die de bijzondere wetgever hanteerde toen hij het criterium van de 'veiligheid van de voedselketen' in de bijzondere wet inschreef. Het voorzorgsbeginsel impliceert dat aangezien het niet mogelijk is om met zekerheid te bepalen of een planten- of dierenziekte een gevaar kan inhouden voor de volksgezondheid, de federale overheid bevoegd is om een globaal sanitair beleid te voeren, ongeacht of een ziekte al dan niet wordt erkend als schadelijk voor de mens. Zelfs voor ziekten waarvan volgens de huidige stand van de wetenschap mag worden aangenomen dat ze enkel gevolgen hebben voor de kwaliteit van de plantaardige of dierlijke producten en niet voor de gezondheid van de mens, blijft de federale overheid volgens de Raad van State bevoegd.

De hoofdzakelijke hoedanigheden (5°) zijn enerzijds de kwaliteitsnormen die vastgesteld zijn voor de grondstoffen en de productie en anderzijds alle etiketteringsvoorschriften.

Het begrip minister (6°) behoeft geen verdere toelichting.

De begrippen 'register' (7°), 'stamboek' (8°), en 'fokdier' (3°) spelen een belangrijke rol in de fokkerij. Die definities vermeld in dit artikel stemmen inhoudelijk overeen met de definities die opgenomen zijn in artikel 1 van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, zoals gewijzigd bij decreet van 12 december 2008. Er is slechts getracht de leesbaarheid van de definities te verbeteren, met name door het weglaten van de verwijzingen naar de respectievelijke Europese beschikkingen. Onder fokdier (3°) wordt elk dier bedoeld dat opgenomen is in een stamboek of register en dat bestemd is voor de fokkerij. Zoals uitdrukkelijk aangegeven valt elke dier dat cumulatief aan de volgende voorwaarden voldoet onder deze definitie:

- opgenomen in een stamboek of register; en
- bestemd voor de fokkerij.

Het kan bijvoorbeeld gaan om runderen, inclusief buffels, paarden, ezels en kruisingen daarvan, pluimvee en loopvogels, varkens, geiten en schapen, hertachtigen, konijnen, maar ook om gezelschapsdieren, zoals honden en katten en andere dieren.

Artikel 3

Artikel 3 omschrijft het toepassingsgebied van het decreet. Het toepassingsgebied van het decreet wordt bepaald door het samenlezen van de sectoren, vermeld in §1, eerste lid, en de activiteiten, vermeld in §1, tweede lid, binnen de vermelde sectoren.

In de eerste paragraaf worden volgende sectoren vermeld:

- 1° de landbouw, waaronder akkerbouw en veeteelt begrepen wordt;
- 2° de tuinbouw, waaronder de groenteteelt, fruitteelt, sierteelt, wijnbouw en boomkwekerij begrepen worden;

- 3° het houden, kweken of fokken van dieren bestemd voor menselijk gebruik, het plattelandsbeheer of ten dienste van de landbouw, tuinbouw of visserij;
- 4° de aquacultuur en de zeevisserij. Dit decreet is slechts van toepassing op de zeevisserij die beoefend wordt door:
- a) de Belgische vissersvaartuigen in de communautaire wateren (zijnde de territoriale zee en de exclusieve economische zone van de verschillende kustlidstaten) en in de volle zee. Vanzelfsprekend worden onder de communautaire wateren ook de Belgische territoriale zee en de Belgische exclusieve economische zone begrepen;
 - b) andere vissersvaartuigen in de territoriale zee en de exclusieve economische zone. Naar aanleiding van de parlementaire voorbereiding bij de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende de overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen verklaarde de minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie in de bevoegde Senaatscommissie het volgende: “Dit wetsontwerp beoogt (...) de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de gewesten met betrekking tot activiteiten die op een bepaalde plaats worden uitgeoefend. Zij betreft dus niet de eigendom of een grondgebied. (...) Het ontwerp maakt het mogelijk dat de gewesten – in de praktijk enkel het Vlaams Gewest – een decreet kunnen aannemen in verband met de zeevisserij. Deze norm zal dan ook gelden voor de activiteiten van vissers die zich op zee, op het continentaal plat of in de internationale wateren bevinden.”. De Raad van State bevestigt in haar advies bij dit voorontwerp van decreet dat daaruit kan worden afgeleid dat de normen inzake zeevisserij die het Vlaamse Gewest aanneemt, ook uitwerking hebben als de activiteit buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest plaatsheeft. De Raad stelt terecht dat “In dat geval lijkt het bevoegdheidsrechtelijk aanknopingspunt in de eerste plaats te zijn: vissersvaartuigen die onder Belgische vlag varen en die als uitvalsbasis een in het Vlaamse Gewest gelegen haven hebben.”;
- 5° het plattelandsbeheer en de plattelandsontwikkeling. Het begrip plattelandsbeheer omvat niet alleen de activiteiten kaderend in de plattelandsontwikkeling, maar ook bijvoorbeeld de dienstverlening die door landbouwers wordt verricht en die verder gaat dan landbouwactiviteiten in de enge zin. Het kan bijvoorbeeld gaan om het verrichten van groene diensten. Het toepassingsgebied kadert vanzelfsprekend wel enkel binnen het agrarisch plattelandsbeleid. Hieruit vloeit voort dat het Vlaams Plattelandsfonds buiten het toepassingsgebied van dit decreet valt en dan ook geen deel zal uitmaken van de Vlaamse codex Landbouw en Visserij;
- 6° de land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving. De Vlaamse overheid wenst de land- en tuinbouwactiviteiten op het volledige Vlaamse grondgebied te ondersteunen en waar nodig te reguleren, dus ook deze uitgeoefend in een stedelijke omgeving. De land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving worden uitdrukkelijk vermeld om uitdrukkelijk aan te geven dat ook niet-klassieke land- en tuinbouwactiviteiten die niet op het platteland plaatsvinden, maar in een verstedelijkte omgeving, eveneens onder het toepassingsgebied van dit ontwerp vallen. Ook dergelijke activiteiten maken het voorwerp uit van het Vlaamse landbouwbeleid;
- 7° de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet- en de verwerkende sector voor landbouw-, tuinbouw en visserijbedrijven. Tot de toeleverende sector behoort eveneens de productie van de grondstoffen, bestemd voor de sectoren, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid.

Volgende activiteiten in de betrokken sectoren worden onder meer door dit decreet gevisseerd:

- 1° het ondersteunen, onder meer door toelevering, verwerking, verhandeling, promotie en andere vormen van omkadering van dierlijke en plantaardige producten, gewassen, dieren, levensmiddelen, andere producten en diensten in functie van de landbouw, tuinbouw en visserij. Hier wordt onder meer ook het verhandelen van sperma, eicellen en embryo's mee bedoeld. Zoals hierboven aangegeven omvat het verhandelen, het in

- de handel brengen, zijnde de verkoop, het bezit met het oog op verkoop, het aanbieden voor verkoop en iedere beschikbaarstelling, levering of overdracht van materiaal aan derden met het oog op commercieel gebruik, tegen of zonder vergoeding. Daarnaast valt ook het vervoer, transport, opslaan en conditioneren hieronder;
- 2° de adviesverlening aan de actoren, actief in de sectoren vermeld in paragraaf 1. De adviesverlening kan betrekking hebben op tal van materies. Zo kan het onder meer gaan om advies op het vlak van milieukundig beheer, bedrijfsleiding, bedrijfsvoering, arbeidsveiligheid, commercialisering van producten, ondernemerschap, kortom alle vormen van bedrijfsadvies;
- 3° de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten. Hiermee wordt bijvoorbeeld bedoeld op hoeveverkoop van de zelfgeproduceerde landbouwproducten, het produceren van meerdere soorten landbouwproducten, produceren van bepaalde nicheproducten;
- 4° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten in de richting van landbouw met verbrede doelstellingen, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket. Het belangrijkste onderscheid tussen punt 3° en 4° is dat de activiteiten vermeld onder 3° nog landbouwactiviteiten zijn, terwijl het onder 4° ook gaat om niet-landbouwactiviteiten. Als voorbeeld van dit laatste punt kunnen bijvoorbeeld hoevetoerisme, zorgboerderijen en dergelijke worden vermeld;
- 5° het in een goede landbouw- en milieuconditie houden van gronden. Hieronder worden de mogelijke acties begrepen die onder meer ondernomen worden in het kader van het bestrijden van bodemerosie, het verbeteren van de bodemstructuur, de organische stof in de bodem, het minimaal onderhoud en waterbescherming en waterbeheer enzovoort.

De tweede paragraaf legt de verhouding vast tussen voorliggend decreet enerzijds en het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen (het Ggo-decreet) en zijn uitvoeringsbesluiten anderzijds. Hierbij speelt het adagium *lex specialis derogat lege generali*, ofte de uitzondering primeert op de algemene regel. De bepalingen van voorliggend decreet (*lex generalis*) zullen van toepassing zijn op de teelt van genetisch gemodificeerde gewassen voor zover het Ggo-decreet en zijn uitvoeringsbesluiten (*lex specialis*) er niet van afwijken. Als met andere woorden het Ggo-decreet een bepaalde situatie niet regelt, dan is niettemin voorliggend decreet van toepassing.

Artikel 4

Artikel 4 van het ontwerp biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om binnen het toepassingsgebied van het decreet reglementair op te treden. Er wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de Vlaamse Regering van deze mogelijkheid slechts gebruik kan maken binnen de bevoegdheden die krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan het Vlaamse Gewest zijn toebedeeld. Er wordt hierbij niet alleen verwezen naar artikel 6, §1, V, van de bijzondere wet maar ook naar artikel 6, §1, VI, van voornoemde bijzondere wet. Een aantal materies die door de bijzondere wetgever als economische materie worden geduid, worden in Vlaanderen immers als landbouwmaterie door het beleidsdomein Landbouw en Visserij opgenomen.

Dit artikel geldt onverminderd de specifieke delegaties die verder in het decreet zijn voorzien.

De specifieke delegaties die verder in het decreet zijn voorzien, gaan vanzelfsprekend evenmin verder dan bevoegdheden die krachtens voornoemde bijzondere wet aan het Vlaamse Gewest zijn toebedeeld.

Samenvattend kan gesteld worden dat dit artikel enerzijds een aantal nieuwe delegaties omvat en anderzijds een aantal rechtsgronden overneemt van:

- de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten;
- de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt.

De nieuwe delegaties houden reeds rekening met de nieuwe klemtonen die in het nieuwe Europese Gemeenschappelijk Landbouwbeleid gelegd zullen worden, zoals risicobeheer.

Het ontwerp bepaalt uitdrukkelijk (1°) dat de Vlaamse Regering ten aanzien van de activiteiten die in artikel 3, §1 worden vermeld en ten aanzien van de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, alle maatregelen kan nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten. Dit is een belangrijke delegatie, aangezien het gros van de Vlaamse landbouw- en zeevisserijregelgeving tot stand komt in uitvoering van EU-regelgeving. De delegatie is noodzakelijk om snel en efficiënt uitvoering te geven aan Europese richtlijnen, verordeningen en beschikkingen. Zoals hierboven al aangegeven zal dit punt de Vlaamse Regering ook in staat stellen maatregelen te nemen voor de uitvoering van de landbouwmateries die het voorwerp uitmaken van een toekomstige staatshervorming.

Verder wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om:

2° de voorwaarden te bepalen voor:

- a) alle handelingen die verricht zijn in het kader van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en die handelingen of de steller van die handelingen onderwerpen aan een voorafgaande keuring, erkenning of machtiging, en de voorwaarden tot verlening, wijziging, behoud, verlenging, inperking, uitbreiding, schorsing, opheffing en intrekking van de erkenning of machtiging bepalen;
- b) de samenstelling, kwaliteit, eigenschappen, echtheid en zuiverheid van ras, indeling, hoeveelheid, maat, gewicht, vorm, toestand, oorsprong, herkomst, en de analyse van de producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, voor zover die opgelegd worden ter verbetering van de kwaliteit of van de fotechnische eigenschappen;
- c) etiketteringsvoorschriften;
- d) de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij-, en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en kwaliteit en consumentenbelangen. Wat de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud betreft, kan onder meer worden verwezen naar klimaatverandering, biodiversiteit, watermanagement, bodemgebruik, gebruik van natuurlijke hulpbronnen en dergelijke meer. Deze delegatie doet geen afbreuk aan de federale bevoegdheid inzake voedselveiligheid, consumentenrecht en dergelijke. Deze delegatie strekt er immers niet toe de Vlaamse Regering de mogelijkheid te bieden regels inzake voedselveiligheid uit te werken. De bedoeling van de delegatie is het voor de Vlaamse Regering mogelijk te maken enerzijds steun te verlenen om de sectoren in staat te stellen onder meer federale normen na te leven. Anderzijds biedt het de Vlaamse Regering de mogelijkheid de toekenning van bepaalde steun van het voldoen aan bepaalde maatschappelijke verwachtingen – al dan niet vertaald in federale regelgeving – afhankelijk te maken. Een voorbeeld hiervan zijn op dit ogenblik de randvoorwaarden waaraan de landbouwers moeten voldoen willen ze voor directe steun in aanmerking komen. In het kader van het nieuwe gemeenschappelijke landbouwbeleid zal de steun nog meer gekoppeld worden aan de naleving van voornoemde maatschappelijke verwachtingen;

- 3° alle maatregelen te nemen voor de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen, voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard;
- 4° alle maatregelen te nemen voor de kwaliteitsbewaking ten aanzien van de activiteiten vermeld in artikel 3, §1;
- 5° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vast te stellen die worden gevorderd voor de uitvoering van de maatregelen, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en het bedrag ervan bepalen. Het besluit betreffende die verplichte bijdragen treedt in werking onder de opschortende voorwaarde van parlementaire bekrachtiging en wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.

Deze procedure vormt een alternatieve toepassing van het fiscale legaliteitsbeginsel. Krachtens dit beginsel is het bepalen van de regels inzake belastingen een zaak van de decreetgever. Het Grondwettelijk Hof aanvaardt in welbepaalde omstandigheden dat met een dergelijk mechanisme wordt gewerkt, waarbij ondanks het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, essentiële elementen van de belasting toch door de uitvoerende macht wordt bepaald. Dat is met name het geval wanneer de decreetgever zich in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet in staat zou stellen om met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken. In casu wordt met deze regelgeving veelal uitvoering gegeven aan Europese regelgeving, waarbij de niet tijdige uitvoering aanleiding kan geven tot Europese sancties. Vaak zal het ook gaan om het leveren van een bijdrage in controlekosten. Het eerst uitwerken van een decreet zou die tijdigheid veelal in het gedrang kunnen brengen;

- 6° het beleid inzake landbouw, zeevisserij of aquacultuur te diversifiëren ten aanzien van een nader te bepalen sector, deelsector, doelgroep of regio. Hierdoor kan bijvoorbeeld een ondersteunend beleid gevoerd worden ten aanzien van jonge landbouwers, starters enzovoort;
- 7° risicobeheer te ondersteunen. Hierbij is het de bedoeling om invulling te geven aan een beleid om de risico's waarmee de actoren uit de landbouw- en visserijsectoren geconfronteerd worden te identificeren en een beleid uit werken om hiermee om te gaan, zowel preventief als curatief. Ook het nieuwe Gemeenschappelijke Landbouwbeleid zal hier in de toekomst op inzetten en instrumenten voor aanreiken;
- 8° alle maatregelen te nemen voor de organisatie van de indeling en de weging van de geslachte runderen, varkens en schapen.

Artikel 5

In artikel 5 is voorzien in het recht in hoofde van de rechtstreekse professionele verkrijger van grondstoffen of producten om monsterneming en analyse af te dwingen. Het gaat hier om een loutere overname uit een bestaande regeling, zijnde artikel 3 van de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt.

In paragraaf twee wordt verduidelijkt dat met dit artikel binnen de grenzen van de gewestelijke bevoegdheden gebleven wordt en dat de vermelde analyse enkel betrekking kan hebben op de kwaliteit van grondstoffen of producten.

Artikel 6

De-minimis is een vorm van staatssteun waarbij de Europese Commissie veronderstelt dat steun die een landbouwer ontvangt beneden een bepaald plafond, niet marktverstoring is en daarom ook niet hoeft te worden aangemeld. Het huidige plafond is vastgelegd op 7500 euro per landbouwer per drie jaar en omvat de gecumuleerde de-minimissteun die een landbouwer uit verschillende maatregelen heeft ontvangen. Maatregelen onder Pijler I en Pijler II van het Gemeenschappelijke Landbouwbeleid vormen geen de-minimissteun, net zo min als maatregelen die gedekt zijn door een goedkeuringsbeschikking volgens een van de staatssteunverordeningen.

Verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector stelt dat de lidstaat de verantwoordelijkheid draagt om ervoor te zorgen dat de landbouwer het plafond niet overschrijdt. Dit kan enerzijds via een verklaring op eer, die de landbouwer ondertekent of via een databank waarin de overheid de steun bijhoudt per landbouwer. Er is uitdrukkelijk voor geopteerd om te werken met een verklaring op eer die door de landbouwer wordt ondertekend. Gelet op de veelheid aan betrokken bestuursniveaus is een databank die aan de vereisten van voornoemde verordening voldoet immers niet haalbaar.

Desondanks is binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij sinds 2008 een databank operationeel. De doelstelling van deze databank is evenwel niet om te voldoen aan de optie voorzien in verordening (EG) nr. 1535/2007 om als overheid deze steun via een databank bij te houden, zij wordt immers louter met het oog op sensibilisering bijgehouden. Hieruit vloeit voort dat er geen aanmeldingsplicht voor de ontvangers of verstrekkers van deze steun opgelegd wordt, aangezien er geopteerd wordt om te werken via de verklaringen op eer.

Met het in het ontwerp opgenomen artikel 6 wordt de Vlaamse Regering belast met de uitbouw en het beheer van een databank voor de de-minimissteun.

Krachtens artikel 87, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 komt het uitsluitend aan de Vlaamse Regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Dit staat eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de Vlaamse Regering. Vandaar dat er in het ontwerp niet wordt vermeld binnen welk beleidsdomein de databank zou worden beheerd.

Verder krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid de procedure en voorwaarden voor de aanlevering van de gegevens te bepalen die in de databank zullen worden opgenomen. Het is de bedoeling dat de steden, gemeenten en provincies indien ze dit wensen gegevens zullen aanleveren. Het is echter belangrijk erop te wijzen dat deze databank louter sensibiliserend zal blijven en met verklaringen op eer zal blijven worden gewerkt om aan de verplichtingen van de verordening te voldoen. Het spreekt verder voor zich dat als de Vlaamse Regering van deze mogelijkheid gebruik zou maken, het ontwerp van besluit voor advies aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer zal worden bezorgd.

Het is de bedoeling de lokale besturen te sensibiliseren en te informeren, zodat ze de meerwaarde ervan inzien om de gegevens vrijwillig aan te leveren. De lokale besturen blijven immers zelf verantwoordelijk voor de eigen steunverlening en de naleving van de regels inzake de-minimis. Ook ten aanzien van hen wordt dan ook geen aanleveringsplicht van deze gegevens ingesteld. De databank kan hen voor hun verantwoordelijkheden in deze ondersteunen. Er wordt dan ook uitdrukkelijk in het ontwerp aangegeven dat de aanlevering van de gegevens niet verplicht is.

Artikel 7

Artikel 7 behandelt de uitwisseling van gegevens die het beleidsdomein Landbouw en Visserij nodig heeft of bezit in uitvoering van haar bevoegdheden inzake het landbouw- en zeevisserijbeleid.

Het is voor een efficiënte en klantvriendelijke overheid essentieel om met respect voor de privacywetgeving gegevens uit te wisselen. Dit zorgt er immers voor dat de gegevens niet herhaaldelijk bij de burgers en bedrijven moeten worden opgevraagd, met een positieve impact op de administratieve lasten voor de burgers en bedrijven, de klantvriendelijkheid en werklast.

In de eerste paragraaf is voorzien in de gegevensuitwisseling tussen de verschillende entiteiten van het beleidsdomein. De gegevens die binnen het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen aan de andere entiteiten van het beleidsdomein ter beschikking worden gesteld, maar slechts voor zover die terbeschikkingstelling aansluit bij het toepassingsgebied, zoals omschreven in artikel 3 van het decreet. Verder worden op een limitatieve wijze de voornaamste doeleinden waarvoor de gegevensuitwisseling mogelijk is, geschetst. Zo kunnen er binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij gegevens uitgewisseld worden voor de volgende doeleinden:

- 1° studie en analyse in het kader van wetenschappelijk onderzoek;
- 2° studie en analyse in het kader van beleidsvoorbereiding. Wat beleidsvoorbereiding, beleidsondersteuning en beleidsuitvoering betreft, kan bijvoorbeeld worden verwezen naar artikel 4, §1, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid en artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie. In voornoemd artikel 30 wordt zo bepaalt wat de taak van een departement is. Concreet gaat het wat beleidsvoorbereiding betreft bijvoorbeeld over het ontwikkelen van een beleidsvoorbereidend instrumentarium, het uitwerken van inhoudelijke voorstellen met het oog op beleidsbepaling (beleidsnota's, beleidsbrieven, beleidsvoorstellen, gecoördineerde begrotingsvoorstellen, ontwerpen van regelgeving, voorstellen met betrekking tot instrumenten enzovoort);
- 3° studie en analyse in het kader van beleidsondersteuning;
- 4° studie en analyse in het kader van beleidsuitvoering. Concreet kan hier bijvoorbeeld verwezen worden naar de opvolging en monitoring van de beleidsuitvoering zoals onder meer deels in het Landbouwrapport (LARA) gebeurt;
- 5° studie en analyse in het kader van beleidsevaluatie. Ook hier kan als voorbeeld naar het LARA worden verwezen;
- 6° opmaak van landbouwimpactstudies. Het Departement Landbouw en Visserij volgt een aantal beleidsdomeinoverschrijdende processen op, waarbij onder meer beoogd wordt de nadelige effecten van het beleid (inz. ruimte, wonen, natuur, milieu, energie, klimaat, bod enzovoort) op het functioneren van de Vlaamse land- en tuinbouwsector te beperken of te milderen door het inzetten van een aantal instrumenten. Eén van die instrumenten is de landbouwimpactstudie (LIS). Een LIS is een computermatige landbouwanalyse op basis van beschikbare landbouw- en gebiedsgegevens waarmee op relatief korte tijd een inschatting kan worden gemaakt van de impact van ruimte – innemende initiatieven op de aanwezige land- en tuinbouw;
- 7° opmaak van landbouweffectenrapportages. Een ander instrument dat wordt ingezet is de landbouweffectenrapportage (LER). Dit is een uitgebreide studie waarbij ook de betrokken landbouwers worden bevraagd, zodat de bedrijfseconomische situatie volledig in beeld kan worden gebracht;
- 8° beheer van de databank voor de-minimissteun, vermeld in artikel 6. Voor de bespreking hiervan verwijzen we naar artikel 6;

- 9° bijhouden van bedrijfseconomische boekhoudingen. Een bedrijfseconomische boekhouding is een belangrijk instrument bij de uitbating van een land- of tuinbouwbedrijf. Het Departement Landbouw en Visserij houdt in kader van het Landbouwmonitoringsnetwerk (LMN) bedrijfseconomische boekhoudingen bij van een groep Vlaamse land- en tuinbouwers. Deze groep is representatief voor de Vlaamse land- en tuinbouw. Bij het uittekenen van het Vlaamse landbouwbeleid is het immers belangrijk om inzicht te hebben in de gevolgen van het beleid voor de individuele bedrijven. Om die gevolgen goed te kunnen inschatten zijn gedetailleerde gegevens uit de praktijk van cruciaal belang.

De anonieme financiële, economische, technische en milieukundige gegevens die worden geregistreerd in de bedrijfseconomische boekhouding, vormen dan ook de basis voor de beleidsvoorbereiding.

LMN kadert bovendien in het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen opgericht bij verordening nr. 79/65/EEG van de Raad van 15 juni 1965 tot oprichting van een boekhoudkundig informatienet betreffende de inkomens en de bedrijfseconomische positie van de landbouwbedrijven in de Europese Economische Gemeenschap. Dit informatienetwerk werd in het leven geroepen voor de behoeften van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Het informatienet heeft tot doel de boekhoudkundige gegevens te verzamelen, die met name noodzakelijk zijn voor het jaarlijks constateren van de inkomens van de landbouwbedrijven en de bedrijfseconomische analyse van landbouwbedrijven. De verkregen gegevens dienen als grondslag voor het opstellen door de Europese Commissie van verslagen over de situatie in de landbouw en op de landbouwmarkten alsmede over de landbouwinkomens in de Gemeenschap, die jaarlijks aan de Raad en het Europees Parlement worden voorgelegd, met name met het oog op de jaarlijkse vaststelling van de prijzen van de landbouwproducten;

- 10° inning van promotieheffingen. Met de promotieheffingen worden de bijdragen bedoeld die door de marktdeelnemers aan het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) worden betaald, om de afzet, de toegevoegde waarde, de consumptie en het imago van de producten en diensten van de Vlaamse landbouw, tuinbouw, visserij en agroalimentaire sector te bevorderen en op die manier bij te dragen tot leefbare en duurzame sectoren in het belang van alle actoren in de keten, met inbegrip van de consumenten, en van de Vlaamse agrarische producent in het bijzonder. Dit alles is voorzien in het decreet van 4 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing;
- 11° communicatie naar de beoefenaars van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, andere overheden, het middenveld en de maatschappij. Het is een opdracht van een overheid om onder meer in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur informatie te verstrekken over nieuwe of bestaande wettelijke bepalingen, innovatiemogelijkheden, dienstverlening door de overheid. Binnen het beleidsdomein wordt dit opgenomen door het departement. Het spreekt voor zich dat men voor gerichte/persoonlijke communicatie onder meer over identificatiegegevens, adresgegevens enzovoort dient te beschikken;
- 12° bepaling van de gebruikswaardendaling. Overeenkomstig het decreet van 27 maart 2009 houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdienstbaarheden tot openbaar nut kunnen gebruikers van een landbouwgrond die gebruikersschade ondervinden een gebruikerscompensatie aanvragen. De bepaling van de gebruikswaardendaling speelt een belangrijke rol in de bepaling van de gebruikerscompensatie. De gebruikswaardendaling is vastgesteld bij ministerieel besluit van 4 oktober 2010 houdende de vaststelling van de kosten van het alternatief en de gebruikswaardendaling na de instelling van de maatregel, vermeld in artikel 2, §4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24

- juli 2009 tot uitvoering van het decreet van 27 maart 2009 houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut;
- 13° advisering in het kader van ruimtelijke ordening. In uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verleent het Departement Landbouw en Visserij een aantal adviezen. Het gaat hier bijvoorbeeld om advisering in het kader van planningsprocessen en om advisering in het kader van vergunningsdossiers. Het spreekt voor zich dat kennis omtrent de feitelijke landbouwtoestand hierbij een belangrijke meerwaarde biedt;
- 14° organiseren van voorlichtingsactiviteiten;
- 15° uitvoeren door de entiteiten van de aan hen toevertrouwde opdrachten;
- 16° administratieve vereenvoudiging. Het spreekt voor zich dat gegevensuitwisseling cruciaal is om tot administratieve vereenvoudiging te komen, zodat dezelfde gegevens niet herhaaldelijk moeten worden opgevraagd bij en aangeleverd door de klanten van de overheid. Vandaar dat het uitdrukkelijk als een doeleinde wordt vermeld.

Verder voorziet paragraaf 2 in de mogelijkheid dat entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, gegevens die ze nodig hebben voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden of voor de uitvoering van de aan hen toevertrouwde opdrachten rechtstreeks kunnen opvragen bij derden.

Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) is een belangrijke gegevensbron voor het beleidsdomein Landbouw en Visserij. Het ontwerp van decreet geeft dan ook aan welke gegevens het beleidsdomein bij het FAVV kan opvragen. Het FAVV heeft de mogelijkheid, niet de verplichting, om op dit verzoek in te gaan. Het gaat onder meer om:

- 1° identificatie- en registratiegegevens uit de dierlijke sector in het kader van EU-rechtstreekse inkomenssteun, van steun in het kader van plattelandontwikkeling en van de biologische productie. Die gegevens kunnen doorgegeven worden aan de erkende controleorganen biologische productie en de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden;
- 2° controlegegevens uit de dierlijke en de plantaardige sector in het kader van de controle op de randvoorwaarden als voorwaarde voor de toekenning van steun, in het kader van EU-rechtstreekse inkomenssteun en in het kader van steun voor plattelandontwikkeling;
- 3° gegevens uit de plantaardige sector in het kader van de handel van teeltmateriaal van siergewassen, groenteplanten, fruitplanten en bosbouwkundig teeltmateriaal en in het kader van het toezicht op de handels- en kwaliteitsvoorschriften van producenten en leveranciers;
- 4° alle informatie die voortvloeit uit de vaststellingen die het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft gedaan of heeft ontvangen via het Rapid Alert System, die van dien aard is dat fraude in de sectoren van de biologische en de geïntegreerde productie aan het licht te brengen. Die gegevens kunnen doorgegeven worden aan de door de Vlaamse Regering aangewezen organen;
- 5° controlegegevens van de conformiteitscontroles met betrekking tot de handelsnormen voor groenten en fruit.

Daarnaast wordt in de mogelijkheid voorzien fiscale gegevens op te vragen bij de bevoegde overheid. Dit kunnen zowel lokale overheden, gewestelijke instanties als federale overheidsdiensten zijn.

Paragraaf 3, eerste lid, biedt de entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij de uitdrukkelijke mogelijkheid om mits akkoord van de entiteit die de gegevens heeft verstrekt, de gegevens aan derden ter beschikking te stellen voor de verwerking door die derden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

De ‘derden’ vermeld in paragraaf 3 zijn in eerste instantie de andere beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid. In tweede instantie gaat het ook om andere overheden, namelijk steden, gemeenten, provincies, verschillende federale overheidsdiensten. In derde instantie kan het ook om niet-overheden gaan zoals onderzoeksinstellingen, beroepsorganisaties.

Meer in het bijzonder voorziet paragraaf 3, tweede lid, in de mogelijkheid de gegevens vermeld in paragraaf 2, tweede lid, door te geven aan de erkende controleorganen biologische productie, de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden en andere organen die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

Ten slotte wordt in paragraaf 4 uitdrukkelijk gesteld dat voor de uitwisseling van de gegevens de wettelijke en decretaal voorziene machtigingen moeten worden bekomen.

Artikel 8

Krachtens artikel 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaams Parlement bevoegd voor het aannemen van bepalingen en andere maatregelen betreffende de infrastructuur die noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden die door de bijzondere wet toegekend werden aan de gemeenschappen en gewesten. Deze bepaling impliceert onder meer dat de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn om, met betrekking tot de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn, de voor hun beleid nodige gegevens in te zamelen en statistisch te verwerken.

In principe kan ieder gewest de statistieken verzamelen die hij nodig heeft voor de uitoefening van zijn bevoegdheden. Dit vereist, gelet op het bovenstaande, evenwel een decretaal initiatief. Artikel 8 van het ontwerp biedt die decretale basis. Luidens dit artikel kan de Vlaamse Regering voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, voorzien in een verplichting tot het aanleveren van bepaalde gegevens voor statistische doeleinden. Verder voorziet artikel 8 in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de aanlevering van de gegevens verder te regelen.

Hoofdstuk 2. Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij en aquacultuursector

Onder dit hoofdstuk wordt de ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij en aquacultuursector behandeld.

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 9

Dit artikel hoeft niet in samenhang met de volgende artikelen gelezen te worden.

Dit artikel omvat vooreerst in het eerste lid, onder punt 1°, een algemene subsidie rechtsgrond die het de Vlaamse Regering mogelijk moet maken andere steunmaatregelen (onder meer subsidies) uit te werken en andere steun te verstrekken binnen het toepassingsgebied van dit decreet, dan de steun die verder uitdrukkelijk in het decreet is voorzien.

Daarnaast bevat het artikel ook een aantal zeer specifieke rechtsgronden die het de Vlaamse Regering moet mogelijk maken een beleid te voeren door middel van steunmaatregelen. Zo is voorzien in:

- de ondersteuning van het wetenschappelijk en praktijkgericht onderzoek;
- het inzake de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, nemen van maatregelen, voor de voorlichting van de consument. Het gaat hier bijvoorbeeld om:
 - a) initiatieven die ertoe strekken de consument te informeren over de wijze waarop

- bepaalde producten geproduceerd worden en welke fasen doorlopen worden vooraleer bepaalde producten tot bij hem komen;
- b) herstellen van het consumentenvertrouwen na een crisis;
- het nemen van maatregelen ter bevordering van het ondernemerschap en de innovatie;
- het nemen van flankerende maatregelen om de leefbaarheid te verbeteren van bedrijven die worden geconfronteerd met veranderende omgevingsfactoren. Het kan hier zowel om landbouwbedrijven als bedrijven actief in de zeevisserij en aquacultuursector gaan. Men denkt hierbij bijvoorbeeld aan crisissituaties als de EHEC-crisis waarbij het nodig kan zijn om ondersteunende maatregelen te treffen ten aanzien van de getroffen sectoren.

In het tweede lid wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de steunmaatregelen, vermeld in het eerste lid te bepalen.

In het derde lid wordt het begrip landbouwactiviteiten omschreven, zoals dat begrip in dit hoofdstuk moet worden begrepen.

Afdeling 2. Bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden

De afdelingen 2 tot en met 5 komen in belangrijke mate overeen met de bepalingen van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Artikel 10

Artikel 10 biedt de Vlaamse Regering in paragraaf 1, eerste lid, de mogelijkheid om een aantal maatregelen ter bevordering van duurzame landbouw te nemen. Het gaat om een artikel dat eveneens in belangrijke mate te vinden is in het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Zo kan de Vlaamse Regering volgende steunmaatregelen nemen:

- 1° het bevorderen van de toepassing van landbouwactiviteiten en primaire verwerking die een positieve bijdrage leveren aan de milieubescherming, de naleving van de hygiënische normen, de diergezondheid, het dierenwelzijn, de kwaliteitsverbetering, het landschapsbehoud en de landschapsverbetering. Hieronder kunnen onder meer volgende agromilieumaatregelen worden begrepen die in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2007 tot het verlenen van subsidies voor de uitvoering van agromilieumaatregelen met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling worden vermeld:
 - mechanische onkruidbestrijding;
 - vermindering van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt;
 - de biologische productiemethode;
 - het gebruik van de verwarringstechniek in de pitfruitteelt.

Ook hier moet weer worden aangegeven dat de Vlaamse Regering geenszins regels met betrekking tot de diergezondheid of voedselveiligheid zal vaststellen die afbreuk doen aan de federale bevoegdheid ter zake. De Vlaamse Regering wordt slechts gemachtigd om steunmaatregelen uit te werken om de landbouwers in staat te stellen de betrokken federale regels na te leven. Dit blijft dan ook binnen de gewestelijke landbouwbevoegdheid;

- 2° het bevorderen van de deelname aan kwaliteitsborgings- en certificeringssystemen voor duurzame landbouw en van de afzet van de door deze systemen voortgebrachte kwaliteitsvolle producten. Hierbij kan onder meer verwezen worden naar de subsidiëring van de controleorganen in de biologische sector met het oog op het reduceren van de door de marktdeelnemers te dragen kosten;
- 3° het bevorderen van de genetische diversiteit van dieren en landbouwgewassen. Hierbij kan concreet gedacht worden aan het behoud van de met uitsterven bedreigde lokale veerassen en variëteiten van hoogstamboomgaarden, vermeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2007 tot het verlenen van subsidies voor de uitvoering van agromilieumaatregelen met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling;
- 4° het behoud van de biodiversiteit;
- 5° het bevorderen van de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten. Onder diversificatie wordt verstaan het verbreden van de activiteit van bedrijven die zich voordien eerder specialistisch ontwikkelden. Men denke hierbij onder meer aan meerdere teelten of meerdere takken van landbouw binnen hetzelfde bedrijf of aan het opnemen van taken die in het verleden stroomopwaarts of stroomafwaarts gebeurden, zoals het zelf mengen van voeders en thuisverwerking;
- 6° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten en primaire verwerking in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket. Concreet kan hier bijvoorbeeld worden gedacht aan steunmaatregelen voor het heroriënteren en het bevorderen van de landbouwactiviteiten in de richting van multifunctionaliteit, bijvoorbeeld hoevetoerisme, natuurbeheer, het opnemen van zorgfuncties op het landbouwbedrijf (zorg voor gehandicapten of probleemjongeren enzovoort).

In het tweede lid wordt gepreciseerd dat de steunmaatregelen vermeld onder 1° en 3° slechts door de Vlaamse Regering kunnen worden verstrekt als de landbouwproductiemethode effectief een positief resultaat realiseert ten opzichte van de minimumnormen op het gebied van leefmilieu, natuur, landschap, hygiëne en dierenwelzijn. Tijdelijke steun kan wel voor aanpassing aan nieuwe normen die gebaseerd zijn op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn.

Paragraaf 2 regelt de erkenning van de centra ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden, voor de uitvoering van een steunmaatregel die in paragraaf 1 is vermeld.

Paragraaf 3 voorziet in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de steunmaatregelen, vermeld in paragraaf 1 te bepalen.

Artikel 11

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om binnen de jaarlijks toegestane begrotingskredieten subsidies toe te kennen voor de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10, §1, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering is voldaan.

De Vlaamse Regering bepaalt hiertoe de voorwaarden. Zo kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de steunmaatregelen ter bevordering van duurzame landbouw.

Afdeling 3. Landbouwworming

Artikel 12

Dit artikel betreft de organisatie van de naschoolse landbouwworming.

Artikel 13

De mogelijkheid is voorzien dat landbouwers na het met goed gevolg beëindigen een vergoeding voor sociale promotie bekomen. De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere voorwaarden en regels.

Artikel 14

In dit artikel is voorzien in de mogelijkheid tot erkenning van organisaties als centrum voor landbouwworming. Daartoe moet een centrum aan volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten als vermeld in artikel 12;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de verschillende types vormingsactiviteiten, bepaald door de Vlaamse Regering;
- 4° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

In het tweede lid wordt de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden om nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning te bepalen.

Het derde lid voorziet in de mogelijkheid om de erkenning te schorsen of op te heffen als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning zal volgens het vierde lid automatisch worden geschorst als het centrum, voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van dit hoofdstuk, ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt.

Artikel 15

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om binnen de jaarlijks toegestane begrotingskredieten subsidies toe te kennen voor de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12.

De Vlaamse Regering bepaalt de subsidievoorwaarden. Zo kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de naschoolse activiteiten;
- 4° aan welke kwaliteitseisen de begeleiding moet voldoen;
- 5° aan welke kwaliteitseisen de lesgevers moeten voldoen;

6° hoe de installatieproeven die afgelegd moeten worden om een installatieattest te krijgen, moeten worden georganiseerd.

Daarenboven bepaalt artikel 15, derde lid, uitdrukkelijk dat de subsidiëring afhankelijk gesteld kan worden van voorwaarden die meer bepalen omtrent het type centrum, het type vormingsactiviteit of de kwalificaties van de lesgever. Ten slotte bepaalt het derde lid dat de deelnemers aan de naschoolse vormingsactiviteiten in functie van de subsidiëring bij de aanvang van deze activiteiten niet meer leerplichtig mogen zijn, overeenkomstig de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Afdeling 4. Sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw

Artikel 16

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid tot het organiseren van sensibiliseringsacties met betrekking tot de thema's vermeld in artikel 10, §1. Sensibiliseringsacties hebben de landbouwsector als doelgroep.

Artikel 17

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid tot erkenning van een organisatie als centrum voor sensibilisering van duurzame landbouw als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van sensibiliseringsacties als vermeld in artikel 16;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met de organisatie en uitvoering van sensibiliseringsactiviteiten als vermeld in artikel 16, of van sensibiliseringsactiviteiten in sectoren die verwant zijn met landbouw;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum, voor activiteiten gesubsidieerd in uitvoering van deze afdeling, ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt.

Artikel 18

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om binnen de jaarlijks toegestane begrotingskredieten subsidies toe te kennen voor de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

De Vlaamse Regering bepaalt hiertoe de voorwaarden. Zo kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de sensibiliseringsacties.

Afdeling 5. Landbouweducatie

Artikel 19

Artikel 19 biedt een decretale rechtsgrond voor de organisatie van landbouweducatieve en visievormende activiteiten.

Onder landbouweducatie wordt verstaan:

- 1° het vooral op een ervaringsgerichte manier in contact brengen van de bevolking, in het bijzonder de jongeren, met een duurzame landbouw via acties zoals kinderboerderijen, plattelandsklassen enzovoort;
- 2° het bevorderen van de visievorming en de dialoog over de noodzaak van het tot stand brengen van een duurzame landbouw in Vlaanderen.

In tegenstelling tot de in afdeling 4 vermelde sensibiliseringsacties, is hier de landbouwsector niet de primaire doelgroep.

Artikel 20

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid tot de erkenning van een vereniging als centrum voor landbouweducatie als de vereniging aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van landbouweducatieve activiteiten als vermeld in artikel 19;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat over alle gegevens beschikt, die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met educatieve initiatieven, al dan niet in de landbouwsfeer;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

Verder heeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning te bepalen.

Ten slotte kan de erkenning worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De regels voor de schorsing en de opheffing kunnen door de Vlaamse Regering nader worden bepaald. Daarenboven kan de Vlaamse Regering ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning zal worden geschorst als het centrum, voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling, ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt.

Artikel 21

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten subsidies toe te kennen voor de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19. Daartoe moet aan de door de Vlaamse Regering te bepalen voorwaarden zijn voldaan.

De Vlaamse Regering kan hierbij bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de landbouweducatieve activiteiten.

Daarenboven kan de subsidiëring van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, afhankelijk gesteld worden van het type centrum.

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds is bij artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 opgericht. In dit hoofdstuk worden een aantal wijzigingen met slechts een geringe inhoudelijke impact en vormelijke aanpassingen aangebracht.

Artikel 22

Met artikel 22 van het ontwerp worden voornamelijk een aantal vormelijke aanpassingen aangebracht die de leesbaarheid van het geheel moeten verbeteren.

Daarenboven wordt nu ook uitdrukkelijk aangegeven dat het VLIF ook tot doel heeft de volgende activiteiten te ondersteunen:

- de bedrijfsvoering van bedrijven die geconfronteerd worden met de gevolgen van dieren- en plantenziekten, natuurrampen en andere uitzonderlijke gebeurtenissen;
- de samenwerking tussen land- en tuinbouwers. Het kan hier gaan om alle mogelijke vormen van samenwerkingsverbanden;
- de samenwerking tussen de toeleverende, producerende, de afzet en de verwerkende sector. Het kan hier gaan om de samenwerking in de schoot van brancheorganisaties of interprofessionele organisaties;
- de dienstverlening of begeleiding van de activiteiten, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

Overeenkomstig het regeerakkoord zet het VLIF in op vernieuwing, innovatie en duurzaamheid. In die optiek wordt nu aangegeven dat de activiteiten worden ondersteund als de aanvraagdossiers voor ondersteuning een reële bijdrage aan de verduurzaming van de betreffende activiteiten aantonen en verder minstens een reële bijdrage aan een of meerdere uitdrukkelijk in het decreet vermelde doelstellingen aantonen. Deze doelstellingen worden in de huidige regelgeving ook al vermeld. Daarnaast worden echter ook de bevordering van ondernemerschap of innovatie vermeld. Er is niet langer sprake van de bevordering van de omschakeling naar duurzame landbouw als doelstelling, maar wel van de bevordering van de omschakeling naar specifieke systemen van duurzame landbouw, waarbij een langetermijnperspectief nagestreefd wordt met betrekking tot de drie componenten van duurzaamheid.

Wat de potentiële begunstigden betreft, komen nu ook zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen die verder gaan dan primaire verwerking van land- en tuinbouwproducten in aanmerking.

Ten slotte is nu ook vermeld dat het VLIF aan zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen die aan onderzoek doen een tegemoetkoming kan verlenen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan proefcentra die bijvoorbeeld investeren in een onderzoeksstal.

Paragraaf 8 wordt opgeheven. De inhoud van deze paragraaf, wordt met het ontwerp van decreet echter opgenomen in artikel 12, §6, van het decreet van 22 december 1993. In paragraaf 6 is de delegatie aan de Vlaamse Regering aangepast, in die zin dat niet langer is bepaald dat de Vlaamse Regering haar diensten, uitrusting, installaties en personeel aan het VLIF kan ter beschikking stellen. Deze delegatie bleek door de inbedding van het VLIF in het Agentschap voor Landbouw en Visserij en de regeling van terbeschikkingstellingen in het Vlaams Personeelsstatuut overbodig.

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 23

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een duurzame zeevisserij en aquacultuur aan te moedigen door een economisch efficiënte en ecologisch en sociaal aanvaardbare zeevisserij en aquacultuur te bevorderen, onverminderd wat hierover al in het decreet van 13 mei 1997 houdende de oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuur is bepaald.

Artikel 24

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd voor wat de zeevisserij betreft de volgende aanlegenheden te regelen:

- 1° de instandhouding, beheer en exploitatie van levende aquatische organismen;
- 2° beperking van de milieu-impact;
- 3° de toegang tot water en aquatische bestanden;
- 4° het structureel beleid en het beheer van de vlootcapaciteit;
- 5° het marktbeleid, inclusief de erkenning van producentenorganisaties;
- 6° de invoering en uitvoering van controleregelingen, inclusief de controle op illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserij, evenals de handhaving daarvan.

Dit artikel biedt de rechtsgrond om onder meer de toekenning van visvergunningen te regelen, quota vast te stellen, bepaalde vismethodes te reguleren, aan te moedigen of te verbieden, de vloot af te bouwen, een marktbeleid te voeren en controleregelingen in te voeren en toe te passen. De Vlaamse Regering voert op dit ogenblik rond deze punten al een beleid. Artikel 24 vormt hier voortaan de duidelijke rechtsgrond voor.

Onderafdeling 2. Het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Artikel 25

Dit artikel wijzigt artikel 4, derde lid, van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector door de vervanging van punt 4°.

Artikel 4, derde lid, van het te wijzigen decreet geeft het doel aan van de tegemoetkomingen van het FIVA. Zo voorziet het huidige 4° in de ondersteuning van verrichtingen die de omschakeling naar duurzame visserij- en aquacultuursector bevorderen.

Met artikel 25 wordt voorgesteld dit te herformuleren. Zo wordt er niet meer gesproken van omschakeling, maar van het bevorderen van de duurzaamheid. Dit is een beperkte verruiming van het toepassingsgebied van het FIVA.

Verder wordt het woord ‘of’ als overbodig woord geschrapt.

Artikel 26

Dit artikel zorgt voor een aanpassing van voornoemd decreet aan de terminologie van het Verdrag van Lissabon, doordat niet meer verwezen wordt naar de Europese Gemeenschap, maar naar de Europese Unie.

Artikel 27

Artikel 11 van voornoemd decreet voorziet momenteel in een jaarlijkse verslaggeving door de Vlaamse Regering over de werking en het beheer van het FIVA. Daarnaast vermeldt het decreet dat de Vlaamse Regering de daartoe bevoegde personen van de afdeling Landbouw- en Visserijbeleid gelast om jaarlijks een rapport over de Vlaamse visserij- en aquacultuursector op te stellen. Het verslag en het rapport worden jaarlijks aan het Vlaams Parlement meegedeeld vóór 30 juni van het daaropvolgende jaar.

In het ontwerp wordt deze verslaggeving vereenvoudigd. Het door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement te bezorgen verslag zal enerzijds ingaan op de werking en het beheer van het FIVA en anderzijds op de stand van zaken binnen de visserij- en aquacultuursector. Aangezien – als gevolg van de scheiding der machten – in een decreet geen diensten of personeelsleden van de Vlaamse overheid kunnen worden aangewezen die met een bepaalde taak worden belast is de verwijzing naar de betrokken afdeling van het Departement Landbouw en Visserij niet langer in een decreet opgenomen. Volgens artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen beschikt de Vlaamse Regering immers over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel. Die bepaling kent aan de Vlaamse Regering een eigen bevoegdheid toe, waaraan de decreetgever geen afbreuk mag doen.

Afdeling 8. Praktijkcentra

Artikel 28

Dit is een inhoudelijke overname van de bepaling die opgenomen is in artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit. Dit artikel behoeft dan ook geen verdere commentaar.

Afdeling 9. Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden

Met deze afdeling beoogt men het stimuleren en reguleren van samenwerkingsverbanden binnen en buiten de context van een gemeenschappelijke marktordening. Er worden tevens al in het toekomstige gemeenschappelijke landbouwbeleid gebruikte begrippen geïntroduceerd.

Artikel 29

Dit artikel vormt de gedeeltelijke overname van artikel 4 en 4bis van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten en samen met de nodige aanvulling van het nieuwe begrippenkader en de nieuwe beleidsopties geformuleerd in het nieuwe Gemeenschappelijke Landbouwbeleid.

In artikel 29 wordt de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden om binnen het toepassingsgebied van het decreet de voorwaarden te bepalen waaronder:

- 1° representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers erkend worden. De samenstelling van deze organisaties kan zowel homogeen (uitsluitend bestaande uit producenten bijvoorbeeld) als heterogeen zijn (bijvoorbeeld zowel uit producenten, kopers, verwerkers of verdelers van bepaalde producten of grondstoffen);
- 2° de overeenkomsten goedgekeurd worden die de representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen;
- 3° bijdragen worden opgelegd aan aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie. Specifiek voor de suikersector wordt aangegeven dat die kosten betaald kunnen worden in de vorm van afhoudingen, verricht door de suikerfabrikanten op de betalingen van de bieten;
- 4° de partijen in onderling overleg een minnelijke oplossing kunnen zoeken bij een geschil tussen diverse schakels in de keten en welke bijstand hen hierbij kan verleend worden.

Verder wordt in paragraaf 2 uitdrukkelijk voorzien in het toezicht op de organisaties vermeld in paragraaf 1 en wordt de Vlaamse Regering de opdracht gegeven om te bepalen wie dit toezicht zal uitoefenen.

Ten slotte voorziet paragraaf 3 in de mogelijkheid tot algemeen verbindend verklaring van de overeenkomsten die door de representatieve professionele en interprofessionele organisaties worden vastgesteld. De Vlaamse Regering zal de voorwaarden waaronder algemeen verbindend kan worden verklaard vaststellen. Deze algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, die ook voor niet-aangeslotenen van de voornoemde organisaties kunnen gelden nemen een belangrijkere positie in dan niet algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten. Het is echter belangrijk op te merken dat deze algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten vanzelfsprekend ook in overeenstemming moeten zijn met ter zake geldende reglementaire besluiten, wetten, ordonnances, decreten en het Europese regelgevend kader, aan welke zij immers geen afbreuk kunnen doen.

Artikel 30

In het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen is een rol voorzien voor samenwerkingsvormen, groeperingen en verenigingen. Bijvoorbeeld:

- verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (Integrale-GMO-verordening);
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit voor wat betreft de erkenning van producentenorganisaties, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van de financiële steun geeft uitvoering aan beide verordeningen. Terwijl dit besluit rechtsgrond vindt in artikel 3, §1, 1°, van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, maar deze rechtsgrond zeer algemeen is, wordt er met artikel 30 voor geopteerd een concrete rechtsgrond te voorzien voor diverse samenwerkingsvormen in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen. Het vormt tegelijk een uitbreiding van de artikelen 4 en 4bis van voornoemde wet van 28 maart 1975.

Luidens artikel 30 kan de Vlaamse Regering in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen ten aanzien van de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in artikel 3, §1, de voorwaarden bepalen:

- 1° waaronder de erkenningen van verenigingen of groeperingen van die actoren worden verkregen, gewijzigd, behouden, verlengd, ingeperkt, uitgebreid, geschorst en ingetrokken;
- 2° waaronder samenwerkingsvormen aangegaan worden en interprofessionele akkoorden gesloten kunnen worden;
- 3° waaraan de actoren moeten voldoen in het kader van hun lidmaatschap bij bepaalde samenwerkingsvormen, verenigingen of groeperingen;
- 4° voor de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden bij de uitoefening van hun opdracht, ook in het kader van interventie, en de bepalingen over het lidmaatschap bij die verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden;
- 5° voor de acties of uitgaven die ze doen, of die de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden doen;
- 6° voor de toekenning van subsidies, premies of andere steunmaatregelen, eventueel in de vorm van voorschotten.

Afdeling 10. Het Fonds voor Landbouw en Visserij

Deze afdeling wijzigt het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij. Het gaat hoofdzakelijk om wijzigingen en verduidelijkingen die de leesbaarheid en de structuur van dit decreet moeten verbeteren. Om duidelijk het onderscheid te benadrukken met fondsen die op federaal niveau bestaan, is ervoor geopteerd de naam om te vormen tot ‘Vlaams Landbouwfonds’.

Bij het decreet van 19 mei 2006 werd er voor geopteerd een wettelijk kader te creëren voor de oprichting van een volkomen autonoom werkend Vlaams begrotingsfonds voor de Vlaamse landbouw en visserij.

De inkomsten zijn sinds de oprichting gebaseerd op de verplichte bijdragen van de sector, de retributies, rechten en vergoedingen die door de Vlaamse Regering zijn opgelegd, administratieve boetes, vrijwillige bijdragen eventuele Europese cofinanciering enzovoort. De werking van het fonds bestrijkt alle sectoren van de landbouwproductie en visserij. Het behelst derhalve zowel de plantaardige en dierlijke productie als visserijproductie en visserij op zee. Aangezien aan het fonds de prefinanciering en financiering van uitgaven van de overheid voor het vergoeden van economische schade kunnen aangerekend worden, is het belangrijk dat de Vlaamse Regering de bevoegdheid gedelegeerd krijgt om het bedrag te bepalen van de verplichte bijdragen, zijnde vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen, opgelegd in uitvoering van dit decreet. Het besluit dat de Vlaamse Regering in uitvoering hiervan neemt, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.

Deze procedure vormt een alternatieve toepassing van het fiscale legaliteitsbeginsel dat bepaalt dat het bepalen van de regels inzake belastingen een zaak van de decreetgever is. Het Grondwettelijk Hof aanvaardt in welbepaalde omstandigheden dat met een dergelijk mechanisme wordt gewerkt, waarbij ondanks het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, essentiële elementen van de belasting toch door de uitvoerende macht wordt bepaald. Dat is met name het geval wanneer de decreetgever zich in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de

parlementaire procedure hem niet in staat zou stellen om met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken. Het spreekt voor zich dat dit spoedeisend karakter aanwezig is bij de vaststelling van de nodige bijdragen voor bijvoorbeeld de prefinanciering en financiering van uitgaven van de overheid voor het vergoeden van economische schade. Dergelijke schade treedt immers vaak onvoorzien op en vergt vaak een zeer snel ingrijpen indien de aanwezige middelen van het fonds ontoereikend bevonden worden. Het hoeft geen betoog dat dergelijk ingrijpen een doelstelling van algemeen belang vormt. Het meeste bekende voorbeeld hiervan vormt immers de dioxinecrisis die zich in het voorjaar van het jaar 1999 voerde binnen de landbouwsector. Bovendien moet opgemerkt worden dat het legaliteitsbeginsel inzake belasting een historische ontstaansgeschiedenis kent waarbij de bekommernis ontstond om de mogelijkheid voor de uitvoerende macht om ten aanzien van de rechtsonderhorigen – in snel tempo – nieuwe belastingen te heffen te ontnemen, na de gekende excessen die de geschiedenis ons in deze reeds sinds de middeleeuwen leert. Deze bekommernis speelt hier evenwel niet. Het bedrag van de bijdragen, vergoedingen, retributies enzovoort, kunnen immers slechts opgelegd worden na het advies van het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij, dat is samengesteld uit afgevaardigden van de respectievelijke landbouw- en visserijsectoren. In dit opzicht beslissen de geviseerde ‘belastingplichten’ immers zelf over de hen opgelegde belasting, evenals over de besteding ervan.

Artikel 31

Met dit artikel wordt het begrip Fonds dan ook om wetgevingstechnische redenen vervangen door het begrip Vlaams Landbouwfonds.

Artikel 32

Vooreerst wordt in artikel 3, §1, het begrip Vlaams Landbouwfonds ingevoegd.

De paragrafen 2 en 3 worden om wetgevingstechnische redenen opgeheven, aangezien ze elders al in zijn vervat of in een ander artikel worden opgenomen.

Zo is paragraaf 2 vervat in het nieuwe artikel 4. Paragraaf 3 is opgenomen in het nieuwe artikel 7, §1. De verwijzing naar de communautaire staatssteunregeling is weggelaten, aangezien deze vanzelfsprekend toch van toepassing is. Het respect voor deze hogere rechtscnorm moet en kan zelfs niet bij dit decreet bevestigd worden.

Artikel 33

Dit artikel vervangt artikel 4 van het decreet, met dien verstande dat er in het ontworpen artikel 4 uitsluitend wordt ingegaan op de aanwending van de middelen door het Vlaams Landbouwfonds, terwijl in het geldende artikel 4 van het decreet ook op de middelen zelf wordt ingegaan.

Krachtens het ontworpen artikel 4 kan het Vlaams Landbouwfonds zijn middelen aanwenden voor de prefinanciering of financiering van:

- 1° de uitgaven die gedaan zijn ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan. In artikel 4, §2, 1° tot 3°, van het decreet is voorzien in de prefinanciering of financiering van de uitgaven in de dierlijke sector met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, de uitgaven in de plantaardige en dierlijke sector met toepassing van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt en de uitgaven in de plantaardige en dierlijke sector met toepassing van de wet van 28 maart 1975 betref-

- fende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten. Voornoemde wetten worden door dit ontwerp vervangen, vandaar de aanpassing. Dit betekent echter ook dat dit punt ruimer is dan voornoemde oude federale wetten, gelet op de inhoud van het voorliggende ontwerp van decreet;
- 2° de kosten die verbonden zijn aan opdrachten, programma's of projecten die voor rekening van het Vlaams Landbouwfonds uitgevoerd worden. Dit is integraal overgenomen uit artikel 4, §2, 4°, van het decreet en behoeft dan ook geen verdere toelichting;
 - 3° de uitgaven van en voor de dataverzameling en de adviesverlening in het kader van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid. Hier betreft het een herneming van artikel 4, §2, 5°, van het decreet, met dien verstande dat om taalkundige redenen het begrip adviesvorming vervangen is door adviesverlening;
 - 4° de uitgaven die gedaan zijn door het beleidsdomein Landbouw en Visserij ter uitvoering van het beleid voor plattelandontwikkeling. Ook hier gaat het om een herformulering van artikel 4, §2, 6°, en behoeft het geen verdere toelichting;
 - 5° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij om schade te vergoeden, zoals voor het delgen van kosten voor het vernietigen, het uit de handel nemen, het behandelen, het bewerken of verwerken of het geven van een andere bestemming dan een normale bestemming aan landbouw- en visserijproducten (zowel primaire als bewerkte en verwerkte producten) of grondstoffen, vermeld in artikel 3 van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid, en, in voorkomend geval, voor het delgen van het inkomensverlies dat daarmee gepaard gaat, als:
 - a) de schade voortvloeit uit een beslissing van de Europese Unie, de federale of de Vlaamse overheid, zonder dat de schade veroorzaakt is door de schadelijder;
 - b) de schade niet voortvloeit uit bestrijdingsprogramma's met betrekking tot de dieren- of plantengezondheid. Dit is het geherformuleerde artikel 5 van het decreet. Dit behoeft dan ook geen verdere toelichting;
 - 6° de uitgaven voor het vergoeden van de economische schade, vermeld in artikel 14 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen voorziet in de artikelen 14 en 15 een vergoeding van economische schade door het Landbouwfonds onder bepaalde voorwaarden. Deze mogelijkheid wordt nu eveneens uitdrukkelijk in het decreet waarbij het Landbouwfonds wordt opgericht, ingeschreven.

Artikel 34

Dit artikel vervangt artikel 5 van voornoemd decreet. In het nieuwe artikel 5 wordt bepaald waaruit de middelen van het Vlaams Landbouwfonds bestaan.

Het gaat grotendeels om wat in het huidige decreet onder artikel 4, §1, is vermeld, doch geherformuleerd. Zo bevat het ontworpen artikel 5, eerste lid, in de punten 1° tot 4°, 6° tot 11°, een regeling die inhoudelijk identiek is. Deze punten behoeven dan ook geen verdere toelichting.

Volgende punt is wel nieuw in die zin dat de middelen van het Vlaams Landbouwfonds nu ook bestaan uit: de betalingen van de expertisekosten en de bedragen die overeenstemmen met het economische voordeel waarvan de betaling opgelegd wordt ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid (5°).

Ten slotte is er een nieuw punt 12° aan toegevoegd, doordat nu ook andere middelen worden vermeld die het Vlaams Landbouwfonds bij decreet zijn toegewezen. Zo wordt niet de indruk gewekt dat het Fonds gemachtigd zou zijn autonoom retributies of belastingen op te leggen.

Het ontwerp van artikel 5, tweede lid, is inhoudelijk identiek aan artikel 6, §3, van het decreet en behoeft dan ook geen verdere toelichting.

Artikel 35

Artikel 35 van het ontwerp voorziet in een nieuw artikel 6. Dit artikel voorziet dat de Vlaamse Regering het volgende bepaalt:

- 1° de inhoud van het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Vlaams Landbouwfonds;
- 2° de persoon of instantie die belast is met het beheer van het Vlaams Landbouwfonds en de bevoegdheden van die persoon of instantie;
- 3° de bevoegdheden van de rekenplichtige.

Deze delegatie laat de Vlaamse Regering toe om de nodige reglementaire invulling te geven aan de opdracht van de Raad van het Vlaams Landbouwfonds voor het beheer van dit fonds. Zoals in het volgende artikel wordt bepaald, zal de Vlaamse Regering hiertoe onder meer de samenstelling van de Raad, de interne organisatie en werking ervan kunnen bepalen. Deze organisatie en werking zal nader bepaald worden in het op te stellen huishoudelijk reglement van de Raad. De Vlaamse Regering zal ook de voorwaarden bepalen hoe dit huishoudelijk reglement vastgesteld moet worden.

Artikel 36

Dit artikel bepaalt een nieuw artikel 7 waarin wordt voorzien in de oprichting van een raad, waarvan de Vlaamse Regering de organisatie, samenstelling en de werkwijze bepaalt. Het gaat om de Raad van het Fonds voor Landbouw en Visserij die eveneens in het bij dit ontwerp te wijzigen decreet is voorzien.

De Raad adviseert de minister over het programma van de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds en met betrekking tot door de minister zelf gestelde vragen. Het is de minister die het programma uiteindelijk vastlegt. Verder kan de raad de minister elk voorstel voorleggen met betrekking tot het Vlaams Landbouwfonds. De raad kan echter geen advies verstrekken over de middelen en uitgaven, ontvangen in uitvoering van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen.

Artikel 37

Het in artikel 37 voorziene ontworpen artikel 8 behoeft geen verdere toelichting. De inhoud ervan is immers identiek aan het bepaalde in artikel 6 en 9 van het huidige decreet.

Artikel 38

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting, aangezien het inhoudelijk overeenstemt met artikel 10 van het decreet, mits gedeeltelijke herformulering en aanpassing van de kruisverwijzingen.

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie

Het decretale en wettelijke kader voor het beleid inzake de bevordering van een dierlijke productie is terug te vinden in volgende wetten:

- de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren. Het is vooral deze wet die voor de dierlijke productie een rechtsgrond biedt, zoals gewijzigd bij decreet van 12 december 2008 houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij;

- de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten.

Deze afdeling vervangt de relevante bepalingen uit bovenstaande bepalingen integraal als rechtsgrond voor het beleid tot bevordering van een dierlijke productie.

Artikel 39

Artikel 39 voorziet in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de dierlijke productie aan te moedigen. Hierbij wordt de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven de duurzame dierlijke productie aan te moedigen door steun te verlenen aan verenigingen en organisaties voor de uitvoering van projecten die passen in het beleid voor een duurzame dierlijke productie.

Artikel 40

De fokkerij kan door de Vlaamse Regering worden georganiseerd door het verlenen van erkenningen, het opleggen van diverse voorwaarden, het toewijzen van diverse opdrachten aan verenigingen en het verlenen van steun.

Concreet bepaalt artikel 46 dat de Vlaamse Regering de fokkerij kan organiseren door:

- 1° de voorwaarden vast te stellen voor de volgende fokkerijtaken:
 - a) de instelling van stamboeken en het bijhouden ervan;
 - b) de instelling van registers en het bijhouden ervan;
 - c) de opname van fokdieren in een stamboek of een register;
 - d) de toelating van fokdieren tot de voortplanting;
 - e) de uitvoering van het onderzoek op de prestaties van fokdieren die meetbaar, erfelijk en economisch, ecologisch of maatschappelijk relevant zijn om de fokwaarde van die fokdieren te schatten, namelijk de prestatieonderzoeken, en de berekening en beoordeling van de fokwaarde;
 - f) de opmaak en de aflevering van certificaten;
 - g) het behoud van de genetische diversiteit;
- 2° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaken en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 3° ondernemingen te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaak, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 4° verenigingen te erkennen voor de coördinatie van de fokkerij;
- 5° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen voor het voeren van een vereenvoudigd beheer. Het vereenvoudigd beheer heeft betrekking op hertachtigen, pluimvee, loopvogels en konijnen. Het betreft het beheer van een populatie, waarbij dit beheer beperkt is tot de identificatie van de dieren en de controle van de kenmerken van het ras;
- 6° binnen de grenzen van het zoötechnische beleid centra te erkennen voor het winnen of opslaan van sperma, eicellen of embryo's en daarvoor de zoötechnische voorwaarden vast te stellen, met het oog op het in de handel brengen ervan in de vorm van een verkoop, een bezit met het oog op een verkoop, een aanbieding voor verkoop en iedere beschikbaarheidstelling, levering of overdracht aan derden tegen of zonder vergoeding, met het oog op gebruik, en met het oog op het opmaken en afleveren van certificaten die bij het verkochte sperma en de verkochte eicellen en embryo's gevoegd worden;
- 7° opdrachten toe te wijzen aan verenigingen, organisaties en ondernemingen;
- 8° voorwaarden vast te stellen voor de deelname aan wedstrijden voor paardachtigen. Het betreft hier meer in het bijzonder wedrennen, springconcoursen, dressuurproe-

ven, menproeven en proeven voor model en gangen. De hier bedoelde voorwaarden hebben geen betrekking op kansspelen, wat een federale bevoegdheid is en evenmin op dierenwelzijn. Het gaat met name om de voorwaarden voorzien in de artikelen 45 tot en met 47 van het Fokkerijbesluit waarbij richtlijn 90/428/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen en houdende vaststelling van de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijden wordt omgezet. Concreet gaat het om het opleggen van het verbod om in wedstrijdreglementen een ongelijke behandeling tussen paardachtigen op te nemen. Dit verbod op ongelijke behandeling betreft de toelating tot de wedstrijden, de beoordeling tijdens de wedstrijden en de prijzen, premies of winsten die aan de wedstrijden verbonden zijn. Dit verbod geldt niet voor:

- a) de organisatie van wedstrijden, uitsluitend voor paardachtigen die in eenzelfde stamboek zijn opgenomen als rasverbetering wordt beoogd;
 - b) regionale wedstrijden met het oog op de selectie van paardachtigen;
 - c) evenementen met een historisch of traditioneel karakter;
- 9° de kunstmatige inseminatie op zoötechnisch vlak te reglementeren en aan een erkenning te onderwerpen;
- 10° subsidies te verlenen voor het doel, vermeld in deze afdeling, binnen de grenzen van de begrotingskredieten, en de voorwaarden te bepalen waaraan de verenigingen en organisaties van fokkers moeten voldoen om de subsidies te verkrijgen;
- 11° maximaal 20% van de prijzen of winsten uit wedstrijden met paardachtigen te bestemmen voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij van paardachtigen.

Artikel 41

De door de Vlaamse Regering verstrekte steun kan ook de vorm aannemen van het ter beschikking stellen van gebouwen en gronden aan de verenigingen en organisaties van fokkers voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze zijn erkend. De Vlaamse Regering heeft met dat doel de bevoegdheid om de gronden en gebouwen te verwerven en herin te richten.

Artikel 42

Om bij een opheffing van een erkenning de knowhow van een bepaalde vereniging niet verloren te laten gaan, wordt voorzien in de verplichting in hoofde van de vereniging of organisatie om al haar foktechnische gegevens over te dragen. Verder wordt gesteld dat de Vlaamse Regering de nadere regels van die gegevensoverdracht kan bepalen. In concreto is het de bedoeling dat de Vlaamse Regering onder meer kan bepalen aan wie die foktechnische gegevens moeten worden overgedragen.

Hoofdstuk 3. Controle- en sanctiebepalingen

In dit hoofdstuk zijn de controle- en sanctiebepalingen opgenomen. Het bestaande kader inzake controle- en sanctiebepalingen wordt geoptimaliseerd en geactualiseerd.

Hierbij is in de mate van het mogelijke gebruikgemaakt van een studie uit 2009 die uitgevoerd is door het Interuniversitair Centrum voor Wetgeving waarin aanbevelingen werden geformuleerd voor een sterker handhavingsbeleid.

Afdeling 1. Algemene strafbepalingen

Onderafdeling 1. Toezicht

In deze onderafdeling wordt het toezicht geregeld op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid.

Deze onderafdeling bepaalt wie de toezichthouders zijn en welke hun prerogatieven zijn.

Artikel 43

In artikel 43 wordt uitdrukkelijk aangegeven dat deze onderafdeling ook van toepassing is op de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en op het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij. Dit geldt evenwel maar voor zover de bepalingen van de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en het decreet van 19 mei 2006 er niet van afwijken. In dat geval hebben deze laatste bepalingen voorrang op deze onderafdeling.

Artikel 44

Artikel 44 geeft in het eerste lid aan dat de door de Vlaamse Regering aangeduide ambtenaren toezicht houden op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid. Dit laat de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie vanzelfsprekend onverlet.

Binnen het toepassingsgebied en in uitvoering van het eerste lid, kan de Vlaamse Regering de specifieke toezichtopdracht van de verschillende toezichthouders nader bepalen. De doelstelling van deze delegatie bestaat er in om binnen een specifiek bepaalde aangelegenheid tevens een specifieke groep toezichthouders aan te wijzen en de omvang van hun toezichtopdracht verder bepalen. Daarbij kan de Vlaamse Regering tegelijk de toezichtopdracht verder uitwerken.

In het derde lid is voorzien dat de resultaten van controles uitgevoerd in het kader van de toezichtopdracht kunnen doorgegeven worden binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij, aan de controleorganen, vermeld in artikel 45, en aan derden. De Vlaamse Regering kan hiervoor nadere modaliteiten bepalen.

Artikel 45

Terwijl in artikel 44 ingegaan wordt op de toezichtopdracht die ingevuld wordt door de ambtenaren biedt artikel 45 de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de toezichtopdracht voor de door haar bepaalde aangelegenheden toe te vertrouwen aan één of meer controleorganen. Daarbij kan zij de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen en de opdrachten van de controleorganen vaststellen.

Het kan hierbij zowel gaan om private controleorganisaties als andere overheden.

In het derde lid is voorzien dat de resultaten van controles uitgevoerd in het kader van de toezichtopdracht kunnen doorgegeven worden aan entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, aan de controleorganen en aan derden. De Vlaamse Regering kan hiervoor nadere modaliteiten bepalen.

Artikel 46

Artikel 46 regelt het toegangsrecht. Hierbij moet vooreerst worden opgemerkt dat slechts het recht tot betreden aan de toezichthouder wordt toegekend, maar ook niet meer dan dat. Dit recht op betreding impliceert geen recht op doorzoeking en geeft dus niet het recht om kasten, laden, bergruimtes en dergelijke te openen en te doorzoeken.

In het eerste lid wordt het algemene toegangsrecht omschreven van de toezichthouder. De toezichthouder krijgt het recht om elke plaats op elk moment te betreden.

Het begrip ‘elke plaats’ moet in de spreekwoordelijke betekenis worden begrepen, als zijnde echt elke plaats. Het gaat bijvoorbeeld over velden, weiden, bossen, bedrijfsterreinen, bedrijfsgebouwen, kantoren, magazijnen, stapelhuizen, stallen. Het gaat echter ook om zaken. Het eerste lid machtigt dus ook tot het betreden van voertuigen.

Er is voor geopteerd in het ontwerp zelf geen oplisting te geven van plaatsen die kunnen worden betreden, maar voor de algemene omschrijving ‘elke plaats’ omwille van de volgende twee redenen, met name het risico op onvolledigheid enerzijds en anderzijds het gegeven dat de afbakening van de toezichtopdracht noodzakelijkerwijs en automatisch een beperking meebrengt van de plaatsen die rechtmatig betreden kunnen worden. Een toezichthouder kan zijn toegangsrecht enkel uitoefenen ten aanzien van plaatsen die met die toezichtopdracht verband houden.

Het gebruik van het begrip ‘elk moment’ impliceert dat het toegangsrecht zowel overdag als ’s nachts kan worden uitgeoefend, en dit niet enkel op weekdays, maar ook op zaterdag, zondagen en feestdagen. Het betekent ook dat het niet nodig is vooraf te verwittigen dat men eraan komt. De toezichthouder heeft recht op toegang zonder voorafgaande verwittiging.

Gelet op de omvang van dit toegangsrecht is er voor geopteerd om dit toegangsrecht al in het eerste lid te beperken voor de niet publiek toegankelijke plaatsen. Voor deze plaatsen zal toegang tussen 9 uur ’s avonds en 5 uur ’s ochtends slechts kunnen na toelating van de rechter in de politierechtbank.

Wat de bewoonde lokalen betreft, wordt het toegangsrecht in het tweede lid nog verder beperkt. Wat zijn ‘bewoonde lokalen’? Bewoonde lokalen zijn een onderdeel van een ‘woning’. Woningen zijn verdragsrechtelijk en grondwettelijk beschermd.

Art. 15, Grondwet. “De woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan plaatshebben dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft.”.

Art. 8, EVRM. “Recht op eerbiediging van privé-, familie en gezinsleven.

1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van ’s lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”.

Art. 17, BUPO. “1. Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige of onwettige inmenging in zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, noch aan onwettige aantasting van zijn eer en goede naam.

2. Een ieder heeft recht op bescherming door de wet tegen zodanige inmenging of aantasting.”.

Een woning in de zin van artikel 15 van de Grondwet moet ruim worden geïnterpreteerd. Het is elke feitelijke verblijfplaats mits zij in hoofdzaak voor bewoning dient. Volgens het Hof van Cassatie is het “de plaats, met inbegrip van de erdoor omsloten eigen aanhorigheden, die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen”. ‘Aanhorigheden’ zijn plaatsen die op onmiddellijke wijze bij een woning horen en een besloten karakter hebben, zoals garages, stallen, hovingen, en afgesloten gronden. Ook het EHRM geeft een ruime interpretatie aan het begrip ‘huis’ in artikel 8, EVRM. In bepaalde omstandigheden kunnen beroeps- of handelslokalen de bescherming genieten die artikel 8 verleent.

De bewoonde lokalen zijn de lokalen van een woning die daadwerkelijk worden bewoond of voor bewoning zijn ingericht. Een woning kan zeer goed ook niet-bewoonde lokalen bevatten, zoals een werkplaats of een winkel. Het onderscheid tussen bewoonde en niet bewoonde lokalen is een feitenkwestie. Zo is bijvoorbeeld een stal of een schuur, die, samen met daadwerkelijk bewoonde ruimten, een geheel vormt dat als een ‘woning’ kan worden gekwalificeerd, geen bewoond lokaal, als uit de inrichting en het reële gebruik dat ervan wordt gemaakt blijkt dat zij fungeren als stal of schuur en niet voor bewoning.

Concreet houdt dit in dat als een gedeelte van de woning of de aanhorigheden ervan die niet dienen voor bewoning maar wel voor onder meer nijverheidsactiviteiten, handelsactiviteiten, landbouwactiviteiten, en ambachtelijke activiteiten, onder het toegangsrecht zoals omschreven in het eerste lid vallen. Enkel voor de betreding van lokalen die daadwerkelijk tot bewoning dienen, zal dit slechts mogelijk zijn mits voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank.

Als een lokaal van een ‘woning’ terzelfdertijd dienst doet als werkplaats en als privéwoonvertrek, gaat het om een ‘bewoond lokaal’ en kan dit lokaal slechts worden betreden mits voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank.

Na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank, kunnen de bewoonde lokalen alleen worden betreden tussen vijf uur ’s morgens en negen uur ’s avonds. Dit laatste is volledig in overeenstemming met het principieel verbod op huiszoeking ‘bij nacht’, welk principe wettelijk verankerd is in de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht. Door te bepalen dat er gedurende diezelfde periode geen betreding van bewoonde lokalen mogelijk is, wordt bij die wetsbepaling aangesloten. De keuze voor deze tijdspanne, is gelet op de drukke dagtaak op een landbouwbedrijf een logische keuze, wil men de bewoners aanwezig vinden.

Artikel 47

In het eerste lid is voorzien in een recht op inzage van documenten en andere zakelijke informatiedragers. Inzage omvat geen recht op een kopie. Om die reden is uitdrukkelijk in het tweede lid opgenomen dat de toezichthouders ook een recht op een kopie van de documenten en andere informatiedragers hebben.

Het voorwerp van het toezichtrecht is beperkt tot zakelijke documenten en andere informatiedragers. Het toezichtrecht betreft dus uitsluitend zakelijke gegevens. Gegevens van persoonlijke aard vallen er dus buiten. Het hoeft echter geen betoog dat ook persoonsge-

bonden gegevens een zakelijk karakter kunnen hebben. Denk maar aan gegevens uit een personeelsdossier die aantonen dat de betrokkene de nodige werkvergunningen heeft.

Voorbeelden van zakelijke documenten zijn vergunningen en conformiteitsattesten, registers, inventarissen, meetgegevens enzovoort.

Aangezien het begrip ‘documenten’ verwijst naar gegevensbestanden die in papieren vorm zijn vastgelegd, wordt ook het begrip ‘informatiedragers’ gebruikt. Dit laatste begrip omvat alle niet papieren elektronische gegevensbestanden (pc's, iPhones, blackberries, microfiches, cd-rom's, dvd's, USB-sticks, video's enzovoort).

De toezichthouders wordt uitdrukkelijk de mogelijkheid geboden om zich de informatiedragers met het oog op inzage ervan te laten bezorgen op de plaats die zij aanwijzen. Op deze wijze kunnen de toezichthouders ervoor opteren er ter plaatse inzage van te nemen, maar ook bijvoorbeeld op het kantoor van de toezichthouder.

Er moet trouwens worden opgemerkt dat het recht op inzage geen recht op doorzoeking omvat. Het recht op inzage verleent de toezichthouders geen bevoegdheid tot het openen van laden van bureaumeubelen of het forceren van sloten van kasten met het oog op het vinden van documenten en andere informatiedragers die zij zouden willen inzien.

Zoals hierboven al aangegeven voorziet het tweede lid in het recht in hoofde van de toezichthouder om kosteloos een kopie te laten verstrekken of zelf een kopie te maken van zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers.

Vooreerst moet hier worden opgemerkt dat er voor geopteerd is het begrip ‘kopie’ te gebruiken in plaats van het begrip ‘afschrift’, omdat het begrip ‘afschrift’ uitsluitend lijkt te verwijzen naar papieren documenten, terwijl het begrip ‘kopie’ ook op elektronische gegevens betrekking heeft. De gegevens die langs elektronische weg zijn vastgelegd, kunnen worden gekopieerd door er een uitprint van te maken, een elektronische kopie (via kopie memory stick of cd-rom, doormailen bestand) en dergelijke meer. Het ligt voor de hand dat een kopie wordt gemaakt in de vorm waarin de te controleren gegevens het best bruikbaar zijn voor de toezichthouders. Als kopiëren ter plaatse niet mogelijk is, bijvoorbeeld om technische redenen, mag de toezichthouder voor korte tijd de gegevens meenemen om er op verplaatsing een kopie van te (laten) nemen.

In het derde lid wordt uitdrukkelijk bepaald dat als de toezichthouders bepaalde zakelijke documenten of andere informatiedragers met het oog op inzage of kopie ervan enige tijd bijhouden of meenemen, ze daarvan een schriftelijk bewijs moeten afgeven met een inventaris van de informatiedragers in kwestie.

Het behoeft geen betoog dat ook dit toezichtrecht proportioneel dient te worden toegepast door de toezichthouder. Het proportionaliteitsbeginsel houdt onder meer in dat het moet worden uitgeoefend ten aanzien van gegevens die op een of andere wijze verband houden met de toezichtopdracht van de toezichthouder. Het proportionaliteitsbeginsel houdt ook in dat wanneer een kopie mogelijk is, de voorkeur moet gaan naar het nemen van kopieën eerder dan naar het meenemen of behouden van de originele gegevens. Ten slotte houdt het proportionaliteitsbeginsel ook in dat wanneer de originele gegevens worden meegevoerd of ten kantore worden bijgehouden, dit niet langer moet duren dan nodig om de gegevens naar behoren te onderzoeken.

Artikel 48

Artikel 48 stelt dat toezichthouders vaststellingen mogen doen met behulp van audiovisuele middelen.

Alhoewel niet verwezen wordt naar de privacyregelgeving zoals vervat in artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en haar uitvoeringsbesluiten, zijn deze regels integraal van toepassing. Het heeft dan ook geen juridisch nut een uitdrukkelijke verwijzing naar deze bepalingen op te nemen. Dit heeft ook geen didactisch nut, aangezien de inhoud van die bepalingen niet uit een loutere verwijzing blijkt.

Bij de toepassing van artikel 48 kan vanzelfsprekend geen afbreuk gedaan worden aan voornoemde privacyregelgeving.

Er is evenmin een opsomming gegeven van de audiovisuele middelen die kunnen worden gebruikt. De technologie evolueert immers aan een zodanig tempo, dat een opsomming slechts een beperkte houdbaarheid zou hebben, met veelvuldige decreetswijzigingen tot gevolg.

Voor zover de stukken die het resultaat zijn van de vaststellingen deel uitmaken van het door de toezichthouders opgemaakte proces-verbaal, hebben zij dezelfde bewijswaarde als deze die in artikel 53 aan het proces-verbaal is toegekend. In de andere gevallen hebben deze geen bijzondere bewijswaarde.

Artikel 49

Artikel 49 regelt de proefname, monsterneming en meting door of in opdracht van toezichthouders. Dit artikel heeft voornamelijk betrekking op de kwaliteit van de plantaardige productie, en geenszins op voedselveiligheid, noch op volksgezondheid.

In het eerste lid van de eerste paragraaf wordt de kern van het onderzoeksrecht omschreven. Zo is het duidelijk dat het toezichtrecht 'zaken' behelst. De term 'zaak' is te begrijpen in de klassieke burgerrechtelijke betekenis. In casu gaat het bijvoorbeeld om voedingswaren, stoffenvoorraden, maar ook om planten en dieren.

Het onderzoeksrecht is ruim omschreven. Zo kunnen de toezichthouders de zaken beproeven of laten beproeven, er monsters van nemen of laten nemen, en ze kunnen meten of op laten meten. Bovendien is deze opsomming niet limitatief. Dit blijkt uit het gebruik van de bewoordingen 'onder meer'. Een toezichthouder zal de zaken dan bijvoorbeeld ook kunnen wegen of laten wegen, inventariseren of laten inventariseren enzovoort. Verder blijkt uit het eerste lid dat de toezichthouders de onderzoeken zelf kunnen verrichten of doen verrichten, bijvoorbeeld door een deskundige die hen vergezelt. Ten slotte is in het eerste lid ook bepaald dat de toezichthouders hierbij verpakkingen mogen openen of laten openen. Het spreekt voor zich dat het openen van verpakkingen met zorgvuldigheid en redelijkheid moet gebeuren.

In het tweede lid wordt de toezichthouder de mogelijkheid geboden dat als een onderzoek ter plaatse niet mogelijk is, hij de zaken in kwestie kan meenemen tegen afgifte van een schriftelijk bewijs. De toezichthouder kan de verpakkingen die daarvoor nodig zijn opvorderen.

Het spreekt voor zich dat het meenemen van zaken in functie moet zijn van het onderzoek ervan. Dit betekent dat het ook niet langer kan duren dan voor het uitvoeren van het onderzoek mogelijk is.

In het derde lid wordt het recht op afname en onderzoek van een tegenstaal uitdrukkelijk vermeld. De Vlaamse Regering krijgt de mogelijkheid de voorwaarden en de procedure uit te werken.

De tweede paragraaf moet het mogelijk maken dat de toezichthouders het toezichtrecht concreet kunnen uitoefenen. De houder van de te onderzoeken zaken is ertoe gehouden kosteloos de technische middelen en het personeel ter beschikking te stellen om een beproeving, monsterneming of meting uit te voeren wanneer de toezichthouders zulks vorderen.

Een voorbeeld om dit te illustreren: als een toezichthouder een monsterneming wenst uit te voeren op een partij zaaigoed, kan het gebruik van een hoogtewerker nodig zijn voor het verzamelen van een representatief deel van de totale partij.

Als het onderzoek niet ter plaatse kan gebeuren, is de houder van de te onderzoeken zaken er eveneens toe gehouden kosteloos de verpakkingen ter beschikking te stellen die nodig zijn voor het vervoer en behoud van de zaken in kwestie wanneer de toezichthouders zulks vorderen.

De derde paragraaf biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om nadere regels vast te stellen voor de uitvoering van de onderzoeken en de bijhorende analyses. Aangezien ervan uitgegaan wordt dat de werking van het onderzoeksrecht dergelijke aanvullende regelgeving vergt, is deze delegatie dwingend geformuleerd.

Artikel 50

Artikel 50 biedt in het eerste lid de toezichthouders de mogelijkheid transportmiddelen en de lading te onderzoeken of te laten onderzoeken en inzage te vorderen van wettelijk voorgeschreven documenten.

Dit toezichtrecht heeft zowel betrekking op de transportmiddelen als op de lading van de transportmiddelen. Het begrip transportmiddelen verwijst niet alleen naar voertuigen (rijtuigen voor op de weg, maar ook treinen), maar ook naar vaartuigen en luchtvaartuigen (vliegtuigen, helikopters, ballonnen enzovoort). Het is noodzakelijk dat ook aangegeven wordt dat ook de lading het voorwerp van het toezichtrecht uitmaakt. Transportmiddelen kunnen immers ook op zich een zaak zijn om te onderzoeken, van binnenuit en van buitenuit.

Het toezichtrecht dat in dit artikel is opgenomen is een recht tot onderzoek dat een verbijzondering vormt van het algemene recht van onderzoek van zaken, opgenomen in artikel 49. Dit betekent dat het onderzoek van een transportmiddel en zijn lading kan gebeuren zoals het onderzoek van zaken in het algemeen, en onder meer door het beproeven of laten beproeven ervan, het nemen of laten nemen van monsters en het verrichten of laten verrichten van metingen. Ook verleent het toezichtrecht de toezichthouder het recht om verpakkingen van de lading te openen of te laten openen om de onderzoeken te kunnen uitvoeren die hij wil uitvoeren of laten uitvoeren.

Verder moet worden opgemerkt dat het betreden van het transportmiddel niet in dit toezichtrecht is inbegrepen. Het recht op toegang van de vervoermiddelen is gewoonweg inbegrepen in het toegangsrecht, vermeld in artikel 46 dat toegang verleent tot 'elke plaats', inclusief transportmiddelen.

Er moet trouwens worden opgemerkt dat de uitoefening van het toezichtrecht niet beperkt is tot de gevallen waar de bestuurder of een andere betrokkene in of nabij het transportmiddel is. Het recht behelst echter geen doorzoekingsrecht, noch het recht om sloten en deuren te forceren.

Wat de inzage van de wettelijk voorgeschreven documenten betreft, is er heel wat regelgeving die verplicht tot het hebben van documenten bij het verrichten van transporten

of het transporteren van bepaalde ladingen: identiteitspapieren, erkenningen om als vervoerder op te treden, wettelijk voorgeschreven vrachtdocumenten allerhande, documenten tot identificatie van herkomst en bestemming van ladingen, toelatingen tot het verrichten van een bepaald transport, import- en exportmachtigingen enzovoort. De documenten vormen een onlosmakelijk deel van het verrichten van de transporten en het recht tot inzage ervan is dan ook een onlosmakelijk onderdeel van het recht tot onderzoek van de transportmiddelen en de lading.

In het tweede lid wordt de toezichthouders de mogelijkheid geboden om met het oog op de uitoefening van de onderzoeken, van de bestuurder en de begeleiders van transportmiddelen te vorderen dat ze hun transportmiddel kosteloos staande houden en het transportmiddel naar een door hen aangewezen plaats brengen. Dit is een praktische modaliteit die noodzakelijk is om het toezichtrecht uit te oefenen. Het spreekt voor zich dat dit in de praktijk ook bijstand van de politie kan vergen.

Artikel 51

Dit artikel biedt de toezichthouders de mogelijkheid bij de uitvoering van hun opdracht de bijstand van de politie te vorderen. Met de term ‘politie’ wordt zowel naar de lokale als federale politie verwezen.

Artikel 52

Artikel 52 biedt de toezichthouders de mogelijkheid om zich in de uitoefening van hun toezichtrechten te laten ondersteunen door personen die daartoe zijn aangewezen op grond van hun deskundigheid. De deskundige mag een ambtenaar zijn die werkt binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij, binnen een ander beleidsdomein van de Vlaamse overheid of binnen een andere overheid. Ook externe deskundigen, erkende deskundigen, wetenschappers, ervaringsdeskundigen enzovoort, komen in aanmerking. Het enige criterium is de deskundigheid. Het spreekt voor zich dat als de deskundige een ambtenaar is van dezelfde entiteit binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij, deze ambtenaar geen toezichthoudende opdracht mag hebben.

Er moet tevens worden opgemerkt dat de deskundige die ondersteuning verleent hierdoor zelf geen toezichthouder wordt.

Artikel 53

Artikel 53 behandelt de vaststelling van inbreuken door de toezichthouder.

Als een toezichthouder een inbreuk vermoedt, maakt hij daarvan melding in het controleverslag. Deze procedure onderscheidt zich van de hierna omschreven procedure tot opmaak van een proces-verbaal indien een inbreuk effectief wordt vastgesteld.

Als de toezichthouder inbreuken vaststelt die aanleiding geven tot een zwaardere sanctie dan het geven van een waarschuwing, maakt de toezichthouder een proces-verbaal op dat bewijswaarde heeft tot het tegenbewijs is geleverd. Omdat de vaststelling van inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, de bepalingen van het Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Gemeenschappelijke Visserijbeleid vaak zeer moeilijk zal zijn, gelet op het zeer specifieke en ook technische karakter van de regelgeving, dient aan de processen-verbaal een bijzondere geloofwaardigheid te worden gehecht. Dit is de reden waarom voornoemde processen-verbaal bewijswaarde hebben tot het tegenbewijs is geleverd. Deze bijzondere bewijswaarde heeft slechts betrekking op de materiële vaststellingen door de verbalisant en het proces-verbaal is vatbaar voor tegenbewijs door alle bewijsmiddelen.

In voorkomend geval wordt een kopie van het proces-verbaal binnen een termijn van vijftien werkdagen na datum van verbalisering per aangetekende brief aan de geverbaliseerde toegezonden, voor zover de persoon van de overtreder bekend is. Indien er tevens nader onderzoek nodig is om de persoon van de overtreder en zijn verblijfplaats te achterhalen, wordt een kopie van het proces-verbaal binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum waarop de persoon van de overtreder en zijn verblijfplaats bekend zijn, verstuurd naar deze persoon. Indien de termijnen, vermeld in het derde lid niet nageleefd worden, verliest het proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel.

Tijdens de fase waarin onderzocht wordt of er sprake is van een inbreuk op het decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, kan de uitbetaling van de aangevraagde steun die ter uitvoering van de mogelijk geschonden bepalingen uitbetaald zou worden, geschorst worden.

Artikel 54

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid tot het leggen van bewarend beslag als administratieve maatregel. Het bewarend beslag kan worden gelegd op producten, grondstoffen en productiemiddelen die het resultaat zijn van of gebruikt worden voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, waarvan ze vermoeden dat het gebruik of de productie niet beantwoordt aan de bepalingen van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de bepalingen van het Europese Landbouw- of Zeevisserijbeleid.

De duur van het bewarend beslag is beperkt tot dertig dagen, tenzij een langere periode noodzakelijk is voor de analyse van het monster. Het bewarend beslag wordt gelicht bij beslissing van de persoon die het heeft gelegd, of van rechtswege door het verstrijken van voormelde termijn of door het leggen van het beslag dat in artikel 62 is voorzien.

Onderafdeling 2. Handhaving

In deze onderafdeling wordt de sanctionering van de inbreuken behandeld. In deze onderafdeling is naast de waarschuwing uitdrukkelijk geopteerd voor een stelsel van exclusief bestuurlijke geldboetes.

Deze keuze is ingegeven door verschillende motieven:

- 1° er wordt gestreefd naar een moderner en efficiënter handhavingsbeleid. De keuze voor de exclusieve geldboete die door de leidend ambtenaren van de entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij opgelegd zal worden, moet ervoor zorgen dat gelijkaardige misdrijven op gelijke manier bestraft worden, onafhankelijk van waar deze gepleegd werden. Deze garantie is er in het huidige stelsel niet gelet op de afhankelijkheid van de parketten en rechtscolleges;
- 2° de afhankelijkheid van andere overheden, zijnde de parketten en rechtscolleges verdwijnt, wat toelaat korter op de bal te spelen en een echt eigen handhavingsbeleid te voeren;
- 3° de middelen vloeien rechtstreeks terug naar de Vlaamse overheid die het beleid bepaalt, in plaats van naar de federale overheid;
- 4° de inkrimping van het straffenarsenaal vergroot de rechtszekerheid inzake welke type straf opgelegd zal worden voor welke inbreuk.

De keuze voor exclusief bestuurlijke geldboetes wekt de indruk minder afschrikwekkend te zijn dan de vroeger voorziene gevangenisstraffen en strafrechtelijke geldboetes. Het tegendeel is echter waar. Momenteel worden immers nagenoeg nooit gevangenisstraffen, noch geldboetes uitgesproken ten aanzien van landbouwers voor een schending van bepa-

lingen die behoren tot het gewestelijke landbouwbeleid. Het getuigt niet van goed bestuur te voorzien in straffen die de facto nooit opgelegd of uitgevoerd zullen of kunnen worden. De exclusief bestuurlijke geldboetes die in het ontwerp zijn voorzien, zijn voldoende afschrikwekkend door te voorzien in maxima en minima die voldoende hoog zijn.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat ernstige inbreuken die kwalificeerbaar zijn als fraude of valsheid in geschrifte nog steeds strafrechtelijk vervolgd en beteugeld kunnen worden. Hetzelfde geldt voor inbreuken op voorschriften inzake milieu, voedselveiligheid, consumentenbescherming enzovoort, die strafrechtelijk beteugeld worden.

Artikel 55

In artikel 55 is voorzien in de lichtste vorm van optreden bij vaststelling van een inbreuk, met name de waarschuwing. De waarschuwing houdt in dat de overtreder wordt aange-
maand een einde te maken aan de inbreuk.

De waarschuwing wordt binnen een termijn van vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bezorgd. De waarschuwing heeft een driedelige inhoud:

- 1° de vaststelling van de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en een exclusief bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Artikel 56

Dit artikel voorziet in exclusief bestuurlijke geldboeten voor de niet-naleving van het decreet, haar uitvoeringsbesluiten en het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid.

Afhankelijk van de ernst van de inbreuk is voorzien in een exclusief bestuurlijke geldboete van:

1° 25 euro tot 1000 euro:

- a) inbreuken op administratieve verplichtingen die voortvloeien uit dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid;
- b) het oneigenlijk indienen van steunaanvragen. Hier wordt bedoeld op een bestaande praktijk die erin bestaat een steunaanvraag in te dienen, niet met het oog op het effectief bekomen van steun, maar omwille van een ander – niet legitiem – oogmerk. Voorbeelden hiervan zijn:
 - steunaanvragen met het oog op het bekomen van nutriëntenemissierechten;
 - een teveel aan percelen dat wordt aangegeven om de eigen mestbalans te doen kloppen;
 - het jaarlijks aangeven van gronden om grafische overlappingsen te creëren, zodat het Agentschap voor Landbouw en Visserij betrokkene zou informeren wie de effectieve gebruiker is van een bepaalde grond;
- c) het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie, zonder het oogmerk om ten onrechte een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste is van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling;

2° 100 euro tot 5000 euro: het niet-betalen van de verplichte bijdragen en retributies opgelegd in uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij en de uitvoeringsbesluiten ervan niet betalen;

3° 100 euro tot 15.000 euro:

- a) inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid;
- b) het verhinderen van of niet-meewerken aan een controle ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid. Op deze wijze wordt voorkomen dat het loont om een controle te verhinderen;
- c) het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend;
- d) het voorwenden van een bepaalde situatie met het oog op het verkrijgen of behouden van steun die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend.

Als er verschillende inbreuken worden vastgesteld, worden de exclusieve bestuurlijke geldboeten samengevoegd, met dien verstande dat de totale opgelegde exclusieve bestuurlijke geldboete niet hoger mag zijn dan het dubbel van het maximumbedrag, zijnde dus 30.000 euro.

Er is voorzien in de mogelijkheid tot het opleggen van een dubbele exclusieve bestuurlijke geldboete bij recidive binnen een periode van drie jaar vanaf de laatste beslissing tot het opleggen van een exclusief bestuurlijke geldboete.

Als een inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid, kan bovenop de sancties vermeld in de vorige paragrafen een weigering of verlaging van steun worden opgelegd.

Als een door de Vlaamse Regering aan te duiden ernstige inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt in uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de inbreuk niet vermeld wordt in artikel 62, kan bovenop de sancties vermeld in de vorige paragrafen een uitsluiting van steun worden opgelegd voor een termijn van maximaal vijf jaar.

Bovendien kunnen de bedragen van de exclusieve bestuurlijke geldboeten worden vermeerderd met een bedrag dat overeenkomt met het economisch voordeel dat voortvloeit uit het plegen van de inbreuk. Ook de expertisekosten kunnen ten laste worden gelegd van de overtreder.

De exclusieve bestuurlijke geldboeten laten vanzelfsprekend de mogelijkheid tot niet-uitbetaling van toegekende steun of de terugvordering van de uitbetaalde steun, de intrekking van de eventuele erkenning en de terugbetaling van de kosten voor het onderzoek onverlet.

Artikel 57

Hier wordt bepaald dat de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren de exclusieve bestuurlijke geldboetes kunnen opleggen. Teneinde een grotere uniformiteit in het handhavingsbeleid te creëren, zal deze opdracht toegewezen worden aan het hoofdbestuur. Dit garandeert dat bepaalde inbreuken op dezelfde wijze bestraft worden, onafhankelijk van waar deze gepleegd werden.

Artikel 58

In artikel 58 wordt de procedure tot oplegging van de exclusieve bestuurlijke geldboete nader uitgewerkt. De procedure kent volgend verloop.

Eerst wordt een proces-verbaal opgemaakt. De door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren beschikken daarop over een termijn van zestig kalenderdagen die aanvangt op het ogenblik dat ze het proces-verbaal hebben ontvangen om de vermoedelijke overtreder in kennis te stellen van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

Vervolgens kan de vermoedelijke overtreder binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de ontvangst van het voornemen om de boete op te leggen een schriftelijk verweer meedelen. Als de vermoedelijke overtreder dit zou wensen en dit uitdrukkelijk in zijn verweer vermeld, kan betrokkene zijn verweer ook mondeling komen toelichten.

Binnen een termijn van negentig dagen na de kennisgeving van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen, en na het horen van de vermoedelijke overtreder, beslissen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren over het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboetes. Die beslissing bepaalt het bedrag van de exclusieve bestuurlijke geldboete. In artikel 58 wordt niet uitdrukkelijk bepaald dat de beslissing gemotiveerd moet zijn. Hierbij moet worden opgemerkt dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen sowieso op deze beslissing van toepassing is en de verplichting tot formele motivering dus rechtstreeks uit die wet voortvloeit.

De overtreder wordt onmiddellijk van deze beslissing in kennis gesteld.

Ten slotte wordt de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering de procedure voor het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboete nader kan uitwerken.

Artikel 59

Artikel 59 regelt de beroepsprocedure bij oplegging van een exclusief bestuurlijke geldboete.

Diegene aan wie een exclusief bestuurlijke geldboete is opgelegd, kan tegen deze beslissing beroep instellen bij een door de Vlaamse Regering aan te duiden beroepsinstantie binnen een termijn van dertig dagen die aanvangt op de dag van kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Vlaamse Regering zal de beroepsprocedure verder uitwerken.

Artikel 60

Artikel 60 voorziet in een gecombineerde verjaringstermijn van respectievelijk vijf jaar na het feit dat een inbreuk als vermeld in dit decreet oplevert en drie jaar na de vaststelling van de inbreuk vermeld in dit decreet.

Deze termijn wordt gestuit door het aanvangen van de procedure voor het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 58 en de beroepsprocedure, vermeld in artikel 59. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs voor personen die er niet bij betrokken waren.

Artikel 61

De exclusieve bestuurlijke geldboeten, geïnd in het kader van de uitvoering van dit decreet, worden gestort aan het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij.

Artikel 62

Dit artikel biedt de toezichthouders de mogelijkheid om bij een inbreuk, de grondstoffen, de producten, alsook de productiemiddelen in beslag te nemen. De in beslag genomen producten of grondstoffen kunnen:

- verkocht worden of aan een liefdadigheidsinstelling geschonken worden (§2, 1°);
- tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar (§2, 2°);
- ontaard, verwerkt en tot een ander gebruik bestemd worden of vernietigd worden op kosten van de overtreder (§2, 3° en 4°);

Deze maatregel moet in de eerste plaats als handhavingsmaatregel worden beschouwd. De maatregel heeft echter ook een preventieve werking, omdat het toelaat bepaalde producten of grondstoffen uit de productieketen te halen.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van deze verkoop, teruggave, ontarding, verwerking, herbestemming of vernietiging bepalen.

Een gelijkaardige regeling bestond ook reeds in artikel 8bis en volgende van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten en artikel 11 van de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt.

Artikel 63

In geval van teruggave van de in beslag genomen producten of grondstoffen, wordt de ontvangen vergoeding geblokkeerd tot de exclusieve bestuurlijke geldboete is opgelegd. De ontvangen vergoeding treedt in de plaats van de in beslag genomen producten of grondstoffen en wordt verrekend met het te betalen bedrag van de exclusief bestuurlijke geldboete.

In laatste instantie wordt nog bepaald dat, tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, deze onderafdeling ook van toepassing is op de andere afdelingen van hoofdstuk 3.

Afdeling 2. Bijzondere strafbepalingen

De algemene sanctiebepalingen zijn eveneens van toepassing op de onderafdelingen 2-6 van deze afdeling. Dit impliceert dat naast de sancties die krachtens de bepalingen in de onderafdelingen kunnen worden opgelegd, ook de exclusief bestuurlijke geldboeten voorzien in artikel 56 kunnen worden opgelegd.

Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid

Gelet op de specificiteit van het zeevisserijbeleid is er uitdrukkelijk voor geopteerd om het bestaande kader inzake handhaving, met name strafrechtelijke geldboeten en/of gevangenisstraffen, te behouden. Dat is logisch aangezien de inbreuken veelal een zware milieu-impact hebben, zoals bij het niet-respecteren van de quota. De historische grondslag voor het visserijbeleid was voordien te vinden in wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, naast de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten.

Artikel 64

Artikel 64 geeft in de eerste paragraaf aan dat de door de Vlaamse Regering aangeduide ambtenaren toezicht houden op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten. De inbreuken die ze vaststellen worden in processen-verbaal vastgesteld, die bewijswaarde hebben tot het tegendeel is bewezen. Omdat de vaststelling van inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de bepalingen van het Gemeenschappelijke Visserijbeleid vaak zeer moeilijk zijn, gelet op het zeer specifieke en ook technische karakter van de regelgeving, dient aan de processen-verbaal een bijzondere geloofwaardigheid te worden gehecht. Dit is de reden waarom voornoemde processen-verbaal bewijswaarde hebben tot het tegenbewijs is geleverd. Deze bijzondere bewijswaarde heeft slechts betrekking op de materiële vaststellingen door de verbalisant en het proces-verbaal is vatbaar voor tegenbewijs door alle bewijsmiddelen.

De bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie worden onverlet gelaten.

De toezichthouders wordt het recht toegekend om zich op elk moment aan boord van vissersvaartuigen te begeven, de overlegging van alle scheepspapieren en alle bewijsstukken te eisen, alsook zich te begeven in alle lokalen en plaatsen aan boord waar zich visserijproducten of vistuigen kunnen bevinden. Ze mogen alle documenten en bewijsstukken voor onderzoek in beslag nemen. In de uitoefening van hun opdracht mogen op elk moment zij fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, vervoermiddelen, bedrijfsgebouwen, veilingen, markten, vismijnen en de in de open lucht gelegen bedrijven betreden. Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen, slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

Paragraaf 2 voorziet in de mogelijkheid om bij vaststelling van een inbreuk een waarschuwing te richten aan de overtreder en hem aan te manen een einde te maken aan de inbreuk. Het zijn de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren die deze waarschuwing kunnen formuleren.

De waarschuwing wordt binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bezorgd.

Volgens het ontwerp van decreet vermeldt de waarschuwing:

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en naar de procureur des Konings gestuurd zal worden.

Paragraaf 3 voorziet dat de toezichthouders bij een ontdekking op heterdaad of bij ernstige redenen om aan te nemen dat een inbreuk is begaan: met het doel een vervolging in te stellen en met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven kunnen opbrengen of laten opbrengen op kosten en risico van de eigenaar of exploitant. Bij ontdekking op heterdaad en als het vermoeden van een inbreuk bevestigd wordt, kan het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of exploitant aan de ketting worden gelegd.

Paragraaf 4 stelt dat wanneer een vaartuig aan de ketting is gelegd, het vissersvaartuig onmiddellijk wordt vrijgegeven als in ruil een borgsom of een bankgarantie wordt gesteld die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de toezichthouder. Het bedrag mag niet hoger zijn dan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid.

De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, aan de verbalisant worden bezorgd die ze in bewaring geeft volgens de voorwaarden en de procedure die de Vlaamse Regering kan bepalen.

De geldboete die is opgelegd door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, alsook alle andere kosten worden op de borgsom verhaald. Het overblijvende gedeelte wordt onmiddellijk terugbetaald. De rente van de in consignatie gegeven som wordt bij de borgsom gevoegd.

In paragraaf 5 wordt ingegaan op de mogelijkheid dat een vreemd vissersvaartuig aan de ketting wordt gelegd. In voorkomend geval, wordt de vlaggenstaat via zijn diplomatieke vertegenwoordiger onmiddellijk op de hoogte gebracht van de genomen maatregelen en van de eventuele daarna opgelegde straffen.

Artikel 65

Artikel 65 biedt de toezichthouders de mogelijkheid om onmiddellijk beslag te leggen op de visserijproducten, het vistuig en andere productiemiddelen.

De toezichthouders kunnen de in beslag genomen visserijproducten:

- 1° verkopen of aan een liefdadigheidsinstelling schenken;
- 2° ontaarden of verwerken en tot een ander gebruik bestemmen, op kosten van de overtreder;
- 3° opnieuw in zee werpen of laten werpen;
- 4° vernietigen, op kosten van de overtreder.

Bij verkoop van de in beslag genomen visserijproducten, wordt de ontvangen som op de griffie van de bevoegde rechtbank gedeponereerd tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen visserijproducten.

Wat de inbeslagname van het vistuig en de andere productiemiddelen betreft, is voorzien in de teruggave ervan tegen het stellen van een borgtocht of bankgarantie. De borgtocht of bankgarantie mag niet hoger zijn dan een vijfde van de maximumgeldboete, vermeld in dit decreet. Als de vistuigen of de productiemiddelen niet voldoen aan Europese of nationale reglementering kan dit vanzelfsprekend niet.

De in beslag genomen vistuigen en andere productiemiddelen worden in bewaring gegeven bij de griffie van de bevoegde rechtbank. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs worden bezorgd aan de toezichthouder die ze op de griffie van de rechtbank deponeert tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

Artikel 66

De rechtbank heeft bij veroordeling altijd de mogelijkheid om:

- a) de verbeurdverklaring van de in beslag genomen visserijproducten, vistuigen en andere productiemiddelen te bevelen;
- b) de bekendmaking van het vonnis te bevelen in een of meer dagbladen en de aanplakking ervan is voor rekening van de veroordeelde.

De rechtbank moet altijd de verbeurdverklaring en de vernietiging opleggen als het vistuigen of productiemiddelen betreft die niet voldoen aan Europese of nationale reglementering en als de aard van het visserijproduct dat vereist.

De kosten van de vernietiging zijn altijd voor rekening van de veroordeelde.

Artikel 67

Dit artikel voorziet in een geldboete van 100 euro tot 50.000 euro of een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar voor volgende inbreuken die betrekking hebben op de zeevisserij of aquacultuur:

- 1° personen die een inbreuk plegen op of misbruik maken van een etiketteringsvoorschrift;
- 2° personen die, op welke wijze ook, veinzen of valselijk beweren dat een grondstof, of product of zijn activiteiten door de overheid zijn gekeurd of erkend, of personen die zich valselijk op die keuring, controle of erkenning beroepen;
- 3° personen die bedrog plegen, hetzij met betrekking tot een van de hoofdzakelijke hoedanigheden van een grondstof als vermeld in dit decreet, hetzij door voor de aanduiding of betiteling van die grondstoffen een benaming te gebruiken die hen niet toekomt, hetzij door andere bedrieglijke praktijken te stellen die tot doel hebben in het bestaan van die hoedanigheden te doen geloven;
- 4° personen die, zonder geldige erkenning, machtiging of voorafgaande melding, een grondstof of product verwerven, aanbieden, vervoeren, in-, uit- of doorvoeren, bereiden, vervaardigen, in hun bezit hebben of in de handel brengen als daarvoor een erkenning, machtiging of voorafgaande melding vereist is;
- 5° personen die een grondstof of een product, of een monster ervan, vervalsen of laten vervalsen;
- 6° personen die een grondstof of product te koop aanbieden of in voorraad houden voor de verkoop, te koop stellen, verkopen of leveren, terwijl ze weten dat de grondstof of het product vervalst is;
- 7° personen die kwaadwillig of bedrieglijk vervalsingprocedés voor een grondstof of product verspreiden of bekendmaken;
- 8° personen die een grondstof of product in de handel brengen, verwerven, aanbieden, voor de verkoop ervan tentoonstellen, in hun bezit houden, bereiden, vervoeren, verkopen, leveren, afstaan, invoeren, uitvoeren of doorvoeren, als die handeling verboden is;
- 9° personen die een grondstof uitvoeren met vermelding van de toepassingen die niet toegelaten zijn in het land van bestemming;
- 10° personen die een grondstof of product gebruiken in omstandigheden of voor een toepassing die verboden is;
- 11° personen die bewust valse of onvolledige verklaringen afleggen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling is;
- 12° personen die nalaten de verplichte aanduidingen aan te brengen;
- 13° personen die zich verzetten tegen bezoeken, inspecties, controles, monsternemingen of vragen naar inlichtingen of documenten door de toezichthouders of die, willens en wetens, onjuiste inlichtingen of documenten verstrekken;
- 14° personen die weigeren te gehoorzamen aan de bevelen die door de toezichthouders vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, worden gegeven;
- 15° personen die een inbreuk plegen op de bepalingen over de zeevisserij in het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, die geen inbreuk is als vermeld in punt 1° tot en met 13°.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de sancties die hier voorzien worden, zwaarder zijn dan de sancties voorzien in de algemene sanctiebepalingen. Dit is ingegeven door de vaststelling dat de inbreuken die hier worden bestraft, veelal een zwaardere impact hebben, onder meer door de aangerichte milieuschade. Ook het afschrikwekkende karakter moet voldoende aanwezig zijn, gelet op de moeilijkere opspoorbaarheid.

Als de inbreuken begaan worden in de territoriale zee, kan naast voornoemde geldboete of in combinatie ermee een gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar worden opgelegd.

Deze minder zware sanctie is voorzien omwille van het gegeven dat de inbreuken die in de territoriale zee worden begaan doorgaans minder ernstig zijn.

De straffen kunnen worden verdubbeld als:

- a) de inbreuk wordt begaan tussen zonsondergang en zonsopgang;
- b) er recidive gepleegd wordt binnen drie jaar na de vorige veroordeling.

Daarnaast kan bij recidive binnen drie jaar door de rechtbank de sluiting van de inrichting worden bevolen.

De overtreder wordt met behoud van de toepassing van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, ook veroordeeld tot betaling van alle gemaakte kosten, met inbegrip van de kosten die voortvloeien uit de inbeslagname van het vistuig en de productiemiddelen.

Als voor de feiten vermeld in dit artikel in het Strafwetboek een strengere straf is voorzien, de strengere straf voorzien in het Strafwetboek primeert. Dit volgt uit artikel 65, eerste lid, Strafwetboek dat luidt als volgt: “Wanneer een zelfde feit verscheidene misdrijven oplevert of wanneer verschillende misdrijven die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, gelijktijdig worden voorgelegd aan een zelfde feitenrechter, wordt alleen de zwaarste straf uitgesproken.”.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de artikelen 42 tot 43quater van het Strafwetboek inzake bijzondere verbeurdverklaring hier onverkort gelden.

Artikel 68

Conform de bestaande regeling wordt uitsluitend de correctionele rechtbank van Brugge bevoegd geacht om kennis te nemen van de inbreuken, vermeld in artikel 69, §1, eerste lid. Op deze wijze wordt de continuïteit gerespecteerd en blijft de door de correctionele rechtbank te Brugge inzake zeevisserijdossiers opgebouwde dossierkennis bewaard.

Onderafdeling 2. Handhaving van het beleid inzake gespecialiseerde pluimveebedrijven (artikel 69)

Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat voor de artikelen 69 tot en met 74 (onderafdelingen 2 tot en met 6) geldt dat de algemene sanctiebepalingen opgenomen in afdeling 1 van dit hoofdstuk integraal van toepassing blijven.

Met betrekking tot de hier vermelde materies zullen de algemene sanctiebepalingen echter niet altijd volstaan om te voldoen aan de Europese verplichtingen of om een effectieve handhaving te bewerkstelligen, vandaar de hier omschreven delegaties aan de Vlaamse Regering.

Bovendien wordt er op deze wijze uitvoering gegeven aan een advies van de Raad van State betreffende het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 betreffende de biologische productie en de etikettering van biologische producten. Met betrekking tot artikel 34 van dit besluit, waarin bepaald wordt welke sancties een controleorgaan kan opleggen bij een bepaalde inbreuk, formuleerde de Raad van State een opmerking. De Raad van State gaf aan dat er weliswaar een rechtsgrond kan worden gevonden in artikel 3, §1, 1°, van de wet van 28 maart 1975, gelezen in samenhang met de verordeningsbepalingen die de lidstaten verplichten om de nodige maatregelen en sancties te treffen om fraude ten aanzien van het gebruik van de in een aantal verordeningen bedoelde aanduidingen te voorkomen, maar beval toch aan om een meer precieze rechtsgrond te voorzien. Het is dit wat er nu met betrekking tot het beleid inzake de biologische productie en de etikettering

van biologische producten in artikel 72 wordt gedaan. Het voorbeeld wordt in de andere artikelen nagevolgd.

Artikel 69

Dit artikel voorziet, met behoud van de toepassing van de algemene sanctiebepalingen voorzien in afdeling 1, voor de handhaving van het beleid inzake de gespecialiseerde pluimveebedrijven in een delegatie aan de Vlaamse Regering om:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vast te stellen;
- 2° de vaststelling van de inbreuken en de bijbehorende sancties over te dragen aan een of meer controleorganen;
- 3° bepaalde controletaken over te dragen aan een of meer controleorganen;
- 4° de goedkeuring van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader te regelen;
- 5° de opdrachten van de controleorganen vast te stellen; en
- 6° de controleorganen te machtigen de sancties, vermeld in punt 1° en punt 2°, toe te passen.

Onderafdeling 3. Handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw

Artikel 70 en 71

In kader van de handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw worden de begunstigen van de steunmaatregelen, de maatregelen en organisaties onderworpen aan de controle en sancties, die bepaald kunnen worden door de Vlaamse Regering. Deze bepalingen moeten op handhavingsvlak uitvoering geven aan wat in de artikelen 9 tot en met 21 van dit ontwerp is voorzien.

Het is geconcipeerd als een rechtsgrond voor de handhavingsbepalingen die nu al voorzien zijn in de besluiten die uitvoering geven aan het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Onderafdeling 4. Handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten

Artikel 72

Dit artikel biedt, met behoud van de toepassing van de algemene sanctiebepalingen opgenomen in afdeling 1, de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten uit te werken door:

- inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vast te stellen;
- bepaalde controletaken over te dragen aan een of meer controleorganen;
- de goedkeuring van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader te regelen;
- de opdrachten van de controleorganen vast te stellen;
- de controleorganen te machtigen de sancties, door de Vlaamse Regering vastgestelde sancties toe te passen.

Zoals hierboven al aangegeven, wordt er op deze wijze gevolg gegeven aan het advies van de Raad van State betreffende het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 betreffende de biologische productie en de etikettering van biologische producten.

Onderafdeling 5. Handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen

Artikel 73

Dit artikel biedt, met behoud van de toepassing van de algemene sanctiebepalingen opgenomen in afdeling 1, de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen uit te werken door:

- het vaststellen van de inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties;
- het overdragen van bepaalde controletaken aan één of meer controleorganen;
- de erkenning van de controleorganen en het toezicht erop nader regelen;
- het vaststellen van de opdrachten van de controleorganen;
- het machtigen van de controleorganen om de sancties toe te passen.

Onderafdeling 6. Handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit

Artikel 74

Dit artikel voorziet, met behoud van de toepassing van de algemene sanctiebepalingen opgenomen in afdeling 1, in een delegatie aan de Vlaamse Regering om voor de handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen. Het kan hierbij gaan om terugvorderingen van uitgekeerde subsidies, de inhouding van nog uit te keren subsidies of de korting van nog uit te keren subsidies.

Afdeling 3. Invordering van ten onrechte uitbetaalde steun en exclusieve bestuurlijke geldboeten

De Europese Unie legt de lidstaten de verplichting op om de nodige inspanningen te leveren om bij onregelmatigheden of nalatigheden effectief terug te vorderen (cf. de artikelen 32 en 33 van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid).

Zo bepaalt artikel 32, lid 5, van voornoemde verordening dat:

“5. Indien de invordering niet heeft plaatsgevonden binnen vier jaar na de datum van het eerste administratief of gerechtelijk proces-verbaal, of binnen acht jaar na die datum als over de terugvordering een zaak is aangespannen bij nationale rechtbanken, worden de financiële gevolgen van het achterwege blijven van de invordering voor 50% door de betrokken lidstaat en voor 50% door de Gemeenschapsbegroting gedragen.”. Naar de toekomst toe zou dit nog verstrengd worden. In het verslag van de Europese Rekenkamer over debiteurenbeheer in het kader van het GLB wordt daarenboven uitdrukkelijk gesteld dat: in alle gecontroleerde lidstaten, behalve België en Griekenland, zijn de invorderingsopdrachten van de betaalorganen direct uitvoerbaar via een gerechtelijke autoriteit.”.

Vandaar dat ervoor geopteerd wordt te voorzien in het gebruik van dwangbevelen.

Artikel 75

Als een exclusieve bestuurlijke geldboete of een administratieve geldboete niet wordt betaald of ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren niet wordt terugbetaald kan een dwangbevel worden uitgevaardigd.

Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de daartoe door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar.

De betekening van het dwangbevel kan bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij aangetekend schrijven gebeuren.

Artikel 76

Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet aantekenen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement van de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Artikel 77

Dit artikel voorziet in een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van betrokkene en in de mogelijkheid tot het nemen van een wettelijke hypotheek op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van betrokkene.

Het voorrecht neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de bevoegde ambtenaar.

De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat door die ambtenaar eensluidend wordt verklaard en dat melding maakt van de betekening ervan.

Artikel 19, tweede lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997, is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake ten onrechte uitbetaalde steun, exclusieve bestuurlijke geldboeten en administratieve geldboeten waarvoor een dwangbevel werd uitgevaardigd en waarvan betekening aan betrokkene is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikelen 78 tot 81

In deze afdeling worden in de artikelen 78 tot 81 volgende wetten en decreten al dan niet integraal opgeheven:

- a) artikel 10 van het decreet 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen;
- b) artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit van de landbouwproducten;
- c) artikel 9, 11, 12 en 13, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij;
- d) de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 426 van 5 augustus 1986, de wetten van 24 maart 1987 en 23 maart 1998, en het decreet van 12 december 2008;
- e) de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 3 mei 1999 en 22 april 1999 en het decreet van 19 december 2008;

- f) de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, gewijzigd bij de wetten van 21 december 1998 en 5 februari 1999, de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009 en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;
- g) de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;
- h) de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw en zeevisserijproducten, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990, 5 februari 1999 en 5 februari 1999, bij de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009 en bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1995 en 22 februari 2001;
- i) het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005.

Artikel 82

Dit artikel strekt ertoe de bepalingen van dit decreet en de andere decreten die betrekking hebben op het landbouw- en visserijbeleid in één Vlaamse codex Landbouw en Visserij te integreren. Het gaat daar in de eerste plaats om de bepalingen van dit decreet, doch verder ook om:

- a) artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994;
- b) het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector;
- c) het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij;
- d) artikel 40 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepaling tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006;
- e) het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen;
- f) het decreet van 6 juli 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij. Dit zijn de artikelen in het decreet die betrekking hebben op het Landbouwrapport.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: ‘Vlaamse codex Landbouw en Visserij’.

Ruw geschetst zal de vermoedelijke structuur van de coördinatie er als volgt uitzien:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Afdeling 1. Doelstellingen, begrippen en toepassingsgebied

Afdeling 2. Adviesorganen (decreet SALV)

Afdeling 3. Begrotingsbepalingen

Hoofdstuk 2. Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij- en aquacultuursector

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Afdeling 2. Bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden

Afdeling 3. Landbouwvorming

Afdeling 4. Sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw

Afdeling 5. Landbouweducatie

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Onderafdeling 2. Het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Afdeling 8. Praktijkcentra

Afdeling 9. Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden

Afdeling 10. Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie

Afdeling 12. Co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Hoofdstuk 3. Controle- en sanctiebepalingen

Afdeling 1. Algemene sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Toezicht

Onderafdeling 2. Handhaving

Afdeling 2. Bijzondere sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid

Onderafdeling 2. Handhaving van het beleid inzake gespecialiseerde pluimveebedrijven

Onderafdeling 3. Handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw

Onderafdeling 4. Handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten

Onderafdeling 5. Handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen

Onderafdeling 6. Handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit

Onderafdeling 8. Handhaving van het beleid inzake co-existentie

Afdeling 3. Invordering van ten onrechte uitbetaalde steun en exclusieve bestuurlijke geldboeten

Onderafdeling 1. Algemeen

Onderafdeling 2. Invordering van de bestuurlijke geldboete en de expertisekosten opgelegd in uitvoering van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Artikel 83

Artikel 83 regelt de inwerkingtreding van dit decreet en behoeft geen nadere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 6 juli 2012

Voorontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° aquacultuur: de kweek of teelt van aquatische organismen, meer bepaald alle in het water levende soorten die behoren tot de eukaryoten, inclusief alle delen, geslachtscellen, zaadcellen, eicellen of propagulen van dergelijke organismen die kans maken op overleving en reproductie, waarbij technieken worden gebruikt om de aangroei van de organismen in kwestie te verhogen tot boven de natuurlijke capaciteiten van het milieu;

2° etiketteringsvoorschriften: de aanduidingen op en de vorm van de merken, verzegelingen, labels, verpakkingen, etiketten, getuigschriften, facturen, certificaten, attesten, bordjes, tekens, benamingen die aangebracht moeten of mogen worden om bepaalde kwaliteits- of foktechnische eigenschappen aan te duiden;

3° fokdier: elk dier, opgenomen in een stamboek of een register, dat bestemd is voor de fokkerij;

4° grondstoffen: verzamelterm voor enerzijds teeltmateriaal van dierlijke of plantaardige oorsprong en anderzijds elke stof die bestemd is om de plantaardige en dierlijke productie te beschermen, te verbeteren of te bevorderen, met inbegrip van

elk substraat voor plantencultuur of dierenvoerders. Het grondstoffenbeleid gevoerd in uitvoering van dit decreet beperkt zich tot de kwaliteitsaspecten van die grondstoffen;

5° hoofdzakelijke hoedanigheden: enerzijds de kwaliteitsnormen die vastgesteld zijn voor de grondstoffen en de productie, en anderzijds alle etiketteringvoorschriften;

6° landbouwactiviteit: elke activiteit die gericht is op het voortbrengen en verzorgen van gewassen en dieren, of die gericht is op de verwerking van gewassen en dieren;

7° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij;

8° register: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers of door een private onderneming die daartoe erkend is in de lidstaat waar ze is gevestigd of die erkend is in een derde land, waarin fokdieren met hun zoötechnische gegevens worden opgenomen;

9° stamboek: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers die daartoe officieel erkend is in de lidstaat waarin ze is opgericht of die erkend is in een derde land, waarin de fokdieren van een bepaald ras worden ingeschreven of geregistreerd met vermelding van hun voorgeslacht.

Art. 3. §1. Dit decreet is van toepassing op de activiteiten die verricht worden in de sectoren van:

- 1° de landbouw;
- 2° de tuinbouw, waaronder onder meer de groenteteelt, fruitteelt, wijnbouw, sierteelt en boomkwekerij begrepen worden;
- 3° het houden of fokken van dieren, het verlenen van diensten of het leveren van prestaties door of met dieren en het voortbrengen van producten die volledig of gedeeltelijk afkomstig zijn van dieren;
- 4° de aquacultuur en de zeevisserij, voor zover de zeevisserij beoefend wordt door:
 - a) de Belgische vissersvaartuigen in de territoriale zee, in de exclusieve economische zone, in de communautaire wateren en in de volle zee;
 - b) andere vissersvaartuigen in de territoriale zee en de exclusieve economische zone;
- 5° het plattelandsbeheer en land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving;
- 6° de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet- en de verwerkende sector voor landbouw-, tuinbouw en visserijbedrijven.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, omvatten:

- 1° het vangen, voortbrengen, verzorgen en verhandelen van dierlijke en plantaardige producten, gewassen en dieren;
- 2° het bewerken, het verwerken en verhandelen van dierlijke en plantaardige producten, gewassen en dieren;
- 3° het produceren en verhandelen van levensmiddelen, grondstoffen en andere producten;
- 4° het leveren van diensten;
- 5° het ondersteunen, onder meer door toelevering, verwerking, verhandeling, promotie en andere vormen van omkadering van dierlijke en plantaardige producten, gewassen, dieren, levensmiddelen, andere producten en diensten als vermeld in punt 1° tot en met 4°;
- 6° de adviesverlening aan de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in paragraaf 1;
- 7° de plattelandsontwikkeling;
- 8° de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten;

9° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket;

10° het in een goede landbouw- en milieuconditie houden van gronden.

§2. Dit decreet is van toepassing op de co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, voor zover het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan er niet van afwijken.

Art. 4. De Vlaamse Regering kan, binnen de bevoegdheden vermeld in artikel 6, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en van de producten die het resultaat zijn van die activiteiten:

1° alle maatregelen nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten;

2° de voorwaarden bepalen voor:

a) alle handelingen die verricht zijn in het kader van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en die handelingen of de steller van die handelingen onderwerpen aan een voorafgaande keuring, erkenning of machtiging, en de voorwaarden tot verlening, wijziging, behoud, verlenging, inperking, uitbreiding, schorsing, opheffing en intrekking van de erkenning of machtiging bepalen;

b) de samenstelling, kwaliteit, eigenschappen, echtheid en zuiverheid van ras, indeling, hoeveelheid, maat, gewicht, vorm, toestand, oorsprong, herkomst, en de analyse van de producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, voor zover die opgelegd worden ter verbetering van de kwaliteit of van de foktechnische eigenschappen;

c) etiketteringsvoorschriften;

d) de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij-, en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en -kwaliteit, en consumentenbelangen;

3° alle maatregelen nemen voor de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen, voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard;

4° alle maatregelen nemen voor de kwaliteitsbewaking ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;

5° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vaststellen die kunnen worden gevorderd voor de uitvoering van de maatregelen, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en het bedrag ervan bepalen;

6° het beleid inzake landbouw, zeevisserij of aquacultuur diversifiëren ten aanzien van een nader te bepalen sector, deelsector, doelgroep of regio;

7° risicobeheer ondersteunen;

8° alle maatregelen nemen voor de organisatie van de indeling en de weging van de geslachte runderen, varkens en schapen;

9° alle maatregelen nemen voor de uitvoering van het beleid dat voortvloeit uit de gewestelijke landbouwbevoegdheden, vermeld in artikel 6, §1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 5. §1. Iedere verkrijger van grondstoffen of producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, heeft het recht, niettegenstaande elk tegenstrijdig beding, op tegenspraak of, zo niet, ten overstaan van getuigen een monsterneming te eisen, met het oog op onderzoek ervan door een onderzoeksstation of laboratorium.

De bewuste of onbewuste afwijking van een hoofdzakelijke hoedanigheid door de actoren die betrokken zijn bij de verhandeling van de grondstoffen en de producten, geeft aanleiding, naar keuze van de verkrijger, tot een vordering, hetzij tot ontbinding, hetzij tot prijsvermindering, onverminderd, in voorkomend geval, de vergoeding van de schade.

§2. De Vlaamse Regering kan voor elke al dan niet wettelijk voorgeschreven analyse, de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen, de ontledingsmethoden bepalen, het tarief van de ontledingen vaststellen, alsook de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de minister.

Art. 6. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde entiteit aan binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij die belast is met de uitbouw en het beheer van een databank voor de-minimissteun, verleend met toepassing van verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector.

De Vlaamse Regering kan de procedure en voorwaarden bepalen voor de aanlevering van de gegevens die in de databank, vermeld in het eerste lid, zullen worden opgenomen.

Art. 7. §1. De gegevens die binnen het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen aan de andere entiteiten van het beleidsdomein ter beschikking worden gesteld als die terbeschikkingstelling aansluit bij het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3.

Binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij kunnen gegevens uitgewisseld worden voor onder meer de volgende doeleinden:

- 1° studie en analyse in het kader van wetenschappelijk onderzoek;
- 2° studie en analyse in het kader van beleidsvoorbereiding;
- 3° studie en analyse in het kader van beleidsondersteuning;
- 4° studie en analyse in het kader van beleidsuitvoering;
- 5° studie en analyse in het kader van beleidsevaluatie;
- 6° opmaak van landbouwimpactstudies;
- 7° opmaak van landbouweffectenrapportages;
- 8° beheer van de databank voor de-minimissteun, vermeld in artikel 6;
- 9° bijhouden van bedrijfseconomische boekhoudingen;

10° inning van promotieheffingen;

11° communicatie met de beoefenaars van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, andere overheden, het middenveld en de maatschappij.

§2. De organen die de Vlaamse Regering aanwijst, kunnen gegevens die ze nodig hebben voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden of voor de uitvoering van de aan hen toevertrouwde opdrachten rechtstreeks opvragen bij derden.

Na instemming van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, kunnen de organen, vermeld in het eerste lid, onder meer de volgende gegevens opvragen bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:

1° identificatie- en registratiegegevens uit de dierlijke sector in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun, van steun in het kader van plattelandsontwikkeling en van de biologische productie;

2° controlegegevens uit de dierlijke en de plantaardige sector in het kader van de controle op de randvoorwaarden als voorwaarde voor de toekenning van steun, in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun en in het kader van steun voor plattelandsontwikkeling;

3° gegevens uit de plantaardige sector in het kader van de handel van teeltmateriaal van siergewassen, groenteplanten, fruitplanten en bosbouwkundig teeltmateriaal en in het kader van het toezicht op de handels- en kwaliteitsvoorschriften van producenten en leveranciers;

4° alle informatie die voortvloeit uit de vaststellingen die het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft gedaan of heeft ontvangen via het Rapid Alert System, die van dien aard is dat fraude in de sectoren van de biologische en de geïntegreerde productie aan het licht worden gebracht.

5° controlegegevens van de conformiteitscontroles met betrekking tot de handelsnormen voor groenten en fruit.

Na instemming van de bevoegde overheid kunnen de organen, vermeld in het eerste lid, fiscale gegevens opvragen bij de bevoegde overheid.

§3. De gegevens die in het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen, na akkoord van de entiteit die de gegevens verstrekt, aan derden ter beschikking worden gesteld voor de verwerking door die derden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

De gegevens vermeld in paragraaf 2, tweede lid, kunnen doorgegeven worden aan de erkende controleorganen biologische productie, de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden en andere organen die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

§4. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen voor de gegevensopvraging en gegevensverstrekking, vermeld in dit artikel.

Art. 8. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, voorzien in een verplichting tot het aanleveren van bepaalde gegevens voor statistische doeleinden.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de procedure voor het aanleveren van de gegevens verder regelen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke entiteit de gegevens, vermeld in het eerste lid, kan opvragen.

Hoofdstuk 2. Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij- en aquacultuursector

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 9. De Vlaamse Regering kan de volgende maatregelen nemen:

- 1° steunmaatregelen voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;
- 2° maatregelen ter ondersteuning van het wetenschappelijk en praktijkgericht onderzoek dat verricht wordt;
- 3° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen voor de voorlichting van de consument;
- 4° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen ter bevordering van het ondernemerschap en de innovatie;
- 5° flankerende maatregelen om de leefbaarheid te verbeteren van bestaande bedrijven die worden geconfronteerd met veranderende omgevingsfactoren.

De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de maatregelen, vermeld in het eerste lid, bepalen.

Afdeling 2. Bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden

Art. 10. §1. De Vlaamse Regering kan de volgende steunmaatregelen nemen:

- 1° het bevorderen van de toepassing van landbouwactiviteiten die een positieve bijdrage leveren aan de milieubescherming, de naleving van de hygiënische normen, de diergezondheid, het dierenwelzijn, de kwaliteitsverbetering, het landschapsbehoud en de landschapsverbetering;
- 2° het bevorderen van de deelname aan kwaliteitsborgings- en certificeringssystemen voor duurzame landbouw en van de afzet van de door die systemen voortgebrachte kwaliteitsvolle producten;
- 3° het bevorderen van de genetische diversiteit van dieren en landbouwgewassen;
- 4° het behoud van de biodiversiteit;
- 5° het bevorderen van de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten;
- 6° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket.

De steunmaatregelen, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, kunnen alleen verleend worden als de landbouwproductiemethode effectief een positief resultaat oplevert ten opzichte van de minimumnormen op het gebied van leefmilieu, natuur, landschap, hygiëne en dierenwelzijn. Tijdelijke steun kan wel verleend worden voor aanpassingen aan nieuwe normen die zijn gebaseerd op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn.

§2. Een vereniging kan erkend worden als centrum ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden voor de uitvoering van een steunmaatregel als vermeld in paragraaf 1, als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden als vermeld in paragraaf 1;
- 2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;
- 3° ze is voor de steunmaatregel in kwestie in Vlaanderen aantoonbaar representatief en ze heeft voldoende expertise;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de steunmaatregel;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

§3. De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de steunmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, bepalen.

Art. 11. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen, subsidies worden toegekend voor de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10, §1, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de steunmaatregelen ter bevordering van duurzame landbouw.

Afdeling 3. Landbouwworming

Art. 12. In het kader van de landbouwworming kunnen naschoolse activiteiten die inhoudelijk gericht zijn op vorming op het vlak van de landbouwactiviteit, worden georganiseerd met als doel:

- 1° de beroepsopleiding bevorderen van personen die een landbouwactiviteit uitoefenen of zullen uitoefenen door hen via naschoolse vorming in staat te stellen vakbekwaamheid en deskundigheid te verwerven of die te verbeteren voor landbouwactiviteiten en de daaraan verbonden activiteiten en voor de omschakeling van landbouwactiviteiten;
- 2° de personen die landbouwactiviteiten uitoefenen of zullen uitoefenen voorbereiden op een kwalitatieve heroriëntering van de productie en op de toepassing van productiemethoden die verenigbaar zijn met landschapsbehoud, landschapsverbetering, milieubescherming, hygiënische normen en dierenwelzijn, alsook hen de vaardigheden laten verwerven die nodig zijn om een economisch levensvatbaar landbouwbedrijf te beheren;
- 3° de opleiding vervolmaken van de lesgevers die in de naschoolse landbouwworming actief zijn of willen worden.

Art. 13. Personen die landbouwactiviteiten uitoefenen en met goed gevolg de landbouwworming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering legt de nadere voorwaarden en regels daarvoor vast.

Art. 14. Een vereniging kan als centrum voor landbouwworming erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten als vermeld in artikel 12;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de verschillende types vormingsactiviteiten, bepaald door de Vlaamse Regering;
- 4° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 15. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de naschoolse activiteiten;
- 4° aan welke kwaliteitseisen de begeleiding moet voldoen;
- 5° aan welke kwaliteitseisen de lesgevers moeten voldoen;
- 6° hoe de installatieproeven die afgelegd moeten worden om een installatieattest te krijgen, moeten worden georganiseerd.

De subsidiëring van de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum, het type vormingsactiviteit of de kwalificaties van de lesgever.

Om voor subsidie in aanmerking te komen, mogen de deelnemers aan de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, bij de aanvang van de activiteiten niet meer leerplichtig zijn, overeenkomstig de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Afdeling 4. Sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw

Art. 16. Met behoud van de toepassing van artikel 10, §1, tweede lid, kunnen, ter bevordering van een duurzame landbouw, sensibiliseringsacties worden georganiseerd rond de thema's, vermeld in artikel 10, §1, eerste lid.

Art. 17. Een vereniging kan als centrum voor sensibilisering van duurzame landbouw worden erkend als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van sensibiliseringsacties als vermeld in artikel 16;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met de organisatie en uitvoering van sensibiliseringsactiviteiten als vermeld in artikel 16, of van sensibiliseringsactiviteiten in sectoren die verwant zijn met landbouw;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 18. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de sensibiliseringsacties.

Afdeling 5. Landbouweducatie

Art. 19. Om de kennis, de dialoog en de visievorming inzake duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten bij de bevolking in het algemeen of bij bepaalde doelgroepen te bevorderen en op die manier het maatschappelijke draagvlak van duurzame landbouw te versterken, kunnen landbouweducatieve en visievormende activiteiten rond duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten worden georganiseerd.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen voor de organisatie en ondersteuning van de activiteiten, vermeld in het eerste lid.

Art. 20. Een vereniging kan als centrum voor landbouweducatie erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van landbouweducatieve activiteiten als vermeld in artikel 19;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat over alle gegevens beschikt, die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met educatieve initiatieven, al dan niet in de landbouwsfeer;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 21. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de landbouweducatieve activiteiten.

De subsidiëring van de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum.

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Art. 22. In artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het woord “Fonds” wordt telkens vervangen door het woord “VLIF”;
- 2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het VLIF heeft tot doel de volgende activiteiten te ondersteunen:

- 1° het stellen van investeringsverrichtingen;
- 2° de omschakeling of diversificatie van bedrijven en de omschakeling van de landbouwbedrijfsvoering;
- 3° de installatie van jonge land- en tuinbouwers;
- 4° de verwerking en commercialisering van land- en tuinbouwproducten;
- 5° de bedrijfsvoering van bedrijven die geconfronteerd worden met de gevolgen van dier- en plantenziekten, natuurrampen en andere uitzonderlijke gebeurtenissen;
- 6° de samenwerking tussen land- en tuinbouwers;
- 7° de samenwerking tussen de toeleverende, de producerende, de afzet- en de verwerkende sector;

8° de dienstverlening of begeleiding van de activiteiten, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, worden ondersteund als de aanvraagdossiers voor ondersteuning een reële bijdrage aan de verduurzaming van de betreffende activiteiten aantonen en verder minstens een reële bijdrage aan een van de volgende doelstellingen aantonen:

- 1° de structuur van land- en tuinbouwbedrijven verbeteren;
- 2° de rentabiliteit van land- en tuinbouwbedrijven verzekeren en opvoeren;
- 3° de kostprijzen verminderen;
- 4° de diversificatie van landbouwactiviteiten en landbouwproducten bevorderen;
- 5° de landbouw met verbrede doelstellingen bevorderen;
- 6° de omschakeling naar specifieke systemen van duurzame landbouw bevorderen;
- 7° de economische activiteiten van de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet, en de verwerkende sector van land- en tuinbouw helpen bevorderen;
- 8° het ondernemerschap bevorderen;
- 9° de innovatie bevorderen.

Het VLIF kan tegemoetkomingen verlenen aan:

- 1° land- en tuinbouwers, alsook aan hun verenigingen en hun vennootschappen;
- 2° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de dienstverlening, het onderzoek, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector;
- 3° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de afzet en verwerking van land- en tuinbouwproducten;
- 4° coöperaties van consumenten die de uitbating van een land- of tuinbouwbedrijf als doel hebben, en rechtspersonen met een maatschappelijk of sociaal doel die een landbouw- of tuinbouwactiviteit verrichten.”;

3° in paragraaf 4, d), worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”;

4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Het VLIF wordt gemachtigd een waarborg te verlenen voor leningen die bestemd zijn voor investeringen in de land- en tuinbouw.

Het Vlaams Parlement bepaalt ieder jaar het maximumbedrag waarvoor het VLIF in dat jaar de waarborg kan verlenen.

De waarborg van het Vlaamse Gewest wordt toegekend aan de leningen die door het VLIF worden gewaarborgd.”;

5° paragraaf 6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. De Vlaamse Regering kan ten aanzien van het VLIF:

- 1° de werking en het beheer van het VLIF regelen door de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking te stellen van het VLIF en, overeenkomstig de geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden te delegeren aan de leidend ambtenaar die ze daarvoor aanwijst;

2° de voorwaarden bepalen waaronder het VLIF de waarborg, vermeld in paragraaf 5, kan toekennen, en de procedure daarvoor vastleggen;
3° de nadere regels en voorwaarden bepalen waaraan zelfstandigen, verenigingen en vennootschappen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor de dienstverlening, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector, overeenkomstig de doelstellingen, vermeld in paragraaf 3;
4° de steunverlening aan zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen uit de agrotoeleveringssector en de agrovoedingssector beperken tot een jaarlijks maximaal percentage van het totale vastgelegde budget van het VLIF.”;

6° paragraaf 8 wordt opgeheven.

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 23. Met behoud van de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector kan de Vlaamse Regering een duurzame zeevisserij en aquacultuur aanmoedigen door een economisch efficiënte, en ecologisch en sociaal aanvaardbare zeevisserij en aquacultuur te bevorderen.

Art. 24. Voor de zeevisserij kan de Vlaamse Regering alle maatregelen nemen voor:

- 1° de instandhouding, het beheer en de exploitatie van levende aquatische organismen;
- 2° de beperking van de milieu-impact;
- 3° de regeling van de toegang tot water en aquatische bestanden;
- 4° het structureel beleid en het beheer van de vlootcapaciteit;
- 5° het marktbeleid, inclusief de erkenning van producentenorganisaties;
- 6° de invoering en de uitvoering van controleregelingen, inclusief de controle op illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserij, evenals de handhaving daarvan.

Onderafdeling 2. Het financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Art. 25. In artikel 4, derde lid, van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, vervangen bij het decreet van 21 oktober 2005 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het woord “of” wordt telkens opgeheven;
- 2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:
“4° de duurzaamheid van de visserij- en aquacultuursector bevorderen;”.

Art. 26. In artikel 9, e), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”.

Art. 27. Artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een verslag op over de activiteiten van het FIVA. Dat verslag behandelt de werking en het beheer van het FIVA en de ontwikkelingen binnen de Vlaamse visserij en de aquacultuursector. Het verslag wordt jaarlijks uiterlijk op 30 juni bij het Vlaams Parlement ingediend.”.

Afdeling 8. Praktijkcentra

Art. 28. De Vlaamse Regering kan met het oog op het vrijwaren van de concurrentiekracht van de land- en tuinbouwbedrijven, inzonderheid door de productiemethoden te verbeteren en door de kwaliteit van de land- en tuinbouwproducten te verbeteren, de voorwaarden bepalen met betrekking tot:

- 1° de rechtsvorm, de taken en de werking van verenigingen die bijdragen tot de vulgarisatie in deelsectoren van de landbouw en de tuinbouw, onder meer door de resultaten van wetenschappelijk onderzoek uit te testen door de bevindingen van proefondervindelijk werk te demonstreren en mee te delen;
- 2° de erkenning en de subsidiëring van de verenigingen, vermeld in punt 1°.

Afdeling 9. Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden

Art. 29. §1. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, de voorwaarden bepalen waaronder:

- 1° representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties, interbranche-organisaties en organisaties van marktdeelnemers erkend kunnen worden, waarin uitsluitend of niet-uitsluitend producenten, kopers, verwerkers of verdelers van bepaalde producten of grondstoffen vertegenwoordigd zijn;
- 2° de regels en overeenkomsten goedgekeurd kunnen worden die de representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties, interbranche-organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen;
- 3° aan de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie opgelegd kan worden om een bedrag te betalen aan representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties, interbranche-organisaties en organisaties van marktdeelnemers voor de administratieve of andere kosten die gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht van de organisaties of voor de financiering van een deelname in het kapitaal van ondernemingen van de sector in kwestie. Voor de suikersector kunnen die kosten betaald worden in de vorm van afhoudingen, verricht door de suikerfabrikanten op de betalingen van de bieten;

4° tussenbeide gekomen kan worden bij geschillen tussen de diverse schakels in de productieketen.

§2. De erkende representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties, interbranche organisaties en organisaties van marktdeelnemers, vermeld in paragraaf 1, onderwerpen zich aan het toezicht op hun boekhouding, structuren, activiteiten en doelstellingen, alsook aan het toezicht op de toepassing van de goedgekeurde overeenkomsten van het bedrijfsleven en gemeenschappelijke regels.

De Vlaamse Regering bepaalt wie het toezicht, vermeld in het eerste lid, uitoefent.

§3. De regels en overeenkomsten, vermeld in paragraaf 1, 2°, kunnen algemeen verbindend verklaard worden onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering.

Art. 30. De Vlaamse Regering kan in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen ten aanzien van de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in artikel 3, §1, de voorwaarden bepalen:

1° waaronder de erkenningen van verenigingen of groeperingen van die actoren kunnen worden verkregen, gewijzigd, behouden, verlengd, ingeperkt, uitgebreid, geschorst of ingetrokken;

2° waaronder samenwerkingsvormen aangegaan kunnen worden en interprofessionele akkoorden gesloten kunnen worden;

3° waaraan de actoren moeten voldoen in het kader van hun lidmaatschap bij bepaalde samenwerkingsvormen, verenigingen of groeperingen;

4° voor de uitoefening van de opdracht van de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden, ook in het kader van interventie, en voor het lidmaatschap bij die verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden;

5° voor de acties of uitgaven die ze doen, of die de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden doen;

6° voor de toekenning van subsidies, premies of andere steunmaatregelen, eventueel in de vorm van voorschotten.

Afdeling 10. Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij

Art. 31. In artikel 2 van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° Vlaams Landbouwfonds: Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij”.

Art. 32. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “een Fonds voor Landbouw en Visserij opgericht, hierna het Fonds te noemen” vervangen door de woorden “een Vlaams Landbouwfonds opgericht”;

2° paragraaf 2 en 3 worden opgeheven.

Art. 33. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. Het Vlaams Landbouwfonds kan zijn middelen aanwenden voor de prefinanciering of financiering van:

1° de uitgaven ter uitvoering van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan;

2° de kosten die verbonden zijn aan opdrachten, programma's of projecten die voor rekening van het Vlaams Landbouwfonds uitgevoerd worden;

3° de uitgaven van en voor de dataverzameling en de adviesverlening in het kader van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid;

4° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij ter uitvoering van het beleid voor plattelandsontwikkeling;

5° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij om schade te vergoeden, zoals voor het delgen van kosten voor het vernietigen, het uit de handel nemen, het behandelen, het bewerken of verwerken, of het geven van een andere bestemming dan een normale bestemming aan de landbouw- en visserijproducten of grondstoffen, vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid, en, in voorkomend geval, voor het delgen van het inkomensverlies dat daarmee gepaard gaat, als:

a) de schade voortvloeit uit een beslissing van de Europese Unie, van de federale of van de Vlaamse overheid, zonder dat de schade veroorzaakt is door de schadelijder;

b) de schade niet voortvloeit uit bestrijdingsprogramma's met betrekking tot de dieren- of plantengezondheid;

6° de uitgaven voor het vergoeden van de economische schade, vermeld in artikel 14 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 34. Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5. De middelen van het Vlaams Landbouwfonds worden gevormd door:

1° de verplichte bijdragen, opgelegd met toepassing van het tweede lid, en artikel 8, §1, ten laste van natuurlijke personen en rechtspersonen die activiteiten verrichten in de sectoren, vermeld in artikel 3 van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid;

2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vermeld in artikel 4, 5°, van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid;

3° de bijdragen en geldboeten, opgelegd in het kader van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen;

4° de administratieve geldboeten en exclusief bestuurlijke geldboeten, opgelegd ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;

5° de betalingen van de expertisekosten en van de bedragen die overeenstemmen met het economische voordeel, die moeten betaald worden ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;

6° de vrijwillige bijdragen, alsook de uitzonderlijke ontvangsten;

7° de ontvangsten voor de uitvoering van diensten voor derden, met inbegrip van

overheidsinstellingen;

8° de ontvangsten die voortvloeien uit de deelneming van de Europese Unie in de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;

9° de terugbetalingen van toelagen of voorschotten en ontvangen intresten die verbonden zijn aan uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;

10° de bijstand van de Europese Unie voor de uitvoering van de controleregeling die geldt in het kader van het gemeenschappelijke visserijbeleid;

11° de verplichte bijdragen die opgelegd worden aan de bedrijven of personen die door de aard van hun activiteiten schade kunnen veroorzaken aan planten of dieren en aan plantaardige of dierlijke producten of visserijproducten;

12° bij achterstal van betaling, de intresten op de bedragen, vermeld in punt 1° tot en met 11°.

De verplichte bijdragen, retributies, rechten en vergoedingen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kunnen worden geheven op planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten die worden voortgebracht, geoogst, aangeland, verhandeld, vervoerd, bewerkt of verwerkt. Ze kunnen ook worden geheven op de ondernemingen die planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten voortbrengen, verhandelen, vervoeren, bewerken of verwerken.”.

Art. 35. Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. De Vlaamse Regering bepaalt:

1° de inhoud van het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Vlaams Landbouwfonds;

2° de persoon of instantie die belast is met het beheer van het Vlaams Landbouwfonds en de bevoegdheden van die persoon of instantie;

3° de bevoegdheden van de rekenplichtige die de bedragen, vermeld in artikel 5, ontvangt.”

Art. 36. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. §1. Bij het Vlaams Landbouwfonds wordt een raad opgericht.

De Vlaamse Regering bepaalt de organisatie, samenstelling en werkwijze van die raad.

§2. Bij het vaststellen van de inkomsten en de uitgaven wordt rekening gehouden met het advies van de raad en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren.

De raad geeft advies over:

1° het programma van de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds, dat vastgelegd wordt door de minister;

2° alle vragen waarvan de minister de raad opdraagt ze te onderzoeken.

De raad kan aan de minister elk voorstel voorleggen voor het toepassingsdomein van het Vlaams Landbouwfonds.

§3. De raad verleent geen advies over de middelen die worden ontvangen en de uitgaven die worden gedaan ter uitvoering van het decreet van 3 april 2009

houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen.”.

Art. 37. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de raad, het bedrag van:

1° de verplichte bijdragen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1° en 11°, alsook de regels voor de inning ervan;

2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 2°, alsook de regels voor de inning ervan.

Het besluit betreffende de verplichte bijdragen, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.”.

Art. 38. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Als de verplichte bijdragen en retributies, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1°, 2° en 11°, onbetaald blijven na de uiterste datum die is vastgesteld volgens de betalingsprocedure, wordt er eerst met een aangetekende brief een schriftelijke aanmaning gestuurd.

Vanaf de datum van verzending van de aanmaning kan de overheid beslissen dat er geen controles meer uitgevoerd worden en geen andere administratieve prestaties meer geleverd worden zolang de verschuldigde bedragen niet vereffend zijn. Bij niet-betaling binnen dertig kalenderdagen vanaf de uiterste betaaldatum wordt de persoon of het bedrijf in kwestie met een aangetekende brief in gebreke gesteld, zelfs als de bijdrage het voorwerp uitmaakt van een betwisting voor de rechtbanken. Vanaf de datum van die aanmaning wordt het verschuldigde bedrag vermeerderd met de wettelijke intrest.

De ingebrekestelling bevat de volgende tekst: "Na de ingebrekestelling kunnen de erkenningen, vergunningen of licenties met een aangetekende brief geschorst worden vanaf de dertigste werkdag na de kennisgeving van de ingebrekestelling, als er op die dag nog geen betaling werd ontvangen. Die maatregel neemt van rechtswege een einde op de eerste werkdag na de dag waarop de verschuldigde verplichte bijdragen of retributies effectief op de rekening van het Vlaams Landbouwfonds worden gecrediteerd.”.

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie

Art. 39. De Vlaamse Regering kan de dierlijke productie aanmoedigen door onder meer:

1° de fokkerij te organiseren;

2° steun te verlenen aan verenigingen en organisaties voor de uitvoering van projecten die passen in het beleid voor een duurzame dierlijke productie.

Art. 40. De Vlaamse Regering kan de fokkerij organiseren door:

1° de voorwaarden vast te stellen voor de volgende fokkerijtaken:

- a) de instelling van stamboeken en het bijhouden ervan;
- b) de instelling van registers en het bijhouden ervan;
- c) de opname van fokdieren in een stamboek of een register;
- d) de toelating van fokdieren tot de voortplanting;
- e) de uitvoering van het onderzoek op de prestaties, voortgebracht door fokdieren die meetbaar, erfelijk en economisch, ecologisch of maatschappelijk relevant zijn om de fokwaarde van de fokdieren te schatten, namelijk de prestatieonderzoeken en de berekening en beoordeling van de fokwaarde;
- f) de opmaak en de aflevering van certificaten;
- g) het behoud van de genetische diversiteit;

2° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaken, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;

3° ondernemingen te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaak, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;

4° verenigingen te erkennen voor de coördinatie van de fokkerij;

5° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen voor het voeren van een vereenvoudigd beheer;

6° binnen de grenzen van het zoötechnische beleid centra te erkennen voor het winnen of opslaan van sperma, eicellen of embryo's en daarvoor de zoötechnische voorwaarden vast te stellen, met het oog op het in de handel brengen ervan in de vorm van een verkoop, een bezit met het oog op een verkoop, een aanbieding voor verkoop en iedere beschikbaarheidstelling, levering of overdracht aan derden tegen of zonder vergoeding, met het oog op gebruik, en met het oog op het opmaken en afleveren van certificaten die bij het verkochte sperma en de verkochte eicellen en embryo's gevoegd worden;

7° opdrachten toe te wijzen aan verenigingen, organisaties en ondernemingen;

8° voorwaarden vast te stellen voor de deelname aan wedstrijden voor paardachtigen;

9° de kunstmatige inseminatie op zoötechnisch vlak te reglementeren en aan een erkenning te onderwerpen;

10° subsidies te verlenen voor het doel, vermeld in deze afdeling, binnen de grenzen van de begrotingskredieten, en de voorwaarden te bepalen waaraan de erkende verenigingen en organisaties van fokkers moeten voldoen om de subsidies te verkrijgen

11° maximaal 20% van de prijzen of winsten uit wedstrijden met paardachtigen te bestemmen voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij van paardachtigen.

Art. 41. Ter ondersteuning van haar beleid kan de Vlaamse Regering gebouwen en gronden verwerven en ter beschikking stellen van de verenigingen en organisaties van fokkers voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze zijn erkend. Ze kan binnen de grenzen van haar begrotingskredieten opdracht geven tot herinrichting van de betreffende gebouwen en gronden.

Art. 42. Bij de opheffing van haar erkenning moet de vereniging of organisatie al haar foktechnische gegevens overdragen. De Vlaamse Regering kan de nadere regels van de gegevensoverdracht bepalen.

Hoofdstuk 3. Controle- en sanctiebepalingen

Afdeling 1. Algemene sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Toezicht

Art. 43. Tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, is deze onderafdeling ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en op het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Art. 44. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie en met behoud van de toepassing van afdeling 2, houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst toezicht op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister.

De Vlaamse Regering kan de toezichtopdracht van de verschillende toezichthouders bepalen.

Art. 45. De Vlaamse Regering kan de toezichtopdracht voor de door haar bepaalde aangelegenheden toevertrouwen aan één of meer controleorganen.

De Vlaamse Regering kan de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen en de opdrachten van de controleorganen vaststellen.

Art. 46. Bij de uitoefening van hun opdracht mogen de toezichthouders op elk moment elke plaats betreden. Vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds mogen de toezichthouders de niet voor het publiek toegankelijke plaatsen alleen bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

Tot bewoonde lokalen hebben de toezichthouders echter enkel toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval, kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds.

Art. 47. Toezichthouders mogen inzage vorderen van zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers. Daarvoor mogen ze zich die informatiedragers laten voorleggen op de plaats die ze aanwijzen.

Ze mogen zich van de documenten en andere informatiedragers kosteloos een kopie laten verstrekken of er zelf een kopie van maken. Als ze ter plaatse geen kopieën kunnen maken, mogen ze de informatiedragers voor dat doel voor korte tijd meenemen.

Als ze documenten of andere informatiedragers met het oog op inzage of kopie ervan enige tijd bijhouden of meenemen, moeten ze een schriftelijk bewijs afgeven met een inventaris van de informatiedragers in kwestie.

Art. 48. Toezichthouders mogen vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen.

Art. 49. §1. Toezichthouders mogen zaken onderzoeken of laten onderzoeken met behoud van de toepassing van artikel 5, §2, door een daarvoor erkend laboratorium. Ze mogen zaken onder meer beproeven of laten beproeven, er monsters van nemen of laten nemen en ze meten of laten meten. Ze mogen daarvoor verpakkingen openen of laten openen.

Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze:
1° de zaken voor dat doel meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
2° de verpakkingen, die nodig zijn voor het vervoer en voor het houden van de te onderzoeken zaken, kosteloos opvorderen van de houder van die zaken.

§2. Toezichthouders mogen de technische middelen en het personeel om de beproeving, monsterneming of meting uit te voeren kosteloos opvorderen van de houder van de te onderzoeken zaken.

§3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de uitvoering van de onderzoeken en de bijbehorende analyses.

Art. 50. Toezichthouders mogen transportmiddelen en de lading ervan onderzoeken of laten onderzoeken, en mogen daarbij inzage vorderen van wettelijk voorgeschreven documenten.

Met het oog op de uitoefening van de onderzoeken, mogen ze van de bestuurder en de begeleiders van transportmiddelen vorderen dat ze hun transportmiddel kosteloos staande houden en naar een door hen aangewezen plaats brengen.

Art. 51. Toezichthouders kunnen bij de uitvoering van hun toezichtopdracht de bijstand van de politie vorderen.

Art. 52. Bij de uitoefening van hun toezichtrechten mogen toezichthouders zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid.

Art. 53. Bij vermoeden van inbreuk op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, maakt de toezichthouder daarvan melding in het controleverslag.

Bij de vaststelling van inbreuken die aanleiding geven tot een zwaardere sanctie dan het geven van een waarschuwing, maakt de toezichthouder een proces-verbaal op.

De processen-verbaal die de toezichthouders opmaken, hebben bewijskracht tot het tegenbewijs is geleverd. Een kopie ervan wordt binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum van verbalisering aangetekend verstuurd naar de persoon of de personen ten laste van wie het is opgesteld.

De uitbetaling van steun kan worden opgeschort tijdens het onderzoek naar de naleving van dit decreet, en de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister.

Art. 54. De toezichthouders kunnen, bij administratieve maatregel, bewarend beslag leggen op producten, grondstoffen en productiemiddelen die het resultaat zijn van of gebruikt worden voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, waarvan ze vermoeden dat het gebruik of de productie niet beantwoordt aan de bepalingen van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, de bepalingen van het Europese Landbouw- en Zeevisserijbeleid of de internationale akten, waarvan de uitvoering behoort tot de bevoegdheid van de minister.

De duur van het bewarend beslag mag niet meer bedragen dan dertig dagen, tenzij een langere periode noodzakelijk is voor de analyse van het monster. Het bewarend beslag wordt gelicht bij beslissing van de persoon die het heeft gelegd, door het verstrijken van de termijn of door het beslag, vermeld in artikel 62.

Onderafdeling 2. Handhaving

Art. 55. Als een inbreuk, als vermeld in artikel 53, eerste lid, wordt vastgesteld, kunnen de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt :

1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;

2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;

3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en een exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, opgelegd kan worden.

Art. 56. §1. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 25 euro en maximaal 1000 euro:

1° inbreuken op administratieve verplichtingen die voortvloeien uit dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

2° het oneigenlijk indienen van steunaanvragen;

3° het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie, zonder het oogmerk om ten onrechte een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste is van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling.

§2. Personen die binnen een termijn van dertig dagen na aanmaning de verplichte bijdragen en retributies opgelegd in uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij en de uitvoeringsbesluiten ervan niet betalen, kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro en maximaal 5000 euro.

§3. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro tot maximaal 15.000 euro:

1° inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

2° het verhinderen van of niet-meewerken aan een controle ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

3° het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend;

4° simulatie met het oog op het verkrijgen of behouden van steun die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend.

§4. Bij samenloop van verschillende inbreuken worden de bedragen van de exclusieve bestuurlijke geldboeten samengevoegd, zonder dat die samen hoger mogen zijn dan het dubbel van het maximumbedrag, vermeld in de derde paragraaf.

Bij herhaling binnen drie jaar na de oplegging van een exclusieve bestuurlijke geldboete, wegens een van de inbreuken, vermeld in de vorige paragrafen, kan de exclusief bestuurlijke geldboete verdubbeld worden.

§5. Als een inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister kan bovenop de sancties, vermeld in de voorgaande paragrafen een weigering of verlaging van steun worden opgelegd.

Als een door de Vlaamse Regering aan te duiden ernstige inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, kan bovenop de sancties, vermeld in de vorige paragrafen een uitsluiting van steun worden opgelegd voor een termijn van maximaal vijf jaar.

§6. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in dit artikel kunnen worden vermeerderd met een bedrag dat overeenkomt met het economisch voordeel dat voortvloeit uit het plegen van de inbreuk. Bovendien kunnen ook de expertisekosten ten laste worden gelegd van de overtreder.

De exclusieve bestuurlijke geldboeten, laten de mogelijkheid tot niet-uitbetaling van toegekende steun of de terugvordering van de uitbetaalde steun, de intrekking van de eventuele erkenning en de terugbetaling van de kosten voor het onderzoek onverlet.

§7. De Vlaamse Regering kan binnen de grenzen, vermeld in dit artikel, bepalen welke inbreuken aanleiding geven tot welke exclusieve bestuurlijke geldboete.

Art. 57. De door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren kunnen de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56 opleggen.

Art. 58. §1. Na de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 53, kunnen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren binnen een termijn van zestig dagen, de vermoedelijke overtreder op de hoogte brengen van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

De vermoedelijke overtreder kan binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de kennisgeving van dit bericht schriftelijk zijn verweer meedelen. Als de vermoedelijke overtreder zijn schriftelijk verweer mondeling wenst toe te lichten, moet hij hierom uitdrukkelijk in het schriftelijk verweer verzoeken.

§2. Binnen een termijn van negentig dagen, na de kennisgeving van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen en na de vermoedelijke overtreder in voorkomend geval te hebben gehoord beslissen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren over het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboetes, vermeld in artikel 56.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, is met redenen omkleed en bepaalt het bedrag van de administratieve geldboete.

De overtreder wordt onmiddellijk van deze beslissing in kennis gesteld.

§3. De Vlaamse Regering kan de procedure voor het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, nader uitwerken.

Art. 59. Diegene aan wie een exclusief bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56 is opgelegd, kan tegen de beslissing, vermeld in artikel 58, beroep instellen bij de door de Vlaamse Regering aan te duiden beroepsinstantie binnen een termijn van 30 dagen die aanvangt op de dag van kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Vlaamse Regering kan de beroepsprocedure, vermeld in het eerste lid, uitwerken.

Art. 60. De bevoegdheid tot het opleggen van een exclusief bestuurlijke geldboete vervalt vijf jaar na het feit dat een inbreuk als vermeld in dit decreet oplevert en drie jaar na de vaststelling van de inbreuk vermeld in dit decreet.

De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt gestuit door de procedure vermeld in artikel 58 en het beroep vermeld in artikel 59. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs voor personen die er niet bij betrokken waren.

Art. 61. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in artikel 56, worden gestort aan het Fonds voor Landbouw en Visserij, opgericht bij het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Art. 62. §1. De toezichthouders mogen, in geval van inbreuk, de grondstoffen, de producten, alsook de productiemiddelen in beslag nemen.

§2. De in beslag genomen producten of grondstoffen mogen:

- 1° verkocht worden of aan een liefdadigheidsinstelling geschonken worden;
- 2° tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar;
- 3° ontaard of verwerkt en tot een ander gebruik bestemd worden, op kosten van de overtreder;
- 4° vernietigd worden, op kosten van de overtreder.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontaarding, verwerking, herbestemming of vernietiging bepalen.

Art. 63. In geval van teruggave van de in beslag genomen producten of grondstoffen als vermeld in artikel 62, §2, eerste lid, 2°, wordt de ontvangen vergoeding geblokkeerd tot de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56, is opgelegd. De ontvangen vergoeding treedt in de plaats van de in beslag genomen producten of grondstoffen en wordt verrekend met het te betalen bedrag van de exclusief bestuurlijke geldboete.

Tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, is deze onderafdeling ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3.

Afdeling 2. Bijzondere sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid

Art. 64. §1. Met betrekking tot de zeevisserij en onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister met betrekking tot de zeevisserij. Ze stellen de inbreuken daarop vast in processen-verbaal die bewijswaarde hebben tot het tegendeel is bewezen.

De toezichthouders vermeld in het eerste lid, hebben daarvoor het recht om zich op elk moment aan boord van vissersvaartuigen te begeven, de overlegging van alle scheepspapieren en alle bewijsstukken te eisen, alsook zich te begeven in alle lokalen en plaatsen aan boord waar zich visserijproducten of vistuigen kunnen bevinden. Ze mogen alle documenten en bewijsstukken voor onderzoek in beslag nemen. In de uitoefening van hun opdracht mogen op elk moment zij fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, vervoermiddelen, bedrijfsgebouwen, veilingen, markten, vismijnen en de in de open lucht gelegen bedrijven betreden. Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen, slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

§2. Als een inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt vastgesteld, kunnen de ambtenaren die aangewezen zijn door de Vlaamse Regering, een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt:

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en naar de procureur des Konings gestuurd zal worden.

§3. In geval van ontdekking op heterdaad mogen de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, met het doel een vervolging in te stellen en met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen op kosten en risico van de eigenaar of exploitant en, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of exploitant aan de ketting leggen.

Als de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ernstige redenen hebben om te geloven dat er inbreuken zijn begaan, mogen ze, met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen, op kosten en risico van de eigenaar of exploitant. Als vervolgens een inbreuk wordt vastgesteld, mogen ze, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar

of de exploitant aan de ketting leggen.

§4. Als een vissersvaartuig aan de ketting is gelegd ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, wordt het vissersvaartuig onmiddellijk vrijgegeven in ruil voor het stellen door de eigenaar of de persoon die voor zijn rekening handelt, van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de verbalisant en niet hoger mag zijn dan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, aan de verbalisant worden bezorgd die ze in bewaring geeft volgens de voorwaarden en de procedure die de Vlaamse Regering kan bepalen.

De geldboete die is opgelegd door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, alsook alle andere kosten worden op de borgsom verhaald. Het overblijvende gedeelte wordt onmiddellijk terugbetaald. De rente van de in consignatie gegeven som wordt bij de borgsom gevoegd.

§5. Als een vreemd vissersvaartuig aan de ketting wordt gelegd, wordt de vlaggenstaat via zijn diplomatieke vertegenwoordiger onmiddellijk op de hoogte gebracht van de genomen maatregelen en van de eventuele daarna opgelegde straffen.

Art. 65. §1. Als een inbreuk als vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, wordt vastgesteld, hebben de toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, bovendien het recht onmiddellijk beslag te leggen op de visserijproducten, het vistuig en andere productiemiddelen.

§2. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen de in beslag genomen visserijproducten:

- 1° opnieuw in zee werpen of laten werpen;
- 2° verkopen of aan een liefdadigheidsinstelling schenken;
- 3° ontaarden of verwerken en tot een ander gebruik bestemmen, op kosten van de overtreder;
- 4° vernietigen, op kosten van de overtreder.

In geval van verkoop van de in beslag genomen visserijproducten als vermeld in het eerste lid, 2°, wordt de ontvangen som op de griffie van de bevoegde rechtbank gedeponneerd tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen visserijproducten, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontaarding, verwerking, herbesteding of vernietiging bepalen.

§3. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen teruggeven aan de overtreder tegen het stellen van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de toezichthouder en niet hoger mag zijn dan een vijfde van de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan niet worden gebruikt als de vistuigen of de productiemiddelen niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering.

De in beslag genomen vistuigen en andere productiemiddelen worden in bewaring gegeven bij de griffie van de bevoegde rechtbank. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, worden bezorgd aan de toezichthouder die ze op de griffie van de rechtbank deponeert tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

Art. 66. Bij veroordeling kan de rechtbank altijd de verbeurdverklaring van de in beslag genomen visserijproducten, vistuigen en andere productiemiddelen bevelen.

De verbeurdverklaring wordt altijd uitgesproken en de vernietiging wordt altijd bevolen als het vistuigen of productiemiddelen betreft die niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering en als de aard van het visserijproduct dat vereist.

Als de rechtbank beveelt om de visserijproducten, vistuigen of productiemiddelen te vernietigen, zijn de kosten daarvan voor rekening van de veroordeelde.

De rechtbank kan daarenboven de bekendmaking van het vonnis bevelen in een of meer dagbladen en de aanplakking ervan op de plaatsen en gedurende de periode die ze vaststelt, volledig voor rekening van de veroordeelde.

Art. 67. Met behoud van de toepassing, in voorkomend geval, van de strengere straffen, bepaald in het Strafwetboek, worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 50.000 euro, of met een van die straffen alleen en voor zover die inbreuken betrekking hebben op de zeevisserij of aquacultuur:

1° personen die een inbreuk plegen op of misbruik maken van een etiketteringsvoorschrift;

2° personen die, op welke wijze ook, veinzen of valselijk beweren dat een grondstof, of product of zijn activiteiten door de overheid zijn gekeurd of erkend, of personen die zich valselijk op die keuring, controle of erkenning beroepen;

3° personen die bedrog plegen, hetzij met betrekking tot een van de hoofdzakelijke hoedanigheden van een grondstof als vermeld in dit decreet, hetzij door voor de aanduiding of betiteling van die grondstoffen een benaming te gebruiken die hen niet toekomt, hetzij door andere bedrieglijke praktijken te stellen die tot doel hebben in het bestaan van die hoedanigheden te doen geloven;

4° personen die, zonder geldige erkenning, machtiging of voorafgaande melding, een grondstof of product verwerven, aanbieden, vervoeren, in-, uit- of doorvoeren, bereiden, vervaardigen, in hun bezit hebben of in de handel brengen als daarvoor een erkenning, machtiging of voorafgaande melding vereist is;

5° personen die een grondstof of een product, of een monster ervan, vervalsen of laten vervalsen;

6° personen die een grondstof of product te koop aanbieden of in voorraad houden voor de verkoop, te koop stellen, verkopen of leveren, terwijl ze weten dat de grondstof of het product vervalst is;

7° personen die kwaadwillig of bedrieglijk vervalsingprocedés voor een grondstof of product verspreiden of bekendmaken;

8° personen die een grondstof of product in de handel brengen, verwerven, aanbieden, voor de verkoop ervan tentoonstellen, in hun bezit houden, bereiden, vervoeren, verkopen, leveren, afstaan, invoeren, uitvoeren of doorvoeren, als die handeling verboden is;

9° personen die een grondstof uitvoeren met vermelding van de toepassingen die niet toegelaten zijn in het land van bestemming;

10° personen die een grondstof of product gebruiken in omstandigheden of voor een toepassing die verboden is;

11° personen die bewust valse of onvolledige verklaringen afleggen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling is.

12° personen die nalaten de verplichte aanduidingen aan te brengen;

13° personen die zich verzetten tegen bezoeken, inspecties, controles, monsternemingen of vragen naar inlichtingen of documenten door de toezichthouders of die, willens en wetens, onjuiste inlichtingen of documenten verstrekken;

14° personen die weigeren te gehoorzamen aan de bevelen die door de toezichthouders vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, worden gegeven;

15° personen die een inbreuk plegen op de bepalingen over de zeevisserij in het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, die geen inbreuk is als vermeld in punt 1° tot en met 13°.

Het bedrag van de geldboeten, vermeld in het eerste lid, kan verhoogd worden met het economische voordeel dat de overtreder heeft gehaald uit de inbreuk.

Personen die een inbreuk als vermeld in het eerste lid, begaan in de territoriale zee, worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar en met de geldboete, vermeld in dit artikel, of met een van die straffen alleen.

Als de inbreuk wordt begaan tussen zonsondergang en zonsopgang of bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, kunnen de maximumstraffen verdubbeld worden. De rechtbank kan bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, daarnaast de sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde voor een termijn van acht dagen tot een jaar.

De overtreder wordt ook veroordeeld tot betaling van alle gemaakte kosten, met inbegrip van de kosten die voortvloeien uit de inbeslagname van het vistuig en de productiemiddelen.

Art. 68. Alleen de correctionele rechtbank van Brugge is bevoegd om kennis te nemen van de inbreuken, vermeld in artikel 67, eerste lid.

Onderafdeling 2. Handhaving van het beleid inzake gespecialiseerde pluimveebedrijven

Art. 69. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de gespecialiseerde pluimveebedrijven:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° de vaststelling van de inbreuken en de bijbehorende sancties overdragen aan een of meer controleorganen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de goedkeuring van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1° en punt 2°, toe te passen.

Onderafdeling 3. Handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw

Art. 70. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kunnen de begunstigden van de volgende steunmaatregelen onderworpen worden aan de controle en sancties, bepaald door Vlaamse Regering:

- 1° de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden, vermeld in artikel 10;
- 2° de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsactiviteiten, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19.

Art. 71. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kunnen de volgende maatregelen en organisaties onderworpen worden aan de controle en sancties, bepaald door de Vlaamse Regering:

- 1° de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10;
- 2° de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° de erkende centra, vermeld in artikel 10, §2, artikel 14, 17 en 20.

Onderafdeling 4. Handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten

Art. 72. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten:

- 1° inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 5. Handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen

Art. 73. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, zal de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 6. Handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit

Art. 74. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit inbreuken en de bij behorende sancties vaststellen.

Afdeling 3. Invordering van ten onrechte uitbetaalde steun en exclusieve bestuurlijke geldboeten

Art. 75. §1. Bij gebreke aan voldoening van de exclusieve bestuurlijke geldboeten, en alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren kan door de ambtenaar die belast is met de invordering, een dwangbevel worden uitgevaardigd.

Dat dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de daarvoor door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar.

§2. Het dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot of met een aangetekende brief.

Art. 76. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet aantekenen houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement van de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

De met de invordering belaste ambtenaar kan, vóór de definitieve beslechting van het geschil, vermeld in paragraaf 2, een procedure in kortgeding inleiden bij de

voorzitter van de rechtbank waar dat geschil in eerste aanleg aanhangig wordt gemaakt, om de betrokkene te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.

Art. 77. §1. Op grond van het uitvoerbaar verklaarde dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten, de administratieve geldboeten, en de kosten heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de betrokkene en kan het een wettelijke hypotheek nemen op al de goederen van de betrokkene die daarvoor vatbaar zijn en die in het Vlaamse Gewest liggen.

§2. Het voorrecht, vermeld in paragraaf 1, neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten, vermeld in artikel 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

§4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, vermeld in artikel 75, §1, tweede lid.

De inschrijving vindt plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat door die ambtenaar eensluidend wordt verklaard en dat melding maakt van de betekening ervan.

§ 5. Artikel 447, tweede lid, van boek III van het Wetboek van Koophandel met betrekking tot het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten en de administratieve geldboeten waarvoor een dwangbevel is uitgevaardigd en waarvan betekening aan de betrokkene is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 78. Artikel 10 van het decreet 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen wordt opgeheven.

Art. 79. Artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit van de landbouwproducten wordt opgeheven.

Art. 80. Artikel 9, 11, 12 en 13 van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij worden opgeheven.

Art. 81. Voor hun toepassing in het Vlaamse Gewest worden de volgende regelingen opgeheven:

1° de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor

de landbouw nuttige huisdieren, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 426 van 5 augustus 1986, de wetten van 24 maart 1987 en 23 maart 1998, en het decreet van 12 december 2008;

2° de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 3 mei 1999 en 22 april 1999 en het decreet van 19 december 2008;

3° de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, gewijzigd bij de wetten van 21 december 1998 en 5 februari 1999, de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;

4° de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;

5° de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990, 5 februari 1999 en 5 februari 1999, bij de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009 en bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1995 en 22 februari 2001;

6° het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005.

Art. 82. De Vlaamse Regering is belast met de coördinatie van de bepalingen van dit decreet, artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij, artikel 40 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepaling tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, en het decreet van 6 juli 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, met inachtneming van de wijzigingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie.

Daartoe kan de Vlaamse Regering:

1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de inhoud van de te coördineren bepalingen, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenvormigheid in de terminologie te brengen;

4° in de bepalingen die niet in de coördinatie worden opgenomen, de verwijzingen naar de gecoördineerde bepalingen aanpassen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: "Vlaamse codex Landbouw en Visserij".

Art. 83. De besluiten van de Vlaamse Regering en de ministeriële besluiten die uitvoering geven aan de opheffen wetten en decreten, blijven van kracht tot ze door de steller ervan worden opgeheven.

Art. 84. Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de maand waarin het in het Belgisch Staatsblad is bekend gemaakt.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN
(MINARAAD)
EN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ
(SALV)

SALV

Strategische Adviesraad
voor
Landbouw en Visserij

ADVIES

Voorontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid

SALV, 28 september 2012 (nr. 2012-16)

Minaraad, 27 september 2012

Contactpersoon SALV: Dirk Van Guyze

Contactpersoon Minaraad: Dirk Uyttendaele

Krachtlijnen

Het doel van het voorontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid is volgens de Vlaamse Regering in eerste instantie *“het nog bestaande wettelijke (federale, nvdr) kader dat betrekking heeft op de gewestelijke landbouwbevoegdheden omvormen tot een decretaal kader”*. Het voorontwerp van decreet voert, volgens de Vlaamse Regering, ook een aantal wetgevingstechnische aanpassingen aan het bestaande decretale kader door. Dit gebeurt in functie van een betere leesbaarheid en toepasbaarheid zoals het versterken van rechtsgronden van bestaande besluiten van de Vlaamse Regering, het aanpassen van benamingen en het herformuleren van artikels.

SALV en Minaraad staan over het algemeen positief ten opzichte van het voorontwerp van decreet. Het nog bestaande (federale) wettelijke omvormen tot een (Vlaams) decretaal kader versterkt immers de rechtszekerheid, wat een goede zaak is.

De Raden zijn van mening dat voorliggend voorontwerp van decreet ook een goede vertrekbasis vormt voor het Vlaamse landbouw- en visserijbeleid maar vinden dat dit voorontwerp wel nog dient te evolueren naar een ‘echt’ kaderdecreet waarbij alle functies verenigd worden en in één overzichtsdecreet worden samengebracht. Volgens de Raden ontbreekt immers momenteel nog de samenhang. Ook de doelstellingen staan momenteel teveel verspreid in de verschillende onderdelen, afkomstig van de oude, vandaag nog in voege zijnde decreten.

De Raden stellen tot slot vast dat er in het decreet heel veel aandacht is voor controle en sanctiebepalingen (35 artikels van de 84 artikels).

1 Inleiding

Op 6 juli 2012 heeft de Vlaamse Regering een *voorontwerp van decreet betreffende landbouw- en visserijbeleid* goedgekeurd. SALV en Minaraad ontvingen op 10 juli 2012 van Minister-president Kris Peeters het verzoek om over dit voorontwerp van decreet een advies neer te leggen.

Het advies werd opgesteld door een gemeenschappelijke SALV-Minaraad ad hoc werkcommissie. Op 31 augustus 2012 werd een gemeenschappelijke hoorzitting georganiseerd waarop Evi Vervueren van het departement Landbouw en Visserij, toelichting gaf.

De gezamenlijke werkcommissie is vervolgens nog eens samengekomen op 12 en op 18 september 2012.

Het advies werd aangenomen tijdens de Minaraad-zitting van 27 september 2012 en de SALV-zitting van 28 september 2012.

Piet Vanthemsche
Voorzitter SALV

Walter Roggeman
Voorzitter Minaraad

2 Situering

Het landbouw en visserijbeleid in België is in verschillende etappes geregionaliseerd. Een eerste belangrijke pakket landbouwbevoegdheden werd aan de gewesten toebedeeld bij bijzondere wet van 16 juli 1993. Aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werd toen een artikel 6, §1, V toegevoegd waardoor werden geregionaliseerd:

- de Europese maatregelen inzake het landbouwstructuurbeleid (probleemgebieden, plattelandontwikkeling),
- de Europese maatregelen in het raam van het GLB met betrekking op leefmilieu, landinrichting, bosbouw en natuurbehoud,
- het landbouwinvesteringsfonds,
- het promotiebeleid en
- de aanvullende of suppletieve hulp aan landbouwbedrijven

Voor deze ‘vroeg’ geregionaliseerde landbouwbevoegdheden werd een eigen decretaal kader ontwikkeld zoals ondermeer het VLIF-decreet, het financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector en het decreet duurzame landbouw.

Bij de volgende regionalisering, met de bijzondere wet van 13 juli 2001, werd artikel 6, §1 uitgebreid zodat bijna het geheel van het landbouw en visserijbeleid aan de gewesten toebedeeld, met uitzondering van een aantal uitdrukkelijk vermelde materies.

- 1° de normering en de daarop toepasbare controle inzake de kwaliteit van de grondstoffen en de plantaardige producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen;
- 2° de normering en de daarop toepasbare controle inzake de diergezondheid, het dierenwelzijn en de kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen;
- 3° de inkomensvervangende maatregelen bij vervroegde uittreding van oudere landbouwers;
- 4° het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, met dien verstande dat de gewesten in zijn schoot beschikken over een gegarandeerde en significante vertegenwoordiging.
- Het akkoord van de betrokken gewestregeringen is vereist voor de maatregelen van de federale overheid inzake dierenwelzijn die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.)

Wat betreft de materies die sinds voornoemde regionalisering aan de gewesten toekomen, vindt het beleid van de Vlaamse Regering echter nog steeds vaak rechtsgrond in federale wetten van voor de bijzondere wet van 2001. Wijzigingen die door de federale overheid of gewesten aan die wetten worden aangebracht, staan volgens de nota aan de Vlaamse Regering bijna altijd op gespannen voet met de bevoegdheidsverdelende regels.

Volgens de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid (VR 2012 0607 doc. 0673/3) is het doel van voorliggend regelgevend initiatief dan ook in eerste instantie *“het nog bestaande wettelijke (federale, nvdr) kader dat betrekking heeft op de gewestelijke landbouwbevoegdheden omvormen tot een decretaal kader. Dit komt de rechtszekerheid ten goede en voorkomt verwarring over de draagwijdte van de artikelen die zowel Vlaamse als federale bevoegdheden aangaan”*.

In tweede instantie voert het voorontwerp van decreet volgens de Vlaamse Regering ook een aantal wetgevingstechnische aanpassingen aan het bestaande decretale kader door. Dit gebeurt in functie van een betere leesbaarheid en toepasbaarheid zoals het versterken van rechtsgronden van bestaande besluiten van de Vlaamse Regering, het aanpassen van benamingen en het herformuleren van artikels.

In derde instantie zal het voorontwerp van decreet volgens de Vlaamse Regering leiden tot de *coördinatie van het integrale decretale kader inzake landbouw en visserijbeleid in één tekst. Daartoe is achteraan het decreet een coördinatie- en wijzingsmachtiging opgenomen.*

Tot slot stelt de memorie van toelichting dat de aangelegenheden die nog zullen worden geregionaliseerd in uitvoering van het Vlinderakkoord, met name dierenwelzijn, pachtwetgeving, landbouwrampenfonds en het BIRB, niet uitdrukkelijk in dit initiatief worden opgenomen omdat dat akkoord nog niet vertaald is in een wijziging aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen.

Het voorliggende voorontwerp van decreet is opgebouwd uit 4 hoofdstukken.

- Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen (8 artikels)
- Hoofdstuk 2 Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij en aquacultuursector (34 artikels)
- Hoofdstuk 3 Controle- en sanctiebepalingen (35 artikels)
- Hoofdstuk 4 Slotbepalingen (7 artikels)

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

In hoofdstuk 1 *Algemene bepalingen* worden een aantal definities overgenomen uit het bestaande wettelijke en decretale kader. Er is een artikel opgenomen om de scope van het voorontwerp van decreet te bepalen door op te sommen in welke sectoren en voor welke activiteiten het voorontwerp van toepassing is. De Vlaamse Regering wordt in een apart artikel ook de mogelijkheid geboden om binnen het toepassingsgebied van het voorontwerp van decreet reglementair op te treden. De overige artikels in dit hoofdstuk hebben betrekking op het recht op het afdwingen van monsters en analyses uit hoofde van de verkrijger van grondstoffen of producten, het aanmoedigen van overheden die staatssteun uitkeren om dit te melden, het vereenvoudigen van gegevensuitwisseling zowel intern binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij alsook van en naar derde partijen zoals FAVV, fiscale overheden... en het aanleveren van gegevens voor statistische doeleinden.

Hoofdstuk 2 Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij en aquacultuursector

Dit hoofdstuk is onderverdeeld in 11 Afdelingen.

Afdeling 1 *Algemene bepalingen* omvat volgens de nota aan de leden van de Vlaamse Regering in de eerste plaats een rechtsgrond die het de Vlaamse Regering mogelijk moet maken steunmaatregelen uit te werken en steun te verstrekken binnen het toepassingsgebied van het voorontwerp van decreet.

De Afdelingen 2 tot en met 5 komen volgens dezelfde nota in belangrijke mate overeen met de bepalingen van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

Afdeling 6 *Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds* wijzigt artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, waarbij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds werd opgericht, volgens de nota aan de leden van de Vlaamse regering slechts in zeer beperkte mate. Daarin wordt gesteld *In hoofdzaak worden slechts een aantal vormelijke aanpassingen aangebracht die de leesbaarheid van het geheel moeten verbeteren.*

Er wordt voorzien in de mogelijke ondersteuning en samenwerking van bedrijven geconfronteerd met bijvoorbeeld dieren- en platenziekte, een natuurramp. Activiteiten worden ondersteund als de aanvraagdossiers voor ondersteuning een reële bijdrage aan verduurzaming van de betreffende activiteiten aantonen. Nieuwe doelstellingen zijn hier *bevorderen ondernemerschap en innovatie.*

Wat betreft de potentieel begunstigen, komen verenigingen, vennootschappen en zelfstandigen in aanmerking die verder gaan dan de primaire verwerking van landbouw- en tuinbouwproducten.

In Afdeling 7 Zeevisserij en aquacultuur wordt de Vlaamse Regering gemachtigd een duurzame zeevisserij en aquacultuur aan te moedigen. Tevens wordt er de rechtsgrond geboden om o.a. de toekenning van visvergunningen te regelen, quota vast te stellen, een marktbeleid te voeren,...

Ook wordt het decreet van 13 mei 1997 houdende de oprichting van een financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector gewijzigd door middel van een aantal wetgevingstechnische aanpassingen.

Afdeling 8 Praktijkcentra neemt de bepalingen over uit artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit.

Met Afdeling 9 Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden wordt beoogd de verschillende vormen van samenwerkingsverbanden binnen en buiten de context van een gemeenschappelijke marktordening te stimuleren en te reguleren.

Afdeling 10 Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij wijzigt het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij via een aantal wetgevingstechnische aanpassingen. Deze moeten volgens de nota aan de leden van de Vlaamse Regering de leesbaarheid en de structuur van het voorontwerp van decreet verbeteren.

Er wordt geen advies verleend door de Raad van het Vlaams Fonds over de middelen die worden ontvangen en de uitgaven die worden gedaan ter uitvoering van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen.

In Afdeling 11 Bevordering van de dierlijke productie worden bepalingen overgenomen uit de wet van 20 juni 1956. De Vlaamse Regering kan de fokkerij organiseren door het verlenen van erkenningen, opleggen van verschillende voorwaarden, het toewijzen van diverse opdrachten en het verlenen van steun. Er kunnen ook gebouwen en gronden aan verenigingen en organisaties van fokkers ter beschikking gesteld worden. Als de erkenning wordt opgeheven, wordt voorzien in de verplichting van de vereniging om haar foktechnische gegevens over te dragen.

Hoofdstuk 3 Controle- en sanctiebepalingen

Hoofdstuk 3 optimaliseert volgens de memorie van toelichting het bestaande kader inzake controle- en sanctiebepalingen. Er wordt in het voorontwerp van decreet uitgebreid ingegaan op de bevoegdheden van de toezichthouders en de handhaving via exclusief bestuurlijke geldboeten (volgens de nota aan de leden van de Vlaamse Regering gedefinieerd als *geldboetes die door de administratie kunnen worden opgelegd, zonder gerechtelijke tussenkomst*). De exclusief bestuurlijke geldboetes variëren tussen €25 en €1000 voor administratieve inbreuken, tussen €100 en €5000 voor de niet betaling van verplichte bijdragen en retributies en tussen €100 en €15000 voor andere inbreuken, verhindering van controles, simulatie, valse verklaringen in het kader van steunaanvragen,...De Vlaamse Regering krijgt in het voorontwerp van decreet de mogelijkheid om meer concreet de precieze strafmaat te bepalen en duidt ook de ambtenaren aan die de sancties opleggen. Ook de procedure bij het opleggen van de exclusief bestuurlijke geldboete is mee opgenomen. Er is een beroepsprocedure mogelijk welke door de Vlaamse regering moet worden uitgewerkt.

Voor de zeevisserij gelden bijzondere handhabingsbepalingen, met behoud van strafrechtelijke sancties. In de memorie van toelichting wordt aangegeven *“Gelet de specificiteit van het zeevisserijbeleid is er uitdrukkelijk voor geopteerd om het bestaande kader inzake handhaving, met name strafrechtelijke geldboeten en/of gevangenisstraffen, te behouden. Dat is logisch aangezien de*

inbreuken veelal tegelijk een zware milieu-impact hebben, zoals bij het niet-respecteren van de quota”.

De straffen bij inbreuken met betrekking tot zeevisserij of aquacultuur gaan van vijftien dagen tot vijf jaar gevangenis en geldboeten lopen op van €100 tot €50000.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Dit hoofdstuk bevat opheffingsbepalingen en een coördinatiebepaling om dit decreet en andere decreten die betrekking hebben op het landbouw- en visserijbeleid in één Vlaamse codex Landbouw en Visserij te integreren.

3 Advies

Algemeen

SALV en Minaraad staan over het algemeen positief ten opzichte van het voorontwerp van decreet. Het nog bestaande (federale) wettelijke omvormen tot een (Vlaams) decretaal kader versterkt de rechtszekerheid, wat een goede zaak is.

De Raden zijn van mening dat voorliggend voorontwerp van decreet een goede vertrekbasis vormt voor het Vlaamse landbouw- en visserijbeleid maar vinden dat dit voorontwerp dient te evolueren naar een ‘echt’ kaderdecreet waarbij alle functies verenigd worden en in één overzichtsdecreet worden samengebracht.

Momenteel ontbreekt nog de samenhang in het decreet. Zo lijken een aantal artikels willekeurig in het ontwerp te zijn ingevoegd, zoals bijvoorbeeld de artikels 39 tot 42 ter bevordering van de dierlijke productie. Ook de doelstellingen staan momenteel teveel verspreid in de verschillende onderdelen, afkomstig van de oude, vandaag nog in voege zijnde decreten.

De Raden verwijzen als voorbeeld van een kaderdecreet naar het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en tot wijziging aan diverse bepalingen inzake milieuhandhaving (DABM¹). In dat decreet zijn verschillende titels vervat, waarbij elke titel verwijst naar de specifieke inhoud van het betreffende stuk.

Naar analogie van het DABM zouden reeds volgende titels kunnen toegevoegd worden: een titel inzake strategische advisering, met verwijzing naar de werking en taken van de SALV en een titel waaronder de algemene doelstellingen van het Vlaams landbouwbeleid in hun samenhang worden opgesteld..

Tot slot stellen de Raden vast dat er in het decreet heel veel aandacht is voor controle en sanctiebepalingen (35 artikels) waarbij in de verwijzingen naar de Vlaamse Regering heel veel het woord ‘kunnen’ gebruikt wordt. De toezichters, de aan te duiden ambtenaren en uitvoerende macht hebben dan naar inzicht de mogelijkheid om dat ‘kunnen’ om te zetten in ‘moeten’ ten aanzien van de rechtsonderhorigen. .

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen (artikels 1-8)

Artikel 2,6 definieert landbouwactiviteiten als *“elke activiteit die gericht is op het voortbrengen en verzorgen van gewassen en dieren, of die gericht is op de verwerking van gewassen en dieren”*. Dat is volgens de Raden een zeer ruime definitie, want hiermee vallen alle verwerkende bedrijven onder landbouwactiviteit. Bovendien is het met deze definitie niet duidelijk of bijvoorbeeld thuisverkoop

¹ <http://codex.vlaanderen.be/Portals/Codex/documenten/1002838.html>

van plantaardige en dierlijke producten op het landbouwbedrijf ook als een landbouwactiviteit wordt gezien. In eerdere regelgeving² werd landbouwactiviteit omschreven als “ elke activiteit, gericht op het voortbrengen en verzorgen van gewassen en landbouwhuisdieren, of gericht op de primaire verwerking van gewassen en landbouwhuisdieren”. Het kan volgens de Raden niet de bedoeling zijn om bijvoorbeeld de activiteiten in de agro-voedingsindustrie als landbouwactiviteit te omschrijven. Daarom stellen de Raden voor de definitie uit het decreet van 2004 te behouden en uit te breiden met verwerking en thuisverkoop op de hoeve.

Artikel 3, §1, 2° alinea 5° stelt dat “het ondersteunen, onder meer door toelevering, verwerking, verhandeling, promotie en andere vormen van omkadering van dierlijke en plantaardige producten, gewassen, dieren, levensmiddelen, andere producten en diensten” onder het landbouwdecreet vallen, wat volgens de Raden een zeer ruime toepassingsgebied omvat.

Artikel 4,2 d stelt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden kan bepalen voor “de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij-, en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en kwaliteit, en consumentenbelangen”. De Raden menen dat het duidelijker is om naar wettelijke bepalingen te verwijzen dan wel naar maatschappelijke verwachtingen.

Hoofdstuk 2 Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij en aquacultuursector (artikels 9-42)

Afdeling 1. Algemene bepalingen (art 9)

Artikel 9 lijst de maatregelen op die de Vlaamse Regering kan nemen ter ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij -en aquacultuursector. In artikel 9 wordt verwezen naar steun voor maatregelen zoals opgeijst in artikel 3, §1. De Raden vragen om aan deze lijst ook biologische landbouw en vestiging van landbouwers toe te voegen.

Afdeling 2. Bevordering van duurzame productiemethoden (art 10-11)

Artikel 10, §1 omschrijft de mogelijke steunmaatregelen die de Vlaamse Regering kan nemen ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden. Onder de voorwaarden staat onder meer “als de landbouwproductiemethode effectief een positief resultaat oplevert ten opzichte van de minimumnormen op het gebied van leefmilieu, natuur, landschap, hygiëne en dierenwelzijn”. De Raden vragen hoe een “positief resultaat” bepaald wordt. Bijkomend is het zo dat voor de land- en tuinbouwer de steun in eerste instantie een vergoeding vormt voor de extra gemaakte kosten en het gederfde inkomen.

Artikel 7 §1 stelt dat “De gegevens die binnen het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen aan de andere entiteiten van het beleidsdomein ter beschikking worden gesteld als die terbeschikkingstelling aansluit bij het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3”. De Raden merken op dat de SALV volgens

² Decreet van 3 maart 2004 inzake subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw

artikel 3 van het SALV-decreet³ eveneens behoort tot het beleidsdomein Landbouw en Visserij. Wat betreft informatie-uitwissling merken de Raden op dat in dit kaderdecreet een verwijzing ontbreekt naar de rol van de SALV in het beleidsdomein. Immers, artikel 15 van het decreet tot regeling van strategische adviesraden⁴ stelt dat *“§1 De Vlaamse regering stelt de strategische adviesraad uit eigen beweging of op zijn verzoek alle informatie ter beschikking die noodzakelijk is voor de adviesopdracht. De structurele informatie-uitwisseling tussen de Vlaamse Regering en de strategische adviesraad wordt veruitwendigd in een protocol tussen de beleidsraad en de strategische adviesraad. § 2. Een strategische adviesraad kan de personeelsleden van de departementen en agentschappen van de Vlaamse overheid verzoeken om de nodige technische toelichting te verschaffen.”*

Artikel 7, §3, tweede lid stelt dat de gegevens vermeld in artikel 7, paragraaf 2, tweede lid, kunnen doorgegeven worden aan de erkende controleorganen biologische productie, de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden en andere organen die de Vlaamse Regering heeft aangewezen. De Raden menen dat dit laatste de controle in de biologische landbouw zal vergemakkelijken en efficiënter maken.

Afdeling 3. Landbouwvorming (art 12-15)

Artikel 13 stelt “Personen die landbouwactiviteiten uitoefenen en met goed gevolg de landbouwvorming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering legt de nadere voorwaarden en regels daarvoor vast.” De Raden vinden het goed dat dit instrument een decretale verankering krijgt maar vragen om voor dit instrument in de begroting ook steeds voldoende middelen te voorzien.

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (art 22)

Art 22 2° omschrijft dat het VLIF als doel heeft om aan aantal vermelde activiteiten te ondersteunen teneinde “een reële bijdrage te leveren aan de verduurzaming van de betreffende activiteiten en verder minstens een reële bijdrage leveren aan een van de opgelijste doelstellingen”, waaronder

6° “de omschakeling naar specifieke systemen van duurzame landbouw bevorderen”.

7° “de economische activiteiten van de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet, en de verwerkende sector van land- en tuinbouw helpen bevorderen”.

De Raden vragen zich af wat onder de term “specifieke systemen van duurzame landbouw” dient begrepen te worden. Bovendien is het zo dat bij de doelstellingen die verder volgen, er vooral wordt ingegaan op economische duurzaamheid. Sociale en ecologische duurzaamheid ontbreken. Indien men het heeft over een bijdrage aan duurzaamheid ligt het voor de hand om aan de drie pijlers van duurzaamheid een evenwaardig gewicht toe te kennen.

Momenteel besteedt het VLIF ook speciale aandacht aan vestiging van land- en tuinbouwers en biologische landbouw, via specifieke percentages of specifieke types investeringen. Dit zou ook best zo verankerd zijn in het landbouwdecreet.

Artikel 22, 2° lijst ook op waarin het VLIF tegemoetkomingen kan verlenen. Het betreft:

- 1° land- en tuinbouwers, alsook aan hun verenigingen en hun vennootschappen;
- 2° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de dienstverlening, het onderzoek, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector;

³ <http://www.codex.vlaanderen.be/Portals/Codex/documenten/1015972.html>

⁴ <http://www.codex.vlaanderen.be/Portals/Codex/documenten/1011529.html>

- 3° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de afzet en verwerking van land- en tuinbouwproducten;
- 4° coöperaties van consumenten die de uitbating van een land- of tuinbouwbedrijf als doel hebben, en rechtspersonen met een maatschappelijk of sociaal doel die een landbouw- of tuinbouwactiviteit verrichten.”;

De Raden vragen zich af of er onder “rechtspersonen met een maatschappelijk of sociaal doel” ook landbouwscholen vallen, en zo niet, om dat aan te vullen.

In het algemeen stellen de Raden vast dat de doelgroep van het VLIF, oorspronkelijk de land- en tuinbouwers, met bovenstaande wijzigingen, behoorlijk wordt uitgebreid. Dus enerzijds worden de voorwaarden voor land- en tuinbouwers aangescherpt, anderzijds worden de groep van potentiële begunstigten uitgebreid. De Raden vragen zich af hoe deze ambitie op begrotingsvlak zal vertaald worden. Bovendien vragen de Raden zich af aan welke criteria deze doelgroep moet voldoen om in aanmerking te komen voor tegemoetkoming uit het VLIF. Inzonderheid wat betreft onderzoek vinden de Raden het niet opportuun om hiervoor middelen uit het VLIF te putten.

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur (art 23-27)

Art. 24 stelt “Voor de zeevisserij kan de Vlaamse regering Vlaamse alle maatregelen nemen voor: 1° de instandhouding, het beheer en de exploitatie van levende aquatische organismen; 2° de beperking van de milieu-impact; 3° de regeling van de toegang tot water en aquatische bestanden; 4° het structureel beleid en het beheer van de vlootcapaciteit; 5° het marktbeleid, inclusief de erkenning van de controleorganisaties; 6° de invoering en de uitvoering van controleregelingen, inclusief de controle op illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserij, evenals de handhaving ervan”. De Raden wijzen op een aantal bevoegdheden waar het noodzakelijk is om af te stemmen met de federale overheid.

Afdeling 8. Praktijkcentra (art 28)

Art. 28 geeft een zeer minimaliserende rol aan de proefcentra met de zinsnede “...verenigingen die bijdragen tot de vulgarisatie in deelsectoren van de landbouw en de tuinbouw...”.

In de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat dit artikel louter overgenomen is en geen aanpassingen heeft ondergaan. Toch lijkt een actualisering van dit artikel aangewezen. Volgens de Raden is de rol van de proefcentra vandaag veel groter dan enkel “vulgarisatie”. Zij doen namelijk ook aan praktijkonderzoek. Van belang bij dit alles is dat dit praktijkonderzoek op een participatieve – en dus vraaggestuurde – manier gebeurt. Dit alles zou dan ook in overeenstemming zijn met het GLB, waarin bijvoorbeeld een belangrijke rol wordt toegekend aan de EIP's (European Innovative Partnerships), waar het accent ligt op samenwerking en kennisuitwisseling.

De Raden zijn voorstander om land- en tuinbouwbedrijven die meewerken aan praktijkonderzoeken een kostendekkende vergoeding te geven voor hun medewerking. Op die manier zouden praktijkcentra met satellietbedrijven kunnen werken waarin de wetenschappelijke kennis in de bedrijfsvoering kan worden opgenomen.

Afdeling 10. Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij (art 31-38)

Artikel 36 stelt dat “De Vlaamse Regering bepaalt de organisatie, samenstelling en werkwijze van die raad”. De Raden merken op dat de organisaties in de SALV vragen om hierin betrokken te worden, met name bij de (her)aanduiding van de leden van die Raad.

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie (art 39-42)

Art. 41 stelt dat “Ter ondersteuning van haar beleid kan de Vlaamse Regering gebouwen en gronden verwerven en ter beschikking stellen van de verenigingen en organisaties van fokkers voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze zijn erkend. Ze kan binnen de grenzen van haar begrotingskredieten opdracht geven tot herinrichting van de betreffende gebouwen en gronden”.

Het is voor de Raden aan de hand van het voorliggende ontwerp decreet niet duidelijk op basis van welke visie deze doelgroep moet ondersteund worden, noch waarom de ondersteuning tot de omschreven doelgroep beperkt wordt.

Hierbij herhalen de Raden hun algemene opmerking over het ontbreken van samenhang. De artikels over de bevordering van de dierlijke productie zijn een voorbeeld. Ze lijken willekeurig in het decreet opgenomen.

Hoofdstuk 3 Controle- en sanctiebepalingen (artikels 43-77)**Afdeling 1. Algemene sanctiebepalingen****Onderafdeling 1. Toezicht (art 43-54)**

Artikel 46 stelt dat “Bij de uitoefening van hun opdracht mogen de toezichthouders op elk moment elke plaats betreden”. De Raden merken op dat de land- of tuinbouwer niet ten allen tijde beschikbaar kan zijn voor controles, niet dat hij geen controles aanvaardt. Een land- of tuinbouwer heeft ook een bepaalde agenda te volgen in zijn werkzaamheden. Voor de Raden is het aangewezen dat controles voorafgaandelijk zouden aangekondigd worden, wat de efficiëntie van de controle en de continuïteit van de bedrijfsvoering ten goede komt. Tot slot vragen de Raden dat er een gradatie wordt gemaakt in de aard van overtreding of het vermoeden ervan bij het bezoeken van de bedrijfsgebouwen tussen 5u en 21 u.

Artikel 47 gaat in op de inzage die toezichtshouders mogen vorderen in zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers. Volgens de Raden kan dat tegenstrijdig zijn met art 46, in casu wanneer de informatiedrager zich in de woonruimte bevindt, wat dikwijls het geval is.

Artikel 49 gaat in op het feit dat toezichthouders zaken mogen onderzoeken of laten onderzoeken, bijvoorbeeld met een daarvoor erkend laboratorium. De Raden merken op dat de mogelijkheid en procedure voor een tegenstaal niet beschreven zijn.

Artikel 52 stelt dat toezichthouders bij de uitoefening van hun toezichtrechten zich mogen laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid. De Raden vragen toe te voegen dat ook de persoon of instantie ten laste zich kan laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid.

Artikel 53 4e stelt dat de uitbetaling van steun opgeschort kan worden tijdens het onderzoek naar de naleving van voorliggend voorontwerp van decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid en het Europees Gemeenschappelijk Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister. De Raden menen dat als de betrokkene volledig wordt vrijgesproken van een vermeende niet naleving er zou moeten voorzien worden in de betaling van nalatigheidsintresten aan de geldende wettelijke intrestvoet. De Raden vragen om een dergelijke bepaling mee op te nemen in het voorontwerp.

Onderafdeling 2. Handhaving (art 55-63)

Artikel 56 gaat in op de bestuurlijke geldboetes. Exclusief bestuurlijke geldboetes kunnen worden opgelegd, variërend tussen €25 en €1000 voor administratieve inbreuken, tussen €100 en €5000 voor de niet betaling van verplichte bijdragen en retributies en tussen €100 en €15000 voor andere inbreuken, verhindering van controles, simulatie, valse verklaringen in het kader van steunaanvragen. Het is voor de Raden niet duidelijk wat er met simulatie wordt bedoeld.

Daarnaast maakt artikel 56, §5 van het voorontwerp melding van een weigering of verlaging van de steun bovenop de exclusief bestuurlijke geldboetes als de inbreuk te maken heeft met steun. Als de geldboeten blijven bestaan dan is het volgens de Raden noodzakelijk dat duidelijk wordt bepaald over welke inbreuken het daarbij gaat.

Artikel 59. De Raden vragen een nadere omschrijving van de beroepsinstantie. Er moet vermeden worden dat de betrokken ambtenaren zelf of ambtenaren van dezelfde afdeling bezwaarschriften behandelen. De Raden zijn voorstander van een onafhankelijke beroepsinstantie samengesteld uit ambtenaren, deskundigen en vertegenwoordigers van de landbouworganisaties. Het strekt tot aanbeveling om de oprichting, samenstelling en werking op te nemen in het decreet.

Artikel 62 regelt het feit dat toezichthouders in geval van inbreuk, de grondstoffen, de producten alsook de productiemiddelen in beslag mogen nemen. De Raden merken op dat een regeling voor schadevergoeding bij ten onrechte tenlastelegging ontbreekt.

Afdeling 2. Bijzondere sanctiebepalingen**Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid (art64-68)**

Artikel 64, §3, 2de alinea stelt “Als de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ernstige redenen hebben om te geloven dat er inbreuken zijn begaan, mogen ze, met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen, op kosten en risico van de eigenaar of exploitant. Als vervolgens een inbreuk wordt vastgesteld, mogen ze, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of exploitant aan de ketting leggen”. De Raden wijzen op het feit dat verlies van inkomens op basis van vermoedens, een grote financiële impact kan hebben. Tevens vragen de Raden verduidelijking over wat verstaan wordt onder “ernstige redenen” en onder “het vaststellen van een inbreuk” in deze alinea. De Raden vinden ook dat bij een onterecht gebruik van het opbrengen en/of aan de ketting leggen, de geleden inkomstenderving vergoed moet worden aan de geldende wettelijke intrestvoet.

Toezichthouders kunnen volgens deze sanctiebepalingen bij vaststelling van een inbreuk de visserijproducten onmiddellijk in beslag nemen en, volgens artikel 65§2, 1° “opnieuw in zee werpen of laten werpen”. De Raden vragen zich af in hoeverre deze bepaling strookt met initiatieven ter vermindering van voedselverlies en verspilling. De Raden geven als voorbeeld het cascadeprincipe en verwijzen daarbij naar het SALV advies van 30 maart 2012 over voedselverlies en voedselverspilling⁵ en het SALV-Minaraad advies van 5 juli 2012 over het GVB⁶. Tevens pleiten ze ervoor dat de toezichthouders moeten opteren voor de maximalisatie van het waardebehoud van de in beslag genomen producten, namelijk (in volgorde van belang): toepassen voor humane voeding,

⁵ Advies naar aanleiding van een beleidsvoorbereidende studie van het departement Landbouw en Visserij (<http://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/advies-naar-aanleiding-van-de-beleidsvoorbereidende-studie-verlies-en-verspilling-in-de-voedselketen-van-het-departement>)

⁶ <http://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/de-hervorming-van-het-gemeenschappelijk-visserijbeleid>

converteren voor humane voeding, toepassen in diervoeding, gebruiken als grondstof voor de industrie, verwijderen op kosten van de overtreder.

De in artikel 67 van het ontwerp gehanteerde geldboetes tot € 50.000 zijn volgens de Raden te hoog. In dit artikel staat vermeld “Het bedrag van de geldboetes, vermeld in het eerste lid, kan verhoogd worden met het economisch voordeel dat de overtreder heeft gehaald uit de inbreuk”. Daarom pleiten de Raden ervoor om geen onderscheid te maken met de boetes in het kader van handhaving in de landbouw, gezien de bedragen volgens het voorgaande nog verhoogd kunnen worden.

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 7 december 2012

Ontwerp van decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° aquacultuur: de kweek of teelt van aquatische organismen, meer bepaald alle in het water levende soorten die behoren tot de eukaryoten, inclusief alle delen, geslachtscellen, zaadcellen, eicellen of propagulen van dergelijke organismen die kans maken op overleving en reproductie, waarbij technieken worden gebruikt om de aangroei van de organismen in kwestie te verhogen tot boven de natuurlijke capaciteiten van het milieu;

2° etiketteringsvoorschriften: de aanduidingen op en de vorm van de merken, verzegelingen, labels, verpakkingen, etiketten, getuigschriften, facturen, certificaten, attesten, bordjes, tekens, benamingen die aangebracht moeten of mogen worden om bepaalde kwaliteits- of foktechnische eigenschappen aan te duiden;

3° fokdier: elk dier, opgenomen in een stamboek of een register, dat bestemd is voor de fokkerij;

4° grondstoffen: verzamelterm voor enerzijds teeltmateriaal van dierlijke of plantaardige oorsprong en anderzijds elke stof die bestemd is om de plantaardige en dierlijke productie te beschermen, te verbeteren of te bevorderen, met inbegrip van

elk substraat voor plantencultuur of dierenvoeders. Het grondstoffenbeleid gevoerd in uitvoering van dit decreet beperkt zich tot de kwaliteitsaspecten van die grondstoffen;

5° hoofdzakelijke hoedanigheden: enerzijds de kwaliteitsnormen die vastgesteld zijn voor de grondstoffen en de productie, en anderzijds alle etiketteringvoorschriften;

6° landbouwactiviteit: het geheel van economische activiteiten binnen de agrarische sector ten behoeve van de productie van gewassen en dieren;

7° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij;

8° register: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers of door een private onderneming die daartoe erkend is in de lidstaat waar ze is gevestigd of die erkend is in een derde land, waarin fokdieren met hun zoötechnische gegevens worden opgenomen;

9° stamboek: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers die daartoe officieel erkend is in de lidstaat waarin ze is opgericht of die erkend is in een derde land, waarin de fokdieren van een bepaald ras worden ingeschreven of geregistreerd met vermelding van hun voorgeslacht.

Art. 3. §1. Dit decreet is van toepassing op de activiteiten die verricht worden in de sectoren van:

- 1° de landbouw, waaronder akkerbouw en veeteelt wordt begrepen;
- 2° de tuinbouw, waaronder de groenteteelt, fruitteelt, wijnbouw, sierteelt en boomkwekerij begrepen worden;
- 3° het houden, kweken of fokken van dieren bestemd voor menselijk gebruik, het plattelandsbeheer of ten dienste van de landbouw, tuinbouw of visserij;
- 4° de aquacultuur en de zeevisserij, voor zover de zeevisserij beoefend wordt door:
 - a) de Belgische vissersvaartuigen in de territoriale zee, in de exclusieve economische zone, in de communautaire wateren en in de volle zee;
 - b) andere vissersvaartuigen in de territoriale zee en de exclusieve economische zone;
- 5° het plattelandsbeheer en de plattelandsontwikkeling;
- 6° de land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving;
- 7° de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet- en de verwerkende sector voor landbouw-, tuinbouw en visserijbedrijven.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, omvatten onder meer:

- 1° het ondersteunen, onder meer door toelevering, verwerking, verhandeling, promotie en andere vormen van omkadering van dierlijke en plantaardige producten, gewassen, dieren, levensmiddelen, andere producten en diensten in functie van de landbouw, tuinbouw en visserij;
- 2° de adviesverlening aan de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in paragraaf 1;
- 3° de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten;
- 4° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket;
- 5° het in een goede landbouw- en milieuconditie houden van gronden.

§2. Dit decreet is van toepassing op de co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, voor zover het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch

gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan er niet van afwijken.

Art. 4. De Vlaamse Regering kan, binnen de bevoegdheden vermeld in artikel 6, §1, V en artikel 6, §1, VI van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en van de producten die het resultaat zijn van die activiteiten:

1° alle maatregelen nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten;

2° de voorwaarden bepalen voor:

- a) alle handelingen die verricht zijn in het kader van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en die handelingen of de steller van die handelingen onderwerpen aan een voorafgaande keuring, erkenning of machtiging, en de voorwaarden tot verlening, wijziging, behoud, verlenging, inperking, uitbreiding, schorsing, opheffing en intrekking van de erkenning of machtiging bepalen;
- b) de samenstelling, kwaliteit, eigenschappen, echtheid en zuiverheid van ras, indeling, hoeveelheid, maat, gewicht, vorm, toestand, oorsprong, herkomst, en de analyse van de producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, voor zover die opgelegd worden ter verbetering van de kwaliteit of van de foktechnische eigenschappen;
- c) etiketteringsvoorschriften;
- d) de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij-, en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en -kwaliteit, en consumentenbelangen;

3° alle maatregelen nemen voor de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen, voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard;

4° alle maatregelen nemen voor de kwaliteitsbewaking ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;

5° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vaststellen die worden gevorderd voor de uitvoering van de maatregelen, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en het bedrag ervan bepalen;

6° het beleid inzake landbouw, zeevisserij of aquacultuur diversifiëren ten aanzien van een nader te bepalen sector, deelsector, doelgroep of regio;

7° risicobeheer ondersteunen;

8° alle maatregelen nemen voor de organisatie van de indeling en de weging van de geslachte runderen, varkens en schapen;

9° alle maatregelen nemen voor de uitvoering van het beleid dat voortvloeit uit de gewestelijke landbouwbevoegdheden, vermeld in artikel 6, §1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 5. §1. Iedere verkrijger van grondstoffen of producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, heeft het recht, niettegenstaande elk tegenstrijdig beding, op tegenspraak of, zo niet, ten overstaan van getuigen een

monsterneming te eisen, met het oog op onderzoek ervan door een onderzoeksstation of laboratorium.

De bewuste of onbewuste afwijking van een hoofdzakelijke hoedanigheid door de actoren die betrokken zijn bij de verhandeling van de grondstoffen en de producten, geeft aanleiding, naar keuze van de verkrijger, tot een vordering, hetzij tot ontbinding, hetzij tot prijsvermindering, onverminderd, in voorkomend geval, de vergoeding van de schade.

§2. De Vlaamse Regering kan voor elke al dan niet wettelijk voorgeschreven analyse, de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen, de ontledingsmethoden bepalen, het tarief van de ontledingen vaststellen, alsook de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de minister.

Art. 6. De Vlaamse Regering wijst de bevoegde entiteit aan binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij die belast is met de uitbouw en het beheer van een databank voor de-minimissteun, verleend met toepassing van verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector.

De Vlaamse Regering kan de procedure en voorwaarden bepalen voor de aanlevering van de gegevens die in de databank, vermeld in het eerste lid, zullen worden opgenomen.

Art. 7. §1. De gegevens die binnen het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen aan de andere entiteiten van het beleidsdomein ter beschikking worden gesteld als die terbeschikkingstelling aansluit bij het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3.

Binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij kunnen gegevens uitgewisseld worden voor onder meer de volgende doeleinden:

- 1° studie en analyse in het kader van wetenschappelijk onderzoek;
- 2° studie en analyse in het kader van beleidsvoorbereiding;
- 3° studie en analyse in het kader van beleidsondersteuning;
- 4° studie en analyse in het kader van beleidsuitvoering;
- 5° studie en analyse in het kader van beleidsevaluatie;
- 6° opmaak van landbouwimpactstudies;
- 7° opmaak van landbouweffectenrapportages;
- 8° beheer van de databank voor de-minimissteun, vermeld in artikel 6;
- 9° bijhouden van bedrijfseconomische boekhoudingen;
- 10° inning van promotieheffingen;
- 11° communicatie met de beoefenaars van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, andere overheden, het middenveld en de maatschappij.

§2. De organen die de Vlaamse Regering aanwijst, kunnen gegevens die ze nodig hebben voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden

of voor de uitvoering van de aan hen toevertrouwde opdrachten rechtstreeks opvragen bij derden.

Na instemming van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, kunnen de organen, vermeld in het eerste lid, onder meer de volgende gegevens opvragen bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:

- 1° identificatie- en registratiegegevens uit de dierlijke sector in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun, van steun in het kader van plattelandsontwikkeling en van de biologische productie;
- 2° controlegegevens uit de dierlijke en de plantaardige sector in het kader van de controle op de randvoorwaarden als voorwaarde voor de toekenning van steun, in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun en in het kader van steun voor plattelandsontwikkeling;
- 3° gegevens uit de plantaardige sector in het kader van de handel van teeltmateriaal van siergewassen, groenteplanten, fruitplanten en bosbouwkundig teeltmateriaal en in het kader van het toezicht op de handels- en kwaliteitsvoorschriften van producenten en leveranciers;
- 4° alle informatie die voortvloeit uit de vaststellingen die het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft gedaan of heeft ontvangen via het Rapid Alert System, die van dien aard is dat fraude in de sectoren van de biologische en de geïntegreerde productie aan het licht worden gebracht.
- 5° controlegegevens van de conformiteitscontroles met betrekking tot de handelsnormen voor groenten en fruit.

Na instemming van de bevoegde overheid kunnen de organen, vermeld in het eerste lid, fiscale gegevens opvragen bij de bevoegde overheid.

§3. De gegevens die in het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen, na akkoord van de entiteit die de gegevens verstrekt, aan derden ter beschikking worden gesteld voor de verwerking door die derden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

De gegevens vermeld in paragraaf 2, tweede lid, kunnen doorgegeven worden aan de erkende controleorganen biologische productie, de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden en andere organen die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

§4. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen voor de gegevensopvraging en gegevensverstrekking, vermeld in dit artikel.

Art. 8. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, voorzien in een verplichting tot het aanleveren van bepaalde gegevens voor statistische doeleinden.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de procedure voor het aanleveren van de gegevens verder regelen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke entiteit de gegevens, vermeld in het eerste lid, kan opvragen.

Hoofdstuk 2. Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij- en aquacultuursector

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 9. De Vlaamse Regering kan de volgende maatregelen nemen:

- 1° steunmaatregelen voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;
- 2° maatregelen ter ondersteuning van het wetenschappelijk en praktijkgericht onderzoek dat verricht wordt;
- 3° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen voor de voorlichting van de consument;
- 4° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen ter bevordering van het ondernemerschap en de innovatie;
- 5° flankerende maatregelen om de leefbaarheid te verbeteren van bestaande bedrijven die worden geconfronteerd met veranderende omgevingsfactoren.

De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de maatregelen, vermeld in het eerste lid, bepalen.

Afdeling 2. Bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden

Art. 10. §1. De Vlaamse Regering kan de volgende steunmaatregelen nemen:

- 1° het bevorderen van de toepassing van landbouwactiviteiten en primaire verwerking die een positieve bijdrage leveren aan de milieubescherming, de naleving van de hygiënische normen, de diergezondheid, het dierenwelzijn, de kwaliteitsverbetering, het landschapsbehoud en de landschapsverbetering;
- 2° het bevorderen van de deelname aan kwaliteitsborgings- en certificeringssystemen voor duurzame landbouw en van de afzet van de door die systemen voortgebrachte kwaliteitsvolle producten;
- 3° het bevorderen van de genetische diversiteit van dieren en landbouwgewassen;
- 4° het behoud van de biodiversiteit;
- 5° het bevorderen van de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten;
- 6° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten en primaire verwerking in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket.

De steunmaatregelen, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, kunnen alleen verleend worden als de landbouwproductiemethode effectief een positief resultaat oplevert ten opzichte van de minimumnormen op het gebied van leefmilieu, natuur, landschap, hygiëne en dierenwelzijn. Tijdelijke steun kan wel verleend worden voor aanpassingen aan nieuwe normen die zijn gebaseerd op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn.

§2. Een vereniging kan erkend worden als centrum ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden voor de uitvoering van een steunmaatregel als vermeld in paragraaf 1, als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden als vermeld in paragraaf 1;
- 2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;
- 3° ze is voor de steunmaatregel in kwestie in Vlaanderen aantoonbaar representatief en ze heeft voldoende expertise;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de steunmaatregel;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

§3. De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de steunmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, bepalen.

Art. 11. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen, subsidies worden toegekend voor de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10, §1, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de steunmaatregelen ter bevordering van duurzame landbouw.

Afdeling 3. Landbouwvorming

Art. 12. In het kader van de landbouwvorming kunnen naschoolse activiteiten die inhoudelijk gericht zijn op vorming op het vlak van de landbouwactiviteit en primaire verwerking, worden georganiseerd met als doel:

1° de beroepsopleiding bevorderen van personen die een landbouwactiviteit of activiteit in de primaire verwerking uitoefenen of zullen uitoefenen door hen via naschoolse vorming in staat te stellen vakbekwaamheid en deskundigheid te verwerven of die te verbeteren voor landbouwactiviteiten of de primaire verwerking en de daaraan verbonden activiteiten en voor de omschakeling van landbouwactiviteiten;

2° de personen die landbouwactiviteiten of activiteiten in de primaire verwerking uitoefenen of zullen uitoefenen voorbereiden op een kwalitatieve heroriëntering van de productie en op de toepassing van productiemethoden die verenigbaar zijn met landschapsbehoud, landschapsverbetering, milieubescherming, hygiënische normen en dierenwelzijn, alsook hen de vaardigheden laten verwerven die nodig zijn om een economisch levensvatbaar landbouwbedrijf te beheren;

3° de opleiding vervolmaken van de lesgevers die in de naschoolse landbouwvorming actief zijn of willen worden.

Art. 13. Personen die landbouwactiviteiten of activiteiten in de primaire verwerking uitoefenen en met goed gevolg de landbouwvorming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden en regels daarvoor vastleggen.

Art. 14. Een vereniging kan als centrum voor landbouwvorming erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten als vermeld in artikel 12;

2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;

3° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de verschillende types vormingsactiviteiten, bepaald door de Vlaamse Regering;

4° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 15. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de naschoolse activiteiten;
- 4° aan welke kwaliteitseisen de begeleiding moet voldoen;
- 5° aan welke kwaliteitseisen de lesgevers moeten voldoen;
- 6° hoe de installatieproeven die afgelegd moeten worden om een installatieattest te krijgen, moeten worden georganiseerd.

De subsidiëring van de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum, het type vormingsactiviteit of de kwalificaties van de lesgever.

Om voor subsidie in aanmerking te komen, mogen de deelnemers aan de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, bij de aanvang van de activiteiten niet meer leerplichtig zijn, overeenkomstig de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Afdeling 4. Sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw

Art. 16. Met behoud van de toepassing van artikel 10, §1, tweede lid, kunnen, ter bevordering van een duurzame landbouw, sensibiliseringsacties worden georganiseerd rond de thema's, vermeld in artikel 10, §1, eerste lid.

Art. 17. Een vereniging kan als centrum voor sensibilisering van duurzame landbouw worden erkend als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van sensibiliseringsacties als vermeld in artikel 16;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met de organisatie en uitvoering van sensibiliseringsactiviteiten als vermeld in artikel 16, of van sensibiliseringsactiviteiten in sectoren die verwant zijn met landbouw;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 18. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de sensibiliseringsacties.

Afdeling 5. Landbouweducatie

Art. 19. Om de kennis, de dialoog en de visievorming inzake duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten bij de bevolking in het algemeen of bij bepaalde doelgroepen te bevorderen en op die manier het maatschappelijke draagvlak van duurzame landbouw te versterken, kunnen landbouweducatieve en visievormende activiteiten rond duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten worden georganiseerd.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen voor de organisatie en ondersteuning van de activiteiten, vermeld in het eerste lid.

Art. 20. Een vereniging kan als centrum voor landbouweducatie erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van landbouweducatieve activiteiten als vermeld in artikel 19;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat over alle gegevens beschikt, die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met educatieve initiatieven, al dan niet in de landbouwsfeer;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de

regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 21. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de landbouweducatieve activiteiten.

De subsidiëring van de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum.

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Art. 22. In artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “Fonds” wordt telkens vervangen door het woord “VLIF”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het VLIF heeft tot doel de volgende activiteiten te ondersteunen:

- 1° het stellen van investeringsverrichtingen;
- 2° de omschakeling of diversificatie van bedrijven en de omschakeling van de landbouwbedrijfsvoering;
- 3° de installatie van jonge land- en tuinbouwers;
- 4° de verwerking en commercialisering van land- en tuinbouwproducten;
- 5° de bedrijfsvoering van bedrijven die geconfronteerd worden met de gevolgen van dier- en plantenziekten, natuurrampen en andere uitzonderlijke gebeurtenissen;
- 6° de samenwerking tussen land- en tuinbouwers;
- 7° de samenwerking tussen de toeleverende, de producerende, de afzet- en de verwerkende sector;

8° de dienstverlening of begeleiding van de activiteiten, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, worden ondersteund als de aanvraagdossiers voor ondersteuning een reële bijdrage aan de verduurzaming van de betreffende activiteiten aantonen en verder minstens een reële bijdrage aan een van de volgende doelstellingen aantonen:

- 1° de structuur van land- en tuinbouwbedrijven verbeteren;
- 2° de rentabiliteit van land- en tuinbouwbedrijven verzekeren en opvoeren;
- 3° de kostprijzen verminderen;
- 4° de diversificatie van landbouwactiviteiten en landbouwproducten bevorderen;
- 5° de landbouw met verbrede doelstellingen bevorderen;
- 6° de omschakeling naar specifieke systemen van duurzame landbouw bevorderen;
- 7° de economische activiteiten van de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet, en de verwerkende sector van land- en tuinbouw helpen bevorderen;
- 8° het ondernemerschap bevorderen;
- 9° de innovatie bevorderen.

Het VLIF kan tegemoetkomingen verlenen aan:

- 1° land- en tuinbouwers, alsook aan hun verenigingen en hun vennootschappen;
- 2° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de dienstverlening, het onderzoek, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector;
- 3° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de afzet en verwerking van land- en tuinbouwproducten;
- 4° coöperaties van consumenten die de uitbating van een land- of tuinbouwbedrijf als doel hebben, en rechtspersonen met een maatschappelijk of sociaal doel die een landbouw- of tuinbouwactiviteit verrichten.”;

3° in paragraaf 4, d), worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”;

4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Het VLIF wordt gemachtigd een waarborg te verlenen voor leningen die bestemd zijn voor investeringen in de land- en tuinbouw.

Het Vlaams Parlement bepaalt ieder jaar het maximumbedrag waarvoor het VLIF in dat jaar de waarborg kan verlenen.

De waarborg van het Vlaamse Gewest wordt toegekend aan de leningen die door het VLIF worden gewaarborgd.”;

5° paragraaf 6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. De Vlaamse Regering kan ten aanzien van het VLIF:

- 1° de werking en het beheer van het VLIF regelen door de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking te stellen van het VLIF en, overeenkomstig de geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden te delegeren aan de leidend ambtenaar die ze daarvoor aanwijst;
- 2° de voorwaarden bepalen waaronder het VLIF de waarborg, vermeld in paragraaf 5, kan toekennen, en de procedure daarvoor vastleggen;
- 3° de nadere regels en voorwaarden bepalen waaraan zelfstandigen, verenigingen en vennootschappen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor de dienstverlening, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector, overeenkomstig de doelstellingen, vermeld in paragraaf 3;

4° de steunverlening aan zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen uit de agrotoeleveringssector en de agrovoedingssector beperken tot een jaarlijks maximaal percentage van het totale vastgelegde budget van het VLIF.”;

6° paragraaf 8 wordt opgeheven.

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 23. Met behoud van de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector kan de Vlaamse Regering een duurzame zeevisserij en aquacultuur aanmoedigen door een economisch efficiënte, en ecologisch en sociaal aanvaardbare zeevisserij en aquacultuur te bevorderen.

Art. 24. Voor de zeevisserij kan de Vlaamse Regering alle maatregelen nemen voor:

1° de instandhouding, het beheer en de exploitatie van levende aquatische organismen;

2° de beperking van de milieu-impact;

3° de regeling van de toegang tot water en aquatische bestanden;

4° het structureel beleid en het beheer van de vlootcapaciteit;

5° het marktbeleid, inclusief de erkenning van producentenorganisaties;

6° de invoering en de uitvoering van controleregelingen, inclusief de controle op illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserij, evenals de handhaving daarvan.

Onderafdeling 2. Het financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Art. 25. In artikel 4, derde lid, van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, vervangen bij het decreet van 21 oktober 2005 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “of” wordt telkens opgeheven;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de duurzaamheid van de visserij- en aquacultuursector bevorderen;”.

Art. 26. In artikel 9, e), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”.

Art. 27. Artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een verslag op over de activiteiten van het FIVA. Dat verslag behandelt de werking en het beheer van het FIVA en de ontwikkelingen binnen de Vlaamse visserij en de aquacultuursector. Het verslag wordt jaarlijks uiterlijk op 30 juni bij het Vlaams Parlement ingediend.”.

Afdeling 8. Praktijkcentra

Art. 28. De Vlaamse Regering kan met het oog op het vrijwaren van de concurrentiekracht van de land- en tuinbouwbedrijven, inzonderheid door de productiemethoden te verbeteren en door de kwaliteit van de land- en tuinbouwproducten te verbeteren, de voorwaarden bepalen met betrekking tot:

- 1° de rechtsvorm, de taken en de werking van verenigingen die bijdragen tot de kennisverspreiding in deelsectoren van de landbouw en de tuinbouw, onder meer door de resultaten van wetenschappelijk onderzoek uit te testen door de bevindingen van proefondervindelijk werk te demonstreren en mee te delen;
- 2° de erkenning en de subsidiëring van de verenigingen, vermeld in punt 1°.

Afdeling 9. Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden

Art. 29. §1. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, de voorwaarden bepalen waaronder:

- 1° representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers erkend worden, waarin uitsluitend of niet-uitsluitend producenten, kopers, verwerkers of verdelers van bepaalde producten of grondstoffen vertegenwoordigd zijn;
- 2° de regels en overeenkomsten goedgekeurd worden die de representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen;
- 3° aan de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie opgelegd wordt om een bedrag te betalen aan representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers voor de administratieve of andere kosten die gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht van de organisaties of voor de financiering van een deelname in het kapitaal van ondernemingen van de sector in kwestie. Voor de suikersector kunnen die kosten betaald worden in de vorm van afhoudingen, verricht door de suikerfabrikanten op de betalingen van de bieten;
- 4° tussenbeide gekomen wordt bij geschillen tussen de diverse schakels in de productieketen.

§2. De erkende representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers, vermeld in paragraaf 1, onderwerpen zich aan het toezicht op hun boekhouding, structuren, activiteiten en doelstellingen, alsook aan het toezicht op de toepassing van de goedgekeurde overeenkomsten van het bedrijfsleven en gemeenschappelijke regels.

De Vlaamse Regering bepaalt wie het toezicht, vermeld in het eerste lid, uitoefent.

§3. De regels en overeenkomsten, vermeld in paragraaf 1, 2°, kunnen algemeen verbindend verklaard worden onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering.

Art. 30. De Vlaamse Regering kan in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen ten aanzien van de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in artikel 3, §1, de voorwaarden bepalen:

- 1° waaronder de erkenningen van verenigingen of groeperingen van die actoren worden verkregen, gewijzigd, behouden, verlengd, ingeperkt, uitgebreid, geschorst of ingetrokken;
- 2° waaronder samenwerkingsvormen aangegaan worden en interprofessionele akkoorden gesloten worden;
- 3° waaraan de actoren moeten voldoen in het kader van hun lidmaatschap bij bepaalde samenwerkingsvormen, verenigingen of groeperingen;
- 4° voor de uitoefening van de opdracht van de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden, ook in het kader van interventie, en voor het lidmaatschap bij die verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden;
- 5° voor de acties of uitgaven die ze doen, of die de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden doen;
- 6° voor de toekenning van subsidies, premies of andere steunmaatregelen, eventueel in de vorm van voorschotten.

Afdeling 10. Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij

Art. 31. In artikel 2 van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° Vlaams Landbouwfonds: Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij;”.

Art. 32. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden “een Fonds voor Landbouw en Visserij opgericht, hierna het Fonds te noemen” vervangen door de woorden “een Vlaams Landbouwfonds opgericht”;
- 2° paragraaf 2 en 3 worden opgeheven.

Art. 33. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. Het Vlaams Landbouwfonds kan zijn middelen aanwenden voor de prefinanciering of financiering van:

- 1° de uitgaven ter uitvoering van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 2° de kosten die verbonden zijn aan opdrachten, programma's of projecten die voor rekening van het Vlaams Landbouwfonds uitgevoerd worden;

- 3° de uitgaven van en voor de dataverzameling en de adviesverlening in het kader van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid;
- 4° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij ter uitvoering van het beleid voor plattelandontwikkeling;
- 5° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij om schade te vergoeden, zoals voor het delgen van kosten voor het vernietigen, het uit de handel nemen, het behandelen, het bewerken of verwerken, of het geven van een andere bestemming dan een normale bestemming aan de landbouw- en visserijproducten of grondstoffen, vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid, en, in voorkomend geval, voor het delgen van het inkomensverlies dat daarmee gepaard gaat, als:
- a) de schade voortvloeit uit een beslissing van de Europese Unie, van de federale of van de Vlaamse overheid, zonder dat de schade veroorzaakt is door de schadelijder;
- b) de schade niet voortvloeit uit bestrijdingsprogramma's met betrekking tot de dieren- of plantengezondheid;
- 6° de uitgaven voor het vergoeden van de economische schade, vermeld in artikel 14 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 34. Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5. De middelen van het Vlaams Landbouwfonds worden gevormd door:

- 1° de verplichte bijdragen, opgelegd met toepassing van het tweede lid, en artikel 8, §1, ten laste van natuurlijke personen en rechtspersonen die activiteiten verrichten in de sectoren, vermeld in artikel 3 van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vermeld in artikel 4, 5°, van het decreet van (datum) betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 3° de bijdragen en geldboeten, opgelegd in het kader van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen;
- 4° de administratieve geldboeten en exclusief bestuurlijke geldboeten, opgelegd ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 5° de betalingen van de expertisekosten en van de bedragen die overeenstemmen met het economische voordeel, die moeten betaald worden ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 6° de vrijwillige bijdragen, alsook de uitzonderlijke ontvangsten;
- 7° de ontvangsten voor de uitvoering van diensten voor derden, met inbegrip van overheidsinstellingen;
- 8° de ontvangsten die voortvloeien uit de deelneming van de Europese Unie in de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;
- 9° de terugbetalingen van toelagen of voorschotten en ontvangen intresten die verbonden zijn aan uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;
- 10° de bijstand van de Europese Unie voor de uitvoering van de controleregeling die geldt in het kader van het gemeenschappelijke visserijbeleid;
- 11° de verplichte bijdragen die opgelegd worden aan de bedrijven of personen die door de aard van hun activiteiten schade kunnen veroorzaken aan planten of dieren en aan plantaardige of dierlijke producten of visserijproducten;

12° bij achterstal van betaling, de intresten op de bedragen, vermeld in punt 1° tot en met 11°.

De verplichte bijdragen, retributies, rechten en vergoedingen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kunnen worden geheven op planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten die worden voortgebracht, geoogst, aangeland, verhandeld, vervoerd, bewerkt of verwerkt. Ze kunnen ook worden geheven op de ondernemingen die planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten voortbrengen, verhandelen, vervoeren, bewerken of verwerken.”.

Art. 35. Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. De Vlaamse Regering bepaalt:

1° de inhoud van het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Vlaams Landbouwfonds;

2° de persoon of instantie die belast is met het beheer van het Vlaams Landbouwfonds en de bevoegdheden van die persoon of instantie;

3° de bevoegdheden van de rekenplichtige die de bedragen, vermeld in artikel 5, ontvangt.”

Art. 36. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. §1. Bij het Vlaams Landbouwfonds wordt een raad opgericht.

De Vlaamse Regering bepaalt de organisatie, samenstelling en werkwijze van die raad.

§2. Bij het vaststellen van de inkomsten en de uitgaven wordt rekening gehouden met het advies van de raad en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren.

De raad geeft advies over:

1° het programma van de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds, dat vastgelegd wordt door de minister;

2° alle vragen waarvan de minister de raad opdraagt ze te onderzoeken.

De raad kan aan de minister elk voorstel voorleggen voor het toepassingsdomein van het Vlaams Landbouwfonds.

§3. De raad verleent geen advies over de middelen die worden ontvangen en de uitgaven die worden gedaan ter uitvoering van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen.”.

Art. 37. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de raad, het bedrag van:

1° de verplichte bijdragen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1° en 11°, alsook de regels voor de inning ervan;

2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 2°, alsook de regels voor de inning ervan.

Het besluit betreffende de verplichte bijdragen, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.”.

Art. 38. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Als de verplichte bijdragen en retributies, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1°, 2° en 11°, onbetaald blijven na de uiterste datum die is vastgesteld volgens de betalingsprocedure, wordt er eerst met een aangetekende brief een schriftelijke aanmaning gestuurd.

Vanaf de datum van verzending van de aanmaning kan de overheid beslissen dat er geen controles meer uitgevoerd worden en geen andere administratieve prestaties meer geleverd worden zolang de verschuldigde bedragen niet vereffend zijn. Bij niet-betaling binnen dertig kalenderdagen vanaf de uiterste betaaldatum wordt de persoon of het bedrijf in kwestie met een aangetekende brief in gebreke gesteld, zelfs als de bijdrage het voorwerp uitmaakt van een betwisting voor de rechtbanken. Vanaf de datum van die aanmaning wordt het verschuldigde bedrag vermeerderd met de wettelijke intrest.

De ingebrekestelling bevat de volgende tekst: "Na de ingebrekestelling kunnen de erkenningen, vergunningen of licenties met een aangetekende brief geschorst worden vanaf de dertigste werkdag na de kennisgeving van de ingebrekestelling, als er op die dag nog geen betaling werd ontvangen. Die maatregel neemt van rechtswege een einde op de eerste werkdag na de dag waarop de verschuldigde verplichte bijdragen of retributies effectief op de rekening van het Vlaams Landbouwfonds worden gecrediteerd.”.

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie

Art. 39. De Vlaamse Regering kan de dierlijke productie aanmoedigen door onder meer:

- 1° de fokkerij te organiseren;
- 2° steun te verlenen aan verenigingen en organisaties voor de uitvoering van projecten die passen in het beleid voor een duurzame dierlijke productie.

Art. 40. De Vlaamse Regering kan de fokkerij organiseren door:

- 1° de voorwaarden vast te stellen voor de volgende fokkerijtaken:
 - a) de instelling van stamboeken en het bijhouden ervan;
 - b) de instelling van registers en het bijhouden ervan;
 - c) de opname van fokdieren in een stamboek of een register;
 - d) de toelating van fokdieren tot de voortplanting;
 - e) de uitvoering van het onderzoek op de prestaties, voortgebracht door fokdieren die meetbaar, erfelijk en economisch, ecologisch of maatschappelijk relevant zijn

- om de fokwaarde van de fokdieren te schatten, namelijk de prestatieonderzoeken en de berekening en beoordeling van de fokwaarde;
- f) de opmaak en de aflevering van certificaten;
- g) het behoud van de genetische diversiteit;
- 2° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaken, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 3° ondernemingen te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaak, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 4° verenigingen te erkennen voor de coördinatie van de fokkerij;
- 5° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen voor het voeren van een vereenvoudigd beheer;
- 6° binnen de grenzen van het zoötechnische beleid centra te erkennen voor het winnen of opslaan van sperma, eicellen of embryo's en daarvoor de zoötechnische voorwaarden vast te stellen, met het oog op het in de handel brengen ervan in de vorm van een verkoop, een bezit met het oog op een verkoop, een aanbieding voor verkoop en iedere beschikbaarheidstelling, levering of overdracht aan derden tegen of zonder vergoeding, met het oog op gebruik, en met het oog op het opmaken en afleveren van certificaten die bij het verkochte sperma en de verkochte eicellen en embryo's gevoegd worden;
- 7° opdrachten toe te wijzen aan verenigingen, organisaties en ondernemingen;
- 8° voorwaarden vast te stellen voor de deelname aan wedstrijden voor paardachtigen;
- 9° de kunstmatige inseminatie op zoötechnisch vlak te reglementeren en aan een erkenning te onderwerpen;
- 10° subsidies te verlenen voor het doel, vermeld in deze afdeling, binnen de grenzen van de begrotingskredieten, en de voorwaarden te bepalen waaraan de erkende verenigingen en organisaties van fokkers moeten voldoen om de subsidies te verkrijgen
- 11° maximaal 20% van de prijzen of winsten uit wedstrijden met paardachtigen te bestemmen voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij van paardachtigen.

Art. 41. Ter ondersteuning van haar beleid kan de Vlaamse Regering gebouwen en gronden verwerven en ter beschikking stellen van de verenigingen en organisaties van fokkers voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze zijn erkend. Ze kan binnen de grenzen van haar begrotingskredieten opdracht geven tot herinrichting van de betreffende gebouwen en gronden.

Art. 42. Bij de opheffing van haar erkenning moet de vereniging of organisatie al haar foktechnische gegevens overdragen. De Vlaamse Regering kan de nadere regels van de gegevensoverdracht bepalen.

Hoofdstuk 3. Controle- en sanctiebepalingen

Afdeling 1. Algemene sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Toezicht

Art. 43. Tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, is deze onderafdeling ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en op het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Art. 44. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie en met behoud van de toepassing van afdeling 2, houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst toezicht op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister.

De Vlaamse Regering kan de toezichtopdracht van de verschillende toezichthouders bepalen.

Art. 45. De Vlaamse Regering kan de toezichtopdracht voor de door haar bepaalde aangelegenheden toevertrouwen aan één of meer controleorganen.

De Vlaamse Regering kan de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen en de opdrachten van de controleorganen vaststellen.

Art. 46. Bij de uitoefening van hun opdracht mogen de toezichthouders op elk moment elke plaats betreden. Vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds mogen de toezichthouders de niet voor het publiek toegankelijke plaatsen alleen bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

Tot bewoonde lokalen hebben de toezichthouders echter enkel toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval, kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds.

Art. 47. Toezichthouders mogen inzage vorderen van zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers. Daarvoor mogen ze zich die informatiedragers laten voorleggen op de plaats die ze aanwijzen.

Ze mogen zich van de documenten en andere informatiedragers kosteloos een kopie laten verstrekken of er zelf een kopie van maken. Als ze ter plaatse geen kopieën kunnen maken, mogen ze de informatiedragers voor dat doel voor korte tijd meenemen.

Als ze documenten of andere informatiedragers met het oog op inzage of kopie ervan enige tijd bijhouden of meenemen, moeten ze een schriftelijk bewijs afgeven met een inventaris van de informatiedragers in kwestie.

Art. 48. Toezichthouders mogen vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen.

Art. 49. §1. Toezichthouders mogen zaken onderzoeken of laten onderzoeken met behoud van de toepassing van artikel 5, §2, door een daarvoor erkend laboratorium. Ze mogen zaken onder meer beproeven of laten beproeven, er monsters van nemen of laten nemen en ze meten of laten meten. Ze mogen daarvoor verpakkingen openen of laten openen.

Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze:
1° de zaken voor dat doel meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
2° de verpakkingen, die nodig zijn voor het vervoer en voor het houden van de te onderzoeken zaken, kosteloos opvorderen van de houder van die zaken.

De gecontroleerde mag in het kader van dit onderzoek de afname en het onderzoek van een tegenstaal eisen. De voorwaarden en de procedure kunnen hiervoor bepaald worden door de Vlaamse Regering.

§2. Toezichthouders mogen de technische middelen en het personeel om de beproeving, monsterneming of meting uit te voeren kosteloos opvorderen van de houder van de te onderzoeken zaken.

§3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de uitvoering van de onderzoeken en de bijbehorende analyses.

Art. 50. Toezichthouders mogen transportmiddelen en de lading ervan onderzoeken of laten onderzoeken, en mogen daarbij inzage vorderen van wettelijk voorgeschreven documenten.

Met het oog op de uitoefening van de onderzoeken, mogen ze van de bestuurder en de begeleiders van transportmiddelen vorderen dat ze hun transportmiddel kosteloos staande houden en naar een door hen aangewezen plaats brengen.

Art. 51. Toezichthouders kunnen bij de uitvoering van hun toezichtopdracht de bijstand van de politie vorderen.

Art. 52. Bij de uitoefening van hun toezichtrechten mogen toezichthouders zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid.

Art. 53. Bij vermoeden van inbreuk op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, maakt de toezichthouder daarvan melding in het controleverslag.

Bij de vaststelling van inbreuken die aanleiding geven tot een zwaardere sanctie dan het geven van een waarschuwing, maakt de toezichthouder een proces-verbaal op.

De processen-verbaal die de toezichthouders opmaken, hebben bewijskracht tot het tegenbewijs is geleverd. Een kopie ervan wordt binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum van verbalisering aangetekend verstuurd naar de persoon of de personen ten laste van wie het is opgesteld.

De uitbetaling van steun kan worden opgeschort tijdens het onderzoek naar de naleving van dit decreet, en de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister.

Art. 54. De toezichthouders kunnen, bij administratieve maatregel, bewarend beslag leggen op producten, grondstoffen en productiemiddelen die het resultaat zijn van of gebruikt worden voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, waarvan ze vermoeden dat het gebruik of de productie niet beantwoordt aan de bepalingen van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, de bepalingen van het Europese Landbouw- en Zeevisserijbeleid of de internationale akten, waarvan de uitvoering behoort tot de bevoegdheid van de minister.

De duur van het bewarend beslag mag niet meer bedragen dan dertig dagen, tenzij een langere periode noodzakelijk is voor de analyse van het monster. Het bewarend beslag wordt gelicht bij beslissing van de persoon die het heeft gelegd, door het verstrijken van de termijn of door het beslag, vermeld in artikel 62.

Onderafdeling 2. Handhaving

Art. 55. Als een inbreuk, als vermeld in artikel 53, eerste lid, wordt vastgesteld, kunnen de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt :

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en een exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, opgelegd kan worden.

Art. 56. §1. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 25 euro en maximaal 1000 euro:

1° inbreuken op administratieve verplichtingen die voortvloeien uit dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

2° het oneigenlijk indienen van steunaanvragen;

3° het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie, zonder het oogmerk om ten onrechte een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste is van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling.

§2. Personen die binnen een termijn van dertig dagen na aanmaning de verplichte bijdragen en retributies opgelegd in uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij en de uitvoeringsbesluiten ervan niet betalen, kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro en maximaal 5000 euro.

§3. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro tot maximaal 15.000 euro:

1° inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

2° het verhinderen van of niet-meewerken aan een controle ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister;

3° het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend;

4° het voorwenden van een bepaalde situatie met het oog op het verkrijgen of behouden van steun die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend.

§4. Bij samenloop van verschillende inbreuken worden de bedragen van de exclusieve bestuurlijke geldboeten samengevoegd, zonder dat die samen hoger mogen zijn dan het dubbel van het maximumbedrag, vermeld in de derde paragraaf.

Bij herhaling binnen drie jaar na de oplegging van een exclusieve bestuurlijke geldboete, wegens een van de inbreuken, vermeld in de vorige paragrafen, kan de exclusief bestuurlijke geldboete verdubbeld worden.

§5. Als een inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister kan bovenop de sancties, vermeld in de voorgaande paragrafen een weigering of verlaging van steun worden opgelegd.

Als een door de Vlaamse Regering aan te duiden ernstige inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, kan bovenop de sancties, vermeld in de vorige paragrafen een uitsluiting van steun worden opgelegd voor een termijn van maximaal vijf jaar.

§6. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in dit artikel kunnen worden vermeerderd met een bedrag dat overeenkomt met het economisch voordeel dat voortvloeit uit het plegen van de inbreuk. Bovendien kunnen ook de expertisekosten ten laste worden gelegd van de overtreder.

De exclusieve bestuurlijke geldboeten, laten de mogelijkheid tot niet-uitbetaling van toegekende steun of de terugvordering van de uitbetaalde steun, de intrekking van de eventuele erkenning en de terugbetaling van de kosten voor het onderzoek onverlet.

§7. De Vlaamse Regering kan binnen de grenzen, vermeld in dit artikel, bepalen welke inbreuken aanleiding geven tot welke exclusieve bestuurlijke geldboete.

Art. 57. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren aan die de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56 opleggen.

Art. 58. §1. Na de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 53, brengen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren binnen een termijn van zestig dagen, de vermoedelijke overtreder op de hoogte brengen van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

De vermoedelijke overtreder kan binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de kennisgeving van dit bericht schriftelijk zijn verweer meedelen. Als de vermoedelijke overtreder zijn schriftelijk verweer mondeling wenst toe te lichten, moet hij hierom uitdrukkelijk in het schriftelijk verweer verzoeken.

§2. Binnen een termijn van negentig dagen, na de kennisgeving van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen en na de vermoedelijke overtreder in voorkomend geval te hebben gehoord beslissen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren over het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboetes, vermeld in artikel 56.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, is met redenen omkleed en bepaalt het bedrag van de administratieve geldboete.

De overtreder wordt onmiddellijk van deze beslissing in kennis gesteld.

§3. De Vlaamse Regering kan de procedure voor het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, nader uitwerken.

Art. 59. Diegene aan wie een exclusief bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56 is opgelegd, kan tegen de beslissing, vermeld in artikel 58, beroep instellen bij de

door de Vlaamse Regering aan te duiden beroepsinstantie binnen een termijn van 30 dagen die aanvangt op de dag van kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Vlaamse Regering zal de beroepsprocedure, vermeld in het eerste lid, uitwerken.

Art. 60. De bevoegdheid tot het opleggen van een exclusief bestuurlijke geldboete vervalt vijf jaar na het feit dat een inbreuk als vermeld in dit decreet oplevert en drie jaar na de vaststelling van de inbreuk vermeld in dit decreet.

De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt gestuit door de procedure vermeld in artikel 58 en het beroep vermeld in artikel 59. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs voor personen die er niet bij betrokken waren.

Art. 61. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in artikel 56, worden gestort aan het Fonds voor Landbouw en Visserij, opgericht bij het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Art. 62. §1. De toezichthouders mogen, in geval van inbreuk, de grondstoffen, de producten, alsook de productiemiddelen in beslag nemen.

§2. De in beslag genomen producten of grondstoffen mogen:

- 1° verkocht worden of aan een liefdadigheidsinstelling geschonken worden;
- 2° tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar;
- 3° ontaard of verwerkt en tot een ander gebruik bestemd worden, op kosten van de overtreder;
- 4° vernietigd worden, op kosten van de overtreder.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontaarding, verwerking, herbesteding of vernietiging bepalen.

Art. 63. In geval van teruggave van de in beslag genomen producten of grondstoffen als vermeld in artikel 62, §2, eerste lid, 2°, wordt de ontvangen vergoeding geblokkeerd tot de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56, is opgelegd. De ontvangen vergoeding treedt in de plaats van de in beslag genomen producten of grondstoffen en wordt verrekend met het te betalen bedrag van de exclusief bestuurlijke geldboete.

Tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, is deze onderafdeling ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3.

Afdeling 2. Bijzondere sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid

Art. 64. §1. Met betrekking tot de zeevisserij en onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister met

betrekking tot de zeevisserij. Ze stellen de inbreuken daarop vast in processen-verbaal die bewijswaarde hebben tot het tegendeel is bewezen.

De toezichthouders vermeld in het eerste lid, hebben daarvoor het recht om zich op elk moment aan boord van vissersvaartuigen te begeven, de overlegging van alle scheepspapieren en alle bewijsstukken te eisen, alsook zich te begeven in alle lokalen en plaatsen aan boord waar zich visserijproducten of vistuigen kunnen bevinden. Ze mogen alle documenten en bewijsstukken voor onderzoek in beslag nemen. In de uitoefening van hun opdracht mogen op elk moment zij fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, vervoermiddelen, bedrijfsgebouwen, veilingen, markten, vismijnen en de in de open lucht gelegen bedrijven betreden. Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen, slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

§2. Als een inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt vastgesteld, kunnen de ambtenaren die aangewezen zijn door de Vlaamse Regering, een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt:

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en naar de procureur des Konings gestuurd zal worden.

§3. In geval van ontdekking op heterdaad mogen de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, met het doel een vervolging in te stellen en met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen op kosten en risico van de eigenaar of exploitant en, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of exploitant aan de ketting leggen.

Als de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ernstige redenen hebben om te geloven dat er inbreuken zijn begaan, mogen ze, met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen, op kosten en risico van de eigenaar of exploitant. Als vervolgens een inbreuk wordt vastgesteld, mogen ze, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of de exploitant aan de ketting leggen.

§4. Als een vissersvaartuig aan de ketting is gelegd ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de minister, wordt het vissersvaartuig onmiddellijk vrijgegeven in ruil voor het stellen door de eigenaar of de persoon die voor zijn rekening handelt, van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de verbalisant en niet hoger mag zijn dan de maximumgeldboete,

vermeld in artikel 67, eerste lid. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, aan de verbalisant worden bezorgd die ze in bewaring geeft volgens de voorwaarden en de procedure die de Vlaamse Regering kan bepalen.

De geldboete die is opgelegd door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, alsook alle andere kosten worden op de borgsom verhaald. Het overblijvende gedeelte wordt onmiddellijk terugbetaald. De rente van de in consignatie gegeven som wordt bij de borgsom gevoegd.

§5. Als een vreemd vissersvaartuig aan de ketting wordt gelegd, wordt de vlaggenstaat via zijn diplomatieke vertegenwoordiger onmiddellijk op de hoogte gebracht van de genomen maatregelen en van de eventuele daarna opgelegde straffen.

Art. 65. §1. Als een inbreuk als vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, wordt vastgesteld, hebben de toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, bovendien het recht onmiddellijk beslag te leggen op de visserijproducten, het vistuig en andere productiemiddelen.

§2. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen de in beslag genomen visserijproducten:

- 1° verkopen of aan een liefdadigheidsinstelling schenken;
- 2° ontaarden of verwerken en tot een ander gebruik bestemmen, op kosten van de overtreder;
- 3° opnieuw in zee werpen of laten werpen;
- 4° vernietigen, op kosten van de overtreder.

In geval van verkoop van de in beslag genomen visserijproducten als vermeld in het eerste lid, 1°, wordt de ontvangen som op de griffie van de bevoegde rechtbank gedeponeerd tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen visserijproducten, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontaarding, verwerking, herbestemming of vernietiging bepalen.

§3. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen teruggeven aan de overtreder tegen het stellen van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de toezichthouder en niet hoger mag zijn dan een vijfde van de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan niet worden gebruikt als de vistuigen of de productiemiddelen niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering.

De in beslag genomen vistuigen en andere productiemiddelen worden in bewaring gegeven bij de griffie van de bevoegde rechtbank. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, worden bezorgd aan de toezichthouder die ze op de griffie van de rechtbank deponeert tot over het misdrijf

een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

Art. 66. Bij veroordeling kan de rechtbank altijd de verbeurdverklaring van de in beslag genomen visserijproducten, vistuigen en andere productiemiddelen bevelen.

De verbeurdverklaring wordt altijd uitgesproken en de vernietiging wordt altijd bevolen als het vistuigen of productiemiddelen betreft die niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering en als de aard van het visserijproduct dat vereist.

Als de rechtbank beveelt om de visserijproducten, vistuigen of productiemiddelen te vernietigen, zijn de kosten daarvan voor rekening van de veroordeelde.

De rechtbank kan daarenboven de bekendmaking van het vonnis bevelen in een of meer dagbladen en de aanplakking ervan op de plaatsen en gedurende de periode die ze vaststelt, volledig voor rekening van de veroordeelde.

Art. 67. Met behoud van de toepassing, in voorkomend geval, van de strengere straffen, bepaald in het Strafwetboek, worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 50.000 euro, of met een van die straffen alleen en voor zover die inbreuken betrekking hebben op de zeevisserij of aquacultuur:

1° personen die een inbreuk plegen op of misbruik maken van een etiketteringsvoorschrift;

2° personen die, op welke wijze ook, veinzen of valselijk beweren dat een grondstof, of product of zijn activiteiten door de overheid zijn gekeurd of erkend, of personen die zich valselijk op die keuring, controle of erkenning beroepen;

3° personen die bedrog plegen, hetzij met betrekking tot een van de hoofdzakelijke hoedanigheden van een grondstof als vermeld in dit decreet, hetzij door voor de aanduiding of betiteling van die grondstoffen een benaming te gebruiken die hen niet toekomt, hetzij door andere bedrieglijke praktijken te stellen die tot doel hebben in het bestaan van die hoedanigheden te doen geloven;

4° personen die, zonder geldige erkenning, machtiging of voorafgaande melding, een grondstof of product verwerven, aanbieden, vervoeren, in-, uit- of doorvoeren, bereiden, vervaardigen, in hun bezit hebben of in de handel brengen als daarvoor een erkenning, machtiging of voorafgaande melding vereist is;

5° personen die een grondstof of een product, of een monster ervan, vervalsen of laten vervalsen;

6° personen die een grondstof of product te koop aanbieden of in voorraad houden voor de verkoop, te koop stellen, verkopen of leveren, terwijl ze weten dat de grondstof of het product vervalst is;

7° personen die kwaadwillig of bedrieglijk vervalsingprocedés voor een grondstof of product verspreiden of bekendmaken;

8° personen die een grondstof of product in de handel brengen, verwerven, aanbieden, voor de verkoop ervan tentoonstellen, in hun bezit houden, bereiden, vervoeren, verkopen, leveren, afstaan, invoeren, uitvoeren of doorvoeren, als die handeling verboden is;

- 9° personen die een grondstof uitvoeren met vermelding van de toepassingen die niet toegelaten zijn in het land van bestemming;
- 10° personen die een grondstof of product gebruiken in omstandigheden of voor een toepassing die verboden is;
- 11° personen die bewust valse of onvolledige verklaringen afleggen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling is.
- 12° personen die nalaten de verplichte aanduidingen aan te brengen;
- 13° personen die zich verzetten tegen bezoeken, inspecties, controles, monsternemingen of vragen naar inlichtingen of documenten door de toezichthouders of die, willens en wetens, onjuiste inlichtingen of documenten verstrekken;
- 14° personen die weigeren te gehoorzamen aan de bevelen die door de toezichthouders vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, worden gegeven;
- 15° personen die een inbreuk plegen op de bepalingen over de zeevisserij in het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, die geen inbreuk is als vermeld in punt 1° tot en met 13°.

Het bedrag van de geldboeten, vermeld in het eerste lid, kan verhoogd worden met het economische voordeel dat de overtreder heeft gehaald uit de inbreuk.

Personen die een inbreuk als vermeld in het eerste lid, begaan in de territoriale zee, worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar en met de geldboete, vermeld in dit artikel, of met een van die straffen alleen.

Als de inbreuk wordt begaan tussen zonsondergang en zonsopgang of bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, kunnen de maximumstraffen verdubbeld worden. De rechtbank kan bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, daarnaast de sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde voor een termijn van acht dagen tot een jaar.

De overtreder wordt ook veroordeeld tot betaling van alle gemaakte kosten, met inbegrip van de kosten die voortvloeien uit de inbeslagname van het vistuig en de productiemiddelen.

Art. 68. Alleen de correctionele rechtbank van Brugge is bevoegd om kennis te nemen van de inbreuken, vermeld in artikel 67, eerste lid.

Onderafdeling 2. Handhaving van het beleid inzake gespecialiseerde pluimveebedrijven

Art. 69. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de gespecialiseerde pluimveebedrijven:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° de vaststelling van de inbreuken en de bijbehorende sancties overdragen aan een of meer controleorganen;

- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de goedkeuring van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1° en punt 2°, toe te passen.

Onderafdeling 3. Handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw

Art. 70. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, worden de begunstigden van de volgende steunmaatregelen onderworpen worden aan de controle en sancties, die bepaald kunnen worden door Vlaamse Regering:

- 1° de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden, vermeld in artikel 10;
- 2° de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsactiviteiten, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19.

Art. 71. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, worden de volgende maatregelen en organisaties onderworpen worden aan de controle en sancties, die bepaald kunnen worden door de Vlaamse Regering:

- 1° de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10;
- 2° de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° de erkende centra, vermeld in artikel 10, §2, artikel 14, 17 en 20.

Onderafdeling 4. Handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten

Art. 72. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten:

- 1° inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 5. Handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen

Art. 73. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, zal de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;

- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 6. Handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit

Art. 74. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit inbreuken en de bij behorende sancties vaststellen.

Afdeling 3. Invordering van ten onrechte uitbetaalde steun en exclusieve bestuurlijke geldboeten

Art. 75. §1. Bij gebreke aan voldoening van de exclusieve bestuurlijke geldboeten, en alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren kan door de ambtenaar die belast is met de invordering, een dwangbevel worden uitgevaardigd.

Dat dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de daarvoor door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar.

§2. Het dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot of met een aangetekende brief.

Art. 76. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet aantekenen houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement van de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

De met de invordering belaste ambtenaar kan, vóór de definitieve beslechting van het geschil, vermeld in paragraaf 2, een procedure in kortgeding inleiden bij de voorzitter van de rechtbank waar dat geschil in eerste aanleg aanhangig wordt gemaakt, om de betrokkene te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.

Art. 77. §1. Op grond van het uitvoerbaar verklaarde dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten, de administratieve geldboeten, en de kosten heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van

de betrokkene en kan het een wettelijke hypotheek nemen op al de goederen van de betrokkene die daarvoor vatbaar zijn en die in het Vlaamse Gewest liggen.

§2. Het voorrecht, vermeld in paragraaf 1, neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten, vermeld in artikel 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

§4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, vermeld in artikel 75, §1, tweede lid.

De inschrijving vindt plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat door die ambtenaar eensluidend wordt verklaard en dat melding maakt van de betekening ervan.

§ 5. Artikel 447, tweede lid, van boek III van het Wetboek van Koophandel met betrekking tot het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten en de administratieve geldboeten waarvoor een dwangbevel is uitgevaardigd en waarvan betekening aan de betrokkene is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 78. Artikel 10 van het decreet 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen wordt opgeheven.

Art. 79. Artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit van de landbouwproducten wordt opgeheven.

Art. 80. Artikel 9, 11, 12 en 13 van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij worden opgeheven.

Art. 81. Voor hun toepassing in het Vlaamse Gewest worden de volgende regelingen opgeheven:

1° de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 426 van 5 augustus 1986, de wetten van 24 maart 1987 en 23 maart 1998, en het decreet van 12 december 2008;

2° de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 3 mei 1999 en 22 april 1999 en het decreet van 19 december 2008;

3° de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, gewijzigd bij de wetten van 21 december 1998 en 5 februari

1999, de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;

4° de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;

5° de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990, 5 februari 1999 en 5 februari 1999, bij de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009 en bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1995 en 22 februari 2001;

6° het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005.

Art. 82. De Vlaamse Regering is belast met de coördinatie van de bepalingen van dit decreet, artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij, artikel 40 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepaling tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, en het decreet van 6 juli 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, met inachtneming van de wijzigingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie.

Daartoe kan de Vlaamse Regering:

1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de inhoud van de te coördineren bepalingen, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenvormigheid in de terminologie te brengen;

4° in de bepalingen die niet in de coördinatie worden opgenomen, de verwijzingen naar de gecoördineerde bepalingen aanpassen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: "Vlaamse codex Landbouw en Visserij".

Art. 83. De besluiten van de Vlaamse Regering en de ministeriële besluiten die uitvoering geven aan de opgeheven wetten en decreten, blijven van kracht tot ze door de steller ervan worden opgeheven.

Art. 84. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR HET ELEKTRONISCHE BESTUURLIJKE GEGEVENSVERKEER

**Vlaamse Toezichtcommissie voor het
elektronische bestuurlijke
gegevensverkeer**

**Advies VTC nr. 01/2013 van
16 januari 2013**

Betreft: Advies inzake het ontwerpdecreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna: “de VTC”);

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: “het e-govdecreet”), inzonderheid artikel 9 en 11;

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna: “WVP”);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Wim Stoop, diensthoofd Juridische Beleidsondersteuning van het departement Landbouw en Visserij, ontvangen op 14 december 2014;

Gelet op de aanvullende adviesvraag, ontvangen op 15 januari 2013.

Brengt op 16 januari 2013 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Het betreft de vraag die de heer Wim Stoop, diensthoofd Juridische beleidsondersteuning van het departement Landbouw en Visserij, per mail van 14 december 2013 heeft gesteld aan de VTC om een advies te geven over het ontwerp van decreet. De adviesvraag betreft in het bijzonder de bepalingen rond de verwerking van persoonsgegevens, met name de artikelen 6, 7 en 8.
2. De adviesvraag is er gekomen nadat het secretariaat van de VTC kennis had genomen van het ontwerpdecreet en contact had genomen met het departement Landbouw en Visserij.
3. Het voorontwerp van decreet werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 7 december 2012 en werd voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

4. Het advies wordt niet gevraagd binnen een bepaalde termijn.
5. Het kader is de regionalisering. Na verschillende bevoegdheidsoverdrachten werd met de bijzondere wet van 13 juli 2001 het landbouw- en zeevisserijbeleid bijna volledig een gewestelijke bevoegdheid.
6. Het decreet heeft als eerste doel het bestaande wettelijke kader om te zetten naar een decretaal kader. Verder is het bedoeld om diverse decretale bepalingen in functie van een betere leesbaarheid en toepasbaarheid te herschikken en in beperkte mate te wijzigen. Ten slotte moet het decreet leiden tot een coördinatie van alle bepalingen in één decreet.

II. TOEPASSELIJKE WETGEVING

- E-govdecreet:
 - artikel 8: verplichting voorafgaande machtiging door VTC;
 - artikel 11: advies VTC in het kader van het e-govdecreet;
- WVP:
 - artikel 4: basisprincipes van de verwerking
 - artikel 5: toelaatbaarheid van de verwerking

III. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Persoonsgegevens

7. Het betreft minstens de identificatie- en contactgegevens van landbouwers en gegevens over hun bedrijf. De gevraagde gegevens zullen niet altijd persoonsgegevens in de zin van artikel 1, § 1, WVP betreffen daar zij soms louter informatie over rechtspersonen zullen bevatten. Er kan echter niet worden ontkend dat deze gegevens in veel gevallen (onrechtstreeks) in verband kunnen gebracht worden met natuurlijke personen, waardoor zij als persoonsgegevens dienen te worden gekwalificeerd.

B. Databank “de minimis-steun”

8. Artikel 6 van het ontwerpdecreet zorgt ervoor dat de Vlaamse Regering een verantwoordelijke voor de verwerking kan aanduiden voor een databank die nu wordt beheerd door het departement Landbouw en Visserij.
9. Het betreft steunmaatregelen die mogen verleend worden door de verschillende lokale overheden tot een Europees bepaald globaal plafond. De lidstaat is ervoor verantwoordelijk dat het plafond niet overschreden wordt. Er wordt in Vlaanderen gewerkt met verklaringen op eer, maar er wordt toch een databank bijgehouden voor sensibilisatie en ondersteuning van de verschillende lokale besturen die vrijwillig gegevens kunnen invoeren.
10. Het is positief dat er voor deze databank decretaal een entiteit wordt aangeduid die belast is met de uitbouw en het beheer, in dit geval via delegatie aan de Vlaamse Regering. (Voor de delegatie die verder wordt gegeven aan de Vlaamse Regering verwijzen we naar punt D hierna.)

11. In artikel 1, §4, WVP wordt de verplichting opgelegd om een **verantwoordelijke voor de verwerking** aan te duiden. Dit zou uitdrukkelijk voor alle verwerkingen moeten gebeuren, al dan niet in een decreet. Het houdt meer in dan de aanwijzing die gebeurt in het voorgelegde artikel 6. Het is op deze entiteit dat de belangrijkste verplichtingen en verantwoordelijkheden inzake de bescherming van de persoonsgegevens zullen rusten en het is dan ook belangrijk dat deze zich daarvan bewust is en dat de betrokkenen weten wie het is.

12. De VTC wijst er op dat de mededeling van de gegevens door de lokale overheden waarschijnlijk moet gemachtigd worden door de VTC. Zij nodigt de betrokken instanties uit om hierover een gesprek te hebben. Zie verder onder punt C voor meer uitleg over de machtigingsvereiste.

C. Gegevensstromen

13. In de memorie van toelichting bij het decreet wordt uitgelegd hoe belangrijk de uitwisseling van de gegevens is en dat daarbij de privacywet moet gerespecteerd worden. De decreetsbepalingen zelf regelen zowel het opvragen als het doorgeven van de gegevens.

Overzicht van de te onderzoeken bepalingen:

14. Artikel 7, §1 vermeldt het ter beschikking stellen van de gegevens aan entiteiten binnen het beleidsdomein.

15. Artikel 7, § 2, behandelt het opvragen van gegevens.

16. In het eerste lid wordt bepaald dat door de Vlaamse Regering aangewezen organen gegevens rechtstreeks kunnen opvragen aan derden.
De memorie van toelichting verduidelijkt dat met “derden” niet alleen de entiteiten van de Vlaamse Overheid worden bedoeld, maar ook organisaties die bijvoorbeeld in opdracht van de overheid bepaalde controles uitvoeren.

17. Het tweede lid somt, niet limitatief, categorieën van gegevens op die bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen mogen worden opgevraagd, mist toestemming van die instelling.

18. Het derde lid bepaalt dat de organen bedoeld in het eerste lid ook fiscale gegevens kunnen opvragen bij de bevoegde overheid, mist toestemming van die overheid.

19. Artikel 7, § 3 regelt het verder doorgeven van de verzamelde gegevens:

20. Het eerste lid betreft het doorgeven van de gegevens door de entiteiten van het beleidsdomein aan derden. Daarmee worden volgens de memorie van toelichting bedoeld:

- de andere beleidsdomeinen van de Vlaamse Overheid;
- lokale en federale overheden;
- niet-overheden zoals onderzoeksinstellingen en beroepsorganisaties.

21. Het tweede lid behandelt het doorgeven van de gegevens aan specifieke organen, met name:

- de erkende controleorganen biologische productie;
 - de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden;
- en nog door de Vlaamse Regering aan te wijzen organen.

22. Artikel 8 geeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om te bepalen dat bepaalde gegevens moeten verstrekt worden voor statistische doeleinden. Deze decreetsbepaling geeft uitvoering aan artikel 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als een maatregel die de infrastructuur betreft, met name de voor het beleid nodige gegevens te verzamelen en statistisch te verwerken. Hiervoor is een decretale basis nodig.

23. In de bijkomende adviesvraag werden twee extra bepalingen voorgelegd: artikel 44 en 45 van het ontwerpdecreet. Deze behandelen het doorgeven van resultaten van controles door toezichthouders en controleorganen aan:

- de entiteiten van het beleidsdomein;
- controleorganen;
- derden.

Evaluatie:

24. Persoonsgegevens dienen conform artikel 4, §1, 1°, WVP eerlijk en rechtmatig te worden verwerkt. Ook artikel 5 WVP vraagt om een **wettelijke grond**. De VTC vindt het dan ook zeer positief dat in het ontwerpdecreet een decretale basis wordt gecreëerd voor bepaalde verwerkingen van persoonsgegevens en in het bijzonder voor de mededeling ervan.

25. Er wordt ook aandacht besteed aan de naleving van het **finaliteitsprincipe** van de privacywet (artikel 4, §1, 2°, WVP) voor verschillende mededelingen. Verwijzingen daarnaar werden opgenomen in de vermelde bepalingen, soms uitdrukkelijk vermeld (zie art. 7, §1, lid 2 en art. 7, §2, tweede lid) , soms algemeen (zie art. 7, §2, eerste lid en §3). Hierbij kan worden opgemerkt dat enkel de specifiek verwoorde doeleinden enige garantie bieden.

26. Het is aangewezen dat in het decreet, minstens in de memorie van toelichting, wordt verduidelijkt dat deze bepalingen en de toestemming van de instantie bij welke de gegevens oorspronkelijk werden opgevraagd, niet wegnemen dat de beoogde mededelingen van gegevens moeten gemachtigd worden door de bevoegde entiteit. Volgende bewoordingen kunnen hiervoor worden gebruikt:

“mits machtiging van de mededeling van persoonsgegevens op basis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens of van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer”.

27. In het kader van het beoordelen van de machtigingsaanvragen zal dan verder onderzocht worden of het voor de specifieke mededeling van gegevens om welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doelen gaat en of de verdere verwerking verenigbaar is met de oorspronkelijke. Als de doeleinden van een verdere verwerking hiermee of met andere wettelijke bepalingen nog geen uitdrukkelijke decretale grond hebben gekregen, zal een nieuw decreetaal of wettelijk initiatief nodig zijn.

28. Er zal bij het onderzoek van het dossier dan ook kunnen nagegaan worden of de gegevens toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn (artikel 4, §1, 3°, WVP **proportionaliteitsprincipe**). In deze decreetbepalingen wordt – het kan moeilijk anders – niet verduidelijkt om welke gegevens het exact gaat, zodat die beoordeling nu niet kan gebeuren. De VTC wijst er op dat een vermelding van de gegevens in het decreet zelf, zoals in artikel 7, §2, tweede lid, niet noodzakelijk is.

29. In het onderzoek van de machtigingsaanvraag zal ook worden nagegaan of aan de **transparantievereiste** is voldaan. Hier is al gedeeltelijk aan voldaan met het uitschrijven van deze decretale bepalingen. Er zal nog verder aan de transparantie moeten worden gewerkt om tegemoet te komen aan de vereisten van artikel 9 WVP. Dit kan door praktische maatregelen, maar ook door nog verdere verduidelijkingen in het decreet, bijvoorbeeld in artikel 7, § 3, eerste lid, door de bedoelde derden in het decreet aan te duiden en niet enkel in de memorie van toelichting.

30. Hierbij aansluitend wijst de VTC er op dat er nog onduidelijke bepalingen zijn: in artikel 8 wordt een verplicht tot het aanleveren van gegevens opgelegd, maar er wordt niet bepaald tot wie die bepaling gericht is.

31. Tenslotte is er het element dat het moeilijkst kan gegarandeerd worden in decretale of reglementaire bepalingen: de **veiligheid** van de verwerking en mededeling van de persoonsgegevens.

32. In de mate dat het gaat om **gerechtelijke gegevens**, zoals gedefinieerd in artikel 8, §1, WVP, of gegevens die gerechtelijke gegevens kunnen worden (bijvoorbeeld art. 7, §2, tweede lid, 4° en art. 44 en 45), zullen bijkomende maatregelen moeten worden genomen en onderzocht door de VTC.

33. De VTC weet dat zowel het departement Landbouw en Visserij als het Agentschap voor Landbouw en Visserij op de hoogte zijn van de machtigingsverplichting gezien deze al meerdere machtigingsaanvragen hebben ingediend. Zij wenst toch de verwijzing naar deze verplichting vermeld te zien zodat door het invoeren van deze decreetbepalingen hierover geen misverstanden ontstaan.

D. Delegaties aan de Vlaamse Regering

34. In artikel 6, tweede lid, artikel 7, §4 en artikel 8 lid 2 wordt gesteld dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en procedure voor de aanlevering van de gegevens kan regelen en de voorwaarden voor de gegevensopvraging en verstrekking kan bepalen.

35. In de mate dat deze voorwaarden betrekking hebben op de bescherming van de persoonsgegevens, is het wenselijk dat ze, in het bijzonder voor mededelingen van persoonsgegevens, in het kader van machtigingen worden opgelegd en niet in besluiten van de Vlaamse Regering.

Het vastleggen van dergelijke procedures en voorwaarden in besluiten van de Vlaamse Regering kan ook een te strak in te zin van moeilijk te wijzigen kader zijn. Het gaat immers om een zeer technische en evolutieve materie.

36. Deze bepalingen lijken enkel zinvol als bepaalde instanties moeten gedwongen worden om hun medewerking (conform bepaalde richtlijnen) te verlenen.

37. De VTC vraagt dat voor zover deze delegaties behouden blijven, de uitvoeringsbesluiten ervan aan haar zouden worden voorgelegd voor advies.

IV. BESLUIT

38. De VTC adviseert dat het ontwerpdecreet wordt geëvalueerd en eventueel aangepast conform de vorige overwegingen.

39. De VTC wijst er nogmaals op dat de nodige machtigingen moeten worden gevraagd voor de mededeling van persoonsgegevens.

40. De VTC vraagt dat eventuele uitvoeringsbesluiten van deze bepalingen aan haar worden voorgelegd voor advies.

De voorzitter,

Willem Debeuckelaere

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 52.594/3
van 19 februari 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘betreffende het landbouw- en
visserijbeleid’

Op 18 december 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 februari 2013, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 29 januari 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 februari 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe om bepalingen die betrekking hebben op de gewestelijke landbouw- en zeevisserijbevoegdheden en nog zijn opgenomen in wetten die dateren uit de tijd dat de federale overheid nog bevoegd was voor landbouw en visserij, om te vormen tot decretale regels (artikelen 2 tot 21, 23 en 24, 28 tot 30, en 39 tot 77 van het ontwerp).² Het decreet bevat ook bepalingen die het de Vlaamse Regering mogelijk zouden moeten maken al uitvoering te geven aan de verdere regionalisering van het landbouwbeleid, waarin is voorzien in het Institutioneel Akkoord voor de zesde staatshervorming van 11 oktober 2011 (zie bijvoorbeeld de artikelen 9, 30 en 40).

In de tweede plaats wordt een aantal bepalingen herschikt of gewijzigd (artikelen 22, 25 tot 27, en 31 tot 38).³

Ten slotte bevat het ontwerp een coördinatieopdracht, om te komen tot een ‘Vlaamse Codex Landbouw en Visserij’ (artikel 82) en opheffings- en overgangsbepalingen (artikelen 78 tot 81 en 83).

Het nieuwe decretale kader zal in werking treden op 1 januari 2014 (artikel 84).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Artikel 81, 1° tot 5°, van het ontwerp strekt tot opheffing van de volgende wetten: de wet van 20 juni 1956 ‘betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren’, de wet van 12 april 1957 ‘waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee’, de wet van 11 juli 1969 ‘betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt’, de wet van 2 april 1971 ‘betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen’ en de wet van 28 maart 1975 ‘betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten’.

³ Met name het decreet van 3 maart 2004 ‘inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw’, waarvan artikel 81, 6°, van het ontwerp voorziet in de opheffing.

ALGEMENE OPMERKINGENI. BEVOEGDHEID

3. Luidens zijn artikel 1 bevat het ontwerp zowel normen inzake gemeenschaps- als gewestaangelegenheden.

3.1. Wat de gewestaangelegenheden betreft, gaat het om de bevoegdheden bedoeld in artikel 6, § 1, V en VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Deze bevoegdheden betreffen respectievelijk het landbouwbeleid en de zeevisserij, en aspecten van het economisch beleid.⁴

Daarenboven zijn een aantal gemeenschapsmateries aan de orde. In de memorie van toelichting wordt specifiek verwezen naar artikel 4, 12° (post- en parascolaire vorming) en 16° (beroepsomscholing en –bijscholing), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Daarnaast is ook artikel 4, 15°, van dezelfde bijzondere wet van belang, dat betrekking heeft op de sociale promotie.

3.2. Wat de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest op het vlak van de zeevisserij betreft, kan worden verwezen naar de parlementaire voorbereiding in verband met artikel 2 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 ‘houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen’. In het bijzonder dient de aandacht te worden gevestigd op de verklaringen van de minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie in de bevoegde Senaatscommissie:

“Dit wetsontwerp beoogt (...) de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de gewesten met betrekking tot activiteiten die op een bepaalde plaats worden uitgeoefend. Zij betreft dus niet de eigendom of een grondgebied. (...) Het ontwerp maakt het mogelijk dat de gewesten – in de praktijk enkel het Vlaams Gewest – een decreet kunnen aannemen in verband met de zeevisserij. Deze norm zal dan ook gelden voor de activiteiten van vissers die zich op zee, op het continentaal plat of in de internationale wateren bevinden.”⁵

Daaruit kan worden afgeleid dat de normen inzake zeevisserij die het Vlaamse Gewest aanneemt, ook uitwerking hebben als de activiteit buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest plaatsheeft.⁶ In dat geval lijkt het bevoegdheidsrechtelijk aanknopingspunt in de eerste plaats te zijn: vissersvaartuigen die onder Belgische vlag varen en die als uitvalsbasis een in het Vlaamse Gewest gelegen haven hebben.

⁴ Uit artikel 3, § 1, eerste lid, 7° van het ontwerp, blijkt dat het te nemen decreet ook van toepassing zal zijn op “de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet- en de verwerkende sector voor landbouw-, tuinbouw en visserijbedrijven”. Die omschrijving is zo ruim – onder meer de para-agrarische bedrijven moeten worden geacht eronder te zijn begrepen – dat het toepassingsgebied niet meer geheel valt binnen de aangelegenheid “het landbouwbeleid en de zeevisserij”, en bevoegdheidsrechtelijk ook zou moeten kunnen worden ondergebracht bij de aangelegenheid “de economie”.

⁵ *Parl.St.* Senaat 2000-01, nr. 2-709/7, 172.

⁶ G. CRAENEN, “De bevoegdheidsverdeling inzake landbouw en zeevisserij, buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking” in A. ALEN (ed.), *De vijfde staatshervorming van 2001*, Brugge, die Keure, 2002, p. 132, nr. 28.

Daarenboven moet het Vlaamse Gewest bevoegd geacht worden om de zeevisserij te regelen in de zeegebieden waarover België rechtsmacht heeft. Luidens artikel 1 van de wet van 19 augustus 1891 ‘betreffende de zeevisserij in de territoriale zee’ valt het uitoefenen van de visserij in de territoriale zee onder de rechtsmacht van België. Bij de artikelen 1 en 2 van de wet van 10 oktober 1978 ‘houdende vaststelling van een Belgische visserijzone’ is buiten de Belgische territoriale zee een nationale visserijzone ingesteld waarvan de grenzen deze zijn van de exclusieve economische zone en waarbinnen het uitoefenen van de visserij valt onder de rechtsmacht en de reglementering van België. Bij artikel 6, § 1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het uitoefenen van die rechtsmacht toegewezen aan het Vlaamse Gewest.

De ontworpen bepalingen – zie inzonderheid artikel 3, § 1, eerste lid, 4° – passen binnen de hiervoor geschetste bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

3.3. Bijzondere opmerkingen in verband met de bevoegdheidsrechtelijke afbakening van de behandelde aangelegenheden, zullen worden gemaakt bij de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp.

II. DELEGATIES

4. Het om advies voorgelegde ontwerp bevat tal van delegaties, die in de meeste gevallen weliswaar kunnen worden aanvaard, maar die niet steeds in voldoende duidelijke bewoordingen zijn gesteld of die te weinig zijn afgebakend.

Een sprekend voorbeeld daarvan is artikel 4, 9°, van het ontwerp, dat de Vlaamse Regering de bevoegdheid geeft om “binnen de bevoegdheden vermeld in artikel 6, § 1, V en artikel 6, § 1, VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, § 1, en van de producten die het resultaat zijn van die activiteiten”, “alle maatregelen [te] nemen voor de uitvoering van het beleid dat voortvloeit uit de gewestelijke landbouwbevoegdheden, vermeld in artikel 6, § 1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen”. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat deze bepaling het de Regering mogelijk moet maken om “indien nodig snel uitvoering te geven aan de nieuw geregionaliseerde landbouwbevoegdheden, voor zover deze vertaald worden in een wijziging van voornoemd artikel van de bijzondere wetgeving”.

Op de vraag of deze bevoegdheidstoewijzing meer omvat dan de algemene uitvoeringsbevoegdheid, die de Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Dit is van een andere orde dan de algemene uitvoeringsbevoegdheid, vermeld in artikel 20BWHI. De ratio legis is immers dat dit punt 9° het de Vlaamse Regering moet mogelijk maken een beleid te voeren in uitvoering van een naar de toekomst toe gewijzigd artikel 6, §1, V BWHI. De eventuele nieuwe landbouwbevoegdheden (cf. Vlinderakkoord) kunnen nog niet concreter worden vermeld. Van dit punt 9° zal slechts gebruik gemaakt worden voor zover de na regionalisering bestaande ex-federale wetgeving geen rechtsgrond zou bieden voor het door de Vlaamse Regering gewenste beleid mbt de nieuwe bevoegdheden en er in dit landbouwdecreet evenmin een andere rechtsgrond is te vinden dan dit punt 9.”

Een zo ruime en weinig afgebakende machtiging aan de Regering met als enig aanknopingspunt de landbouwbevoegdheden toegewezen aan de gewesten, kan niet worden aanvaard.

Ook nog andere bepalingen van het ontwerp stellen in het licht hiervan een probleem. Bij wijze van voorbeeld wordt gewezen op de volgende bepalingen:

- artikel 24: geeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid “alle maatregelen” te nemen voor de erin vermelde aangelegenheden;
- artikel 29, § 1, 4°: dat de Vlaamse Regering de voorwaarden kan bepalen waaronder “tussenbeide gekomen wordt bij geschillen tussen de diverse schakels in de productieketen” houdt een zeer ruime machtiging in, die niet duidelijk is afgebakend;⁷
- artikel 39, inleidende zin: door het gebruik van de woorden “onder meer” is de bevoegdheid van de Regering te onbepaald.

Daarenboven dienen inzake aan de decreetgever voorbehouden aangelegenheden de essentiële regels bij decreet te worden vastgesteld. In dit verband kan worden gewezen op de volgende bepalingen van het ontwerp:

- artikel 4, 5°: in zoverre de machtiging betrekking heeft op belastingen en retributies, kan het vaststellen en het bepalen van het bedrag ervan niet zonder meer aan de Vlaamse Regering worden overgelaten, gelet op het wettigheidsbeginsel inzake belastingen en retributies (artikelen 170, 172 en 173 van de Grondwet); inzake belastingen dienen de essentiële elementen (de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen) bij decreet te worden bepaald,⁸ terwijl bij een retributie de decreetgever zich ertoe kan beperken de gevallen te regelen waarin deze verschuldigd is en door wie deze verschuldigd is, en hij de nadere regeling van andere elementen van de heffing, zoals die betreffende het bedrag en de grondslag, kan opdragen aan de Regering;
- artikelen 56, § 7, 69, 1°, 72, 1°, 73, 1° en 74: gelet op het wettigheidsbeginsel in strafzaken kan het vaststellen van inbreuken en de bijhorende sancties niet zonder meer worden gedelegeerd aan de Vlaamse Regering; er zal nauwkeuriger moeten worden afgelijnd welke inbreuken kunnen worden gesanctioneerd en welke sancties mogelijk zijn.

⁷ De gemachtigde verklaarde met betrekking tot deze bepaling het volgende:

“Deze bepaling wordt momenteel louter voorzien als theoretische mogelijkheid teneinde de volledigheid te garanderen van alle facetten van het ketenoverleg. Bij de beleidsvoorbereiding hiervan werd gedacht aan de mogelijkheid om in geval van eventuele conflicten (vb inzake afnamevoorwaarden edm) in het kader van de ketenwerking (vb tussen landbouwproducenten en retail / supermarkten) een procedure uit te werken in het kader waarvan over dergelijke geschillen bemiddeld / beslecht kan worden.”

⁸ Zie bv. GwH 16 juni 2011, nr. 103/2011, B.5.3.

III. VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

5. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen betreffende het verzamelen en het verwerken van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens’. Het gaat inzonderheid om de databank inzake de *de minimis*steun (artikel 6), het verstrekken van gegevens van een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij aan een andere entiteit van hetzelfde beleidsdomein (artikel 7, § 1), het rechtstreeks bij derden opvragen van gegevens door organen die worden aangewezen door de Vlaamse Regering (artikel 7, § 2, eerste lid), het ter beschikking van derden stellen van gegevens die aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij zijn verstrekt (artikel 7, § 3), het opvragen van fiscale gegevens (artikel 7, § 2, derde lid) en het bezorgen van gegevens voor statistische doeleinden (artikel 8).

5.1. Het recht op eerbiediging van het privéleven wordt gewaarborgd, niet enkel bij artikel 22 van de Grondwet, maar ook bij artikel 8 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens (hierna: EVRM) en artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: BUPO-verdrag). Op grond van die bepalingen heeft eenieder onder meer recht op bescherming tegen inmenging in het privéleven ten gevolge van de verwerking van persoonsgegevens. De verwerking van persoonsgegevens maakt bovendien het voorwerp uit van specifieke regelingen, met name het Europees Verdrag ‘tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens’, ondertekend te Straatsburg op 28 januari 1981, en de wet van 8 december 1992, die ook van toepassing is op de gemeenschappen, onverminderd hun bevoegdheid om ter zake strengere, specifieke regels uit te vaardigen. Ook met richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens’ moet worden rekening gehouden. Aangezien de wet van 8 december 1992 de concretisering inhoudt van de zo-even genoemde internationaal- en supranationaalrechtelijke normen, dient het ontwerp in de eerste plaats te worden getoetst aan deze wet.

Uit wat voorafgaat volgt in dit geval dat de decreetgever, op grond van de materiële bevoegdheid van het Vlaamse Gewest voor de geregelde aangelegenheden, bijzondere bepalingen met betrekking tot de persoonsgegevens kan aannemen, maar dat hij daarbij gebonden is door de algemene bepalingen van de wet van 8 december 1992. De bepalingen van die wet zijn overigens rechtstreeks van toepassing op de in het ontwerp geregelde verwerking van persoonsgegevens, wat niet belet dat de decreetgever ze zou kunnen vervangen door concreter geformuleerde regels of door strengere regels.

Met dit alles zal rekening moeten worden gehouden bij de uitvoering van de zo-even genoemde artikelen van het ontwerp.

5.2. De betrokken persoonsgegevens dienen krachtens artikel 4, § 1, 2°, van de wet van 8 december 1992 te worden verkregen voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en mogen niet worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Krachtens artikel 4, § 1, 3°, van die wet moet de verzameling van de persoonsgegevens bovendien ter zake dienend zijn en mag ze niet overmatig zijn.

De doelstelling van de verwerking van de persoonsgegevens wordt in het ontwerp niet steeds duidelijk omschreven. In artikel 7, § 2, eerste lid, bijvoorbeeld wordt gesteld dat de organen die de Vlaamse Regering aanwijst gegevens “die ze nodig hebben voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden of voor de uitvoering van de aan hen toevertrouwde opdrachten” rechtstreeks bij derden kunnen opvragen. Het vaststellen van die doeleinden wordt in dat geval aan de aangewezen organen overgelaten, wat strijdt met het in artikel 22 van de Grondwet opgenomen legaliteitsbeginsel. Bovendien is het nodig dat de te verwerken persoonsgegevens voldoende precies worden omschreven. Een verdere verduidelijking is hier noodzakelijk.⁹

Weliswaar wordt de Vlaamse Regering bij artikel 7, § 4, de bevoegdheid gegeven om voorwaarden voor de gegevensopvraging en de gegevensverstrekking te bepalen, maar het gaat slechts om een mogelijkheid (“kan”) en bovendien is die delegatie onvoldoende precies omschreven.

IV. ANDERE ALGEMENE OPMERKINGEN

6. De structuur van het ontwerp dient herbekeken te worden.

6.1. In het ontwerp worden autonome bepalingen afgewisseld met wijzigingsbepalingen, terwijl het gebruikelijk is eerst alle autonome bepalingen weer te geven en daarachter alle wijzigingsbepalingen te groeperen.¹⁰

6.2. Voorts bevat het ontwerp hier en daar artikelen die blijkbaar bedoeld zijn als inleidende bepaling voor de artikelen die volgen (zie bv. De artikelen 40 en 41, die worden ingeleid door artikel 39). Het probleem daarbij is echter dat niet duidelijk wordt gemaakt dat het om een inleidend artikel gaat, zodat de relatie met de navolgende artikelen onduidelijk is. Artikel 39, 1°, van het ontwerp verleent de Vlaamse Regering de mogelijkheid de dierlijke productie aan te moedigen door de fokkerij te organiseren, terwijl in artikel 40 van het ontwerp wordt bepaald hoe de Vlaamse Regering de fokkerij kan organiseren. In artikel 40 komt het element niet voor dat de fokkerij georganiseerd kan worden om “de dierlijke productie [aan te moedigen]”, zodat de vraag rijst of het de bedoeling is de Regering ook te machtigen om buiten die context de fokkerij te organiseren. Bij artikel 39 rijst dan weer de vraag of die machtiging als rechtsgrond zou kunnen worden gebruikt, los van de artikelen 40 en 41. De onderlinge relatie tussen die verschillende artikelen zal daarom duidelijker tot uiting moeten worden gebracht. Die opmerking geldt onder meer ook voor de artikelen 9 en volgende van het ontwerp.

7. Bij het ontwerp is een memorie van toelichting gevoegd, bestaande uit enerzijds een algemene bespreking van het ontwerp en anderzijds een artikelsgewijze bespreking.

⁹ In artikel 7, § 2, tweede lid, wordt vastgelegd welke gegevens de organen kunnen opvragen bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna: FAVV), doch door de vermelding “onder meer” is die categorie onbegrensd.

¹⁰ *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, randnummer 45, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

Aangezien de functie van een memorie van toelichting is nadere verduidelijking te bieden van de in een ontwerp van decreet vervatte rechtsregels, is het ongelukkig dat in dit geval bij de verschillende artikelen geen nadere verduidelijking wordt gegeven, doch slechts de inhoud van de ontworpen normen wordt geparafraseerd.¹¹ Het wordt dan ook aanbevolen om de memorie van toelichting beter te stofferen.

Rekening houdende met de zo-even vermelde voorbeelden dienen zowel de tekst van het ontwerp als die van de memorie van toelichting aan een grondige herziening te worden onderworpen.

8. Aangezien tal van bepalingen inzake het landbouw- en visserijbeleid die nog door de federale wetgever zijn aangenomen met het nieuw aan te nemen decreet vervangen zullen worden door decretale regels, wordt ter overweging gegeven om bij de memorie van toelichting een concordantietabel te voegen, waarin de overeenstemming tussen de te vervangen regelingen en de nieuwe bepalingen wordt aangegeven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikelen 2 en 3

9. In artikel 2 wordt een aantal in het decreet gehanteerde begrippen nader omschreven, terwijl in artikel 3 het toepassingsgebied van het aan te nemen decreet wordt bepaald. De ontworpen bepalingen zijn niet geheel consistent geformuleerd, zoals uit de hierna vermelde voorbeelden mag blijken.

9.1. De term ‘landbouwactiviteit’ wordt in artikel 2, 6°, gedefinieerd als “het geheel van economische activiteiten binnen de agrarische sector ten behoeve van de productie van gewassen en dieren”. Die definitie is ruim geformuleerd, zodat ook activiteiten inzake horticultuur er onder vallen. Toch wordt bij de omschrijving van het toepassingsgebied in artikel 3, de tuinbouw afzonderlijk vermeld (zie 2° en 6° van artikel 3, § 1, eerste lid, van het ontwerp).

9.2. In artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, wordt enerzijds vermeld dat ook veeteelt onder landbouw wordt begrepen, terwijl anderzijds uit onderdeel 3° van hetzelfde lid volgt dat het aan te nemen decreet ook van toepassing zal zijn op “het houden, kweken of fokken van dieren bestemd voor menselijk gebruik, het plattelandsbeheer of ten dienste van de landbouw, tuinbouw of visserij”. Die laatste omschrijving omvat meer dan louter veeteelt, doch maakt de vermelding van “veeteelt” in 1° alleszins overbodig.

9.3. In artikel 3, § 1, eerste lid, 4°, a), komt de omschrijving “de communautaire wateren” voor, naast de territoriale zee, de exclusieve economische zone en de volle zee. Op de vraag wat daarmee juist wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

¹¹ Zie bijvoorbeeld de toelichting bij artikel 67.

“Het begrip communautaire wateren is synoniem voor het begrip EU-wateren. Dit zijn de wateren die onder de jurisdictie vallen van de lidstaten van de Europese Unie. Communautaire wateren zijn de TZ en EEZ van de verschillende kustlidstaten. Dit begrip wordt bv. Gebruikt in [verordening] (EG) nr. [1006/2008] van de Raad [van 29 september 2008] betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, en houdende wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94.”

Aangezien de communautaire wateren derhalve de territoriale zee (TZ) en de exclusieve economische zone (EEZ) omvatten, dienen deze zeegebieden niet vermeld te worden in de ontworpen bepaling.

10. Op de vraag waarom het nodig is “de land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving” als afzonderlijke categorie te vermelden in artikel 3, § 1, eerste lid, 6°, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving worden apart vermeld, aangezien men het beleidsmatig belangrijk acht deze activiteiten uitdrukkelijk te vermelden. Juridisch is dit eveneens belangrijk, aangezien het op deze wijze duidelijk is dat ook niet klassieke land- en tuinbouwactiviteiten die niet op het platteland plaatsvinden, maar in een verstedelijkte omgeving, ook onder de scope van dit ontwerp vallen. Dit zijn immers minder klassieke vormen van land- en tuinbouw (bv. volkstuinten, land- en tuinbouw op daken in standscentra enz....).”

Artikel 4

11. Artikel 4, 2°, d), bevat omschrijvingen zoals “(...)activiteiten in een maatschappelijk verantwoord kader” en “rekening [houdend] met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, diergezondheid en –welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en –kwaliteit, en consumentenbelangen”.

Op de vraag of beide omschrijvingen mekaar niet overlappen en wat met dergelijke vage noties wordt bedoeld, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Het is niet volledig overlappend. Het laatste stuk is immers een verdere verduidelijking/concretisering. Met deze verduidelijking wordt zoals in de memorie wordt aangegeven, enerzijds aangegeven dat de Vlaamse Regering steun kan verlenen om de sectoren in staat te stellen o.m. federale normen na te leven. Anderzijds wordt aangegeven dat de Vlaamse Regering de toekenning van bepaalde steun van het voldoen aan bepaalde maatschappelijke verwachtingen – al dan niet vertaald in federale regelgeving – kan afhankelijk maken. Zoals in de memorie aangegeven, zijn de randvoorwaarden waaraan de landbouwers moeten voldoen willen ze voor directe steun in aanmerking komen hier een actueel voorbeeld van. In het kader van het toekomstige gemeenschappelijke landbouwbeleid zal de steun nog meer gekoppeld worden aan de naleving van voornoemde maatschappelijke verwachtingen.”

Artikel 5

12. Artikel 5, § 1, eerste lid, geeft de verkrijger van grondstoffen of producten die het resultaat zijn van de door het aan te nemen decreet geregelde activiteiten, het recht om een monsterneming te eisen. Die regeling is overgenomen uit artikel 3 van de wet van 11 juli 1969.

De bepaling is breed geformuleerd, zodat het recht niet enkel zal gelden voor directe afnemers van dergelijke grondstoffen of producten, maar bijvoorbeeld ook voor gewone consumenten. Gelet daarop rijst de vraag of dit wel de bedoeling is van de stellers van dit ontwerp inzake landbouw- en visserijbeleid, terwijl die brede formulering ook een bevoegdheidsprobleem inhoudt, vermits het vaststellen van algemene regels inzake de bescherming van de verbruiker op grond van artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid is.

13. Artikel 5, § 1, tweede lid, luidt:

“De bewuste of onbewuste afwijking van een hoofdzakelijke hoedanigheid door de actoren die betrokken zijn bij de verhandeling van de grondstoffen en de producten, geeft aanleiding, naar keuze van de verkrijger, tot een vordering, hetzij tot ontbinding, hetzij tot prijsvermindering, onverminderd, in voorkomend geval, de vergoeding van de schade.”

De gemachtigde gaf bij die bepaling volgende verduidelijking:

“Deze regeling is nodig teneinde te voorzien in een billijke verhouding tussen de verschillende partijen in het kader van hoofdzakelijk de handel in zaaizaad.

Deze regeling moet bij zijn overname in het nieuwe landbouwdecreet gezien worden als een toepassing van de ‘oude’ doelstellingen zoals deze geformuleerd werden in artikel 2, punt 1 van wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijprodukten.

Art. 2. Deze wet heeft tot doel:

1. de belangen te vrijwaren van de voortbrengers, de kwekers, de vissers, de verdelers, de bereiders, de veilingen, de gebruikers en de verbruikers, door middel van maatregelen die ertoe strekken bedrog en vervalsing te voorkomen en praktijken te weren die tot gevolg hebben afbreuk te doen aan de normale voorwaarden van mededinging;

2. de plantaardige en dierlijke produktie te bevorderen, te verbeteren en te beschermen;

3. afzetgebieden te behouden, te verwerven en uit te breiden op de binnenlandse en buitenlandse markten.

Aangezien het niet strookt met de geldende wetgevingstechnische voorschriften om de bedoeling van de wettekst in het dispositief op te nemen werd er voor geopteerd om dergelijke bepaling niet langer in het nieuwe landbouwdecreet op te nemen. Dit neemt vanzelfsprekend niet weg dat deze doelstellingen van het beleid waarvoor de Vlaamse minister van landbouw bevoegd is niet langer nagestreefd worden.”

14. Artikel 5, § 2, luidt:

“De Vlaamse Regering kan voor elke al dan niet wettelijk voorgeschreven analyse, de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen, de ontledingsmethoden bepalen, het tarief van de ontledingen vaststellen, alsook de voorwaarden bepalen voor de

inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de minister.”

Op de vraag hoe artikel 5, § 2, zich verhoudt tot de wetgeving inzake het FAVV, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De monsterneming, analyse, ontleding e.d. waar wordt naar verwezen, betreft de kwaliteit van de grondstoffen en landbouwproducten. Het heeft geen betrekking op de voedselveiligheid, dieren- en volksgezondheid wat een federale bevoegdheid is. Er is dan ook geen link met de FAVV-wetgeving. Ook dit artikel is trouwens aan het FAVV voorgelegd om juist te voorkomen dat er wat dat betreft onduidelijkheid was.”

Gelet op die verduidelijking dienen de vermelde beperkingen in artikel 5, § 2, te worden opgenomen.

Artikel 6

15. Artikel 6, eerste lid, belast de Vlaamse Regering met de opdracht om de entiteit aan te wijzen die belast is met de uitbouw en het beheer van een databank voor *de minimis*steun. In het tweede lid wordt de Regering de mogelijkheid gegeven om de procedure en de voorwaarden te bepalen voor het bezorgen van de gegevens voor die databank.

15.1. Overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 komt het uitsluitend aan de Regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Deze bijzondere wetsbepaling staat er in beginsel aan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de Vlaamse Regering.

Om meer in overeenstemming met die bepaling van de bijzondere wet te zijn, zou artikel 6, eerste lid, moeten worden geformuleerd als een verplichting voor de Regering om een dergelijke databank uit te bouwen en te beheren. Het staat dan aan de Regering om haar diensten met die taken te belasten.

15.2. Uit de memorie van toelichting blijkt dat die databank “louter sensibiliserend” zal zijn, wat de gemachtigde als volgt verduidelijkte:

“Hiermee wordt in wezen bedoeld dat de databank niet in de plaats zal komen van de ‘verklaringen op eer’ en dat de steden, gemeenten en provincies de mogelijkheid, maar niet de verplichting hebben om gegevens aan te leveren.

Verordening (EG) nr. 1535/2007 van de EC stelt dat de lidstaat verantwoordelijk is om ervoor te zorgen dat de landbouwer het plafond niet overschrijdt. Dit kan door middel van een door de landbouwer ondertekende verklaring op eer, of via een databank waarin de overheid de steun bijhoudt per landbouwer. Aangezien er een veelheid van bestuursniveaus betrokken is, is een databank die volledig correct wordt bijgehouden niet haalbaar. Er is immers geen garantie dat alle bestuursniveaus een volledige info aanreiken.

Vandaar dat er geopteerd wordt voor de verklaringen op eer om aan deze verplichting te voldoen.”

Het is bovendien niet de bedoeling te verplichten om gegevens te bezorgen, wat in artikel 6, tweede lid, tot uiting zal moeten worden gebracht.

Artikel 7

16. Minstens in de memorie van toelichting zal duidelijkheid moeten worden verschaft over wat wordt bedoeld met “promotieheffingen” in artikel 7, § 1, tweede lid, 10°.

Artikelen 10 en 11

17. Uit artikel 11 blijkt onvoldoende duidelijk dat niet enkel aan centra ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden (zie artikel 10, § 2), doch ook aan individuele producenten subsidies kunnen worden verleend. Bovendien zou beter moeten worden omschreven wat de precieze functie van die centra is bij de uitvoering van de steunmaatregelen.

Artikel 14

18. Uit artikel 14, eerste lid, volgt dat een vereniging die is opgericht onder de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk en voldoet aan een reeks voorwaarden, als centrum voor landbouwvorming erkend kan worden. Eén van die voorwaarden is een vestiging te hebben “in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is” (zie het betrokken lid, 2°).¹²

Wat met “vestiging” wordt bedoeld, verduidelijkte de gemachtigde als volgt:

“Je moet vestiging begrijpen in de spreekwoordelijke betekenis, nl. in de zin van een locatie van waaruit de vereniging werkt. De facto, mede doordat er eveneens vereist wordt dat er een secretariaat is, en het om vzw's (en geen KMO's of grote ondernemingen) gaat, kan het om de zetel van de vzw gaan, doch dit wordt echter niet vereist.”

Daarbij rijst de vraag of het territoriaal aanknopingspunt met betrekking tot de vestiging wel relevant gekozen is. In dat verband lijkt een aanknopingspunt met betrekking tot de vormingsactiviteit zelf meer aangewezen. Zoals de regeling thans is geconcipieerd, kan een centrum voor landbouwvorming met een vestiging in Brussel maar die geen landbouwvorming verstrekt noch in het Vlaams landsgedeelte, noch in Brussel-Hoofdstad, toch worden erkend, wat strijdt met de regels betreffende de territoriale bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Vraag is of dat wel de bedoeling is.

¹² Eenzelfde bepaling is opgenomen in artikel 17, eerste lid, 2° (met betrekking tot de erkenning als centrum voor sensibilisering van duurzame landbouw) en in artikel 20, eerste lid, 2° (met betrekking tot de erkenning als centrum voor landbouweducatie). De regelingen inzake de sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw en de landbouweducatie zijn veeleer te beschouwen als een gewestelijke aangelegenheid omdat de nadruk ligt op het voorlichten over aspecten van (duurzame) landbouw, en niet zozeer als vorming of scholing in de strikte zin van het woord. Indien dat effectief het geval is, kunnen deze bepalingen enkel van toepassing zijn in het Vlaamse Gewest en niet in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Artikel 22

19. In het ontworpen artikel 12, § 6, 1°, van het decreet van 22 december 1993 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994’ wordt bepaald dat de Vlaamse Regering aan het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) personeelsleden van haar diensten ter beschikking kan stellen.

Wat de contractuele personeelsleden van de Vlaamse Regering betreft, geldt een principieel verbod van terbeschikkingstelling ten behoeve van gebruikers, op grond van artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 ‘betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers’. De openbare sector is niet van de toepassingssfeer van die wet uitgesloten.¹³

De regeling betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers ten behoeve van gebruikers strekt tot de bescherming van contractuele werknemers.¹⁴ Zulk een regeling maakt deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de federale bevoegdheid is blijven behoren.

In beginsel kan de decreetgever niet afwijken van de bedoelde regels van het arbeidsrecht. Hij zou op dat terrein slechts kunnen treden als hij zich kan beroepen op de “impliciete bevoegdheid” bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid “noodzakelijk” is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van het gewest. Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van een afwijkende gewestelijke regeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is.

Artikel 29

20. Artikel 29, § 1, 2°, laat het aan de Vlaamse Regering over om de voorwaarden te bepalen waaronder de “regels” en “overeenkomsten” worden goedgekeurd die de representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen. Uit dat artikel lijkt te moeten worden afgeleid dat de genoemde organisaties en groeperingen normen zullen kunnen vaststellen, zij het dat die zullen onderworpen zijn aan het goedkeuringstoezicht van een door de Regering aan te wijzen instantie.

In dat verband moet worden opgemerkt dat artikel 33, tweede lid, van de Grondwet niet toelaat dat een deel van de regelgevende bevoegdheid wordt toegekend aan een niet door de Grondwet genoemd orgaan.¹⁵ In verband met het procedé van goedkeuring van door

¹³ GwH 10 juni 1998, nr. 65/98, B.3.

¹⁴ *Ibid.*, B.6.

¹⁵ Zie bv. in verband met het toekennen van verordenende bevoegdheid aan autonome organen: Adv.RvS nr. 21.755/2 van 29 oktober 1992 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 maart 1993 ‘op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen’, *Parl.St.* Senaat 1992-93, nr. 616/1, 259-260.

beroepsverenigingen gesloten overeenkomsten en waarbij aan de bepalingen ervan een reglementair karakter wordt toegekend, kan in het bijzonder worden verwezen naar de beschouwingen die de Raad van State, afdeling Wetgeving, daaraan heeft gewijd in zijn advies 39.272/3 van 29 november 2005.¹⁶

21. Artikel 29, § 3, verleent de Vlaamse Regering de bevoegdheid om “de voorwaarden” te bepalen waaronder de regels en overeenkomsten die de professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen, algemeen verbindend kunnen worden verklaard.

Blijkens de memorie van toelichting is artikel 29 geïnspireerd op de artikelen 4 en *4bis* van de wet van 28 maart 1975, die op hun beurt zijn geïnspireerd op het mechanisme van algemeen verbindendverklaring in de wet van 5 december 1968 ‘betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités’. Er moet echter worden vastgesteld dat het stilzwijgen wordt bewaard over de verhouding tussen de bedoelde “overeenkomsten” en “regels”, enerzijds, en de dwingende bepalingen van wetten, decreten, ordonnances, besluiten, anderzijds.

Artikel 34

22. Om niet ten onrechte de indruk te wekken dat het begrotingsfonds ‘Vlaams Landbouwfonds’ gemachtigd is retributies of zelfs belastingen (“verplichte bijdragen”) op te leggen aan bedrijven of personen, wordt ter overweging gegeven om het ontworpen artikel 5, § 1, eerste lid, 11°, van het decreet van 19 mei 2006 ‘betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij’ te stellen als volgt:

“11° andere middelen die hem bij decreet zijn toegewezen;”.

Artikel 35

23. In het ontworpen artikel 6, 1°, van het decreet van 19 mei 2006 is niet duidelijk wat onder “het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Vlaams Landbouwfonds” dient te worden verstaan en wat de inhoud ervan moet zijn.

24. In het ontworpen artikel 6, 2°, van hetzelfde decreet zal nader moeten worden omschreven wat onder “beheer” (van het begrotingsfonds) dient te worden verstaan.

¹⁶ Adv.RvS nr. 39.272/3 van 29 november 2005 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 17 november 2006 ‘tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten’ *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 51-2491/001, 9-12.

Artikel 37

25. In het ontworpen artikel 8 van het decreet van 19 mei 2006 wordt delegatie verleend aan de Vlaamse Regering om onder meer regels inzake belastingen te bepalen, alhoewel dat in beginsel een zaak van de decreetgever is. Uit het tweede lid van de ontworpen bepaling blijkt dat de besluiten die de Regering ter zake neemt, van rechtswege en met terugwerkende kracht worden opgeheven indien ze niet binnen een maand aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging worden voorgelegd. Voorts blijkt uit de ontworpen bepalingen dat dergelijke besluiten binnen zes maand moeten worden bekrachtigd.

Het Grondwettelijk Hof aanvaardt in welbepaalde omstandigheden dat met een dergelijk mechanisme wordt gewerkt, waarbij ondanks het legaliteitsbeginsel inzake belastingen essentiële elementen van de belasting toch door de uitvoerende macht worden bepaald. Dat is met name het geval wanneer de decreetgever zich in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet zou in staat stellen om met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken.¹⁷

Aangezien de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die bij de Grondwet aan het decreet wordt voorbehouden en elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting, in beginsel ongrondwettig is, is het niet toegestaan een dergelijk mechanisme in algemene zin op te zetten. Het gebruiken ervan is slechts mogelijk als op basis van de concrete omstandigheden kan worden aangetoond dat de decreetgever niet tijdig kan handelen en dit zolang die toestand aanhoudt, en onder de voorwaarden die in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof worden gesteld.

Artikel 43

26. Op grond van artikel 43 zullen de bepalingen inzake het toezicht (hoofdstuk 3, afdeling 1, onderafdeling 1, van het ontwerp) ook van toepassing zijn op het decreet van 19 mei 2006.

De vraag hoe onderafdeling 1 zich zal verhouden tot de controle- en sanctiebepalingen van het decreet van 19 mei 2006, beantwoordde de gemachtigde als volgt:

“Alleen onderafdeling 1, toezicht, is ook op het Vlaams Fonds Landbouw en Visserij van toepassing. Deze onderafdeling moet samen gelezen worden met het bepaalde in het decreet van 19 mei 2006. Het vult het decreet van 19 mei 2006 aan en waar het ervan afwijkt, primeert het decreet van 19 mei 2006.”

Dat kan echter niet uit de ontworpen bepaling worden afgeleid, wat dient te worden verholpen.

¹⁷ Zie bv. GwH 17 juli 2003, nr. 100/2003 B.11.2.

Artikel 44

27. In artikel 44, eerste lid – doch ook in de artikelen 53, eerste en vierde lid, 54, eerste lid, en 56, §§ 1, 1°, 3, 1°, en 5, komt dezelfde of nagenoeg dezelfde omschrijving voor –, wordt gewag gemaakt van “dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten waarvan de uitvoering of omzetting behoort tot de bevoegdheid van de [Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij]”.

Aan de gemachtigde is gevraagd wat onder die omschrijving moet worden verstaan en op grond waarvan de bevoegdheid kan worden geacht bij de minister te liggen.

Volgens de gemachtigde hebben de stellers enkel duidelijk willen aangeven dat het om internationale akten moet gaan inzake de aangelegenheden landbouwbeleid en zeevisserij. De gemachtigde stelt echter voor deze vermelding zonder meer te schrappen, omdat het toepassingsgebied van het decreet krachtens zijn artikel 3 al tot die aangelegenheden beperkt is. Daarmee kan worden ingestemd.

28. Het is onduidelijk wat de juiste draagwijdte is van artikel 44, tweede lid, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de toezichtopdracht van de verschillende toezichthouders kan bepalen. In geen geval kan deze delegatie zo worden begrepen dat ze zou toelaten nieuwe bevoegdheden inzake toezicht aan de toezichthouders te verlenen aangezien het veelal zal gaan om aangelegenheden die door de Grondwet aan de decreetgever worden voorbehouden.

Artikel 45

29. Er dient te worden verduidelijkt wat de draagwijdte is van het toevertrouwen van de toezichtopdracht aan één of meer “controleorganen”. Bij gebreke van een inzicht hiervan, is het de Raad van State overigens niet mogelijk artikel 45 te toetsen aan hogere rechtsnormen.

Artikel 46

30. Het recht op eerbiediging van de woning wordt gewaarborgd bij artikel 15 van de Grondwet, en ook bij artikel 8 EVRM en bij artikel 17 BUPO-verdrag.

Artikel 46 bepaalt dat de toezichthouders bij de uitoefening van hun opdracht op elk moment elke plaats mogen betreden, weliswaar met dien verstande dat:

- om voor vijf uur ’s morgens en na negen uur ’s avonds de niet voor het publiek toegankelijke plaatsen te betreden, is toestemming van de politierechter nodig;

- de “bewoonde lokalen” enkel toegankelijk zijn mits voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of mits voorafgaande en schriftelijke machtiging van de politierechter; ook als de toezichthouders de vereiste machtiging van de politierechter hebben, mogen ze deze lokalen slechts betreden tussen vijf uur ’s morgens en negen uur ’s avonds.

In bepaalde gevallen heeft het toegekende recht betrekking op woningen in de klassieke zin, terwijl bovendien uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat het begrip “woning” in de zin van artikel 8 EVRM ruim moet worden opgevat en dat het onder bepaalde omstandigheden mede kan slaan op beroeps- en bedrijfslokalen,¹⁸ zelfs wanneer het gaat om rechtspersonen.¹⁹

De stellers van het ontwerp doen er goed aan te overwegen om te voorzien in bijzondere waarborgen met betrekking tot het betreden, niet alleen van woningen in de klassieke zin, maar ook van plaatsen die, zelfs al zijn zij geen “woning” in die zin, toch vallen onder de waarborgen bedoeld in de voornoemde verdragsbepaling. Zo zou het toegangsrecht in beginsel kunnen worden beperkt tot bepaalde uren of, al dan niet in bepaalde omstandigheden, afhankelijk kunnen worden gemaakt van de machtiging door een rechter, wat door het Grondwettelijk Hof, alvast in een strafrechtelijke context, wordt beschouwd als een bijzondere waarborg,²⁰ of zou een onderscheid kunnen worden gemaakt naargelang de plaatsen die worden bezocht.

31. Luidens de laatste zin van artikel 46, tweede lid, kunnen de toezichthouders bewoonde lokalen betreden tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds. Hoewel die uren in tal van andere wetten of decreten voorkomen, rijst toch de vraag of aldus wel een redelijk evenwicht wordt bereikt tussen de rechten van de betrokken personen en de noodzaak van een efficiënt toezicht.

Artikel 48

32. Luidens artikel 48 mogen de toezichthouders vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen.

Het inschakelen van die middelen doet een tweevoudig probleem rijzen.

Enerzijds wordt het gebruik van foto's, films en video's als bewijsmateriaal in het strafprocesrecht zelf, behoudens in het raam van de bijzondere opsporingsmethodes, niet door de wetgever geregeld. Dat leidt tot onzekerheid omtrent de bewijswaarde die aan die middelen zal worden toegekend, zelfs als ze onder bepaalde voorwaarden in sommige gerechtelijke beslissingen worden aanvaard, in naam van de vrijheid van het bewijs in het strafrecht.²¹

¹⁸ Zie o.m.: EHRM 16 december 1992, *Niemietz v. Duitsland*, Publ.Cour, reeks A, vol. 251-B; EHRM 25 februari 1993, *Funke, Crémieux en Mialhe v. Frankrijk*, Publ.Cour, reeks A, Vol. 256-A, -B en -C; EHRM 9 december 2004, *Van Rossem v. België*, nr. 41872/98; EHRM 28 april 2005, *Buck v. Duitsland*, CEDH, 2005-IV, § 32. Zie ook D. YERNAULT, “Les pouvoirs d’investigation de l’administration face à la délinquance économique : les locaux professionnels et l’article 8 de la Convention européenne”, *Rev.Trim.Dr.H.* 1994, 117-135.

¹⁹ EHRM 16 april 2002, *Société Colas Est e.a. v. Frankrijk*, nr. 37971/97, CEDH, 2002-III; EHRM 11 oktober 2005, *Kent Pharmaceuticals Limited e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, nr. 9355/03; EHRM 21 december 2010, *Société Canal Plus e.a. v. Frankrijk*, nr. 29408/08, § 52.

²⁰ GwH 16 december 1998, nr. 140/98, B.1.

²¹ Zie bijvoorbeeld: Corr. Brussel, 18 december 1990, *JT* 1991, 819; Gent, 6 februari 1992, *RW* 1992-93, 570. In burgerrechtelijke zaken, zie Rb. Namen (kortgeding), 31 oktober 1995, *JT* 1996, 192.

Anderzijds valt het verzamelen van beeldmateriaal niet alleen onder de werkingssfeer van de wet van 8 december 1992,²² waarnaar men zich bij gebrek aan afwijkende bepalingen moet gedragen,²³ maar dient ook rekening te worden gehouden met de artikelen 12, tweede lid, en 22, eerste lid, van de Grondwet.²⁴

Vraag is derhalve of het aanwenden van de genoemde middelen geen nadere regeling behoeft.

Artikel 53

33. Uit artikel 53, derde lid, blijkt dat de processen-verbaal die de toezichthouders opmaken bijzondere bewijswaarde (niet: “bewijskracht”) zullen hebben, vermits ze zullen gelden tot bewijs van het tegendeel.

Het Grondwettelijk Hof heeft erop gewezen dat een dergelijke regel een uitzondering vormt op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting en derhalve ook op de regel van de vrije bewijslevering in strafzaken, waarbij de rechter, naar eigen overtuiging, de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald element. Voor het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit dient dan ook een redelijke verantwoording te bestaan en het mag de rechten van de beklaagde niet op een onevenredige wijze beperken.²⁵ Het Hof heeft er eveneens op gewezen dat het zeer technische karakter van de regelgeving en de daarmee samenhangende moeilijkheid om de inbreuken op die regelgeving vast te stellen, van aard kunnen zijn om het niet onredelijk te maken dat aan processen-verbaal die door de aangestelde ambtenaren worden opgesteld, een bijzondere wettelijke bewijswaarde wordt toegekend.²⁶

Het staat aan de stellers van het ontwerp om zich ervan te vergewissen dat de ontworpen regeling als dermate technisch kan worden beschouwd dat kan worden gebillijkt dat aan de betrokken processen-verbaal bewijswaarde wordt verleend tot het tegendeel is bewezen. In bevestigend geval verdient het aanbeveling dat zij de verantwoording voor dat oordeel opnemen in de memorie van toelichting.

Deze opmerking geldt eveneens voor artikel 64, § 1, eerste lid.

²² M.-H. BOULANGER, C. DE TERWANGNE en TH. LÉONARD, « La protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. La loi du 8 décembre 1992 », *JT* 1993, 371; O. DE SCHUTTER, « La vidéosurveillance et le droit au respect de la vie privée », *Journ. proc.* 1996, afl. 296, 14; P. DE HERT, Adv.RvS O. DE SCHUTTER en S. GUTWIRTH, « Pour une réglementation de la vidéosurveillance », *JT* 1996, 569-570. Zie ook nr. 25.093/9-25.094/9 van 6 mei 1996 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996 ‘betreffende de erkenning en het gebruik van bemande en onbemande automatisch werkende toestellen in het wegverkeer’, *Parl.St.* Kamer, 1995-96, nr. 577/1, 12-14.

²³ Zie in die zin Adv.RvS nr. 25.969/2 van 26 mei 1997 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de decreten van het Waalse Gewest van 5 februari 1998 ‘relatif à la surveillance et au contrôle des législations relatives à la politique de l’emploi’ en ‘relatif à la surveillance et au contrôle des législations relatives à la reconversion et au recyclage professionnels’, *Parl.St.* W.Parl. 1997-98, nrs. 319/1 en 320/1.

²⁴ Zie GwH 21 december 2004, nr. 202/2004.

²⁵ Zie bijvoorbeeld: GwH 6 april 2000, nr. 40/2000, B.14.1; GwH 14 februari 2001, nr. 16/2001, B.12.1.

²⁶ GwH 14 oktober 2010, nr. 111/2010, B.12.3.

34. Het is niet geheel onmogelijk dat de overtreder niet bekend is op het moment van de vaststelling van het misdrijf.

In die gevallen is de regel onwerkzaam dat de termijn om een afschrift van het proces-verbaal ter kennis te brengen van de overtreder, een aanvang neemt de dag na de vaststelling van de overtreding.²⁷

In artikel 53 kan best dienaangaande in een gepaste regeling worden voorzien.

35. Er dient in artikel 53 ook te worden bepaald wat de sanctie is bij het niet-verzenden van het proces-verbaal binnen de gestelde termijn (doorgaans is dit het verlies van de bijzondere bewijswaarde).

Artikel 55

36. Vraag is of in artikel 55, derde lid, ook gewag moet worden gemaakt van de strafsancties waarin bij artikel 67 wordt voorzien. Zo niet dient de verwijzing naar artikel 53, eerste lid, in artikel 55, eerste lid, te worden ingeperkt.

Artikel 56

37. In artikel 56 wordt bepaald in welke gevallen een “exclusieve bestuurlijke geldboete” kan worden opgelegd.

De gemachtigde gaf de volgende toelichting bij het gebruik van die terminologie:

“Het gaat hier inderdaad om een administratieve geldboete. De Vlaamse Regering zal bij BVR de bevoegde instantie(s) aanwijzen die deze boetes oplegt.

Een exclusieve bestuurlijke geldboete kan onmiddellijk opgelegd worden door de administratie bij de vaststelling van een inbreuk, dit in tegenstelling tot een alternatieve bestuurlijke geldboeten. Bij deze laatste categorie kan de administratie pas een bestuurlijke geldboete opleggen ten aanzien van een bepaald misdrijf wanneer het parket gedurende na bepaalde periode aan de verbaliserende overheid te kennen geeft om niet over te gaan tot strafrechtelijke behandeling van het misdrijf.”

Artikel 58

38. Dat de beslissing tot het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete met redenen omkleed moet zijn, zoals in artikel 58, § 2, tweede lid, wordt bepaald, volgt reeds uit de

²⁷ Ten aanzien van artikel 9 van de wet van 16 november 1972 ‘betreffende de arbeidsinspectie’ wordt aangenomen dat de termijn in dat geval een aanvang neemt vanaf het moment dat de identiteit van de overtreder bekend is (zie Arbh. Bergen, 3 november 1993, *J.T.T.* 1994, 131; Arbh. Luik, 6 februari 2001, *J.T.T.* 2001, 246 en Soc. Kron., 2001, 434; zie ook, met betrekking tot een gelijkaardige bepaling in een andere wet, Cass., 18 september 1973, Arr. Cass., 1974, 58). Ook wordt aangenomen dat de termijn pas begint te lopen wanneer alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn vastgesteld (H. VAN BRAECKEL, “*De inspectie van de sociale wetten*” in *Arbeidsrecht*, R. BLANPAIN (ed.), Brugge, 1996, II-26, p. 66).

wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Die bepaling is dan ook tegelijk overbodig en misleidend. Zij is overbodig omdat dergelijke beslissingen reeds onder de toepassing vallen van de wet van 29 juli 1991 en de verplichting tot formele motivering van dergelijke beslissingen dus reeds uit die wet voortvloeit. Zij is misleidend omdat dergelijke bepaling de indruk wekt dat de formele motiveringsverplichting niet bestaat zonder dat zulks uitdrukkelijk wordt voorgeschreven in een wettekst.

In hetzelfde lid dienen de woorden “administratieve geldboete” overigens vervangen te worden door de woorden “exclusieve bestuurlijke geldboete”.

Artikel 62

39. Op grond van artikel 62, § 2, mogen in beslag genomen producten en grondstoffen:

- “1° verkocht worden of aan een liefdadigheidsinstelling geschonken worden;
- 2° tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar;
- 3° ontaard of verwerkt en tot een ander gebruik bestemd worden, op kosten van de overtreder;
- 4° vernietigd worden, op kosten van de overtreder”.

De gemachtigde werd hierover om uitleg gevraagd vermits de inbreuk door de beslagene betwist kan worden. De gemachtigde verklaarde wat volgt:

“Je moet dit zien als een bewarende/preventieve maatregel om te voorkomen dat bepaalde producten/grondstoffen verder worden verspreid/in de handel worden gebracht.”

Aangezien echter de betrokken producten en grondstoffen onder meer mogen worden verkocht, geschonken of verwerkt, kan moeilijk staande worden gehouden dat het om een louter bewarende of preventieve maatregel gaat om verdere verspreiding of verhandeling tegen te gaan.

In het tweede lid van artikel 62, § 2, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd de voorwaarden te bepalen van de verkoop, de teruggave, de ontaarding, de verwerking, de herbestemming of de vernietiging.

Er zal daarom, minstens in de memorie van toelichting, moeten worden verduidelijkt wat de precieze bedoeling is van de bevoegdheden bedoeld in artikel 62, § 2, eerste lid,²⁸ zodat de delegatie aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden te bepalen bovendien ook beter wordt afgelijnd.

²⁸ Vergelijk met artikel 28*bis*, § 3, van het Wetboek van strafvordering, waarin wordt bepaald dat, behoudens de wettelijke uitzonderingen, de opsporingshandelingen geen enkele dwangmaatregel mogen inhouden, noch individuele rechten en vrijheden mogen schenden. Deze handelingen kunnen evenwel de inbeslagneming van de zaken vermeld in de artikelen 35 en 35*ter* van hetzelfde wetboek inhouden, waarbij het zowel om de inbeslagneming van bewijsmateriaal (waarheidsvinding), als om het verbeurd verklaren van goederen kan gaan.

Artikel 67

40. In artikel 67 worden straffen bepaald voor een reeks inbreuken. Die straffen worden bepaald “[m]et behoud van de toepassing, in voorkomend geval, van de strengere straffen, bepaald in het Strafwetboek”. Daaruit volgt dat als voor hetzelfde feit een strengere straf wordt bepaald in het Strafwetboek, die regeling voorgaat. Het is evenwel overbodig zulks te bepalen nu die regel reeds geldt op grond van artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek.

41. Bij artikel 67, eerste lid, worden onder meer inbreuken bestraft die betrekking hebben op de zeevisserij of de aquacultuur. Als strafmaat geldt een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en een geldboete van 100 tot 50.000 euro. Uit artikel 67, derde lid, blijkt echter dat als de inbreuk begaan wordt in de territoriale zee, naast de voormelde boete, een gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar kan worden uitgesproken.

De gemachtigde werd gevraagd naar het waarom van dit verschil wat betreft de maximale gevangenisstraf. Hij antwoordde het volgende:

“De sancties voor deze inbreuken zijn lichter voor zover deze gepleegd worden in de territoriale zee aangezien deze inbreuken doorgaans minder ernstig zijn, waardoor het volstaat om een engere strafmaat met een lagere maximumstraf te voorzien.”

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

42. In artikel 67, tweede lid, wordt bepaald dat het bedrag van de geldboeten verhoogd kan worden met het economische voordeel dat de overtreder heeft gehaald uit de inbreuk.

Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek bepaalt dat bijzondere verbeurdverklaring wordt toegepast “op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen”.

Het is niet duidelijk welke meerwaarde het ontworpen artikel 67, tweede lid, biedt ten opzichte van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek en hoe beide bepalingen zich tot elkaar verhouden.

Daarover ondervraagd, verschaftte de gemachtigde volgende toelichting:

“Door de mogelijkheid te voorzien om het economisch voordeel uit het misdrijf te ontnemen wordt inderdaad dezelfde finaliteit nagestreefd als deze van [artikel 42 van] het strafwetboek. Sommige inbreuken hebben dermate lucratieve effecten dat de loutere oplegging van een boete onvoldoende ontradend werkt.”

Derhalve blijkt het algemene regime van de bijzondere verbeurdverklaring, zoals het is geregeld in Boek I (“De misdrijven en de bestraffing in het algemeen”), artikelen 42 tot 43^{quater}, van het Strafwetboek, te bestaan. Krachtens artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek in beginsel van toepassing op bijzondere inbreuken die bij een decreet worden bepaald. Wanneer het een straf of

strafbaarstelling betreft waarin niet is voorzien in het bedoelde Boek I, dan is op grond van het tweede lid van dat artikel het eensluidend advies van de Ministerraad vereist.

Het besluit is derhalve dat het betrokken lid dient te worden geschrapt.

43. Uit artikel 67, vijfde lid, volgt dat de overtreder ook wordt veroordeeld tot betaling van alle gemaakte kosten, met inbegrip van de kosten die voortvloeien uit de inbeslagname van het vstuig en de productiemiddelen.

Bij die bepaling rijst de vraag hoe ze zich verhoudt tot de regeling met betrekking tot de gerechtskosten in strafzaken.²⁹

Artikelen 69 tot 74

44. De artikelen 69 tot 74 bevatten machtigingen aan de Vlaamse Regering. Die artikelen vangen allemaal aan met de woorden “Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1 [Algemene sanctiebepalingen]”. Het is evenwel niet duidelijk wat de precieze draagwijdte van die woorden is. Voor zover er voor wordt geopteerd om die zinsnede te behouden, zal de betekenis ervan moeten worden verduidelijkt in de memorie van toelichting.

45. Artikel 69 bevat twee onderdelen die als “2°” genummerd zijn.

Artikel 76

46. Artikel 75 bepaalt dat bij gebreke aan voldoening van de exclusieve bestuurlijke geldboeten, en alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, een dwangbevel kan worden uitgevaardigd. Artikel 76, eerste lid, maakt de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

In het verleden heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in de volgende bewoordingen kritiek geuit op een regeling waarin bepaald wordt dat op het dwangbevel de bepalingen van deel V van het Gerechtelijk Wetboek in verband met het bewarend beslag en de middelen tot tenuitvoerlegging van toepassing zijn:³⁰

“Vooraf moet worden opgemerkt dat het niet geheel duidelijk is wat met de genoemde verwijzing precies wordt bedoeld. Zo daardoor wordt beoogd een beroepsmogelijkheid bij de rechter, oordelend met volle rechtsmacht, in te stellen tegen het opleggen van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren doorheen

²⁹Algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950. Uit artikel 96 van het algemeen reglement volgt dat de kosten ten aanzien van de veroordeelde partijen worden vastgesteld in het vonnis of het arrest dat de veroordeling inhoudt.

³⁰ Adv.RvS nr. 41.455/1/3 van 13 oktober 2006 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 22 december 2006 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007’, *Parl.St.* VI.Parl. 2006-07, nr. 965/1, 128.

het aanvechten van het dwangbevel, is de verwijzing naar het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek daarvoor niet adequaat ³¹.

Alvast omwille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om in de genoemde beroepsmogelijkheid op een uitdrukkelijke wijze in de ontworpen bepaling te voorzien. Ook dient te worden herinnerd aan wat hiervoor is opgemerkt over de administratieve geldboete met een strafrechtelijk karakter.”

47. In artikel 76, tweede en vierde lid, wordt de rechtbank aangewezen waarbij verzet kan worden aangetekend tegen het dwangbevel dat is uitgevaardigd door de ambtenaar die belast is met de invordering.

Voor het aannemen van die bepaling dient een beroep te worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Daartoe is vereist dat een dergelijke regeling noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van het gewest, dat die aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.

48. Artikel 76, vierde lid, luidt:

“De met de invordering belaste ambtenaar kan, vóór de definitieve beslechting van het geschil, vermeld in paragraaf 2, een procedure in kortgeding inleiden bij de voorzitter van de rechtbank waar dat geschil in eerste aanleg aanhangig wordt gemaakt, om de betrokkene te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.”

Op de vraag waarop dit lid is gebaseerd en hoe het zich verhoudt met het gemeen recht, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“(…) artikel 76 [is] gebaseerd op art. 69 mestdecreet. Gelet op de onduidelijkheid die artikel 76, 4de lid creëert in verhouding tot deel V Gerechtelijk Wetboek en de vaststelling dat dit lid slechts zeer uitzonderlijk zou worden gebruikt, stellen we voor het 4de lid uit het ontwerp te verwijderen.”

Daarmee kan worden ingestemd.

Artikel 77

49. Bij artikel 77 wordt een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de betrokkene ingesteld tot zekerheid van de voldoening van alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten, de administratieve geldboeten en de kosten. Tevens wordt bepaald dat een wettelijke hypotheek kan worden genomen op al de goederen van de betrokkene die daarvoor vatbaar zijn en die in het Vlaamse Gewest liggen.

Luidens artikel 12 van de Hypotheekwet is een voorrecht een recht dat “uit hoofde van de bijzondere aard der schuldinvordering” aan een schuldeiser toekomt en hem voorrang verleent boven de andere schuldeisers, zelfs de hypothecaire.

³¹ Voetnoot 19 van het geciteerde advies: Zie Gent, 3 mei 2005, NJW, 2006, 465.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof kan iedere wetgever van oordeel zijn aan een schuldvordering die voortvloeit uit bepalingen die hij heeft uitgevaardigd ter regeling van een hem toegekende aangelegenheid, een voorrecht of een hypotheek te moeten verbinden. Evenwel, uit het gegeven dat verschillende wetgevers bevoegd zijn om voorrechten in te stellen, die moeten kunnen worden ingepast in eenzelfde rangorde, volgt dat elke wetgever bij het vaststellen van de rang van het voorrecht dat hij instelt, het belang dat hij door het instellen van het voorrecht beoogt te beschermen, dient af te wegen ten aanzien van de andere belangen die door voorrechten ingesteld door andere wetgevers worden beschermd. Die evenredigheid is in dit bijzonder geval een element van de bevoegdheid van de handelende wetgever.³²

50. Het in artikel 77, § 5, vermelde artikel 447 van boek III van het Wetboek van koophandel is opgeheven. De gemachtigde heeft bevestigd dat dient te worden verwezen naar artikel 19, tweede lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997.

Artikel 79

51. Terwijl in artikel 81 een aantal wetten en een decreet volledig worden opgeheven, bevat artikel 79 slechts de opheffing van één artikel van de erin vermelde wet van 5 februari 1999. In artikel 81 wordt verduidelijkt dat de vermelde wetten en het decreet worden opgeheven “[v]oor hun toepassing in het Vlaamse Gewest”. Die woorden komen echter niet voor in artikel 79, wat dient te worden verholpen.

Artikel 81

52. In artikel 81, 3°, dient het correcte opschrift van de wet van 11 juli 1969 te worden weergegeven, zodat voor het woord “grondstoffen” de woorden “bestrijdingsmiddelen en de” dienen te worden toegevoegd. Het schrappen van die woorden uit het opschrift bij artikel 114 van de federale wet van 1 maart 2007 ‘houdende diverse bepalingen (III)’, is immers niet van toepassing voor het Vlaamse Gewest.

Artikel 83

53. In artikel 83 wordt bepaald dat de besluiten van de Vlaamse Regering en de ministeriële besluiten die uitvoering geven aan de opgeheven wetten en decreten, van kracht blijven tot ze door de steller ervan worden opgeheven.

³² GwH 22 oktober 1986, nr. 27, 3.B.3.3.

De gemachtigde heeft verklaard dat het louter de bedoeling is de substitutie van de rechtsgrond te bevestigen. Aangezien substitutie van rechtsgrond automatisch plaatsgrijpt - uitvoeringsbesluiten van een opgeheven wet of decreet blijven hun gelding behouden voor zover de bepalingen ervan niet strijdig zijn met de nieuwe wetgeving –³³, is artikel 83 overbodig.³⁴

In dit geval dient artikel 83 echter zonder meer te worden geschrapt. Zoals die bepaling is geredigeerd, doet ze immers méér dan het louter bevestigen van de substitutie van de rechtsgrond. Letterlijk genomen volgt eruit dat ook de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten die strijdig zijn met de nieuwe regeling, hun gelding behouden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

³³ RvS 18 september 1964, nr. 10.787, WILMOTTE en MEURENS.

³⁴ De opheffing van een wets- of verordeningsbepaling heft niet mede de ter uitvoering ervan genomen maatregelen op, wanneer de nieuwe bepaling niet de uitdrukkelijke of stilzwijgende opheffing ervan inhoudt (RvS 25 augustus 1950, nr. 503, SQUILBECK; RvS 29 oktober 1970, nr. 14.326, BRAGARD).

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° aquacultuur: de kweek of teelt van aquatische organismen, meer bepaald alle in het water levende soorten die behoren tot de eukaryoten, inclusief alle delen, geslachtscellen, zaadcellen, eicellen of propagulen van dergelijke organismen die kans maken op overleving en reproductie, waarbij technieken worden gebruikt om de aangroei van de organismen in kwestie te verhogen tot boven de natuurlijke capaciteiten van het milieu;
- 2° etiketteringsvoorschriften: de aanduidingen op en de vorm van de merken, verzegelingen, labels, verpakkingen, etiketten, getuigschriften, facturen, certificaten, attesten, bordjes, tekens, benamingen die aangebracht moeten of mogen worden om bepaalde kwaliteits- of foktechnische eigenschappen aan te duiden;
- 3° fokdier: elk dier, opgenomen in een stamboek of een register, dat bestemd is voor de fokkerij;
- 4° grondstoffen: verzamelterm voor enerzijds teeltmateriaal van dierlijke of plantaardige oorsprong en anderzijds elke stof die bestemd is om de plantaardige en dierlijke productie te beschermen, te verbeteren of te bevorderen, met inbegrip van elk substraat voor plantencultuur of dierenvoerders. Het grondstoffenbeleid gevoerd in uitvoering van dit decreet beperkt zich tot de kwaliteitsaspecten van die grondstoffen;
- 5° hoofdzakelijke hoedanigheden: enerzijds de kwaliteitsnormen die vastgesteld zijn voor de grondstoffen en de productie, en anderzijds alle etiketteringvoorschriften;
- 6° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij;
- 7° register: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers of door een private onderneming die daartoe erkend is in de lidstaat waar ze is gevestigd of die erkend is in een derde land, waarin fokdieren met hun zoötechnische gegevens worden opgenomen;
- 8° stamboek: elke informatiedrager, bijgehouden door een vereniging of organisatie van fokkers die daartoe officieel erkend is in de lidstaat waarin ze is opgericht of die erkend is in een derde land, waarin de fokdieren van een bepaald ras worden ingeschreven of geregistreerd met vermelding van hun voorgeslacht.

Art. 3. §1. Dit decreet is van toepassing op de activiteiten die verricht worden in de sectoren van:

- 1° de landbouw, waaronder akkerbouw en veeteelt wordt begrepen;
- 2° de tuinbouw, waaronder de groenteteelt, fruitteelt, wijnbouw, sierteelt en boomkwekerij begrepen worden;

- 3° het houden, kweken of fokken van dieren bestemd voor menselijk gebruik, het plattelandsbeheer of ten dienste van de landbouw, tuinbouw of visserij;
- 4° de aquacultuur en de zeevisserij, voor zover de zeevisserij beoefend wordt door:
 - a) de Belgische vissersvaartuigen in de communautaire wateren en in de volle zee;
 - b) andere vissersvaartuigen in de territoriale zee en de exclusieve economische zone;
- 5° het plattelandsbeheer en de plattelandsontwikkeling;
- 6° de land- en tuinbouwactiviteiten in een stedelijke omgeving;
- 7° de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet- en de verwerkende sector voor landbouw-, tuinbouw en visserijbedrijven.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, omvatten onder meer:

- 1° het ondersteunen, onder meer door toelevering, verwerking, verhandeling, promotie en andere vormen van omkadering van dierlijke en plantaardige producten, gewassen, dieren, levensmiddelen, andere producten en diensten in functie van de landbouw, tuinbouw en visserij;
- 2° de adviesverlening aan de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in paragraaf 1;
- 3° de diversificatie van de landbouwactiviteiten, zijnde het geheel van economische activiteiten binnen de agrarische sector ten behoeve van de productie van gewassen en dieren, en landbouwproducten;
- 4° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten, zijnde het geheel van economische activiteiten binnen de agrarische sector ten behoeve van de productie van gewassen en dieren, in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket;
- 5° het in een goede landbouw- en milieuconditie houden van gronden.

§2. Dit decreet is van toepassing op de co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, voor zover het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan er niet van afwijken.

Art. 4. De Vlaamse Regering kan, binnen de bevoegdheden vermeld in artikel 6, §1, V, en artikel 6, §1, VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en van de producten die het resultaat zijn van die activiteiten:

- 1° alle maatregelen nemen voor de uitvoering van de Europese en andere internationale akten;
- 2° de voorwaarden bepalen voor:
 - a) alle handelingen die verricht zijn in het kader van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en die handelingen of de steller van die handelingen onderwerpen aan een voorafgaande keuring, erkenning of machtiging, en de voorwaarden tot verlening, wijziging, behoud, verlenging, inperking, uitbreiding, schorsing, opheffing en intrekking van de erkenning of machtiging bepalen;
 - b) de samenstelling, kwaliteit, eigenschappen, echtheid en zuiverheid van ras, indeling, hoeveelheid, maat, gewicht, vorm, toestand, oorsprong, herkomst, en de analyse van de producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, voor zover die opgelegd worden ter verbetering van de kwaliteit of van de foktechnische eigenschappen;
 - c) etiketteringsvoorschriften;

- d) de toekenning van steun voor de beoefening van landbouw-, zeevisserij-, en aquacultuuractiviteiten in een maatschappelijk verantwoord kader dat rekening houdt met de maatschappelijke verwachtingen op het vlak van natuur- en milieubehoud, dierengezondheid en -welzijn, voedselvoorziening, -veiligheid en -kwaliteit, en consumentenbelangen;
- 3° alle maatregelen nemen voor de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen, voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard;
- 4° alle maatregelen nemen voor de kwaliteitsbewaking ten aanzien van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;
- 5° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vaststellen die worden gevorderd voor de uitvoering van de maatregelen, vermeld in dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid of het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en het bedrag ervan bepalen. Het besluit betreffende die verplichte bijdragen wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement;
- 6° het beleid inzake landbouw, zeevisserij of aquacultuur diversifiëren ten aanzien van een nader te bepalen sector, deelsector, doelgroep of regio;
- 7° risicobeheer ondersteunen;
- 8° alle maatregelen nemen voor de organisatie van de indeling en de weging van de geslachte runderen, varkens en schapen.

Art. 5. §1. Iedere rechtstreekse professionele verkrijger van grondstoffen of producten die het resultaat zijn van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, heeft het recht, niettegenstaande elk tegenstrijdig beding, op tegenspraak of, zo niet, ten overstaan van getuigen een monsterneming te eisen, met het oog op onderzoek ervan door een onderzoeksstation of laboratorium.

§2. De Vlaamse Regering kan voor elke al dan niet wettelijk voorgeschreven analyse met betrekking tot de kwaliteit van de grondstoffen of producten, de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen, de ontledingsmethoden bepalen, het tarief van de ontledingen vaststellen, alsook de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de minister.

Art. 6. De Vlaamse Regering is belast met de uitbouw en het beheer van een databank voor de-minimissteun, verleend met toepassing van verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector.

De uitbouw van deze databank impliceert geen verplichting voor de verstrekkers of ontvangers van steun tot aanlevering van de gegevens die opgenomen worden in de databank.

De Vlaamse Regering kan de procedure en voorwaarden bepalen voor de aanlevering van de gegevens die in de databank, vermeld in het eerste lid, zullen worden opgenomen.

Art. 7. §1. De gegevens die binnen het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen aan de andere entiteiten van het beleidsdomein ter beschikking worden gesteld als die terbeschikkingstelling aansluit bij het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3.

Binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij kunnen gegevens uitgewisseld worden voor de volgende doeleinden:

- 1° studie en analyse in het kader van wetenschappelijk onderzoek;
- 2° studie en analyse in het kader van beleidsvoorbereiding;
- 3° studie en analyse in het kader van beleidsondersteuning;
- 4° studie en analyse in het kader van beleidsuitvoering;
- 5° studie en analyse in het kader van beleidsevaluatie;
- 6° opmaak van landbouwwijdeimpactstudies;
- 7° opmaak van landbouweffectenrapportages;
- 8° beheer van de databank voor de-minimissteun, vermeld in artikel 6;
- 9° bijhouden van bedrijfseconomische boekhoudingen;
- 10° inning van promotieheffingen;
- 11° communicatie met de beoefenaars van de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, andere overheden, het middenveld en de maatschappij;
- 12° bepaling van de gebruikswaardendaling;
- 13° advisering in het kader van ruimtelijke ordening;
- 14° organiseren van voorlichtingsactiviteiten;
- 15° uitvoeren door de entiteiten van de aan hen toevertrouwde opdrachten;
- 16° administratieve vereenvoudiging.

§2. De entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, kunnen gegevens die ze nodig hebben voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden of voor de uitvoering van de aan hen toevertrouwde opdrachten rechtstreeks opvragen bij derden.

Na instemming van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, kunnen de entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, de volgende gegevens opvragen bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:

- 1° identificatie- en registratiegegevens uit de dierlijke sector in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun, van steun in het kader van plattelandontwikkeling en van de biologische productie;
- 2° controlegegevens uit de dierlijke en de plantaardige sector in het kader van de controle op de randvoorwaarden als voorwaarde voor de toekenning van steun, in het kader van rechtstreekse EU-inkomenssteun en in het kader van steun voor plattelandontwikkeling;
- 3° gegevens uit de plantaardige sector in het kader van de handel van teeltmateriaal van siergewassen, groenteplanten, fruitplanten en bosbouwkundig teeltmateriaal en in het kader van het toezicht op de handels- en kwaliteitsvoorschriften van producenten en leveranciers;
- 4° alle informatie die voortvloeit uit de vaststellingen die het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft gedaan of heeft ontvangen via het Rapid Alert System, die van dien aard is dat fraude in de sectoren van de biologische en de geïntegreerde productie aan het licht worden gebracht;
- 5° controlegegevens van de conformiteitscontroles met betrekking tot de handelsnormen voor groenten en fruit.

Na instemming van de bevoegde overheid kunnen de entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij fiscale gegevens opvragen bij de bevoegde overheid.

§3. De gegevens die in het toepassingsgebied, vermeld in artikel 3, aan een entiteit van het beleidsdomein Landbouw en Visserij worden verstrekt, kunnen, na akkoord van de entiteit die de gegevens verstrekt, aan derden ter beschikking worden gesteld voor de verwerking door die derden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

De gegevens vermeld in paragraaf 2, tweede lid, kunnen doorgegeven worden aan de erkende controleorganen biologische productie, de centra ter bevordering van meer duurzame landbouwproductiemethoden en andere organen die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

§4. Als bij de uitwisseling van de gegevens, vermeld in artikel 6 en in dit artikel, persoonsgegevens elektronisch worden uitgewisseld, kan dit slechts mits machtiging van de mededeling van persoonsgegevens op basis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens of van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Art. 8. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, voorzien in een verplichting tot het aanleveren van bepaalde gegevens voor statistische doeleinden.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de procedure voor het aanleveren van de gegevens verder regelen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke entiteit de gegevens, vermeld in het eerste lid, kan opvragen.

Hoofdstuk 2. Ondersteuning en bevordering van een economisch efficiënte en duurzame landbouw, zeevisserij- en aquacultuursector

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 9. De Vlaamse Regering kan de volgende maatregelen nemen:

- 1° steunmaatregelen voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1;
- 2° maatregelen ter ondersteuning van het wetenschappelijk en praktijkgericht onderzoek dat verricht wordt;
- 3° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen voor de voorlichting van de consument;
- 4° voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, maatregelen ter bevordering van het ondernemerschap en de innovatie;
- 5° flankerende maatregelen om de leefbaarheid te verbeteren van bestaande bedrijven die worden geconfronteerd met veranderende omgevingsfactoren.

De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de maatregelen, vermeld in het eerste lid, bepalen.

In dit hoofdstuk wordt onder het begrip landbouwactiviteiten het geheel van de economische activiteiten binnen de agrarische sector ten behoeve van de productie van gewassen en dieren begrepen.

Afdeling 2. Bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden

Art. 10. §1. De Vlaamse Regering kan de volgende steunmaatregelen nemen:

- 1° het bevorderen van de toepassing van landbouwactiviteiten en primaire verwerking die een positieve bijdrage leveren aan de milieubescherming, de naleving van de hygiënische normen, de diergezondheid, het dierenwelzijn, de kwaliteitsverbetering, het landschapsbehoud en de landschapsverbetering;

- 2° het bevorderen van de deelname aan kwaliteitsborgings- en certificeringssystemen voor duurzame landbouw en van de afzet van de door die systemen voortgebrachte kwaliteitsvolle producten;
- 3° het bevorderen van de genetische diversiteit van dieren en landbouwgewassen;
- 4° het behoud van de biodiversiteit;
- 5° het bevorderen van de diversificatie van de landbouwactiviteiten en landbouwproducten;
- 6° het heroriënteren en bevorderen van de landbouwactiviteiten en primaire verwerking in de richting van landbouw met verbrede doelstelling, waaronder een landbouw begrepen wordt die niet-landbouwactiviteiten opneemt in zijn takenpakket.

De steunmaatregelen, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, kunnen alleen verleend worden als de landbouwproductiemethode effectief een positief resultaat oplevert ten opzichte van de minimumnormen op het gebied van leefmilieu, natuur, landschap, hygiëne en dierenwelzijn. Tijdelijke steun kan wel verleend worden voor aanpassingen aan nieuwe normen die zijn gebaseerd op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn.

§2. Een vereniging kan erkend worden als centrum ter bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden voor de uitvoering van een steunmaatregel als vermeld in paragraaf 1, als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden als vermeld in paragraaf 1;
- 2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;
- 3° ze is voor de steunmaatregel in kwestie in Vlaanderen aantoonbaar representatief en ze heeft voldoende expertise;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de steunmaatregel;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

§3. De Vlaamse Regering kan de aard, de inhoud, de toepassing, de aanvraagprocedure, de voorwaarden en de controle op de naleving van de voorwaarden voor de steunmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, bepalen.

Art. 11. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10, §1, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de steunmaatregelen ter bevordering van duurzame landbouw.

Afdeling 3. Landbouwvorming

Art. 12. In het kader van de landbouwvorming kunnen naschoolse activiteiten die inhoudelijk gericht zijn op vorming op het vlak van de landbouwactiviteit en primaire verwerking, worden georganiseerd met als doel:

- 1° de beroepsopleiding bevorderen van personen die een landbouwactiviteit of activiteit in de primaire verwerking uitoefenen of zullen uitoefenen door hen via naschoolse vorming in staat te stellen vakbekwaamheid en deskundigheid te verwerven of die te verbeteren voor landbouwactiviteiten of de primaire verwerking en de daaraan verbonden activiteiten en voor de omschakeling van landbouwactiviteiten;
- 2° de personen die landbouwactiviteiten of activiteiten in de primaire verwerking uitoefenen of zullen uitoefenen voorbereiden op een kwalitatieve heroriëntering van de productie en op de toepassing van productiemethoden die verenigbaar zijn met landschapsbehoud, landschapsverbetering, milieubescherming, hygiënische normen en dierenwelzijn, alsook hen de vaardigheden laten verwerven die nodig zijn om een economisch levensvatbaar landbouwbedrijf te beheren;
- 3° de opleiding vervolmaken van de lesgevers die in de naschoolse landbouwvorming actief zijn of willen worden.

Art. 13. Personen die landbouwactiviteiten of activiteiten in de primaire verwerking uitoefenen en met goed gevolg de landbouwvorming beëindigd hebben, kunnen een vergoeding voor sociale promotie krijgen. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden en regels daarvoor vastleggen.

Art. 14. Een vereniging kan als centrum voor landbouwvorming erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten als vermeld in artikel 12;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de verschillende types vormingsactiviteiten, bepaald door de Vlaamse Regering;
- 4° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 15. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;

- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard is van de naschoolse activiteiten;
- 4° aan welke kwaliteitseisen de begeleiding moet voldoen;
- 5° aan welke kwaliteitseisen de lesgevers moeten voldoen;
- 6° hoe de installatieproeven die afgelegd moeten worden om een installatieattest te krijgen, moeten worden georganiseerd.

De subsidiëring van de organisatie van naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum, het type vormingsactiviteit of de kwalificaties van de lesgever.

Om voor subsidie in aanmerking te komen, mogen de deelnemers aan de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12, bij de aanvang van de activiteiten niet meer leerplichtig zijn, overeenkomstig de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Afdeling 4. Sensibiliseringsacties ter bevordering van een duurzame landbouw

Art. 16. Met behoud van de toepassing van artikel 10, §1, tweede lid, kunnen, ter bevordering van een duurzame landbouw, sensibiliseringsacties worden georganiseerd rond de thema's, vermeld in artikel 10, §1, eerste lid.

Art. 17. Een vereniging kan als centrum voor sensibilisering van duurzame landbouw worden erkend als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van sensibiliseringsacties als vermeld in artikel 16;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat beschikt over alle gegevens die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met de organisatie en uitvoering van sensibiliseringsactiviteiten als vermeld in artikel 16, of van sensibiliseringsactiviteiten in sectoren die verwant zijn met landbouw;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 18. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de sensibiliseringsacties.

Afdeling 5. Landbouweducatie

Art. 19. Om de kennis, de dialoog en de visievorming inzake duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten bij de bevolking in het algemeen of bij bepaalde doelgroepen te bevorderen en op die manier het maatschappelijke draagvlak van duurzame landbouw te versterken, kunnen landbouweducatieve en visievormende activiteiten rond duurzame landbouw en duurzame consumptie van landbouwproducten worden georganiseerd.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen voor de organisatie en ondersteuning van de activiteiten, vermeld in het eerste lid.

Art. 20. Een vereniging kan als centrum voor landbouweducatie erkend worden als ze aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met als statutair doel de organisatie van landbouweducatieve activiteiten als vermeld in artikel 19;
- 2° ze heeft een vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad met een secretariaat dat over alle gegevens beschikt, die nodig zijn voor de controle en de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze erkend is;
- 3° ze heeft de nodige ervaring met educatieve initiatieven, al dan niet in de landbouwsfeer;
- 4° ze biedt alle waarborgen voor een adequate organisatie en planning van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° ze aanvaardt de administratieve en financiële controle van de Vlaamse overheid en de Europese Unie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, en aanvullende voorwaarden en regels voor de erkenning en de gevolgen van de erkenning bepalen.

De erkenning kan worden geschorst of opgeheven als niet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt voldaan. De Vlaamse Regering kan de regels voor de schorsing en de opheffing nader bepalen en kan ook nog andere gevallen bepalen die leiden tot schorsing of opheffing van de erkenning als centrum.

De erkenning wordt geschorst als het centrum ook andere subsidiëring aanvraagt en krijgt voor activiteiten die worden gesubsidieerd ter uitvoering van deze afdeling.

Art. 21. Binnen de grenzen van de jaarlijks toegestane begrotingskredieten kunnen subsidies worden toegekend voor de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, als aan de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, is voldaan.

Met betrekking tot de subsidies, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering bepalen:

- 1° wie in aanmerking komt voor subsidiëring;
- 2° aan welke regels de centra moeten voldoen;
- 3° wat de aard en de kwaliteit is van de landbouweducatieve activiteiten.

De subsidiëring van de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19, kan afhankelijk gesteld worden van het type centrum.

Afdeling 6. Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Art. 22. In artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “Fonds” wordt telkens vervangen door het woord “VLIF”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het VLIF heeft tot doel de volgende activiteiten te ondersteunen:

- 1° het stellen van investeringsverrichtingen;
- 2° de omschakeling of diversificatie van bedrijven en de omschakeling van de landbouwbedrijfsvoering;
- 3° de installatie van jonge land- en tuinbouwers;
- 4° de verwerking en commercialisering van land- en tuinbouwproducten;
- 5° de bedrijfsvoering van bedrijven die geconfronteerd worden met de gevolgen van dier- en plantenziekten, natuurrampen en andere uitzonderlijke gebeurtenissen;
- 6° de samenwerking tussen land- en tuinbouwers;
- 7° de samenwerking tussen de toeleverende, de producerende, de afzet- en de verwerkende sector;
- 8° de dienstverlening of begeleiding van de activiteiten, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

De activiteiten, vermeld in het eerste lid, worden ondersteund als de aanvraagdossiers voor ondersteuning een reële bijdrage aan de verduurzaming van de betreffende activiteiten aantonen en verder minstens een reële bijdrage aan een van de volgende doelstellingen aantonen:

- 1° de structuur van land- en tuinbouwbedrijven verbeteren;
- 2° de rentabiliteit van land- en tuinbouwbedrijven verzekeren en opvoeren;
- 3° de kostprijzen verminderen;
- 4° de diversificatie van landbouwactiviteiten en landbouwproducten bevorderen;
- 5° de landbouw met verbrede doelstellingen bevorderen;
- 6° de omschakeling naar specifieke systemen van duurzame landbouw bevorderen;
- 7° de economische activiteiten van de dienstverlenende, de begeleidende, de toeleverende, de afzet, en de verwerkende sector van land- en tuinbouw helpen bevorderen;
- 8° het ondernemerschap bevorderen;
- 9° de innovatie bevorderen.

Het VLIF kan tegemoetkomingen verlenen aan:

- 1° land- en tuinbouwers, alsook aan hun verenigingen en hun vennootschappen;
 - 2° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de dienstverlening, het onderzoek, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector;
 - 3° zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen voor de afzet en verwerking van land- en tuinbouwproducten;
 - 4° coöperaties van consumenten die de uitbating van een land- of tuinbouwbedrijf als doel hebben, en rechtspersonen met een maatschappelijk of sociaal doel die een landbouw- of tuinbouwactiviteit verrichten.”;
- 3° in paragraaf 4, d), worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”;
- 4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Het VLIF wordt gemachtigd een waarborg te verlenen voor leningen die bestemd zijn voor investeringen in de land- en tuinbouw.

Het Vlaams Parlement bepaalt ieder jaar het maximumbedrag waarvoor het VLIF in dat jaar de waarborg kan verlenen.

De waarborg van het Vlaamse Gewest wordt toegekend aan de leningen die door het VLIF worden gewaarborgd.”;

5° paragraaf 6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. De Vlaamse Regering kan ten aanzien van het VLIF:

- 1° de werking en het beheer van het VLIF regelen en, overeenkomstig de geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die ze daarvoor aanwijst;
- 2° de voorwaarden bepalen waaronder het VLIF de waarborg, vermeld in paragraaf 5, kan toekennen, en de procedure daarvoor vastleggen;
- 3° de nadere regels en voorwaarden bepalen waaraan zelfstandigen, verenigingen en vennootschappen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor de dienstverlening, de begeleiding en de toelevering aan de land- en tuinbouwsector, overeenkomstig de doelstellingen, vermeld in paragraaf 3;
- 4° de steunverlening aan zelfstandigen, vennootschappen en verenigingen uit de agro-toeleveringssector en de agrovoedingssector beperken tot een jaarlijks maximaal percentage van het totale vastgelegde budget van het VLIF.”;

6° paragraaf 8 wordt opgeheven.

Afdeling 7. Zeevisserij en aquacultuur

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 23. Met behoud van de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector kan de Vlaamse Regering een duurzame zeevisserij en aquacultuur aanmoedigen door een economisch efficiënte, en ecologisch en sociaal aanvaardbare zeevisserij en aquacultuur te bevorderen.

Art. 24. Voor de zeevisserij regelt de Vlaamse Regering:

- 1° de instandhouding, het beheer en de exploitatie van levende aquatische organismen;
- 2° de beperking van de milieu-impact;
- 3° de toegang tot water en aquatische bestanden;
- 4° het structureel beleid en het beheer van de vlootcapaciteit;
- 5° het marktbeleid, inclusief de erkenning van producentenorganisaties;
- 6° de invoering en de uitvoering van controleregelingen, inclusief de controle op illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserij, evenals de handhaving daarvan.

Onderafdeling 2. Het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Art. 25. In artikel 4, derde lid, van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, vervangen bij het decreet van 21 oktober 2005 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het woord “of” wordt telkens opgeheven;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de duurzaamheid van de visserij- en aquacultuursector bevorderen;”.

Art. 26. In artikel 9, e), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “Europese Gemeenschap” vervangen door de woorden “Europese Unie”.

Art. 27. Artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een verslag op over de activiteiten van het FIVA. Dat verslag behandelt de werking en het beheer van het FIVA en de ontwikkelingen binnen de Vlaamse visserij en de aquacultuursector. Het verslag wordt jaarlijks uiterlijk op 30 juni bij het Vlaams Parlement ingediend.”.

Afdeling 8. Praktijkcentra

Art. 28. De Vlaamse Regering kan met het oog op het vrijwaren van de concurrentiekracht van de land- en tuinbouwbedrijven, inzonderheid door de productiemethoden te verbeteren en door de kwaliteit van de land- en tuinbouwproducten te verbeteren, de voorwaarden bepalen met betrekking tot:

- 1° de rechtsvorm, de taken en de werking van verenigingen die bijdragen tot de kennis verspreiding in deelsectoren van de landbouw en de tuinbouw, onder meer door de resultaten van wetenschappelijk onderzoek uit te testen door de bevindingen van proef-ondervindelijk werk te demonstreren en mee te delen;
- 2° de erkenning en de subsidiëring van de verenigingen, vermeld in punt 1°.

Afdeling 9. Ondersteuning en bevordering van verenigingen, groeperingen en samenwerkingsverbanden

Art. 29. §1. De Vlaamse Regering kan voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, en voor de producten die het resultaat zijn van die activiteiten, de voorwaarden bepalen waaronder:

- 1° representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers erkend worden, waarin uitsluitend of niet-uitsluitend producenten, kopers, verwerkers of verdelers van bepaalde producten of grondstoffen vertegenwoordigd zijn;
- 2° de overeenkomsten goedgekeurd worden die de representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers vaststellen;
- 3° aan de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie opgelegd wordt om een bedrag te betalen aan representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers voor de administratieve of andere kosten die gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht van de organisaties of voor de financiering van een deelname in het kapitaal van ondernemingen van de sector in kwestie. Voor de suikersector kunnen die kosten betaald worden in de vorm van afhoudingen, verricht door de suikerfabrikanten op de betalingen van de bieten;
- 4° de partijen in onderling overleg een minnelijke oplossing kunnen zoeken bij een geschil tussen diverse schakels in de keten en welke bijstand hen hierbij kan verleend worden.

§2. De erkende representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers, vermeld in paragraaf 1, onderwerpen zich aan het toezicht op hun boekhouding, structuren, activiteiten en doelstellingen, alsook aan het toezicht op de toepassing van de goedgekeurde overeenkomsten van het bedrijfsleven en gemeenschappelijke regels.

De Vlaamse Regering bepaalt wie het toezicht, vermeld in het eerste lid, uitoefent.

§3. De overeenkomsten, vermeld in paragraaf 1, 2°, kunnen algemeen verbindend verklaard worden onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering.

Art. 30. De Vlaamse Regering kan in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen ten aanzien van de actoren die actief zijn in de sectoren, vermeld in artikel 3, §1, de voorwaarden bepalen:

- 1° waaronder de erkenningen van verenigingen of groeperingen van die actoren worden verkregen, gewijzigd, behouden, verlengd, ingeperkt, uitgebreid, geschorst of ingetrokken;
- 2° waaronder samenwerkingsvormen aangegaan worden en interprofessionele akkoorden gesloten worden;
- 3° waaraan de actoren moeten voldoen in het kader van hun lidmaatschap bij bepaalde samenwerkingsvormen, verenigingen of groeperingen;
- 4° voor de uitoefening van de opdracht van de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden, ook in het kader van interventie, en voor het lidmaatschap bij die verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden;
- 5° voor de acties of uitgaven die ze doen, of die de verenigingen, groeperingen of samenwerkingsverbanden doen;
- 6° voor de toekenning van subsidies, premies of andere steunmaatregelen, eventueel in de vorm van voorschotten.

Afdeling 10. Het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij

Art. 31. In artikel 2 van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° Vlaams Landbouwfonds: Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij;”.

Art. 32. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden “een Fonds voor Landbouw en Visserij opgericht, hierna het Fonds te noemen” vervangen door de woorden “een Vlaams Landbouwfonds opgericht”;
- 2° paragraaf 2 en 3 worden opgeheven.

Art. 33. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. Het Vlaams Landbouwfonds kan zijn middelen aanwenden voor de prefinanciering of financiering van:

- 1° de uitgaven ter uitvoering van het decreet van [...] betreffende het landbouw- en visserijbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 2° de kosten die verbonden zijn aan opdrachten, programma's of projecten die voor rekening van het Vlaams Landbouwfonds uitgevoerd worden;

- 3° de uitgaven van en voor de dataverzameling en de adviesverlening in het kader van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid;
- 4° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij ter uitvoering van het beleid voor plattelandontwikkeling;
- 5° de uitgaven van het beleidsdomein Landbouw en Visserij om schade te vergoeden, zoals voor het delgen van kosten voor het vernietigen, het uit de handel nemen, het behandelen, het bewerken of verwerken, of het geven van een andere bestemming dan een normale bestemming aan de landbouw- en visserijproducten of grondstoffen, vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van [...] betreffende het landbouw- en visserijbeleid, en, in voorkomend geval, voor het delgen van het inkomensverlies dat daarmee gepaard gaat, als:
 - a) de schade voortvloeit uit een beslissing van de Europese Unie, van de federale of van de Vlaamse overheid, zonder dat de schade veroorzaakt is door de schadelijder;
 - b) de schade niet voortvloeit uit bestrijdingsprogramma's met betrekking tot de dieren- of plantengezondheid;
- 6° de uitgaven voor het vergoeden van de economische schade, vermeld in artikel 14 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Art. 34. Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5. De middelen van het Vlaams Landbouwfonds worden gevormd door:

- 1° de verplichte bijdragen, opgelegd met toepassing van het tweede lid, en artikel 8, §1, ten laste van natuurlijke personen en rechtspersonen die activiteiten verrichten in de sectoren, vermeld in artikel 3 van het decreet van [...] betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen vermeld in artikel 4, 5°, van het decreet van [...] betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 3° de bijdragen en geldboeten, opgelegd in het kader van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen;
- 4° de administratieve geldboeten en exclusief bestuurlijke geldboeten, opgelegd ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 5° de betalingen van de expertisekosten en van de bedragen die overeenstemmen met het economische voordeel, die moeten betaald worden ter uitvoering van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid;
- 6° de vrijwillige bijdragen, alsook de uitzonderlijke ontvangsten;
- 7° de ontvangsten voor de uitvoering van diensten voor derden, met inbegrip van overheidsinstellingen;
- 8° de ontvangsten die voortvloeien uit de deelneming van de Europese Unie in de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;
- 9° de terugbetalingen van toelagen of voorschotten en ontvangen intresten die verbonden zijn aan uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds;
- 10° de bijstand van de Europese Unie voor de uitvoering van de controleregeling die geldt in het kader van het gemeenschappelijke visserijbeleid;
- 11° de verplichte bijdragen die opgelegd worden aan de bedrijven of personen die door de aard van hun activiteiten schade kunnen veroorzaken aan planten of dieren en aan plantaardige of dierlijke producten of visserijproducten;
- 12° andere middelen die hem bij decreet zijn toegewezen;
- 13° bij achterstal van betaling, de intresten op de bedragen, vermeld in punt 1° tot en met 12°.

De verplichte bijdragen, retributies, rechten en vergoedingen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kunnen worden geheven op planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten die worden voortgebracht, geoogst, aangeland, verhandeld, vervoerd, bewerkt of verwerkt. Ze kunnen ook worden geheven op de ondernemingen die planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten voortbrengen, verhandelen, vervoeren, bewerken of verwerken.”.

Art. 35. Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de inhoud van het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Vlaams Landbouwfonds;
- 2° de persoon of instantie die belast is met het beheer van het Vlaams Landbouwfonds en de bevoegdheden van die persoon of instantie;
- 3° de bevoegdheden van de rekenplichtige die de bedragen, vermeld in artikel 5, ontvangt.”.

Art. 36. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. §1. Bij het Vlaams Landbouwfonds wordt een raad opgericht.

De Vlaamse Regering bepaalt de organisatie, samenstelling en werkwijze van die raad.

§2. Bij het vaststellen van de inkomsten en de uitgaven wordt rekening gehouden met het advies van de raad en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren.

De raad geeft advies over:

- 1° het programma van de uitgaven van het Vlaams Landbouwfonds, dat vastgelegd wordt door de minister;
- 2° alle vragen waarvan de minister de raad opdraagt ze te onderzoeken.

De raad kan aan de minister elk voorstel voorleggen voor het toepassingsdomein van het Vlaams Landbouwfonds.

§3. De raad verleent geen advies over de middelen die worden ontvangen en de uitgaven die worden gedaan ter uitvoering van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele en biologische gewassen.”.

Art. 37. Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 8. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de raad, het bedrag van:

- 1° de verplichte bijdragen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1° en 11°, alsook de regels voor de inning ervan;
- 2° de vergoedingen, retributies, rechten, heffingen, afhoudingen en toeslagen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 2°, alsook de regels voor de inning ervan.

Het besluit betreffende de verplichte bijdragen, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen een maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.”.

Art. 38. Artikel 10 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10. Als de verplichte bijdragen en retributies, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1°, 2° en 11°, onbetaald blijven na de uiterste datum die is vastgesteld volgens de betalingsprocedure, wordt er eerst met een aangetekende brief een schriftelijke aanmaning gestuurd.

Vanaf de datum van verzending van de aanmaning kan de overheid beslissen dat er geen controles meer uitgevoerd worden en geen andere administratieve prestaties meer geleverd worden zolang de verschuldigde bedragen niet vereffend zijn. Bij niet-betaling binnen dertig kalenderdagen vanaf de uiterste betaaldatum wordt de persoon of het bedrijf in kwestie met een aangetekende brief in gebreke gesteld, zelfs als de bijdrage het voorwerp uitmaakt van een betwisting voor de rechtbanken. Vanaf de datum van die aanmaning wordt het verschuldigde bedrag vermeerderd met de wettelijke intrest.

De ingebrekestelling bevat de volgende tekst: “Na de ingebrekestelling kunnen de erkenningen, vergunningen of licenties met een aangetekende brief geschorst worden vanaf de dertigste werkdag na de kennisgeving van de ingebrekestelling, als er op die dag nog geen betaling werd ontvangen. Die maatregel neemt van rechtswege een einde op de eerste werkdag na de dag waarop de verschuldigde verplichte bijdragen of retributies effectief op de rekening van het Vlaams Landbouwfonds worden gecrediteerd.”.

Afdeling 11. Bevordering van de dierlijke productie

Art. 39. De Vlaamse Regering kan de dierlijke productie aanmoedigen door steun te verlenen aan verenigingen en organisaties voor de uitvoering van projecten die passen in het beleid voor een duurzame dierlijke productie.

Art. 40. De Vlaamse Regering kan de fokkerij organiseren door:

- 1° de voorwaarden vast te stellen voor de volgende fokkerijtaken:
 - a) de instelling van stamboeken en het bijhouden ervan;
 - b) de instelling van registers en het bijhouden ervan;
 - c) de opname van fokdieren in een stamboek of een register;
 - d) de toelating van fokdieren tot de voortplanting;
 - e) de uitvoering van het onderzoek op de prestaties, voortgebracht door fokdieren die meetbaar, erfelijk en economisch, ecologisch of maatschappelijk relevant zijn om de fokwaarde van de fokdieren te schatten, namelijk de prestatieonderzoeken en de berekening en beoordeling van de fokwaarde;
 - f) de opmaak en de aflevering van certificaten;
 - g) het behoud van de genetische diversiteit;
- 2° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaken, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 3° ondernemingen te erkennen, onder meer voor de uitvoering van de fokkerijtaak, vermeld in punt 1°, en de erkenningsvoorwaarden vast te stellen;
- 4° verenigingen te erkennen voor de coördinatie van de fokkerij;
- 5° verenigingen en organisaties van fokkers te erkennen voor het voeren van een vereenvoudigd beheer;
- 6° binnen de grenzen van het zoötechnische beleidscentra te erkennen voor het winnen of opslaan van sperma, eicellen of embryo's en daarvoor de zoötechnische voorwaarden vast te stellen, met het oog op het in de handel brengen ervan in de vorm van een verkoop, een bezit met het oog op een verkoop, een aanbieding voor verkoop en iedere beschikbaarheidstelling, levering of overdracht aan derden tegen of zonder vergoeding, met het oog op gebruik, en met het oog op het opmaken en afleveren van certificaten die bij het verkochte sperma en de verkochte eicellen en embryo's gevoegd worden;

- 7° opdrachten toe te wijzen aan verenigingen, organisaties en ondernemingen;
- 8° voorwaarden vast te stellen voor de deelname aan wedstrijden voor paardachtigen;
- 9° de kunstmatige inseminatie op zoötechnisch vlak te reglementeren en aan een erkenning te onderwerpen;
- 10° subsidies te verlenen voor het doel, vermeld in deze afdeling, binnen de grenzen van de begrotingskredieten, en de voorwaarden te bepalen waaraan de erkende verenigingen en organisaties van fokkers moeten voldoen om de subsidies te verkrijgen;
- 11° maximaal 20% van de prijzen of winsten uit wedstrijden met paardachtigen te bestemmen voor het behoud, de ontwikkeling en de verbetering van de fokkerij van paardachtigen.

Art. 41. Ter ondersteuning van haar beleid kan de Vlaamse Regering gebouwen en gronden verwerven en ter beschikking stellen van de verenigingen en organisaties van fokkers voor de uitvoering van de activiteiten waarvoor ze zijn erkend. Ze kan binnen de grenzen van haar begrotingskredieten opdracht geven tot herinrichting van de betreffende gebouwen en gronden.

Art. 42. Bij de opheffing van haar erkenning moet de vereniging of organisatie al haar foktechnische gegevens overdragen. De Vlaamse Regering kan de nadere regels van de gegevensoverdracht bepalen.

Hoofdstuk 3. Controle- en sanctiebepalingen

Afdeling 1. Algemene sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Toezicht

Art. 43. Deze onderafdeling is ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en op het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij, tenzij de bepalingen van de andere afdelingen van hoofdstuk 3 en het decreet van 19 mei 2006 er van afwijken in welk geval deze voornoemde bepalingen voorrang hebben op deze afdeling.

Art. 44. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie en met behoud van de toepassing van afdeling 2, houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst toezicht op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid en het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid.

In uitvoering van het eerste lid, kan de Vlaamse Regering de specifieke toezichtopdracht van de verschillende toezichthouders nader bepalen.

De resultaten van controles uitgevoerd in het kader van de toezichtopdracht kunnen doorgegeven worden binnen het beleidsdomein Landbouw en Visserij, aan de controleorganen, vermeld in artikel 45, en aan derden. De Vlaamse Regering kan hiervoor nadere modaliteiten bepalen.

Art. 45. De Vlaamse Regering kan de toezichtopdracht voor de door haar bepaalde aanlegenheden toevertrouwen aan één of meer controleorganen.

De Vlaamse Regering kan de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen en de opdrachten van de controleorganen vaststellen.

De resultaten van controles uitgevoerd in het kader van de toezichtopdracht kunnen doorgegeven worden aan entiteiten van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, aan de controleorganen en aan derden. De Vlaamse Regering kan hiervoor nadere modaliteiten bepalen.

Art. 46. Bij de uitoefening van hun opdracht mogen de toezichthouders op elk moment elke plaats betreden. Vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds mogen de toezichthouders de niet voor het publiek toegankelijke plaatsen alleen bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

Tot bewoonde lokalen hebben de toezichthouders echter enkel toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval, kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds.

Art. 47. Toezichthouders mogen inzage vorderen van zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers. Daarvoor mogen ze zich die informatiedragers laten voorleggen op de plaats die ze aanwijzen.

Ze mogen zich van de documenten en andere informatiedragers kosteloos een kopie laten verstrekken of er zelf een kopie van maken. Als ze ter plaatse geen kopieën kunnen maken, mogen ze de informatiedragers voor dat doel voor korte tijd meenemen.

Als ze documenten of andere informatiedragers met het oog op inzage of kopie ervan enige tijd bijhouden of meenemen, moeten ze een schriftelijk bewijs afgeven met een inventaris van de informatiedragers in kwestie.

Art. 48. Toezichthouders mogen vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen.

Art. 49. §1. Toezichthouders mogen zaken onderzoeken of laten onderzoeken met behoud van de toepassing van artikel 5, §2, door een daarvoor erkend laboratorium. Ze mogen zaken onder meer beproeven of laten beproeven, er monsters van nemen of laten nemen en ze meten of laten meten. Ze mogen daarvoor verpakkingen openen of laten openen.

Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze:

- 1° de zaken voor dat doel meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
- 2° de verpakkingen, die nodig zijn voor het vervoer en voor het houden van de te onderzoeken zaken, kosteloos opvorderen van de houder van die zaken.

De gecontroleerde mag in het kader van dit onderzoek de afname en het onderzoek van een tegenstaal eisen. De voorwaarden en de procedure kunnen hiervoor bepaald worden door de Vlaamse Regering.

§2. Toezichthouders mogen de technische middelen en het personeel om de beproeving, monsterneming of meting uit te voeren kosteloos opvorderen van de houder van de te onderzoeken zaken.

§3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de uitvoering van de onderzoeken en de bijbehorende analyses.

Art. 50. Toezichthouders mogen transportmiddelen en de lading ervan onderzoeken of laten onderzoeken, en mogen daarbij inzage vorderen van wettelijk voorgeschreven documenten.

Met het oog op de uitoefening van de onderzoeken, mogen ze van de bestuurder en de begeleiders van transportmiddelen vorderen dat ze hun transportmiddel kosteloos staande houden en naar een door hen aangewezen plaats brengen.

Art. 51. Toezichthouders kunnen bij de uitvoering van hun toezichtopdracht de bijstand van de politie vorderen.

Art. 52. Bij de uitoefening van hun toezichtrechten mogen toezichthouders zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid.

Art. 53. Bij vermoeden van inbreuk op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid of het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, maakt de toezichthouder daarvan melding in het controleverslag.

Bij de vaststelling van inbreuken die aanleiding geven tot een zwaardere sanctie dan het geven van een waarschuwing, maakt de toezichthouder een proces-verbaal op.

De processen-verbaal die de toezichthouders opmaken, hebben bewijswaarde tot het tegenbewijs is geleverd. Een kopie ervan wordt binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum van verbalisering aangetekend verstuurd naar de persoon of de personen ten laste van wie het is opgesteld, voor zover de persoon van de overtreder bekend is. Indien er tevens nader onderzoek nodig is om de persoon van de overtreder en zijn verblijfplaats te achterhalen, wordt een kopie van het proces-verbaal binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum waarop de persoon van de overtreder en zijn verblijfplaats bekend zijn, verstuurd naar deze persoon.

Indien de termijnen, vermeld in het derde lid niet nageleefd worden, verliest het proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel.

De uitbetaling van steun kan worden opgeschort tijdens het onderzoek naar de naleving van dit decreet, en de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid of het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid.

Art. 54. De toezichthouders kunnen, bij administratieve maatregel, bewarend beslag leggen op producten, grondstoffen en productiemiddelen die het resultaat zijn van of gebruikt worden voor de activiteiten, vermeld in artikel 3, §1, waarvan ze vermoeden dat het gebruik of de productie niet beantwoordt aan de bepalingen van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en de bepalingen van het Europese Landbouw- of Zeevisserijbeleid.

De duur van het bewarend beslag mag niet meer bedragen dan dertig dagen, tenzij een langere periode noodzakelijk is voor de analyse van het monster. Het bewarend beslag wordt gelicht bij beslissing van de persoon die het heeft gelegd, door het verstrijken van de termijn of door het beslag, vermeld in artikel 62.

Onderafdeling 2. Handhaving

Art. 55. Als een inbreuk op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid, wordt vastgesteld, kunnen de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt:

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;

3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en een exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, opgelegd kan worden.

Art. 56. §1. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 25 euro en maximaal 1000 euro:

- 1° inbreuken op administratieve verplichtingen die voortvloeien uit dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid;
- 2° het oneigenlijk indienen van steunaanvragen;
- 3° het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie, zonder het oogmerk om ten onrechte een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste is van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling.

§2. Personen die binnen een termijn van dertig dagen na aanmaning de verplichte bijdragen en retributies opgelegd in uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij en de uitvoeringsbesluiten ervan niet betalen, kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro en maximaal 5000 euro.

§3. Kunnen het voorwerp uitmaken van een exclusieve bestuurlijke geldboete van minimaal 100 euro tot maximaal 15.000 euro:

- 1° inbreuken op dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid;
- 2° het verhinderen van of niet-meewerken aan een controle ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid;
- 3° het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend;
- 4° het voorwenden van een bepaalde situatie met het oog op het verkrijgen of behouden van steun die ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid wordt toegekend.

§4. Bij samenloop van verschillende inbreuken worden de bedragen van de exclusieve bestuurlijke geldboeten samengevoegd, zonder dat die samen hoger mogen zijn dan het dubbel van het maximumbedrag, vermeld in de derde paragraaf.

Bij herhaling binnen drie jaar na de oplegging van een exclusieve bestuurlijke geldboete, wegens een van de inbreuken, vermeld in de vorige paragrafen, kan de exclusief bestuurlijke geldboete verdubbeld worden.

§5. Als een inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid kan bovenop de sancties, vermeld in de voorgaande paragrafen een weigering of verlaging van steun worden opgelegd.

Als een door de Vlaamse Regering aan te duiden ernstige inbreuk betrekking heeft op steun die toegekend wordt ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan of het Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid, kan bovenop de sancties, vermeld in de vorige paragrafen een uitsluiting van steun worden opgelegd voor een termijn van maximaal vijf jaar.

§6. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in dit artikel kunnen worden vermeerderd met een bedrag dat overeenkomt met het economisch voordeel dat voortvloeit uit het plegen van de inbreuk. Bovendien kunnen ook de expertisekosten ten laste worden gelegd van de overtreder.

De exclusieve bestuurlijke geldboeten, laten de mogelijkheid tot niet-uitbetaling van toegekende steun of de terugvordering van de uitbetaalde steun, de intrekking van de eventuele erkenning en de terugbetaling van de kosten voor het onderzoek onverlet.

Art. 57. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren aan die de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56 opleggen.

Art. 58. §1. Na de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 53, brengen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren binnen een termijn van zestig dagen, de vermoedelijke overtreder op de hoogte van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

De vermoedelijke overtreder kan binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de kennisgeving van dit bericht schriftelijk zijn verweer meedelen. Als de vermoedelijke overtreder zijn schriftelijk verweer mondeling wenst toe te lichten, moet hij hierom uitdrukkelijk in het schriftelijk verweer verzoeken.

§2. Binnen een termijn van negentig dagen, na de kennisgeving van het voornemen om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen en na de vermoedelijke overtreder in voorkomend geval te hebben gehoord beslissen de door de Vlaamse Regering aan te duiden ambtenaren over het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboetes, vermeld in artikel 56.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, bepaalt het bedrag van de exclusieve bestuurlijke geldboete.

De overtreder wordt onmiddellijk van deze beslissing in kennis gesteld.

§3. De Vlaamse Regering kan de procedure voor het opleggen van de exclusieve bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56, nader uitwerken.

Art. 59. Diegene aan wie een exclusief bestuurlijke geldboete, als vermeld in artikel 56 is opgelegd, kan tegen de beslissing, vermeld in artikel 58, beroep instellen bij de door de Vlaamse Regering aan te duiden beroepsinstantie binnen een termijn van dertig dagen die aanvangt op de dag van kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Vlaamse Regering zal de beroepsprocedure, vermeld in het eerste lid, uitwerken.

Art. 60. De bevoegdheid tot het opleggen van een exclusief bestuurlijke geldboete vervalt vijf jaar na het feit dat een inbreuk als vermeld in dit decreet oplevert en drie jaar na de vaststelling van de inbreuk vermeld in dit decreet.

De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt gestuit door de procedure vermeld in artikel 58 en het beroep vermeld in artikel 59. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs voor personen die er niet bij betrokken waren.

Art. 61. De exclusieve bestuurlijke geldboeten, vermeld in artikel 56, worden gestort aan het Fonds voor Landbouw en Visserij, opgericht bij het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Art. 62. §1. De toezichthouders mogen, in geval van inbreuk, de grondstoffen, de producten, alsook de productiemiddelen in beslag nemen.

§2. De in beslag genomen producten of grondstoffen mogen:

- 1° verkocht worden of aan een liefdadigheidsinstelling geschonken worden;
- 2° tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar;
- 3° ontaard of verwerkt en tot een ander gebruik bestemd worden, op kosten van de overtreder;
- 4° vernietigd worden, op kosten van de overtreder.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontarding, verwerking, herbestemming of vernietiging bepalen.

Art. 63. In geval van teruggave van de in beslag genomen producten of grondstoffen als vermeld in artikel 62, §2, eerste lid, 2°, wordt de ontvangen vergoeding geblokkeerd tot de exclusieve bestuurlijke geldboete, vermeld in artikel 56, is opgelegd. De ontvangen vergoeding treedt in de plaats van de in beslag genomen producten of grondstoffen en wordt verrekend met het te betalen bedrag van de exclusief bestuurlijke geldboete.

Tenzij het uitdrukkelijk anders wordt bepaald, is deze onderafdeling ook van toepassing op de andere afdelingen van hoofdstuk 3.

Afdeling 2. Bijzondere sanctiebepalingen

Onderafdeling 1. Handhaving inzake het zeevisserijbeleid

Art. 64. §1. Met betrekking tot de zeevisserij en onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten. Ze stellen de inbreuken daarop vast in processen-verbaal die bewijswaarde hebben tot het tegendeel is bewezen.

De toezichthouders vermeld in het eerste lid, hebben daarvoor het recht om zich op elk moment aan boord van vissersvaartuigen te begeven, de overlegging van alle scheepspapieren en alle bewijsstukken te eisen, alsook zich te begeven in alle lokalen en plaatsen aan boord waar zich visserijproducten of vistuigen kunnen bevinden. Ze mogen alle documenten en bewijsstukken voor onderzoek in beslag nemen. In de uitoefening van hun opdracht mogen op elk moment zij fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, vervoermiddelen, bedrijfsgebouwen, veilingen, markten, vismijnen en de in de open lucht gelegen bedrijven betreden. Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen, slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

§2. Als een inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt vastgesteld, kunnen de ambtenaren die aangewezen zijn door de Vlaamse Regering, een waarschuwing richten aan de overtreder en hem aanmanen een einde te maken aan de inbreuk.

Het origineel van de waarschuwing wordt naar de overtreder gestuurd binnen vijftien dagen na de vaststelling van de inbreuk.

De waarschuwing vermeldt:

- 1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wettelijke bepalingen;
- 2° in voorkomend geval, de termijn waarin een einde gemaakt moet worden aan de inbreuk;
- 3° dat, als geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing, een proces-verbaal opgesteld zal worden en naar de procureur des Konings gestuurd zal worden.

§3. In geval van ontdekking op heterdaad mogen de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, met het doel een vervolging in te stellen en met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen op kosten en risico van de eigenaar of exploitant en, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of exploitant aan de ketting leggen.

Als de toezichthouders, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ernstige redenen hebben om te geloven dat er inbreuken zijn begaan, mogen ze, met instemming van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Brugge, het vissersvaartuig naar een Belgische haven opbrengen of laten opbrengen, op kosten en risico van de eigenaar of exploitant. Als vervolgens een inbreuk wordt vastgesteld, mogen ze, indien nodig, het vissersvaartuig voor rekening en risico van de eigenaar of de exploitant aan de ketting leggen.

§4. Als een vissersvaartuig aan de ketting is gelegd ter uitvoering van dit decreet, de uitvoeringsbesluiten ervan en, het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid en de internationale akten, wordt het vissersvaartuig onmiddellijk vrijgegeven in ruil voor het stellen door de eigenaar of de persoon die voor zijn rekening handelt, van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de verbalisant en niet hoger mag zijn dan de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, aan de verbalisant worden bezorgd die ze in bewaring geeft volgens de voorwaarden en de procedure die de Vlaamse Regering kan bepalen.

De geldboete die is opgelegd door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, alsook alle andere kosten worden op de borgsom verhaald. Het overblijvende gedeelte wordt onmiddellijk terugbetaald. De rente van de in consignatie gegeven som wordt bij de borgsom gevoegd.

§5. Als een vreemd vissersvaartuig aan de ketting wordt gelegd, wordt de vlaggenstaat via zijn diplomatieke vertegenwoordiger onmiddellijk op de hoogte gebracht van de genomen maatregelen en van de eventuele daarna opgelegde straffen.

Art. 65. §1. Als een inbreuk als vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, wordt vastgesteld, hebben de toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, bovendien het recht onmiddellijk beslag te leggen op de visserijproducten, het vistuig en andere productiemiddelen.

§2. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen de in beslag genomen visserijproducten:

- 1° verkopen of aan een liefdadigheidsinstelling schenken;
- 2° ontaarden of verwerken en tot een ander gebruik bestemmen, op kosten van de overtreder;
- 3° opnieuw in zee werpen of laten werpen;
- 4° vernietigen, op kosten van de overtreder.

In geval van verkoop van de in beslag genomen visserijproducten als vermeld in het eerste lid, 1°, wordt de ontvangen som op de griffie van de bevoegde rechtbank gedeponeerd tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen visserijproducten, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de verkoop, teruggave, ontaarding, verwerking, herbestemming of vernietiging bepalen.

§3. De toezichthouders, vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, mogen het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen teruggeven aan de overtreder tegen het stellen van een borgsom of een bankgarantie, die overeenkomt met een bedrag dat vastgesteld wordt door de toezichthouder en niet hoger mag zijn dan een vijfde van de maximumgeldboete, vermeld in artikel 67, eerste lid.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan niet worden gebruikt als de vistuigen of de productiemiddelen niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering.

De in beslag genomen vistuigen en andere productiemiddelen worden in bewaring gegeven bij de griffie van de bevoegde rechtbank. De borgsom of de bankgarantie moet, tegen afgifte van ontvangstbewijs, worden bezorgd aan de toezichthouder die ze op de griffie van de rechtbank deponeert tot over het misdrijf een eindbeslissing is genomen. Het bedrag treedt in de plaats van het in beslag genomen vistuig en andere productiemiddelen, zowel voor de verbeurdverklaring als voor de eventuele teruggave.

Art. 66. Bij veroordeling kan de rechtbank altijd de verbeurdverklaring van de in beslag genomen visserijproducten, vistuigen en andere productiemiddelen bevelen.

De verbeurdverklaring wordt altijd uitgesproken en de vernietiging wordt altijd bevolen als het vistuigen of productiemiddelen betreft die niet voldoen aan Europese of Vlaamse reglementering en als de aard van het visserijproduct dat vereist.

Als de rechtbank beveelt om de visserijproducten, vistuigen of productiemiddelen te vernietigen, zijn de kosten daarvan voor rekening van de veroordeelde.

De rechtbank kan daarenboven de bekendmaking van het vonnis bevelen in een of meer dagbladen en de aanplakking ervan op de plaatsen en gedurende de periode die ze vaststelt, volledig voor rekening van de veroordeelde.

Art. 67. De volgende personen worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 50.000 euro, of met een van die straffen alleen en voor zover die inbreuken betrekking hebben op de zeevisserij of aquacultuur:

- 1° personen die een inbreuk plegen op of misbruik maken van een etiketteringsvoorschrift;
- 2° personen die, op welke wijze ook, veinzen of valselijk beweren dat een grondstof, of product of zijn activiteiten door de overheid zijn gekeurd of erkend, of personen die zich valselijk op die keuring, controle of erkenning beroepen;
- 3° personen die bedrog plegen, hetzij met betrekking tot een van de hoofdzakelijke hoedanigheden van een grondstof als vermeld in dit decreet, hetzij door voor de aanduiding of betiteling van die grondstoffen een benaming te gebruiken die hen niet toekomt, hetzij door andere bedrieglijke praktijken te stellen die tot doel hebben in het bestaan van die hoedanigheden te doen geloven;
- 4° personen die, zonder geldige erkenning, machtiging of voorafgaande melding, een grondstof of product verwerven, aanbieden, vervoeren, in-, uit- of doorvoeren, bereiden, vervaardigen, in hun bezit hebben of in de handel brengen als daarvoor een erkenning, machtiging of voorafgaande melding vereist is;
- 5° personen die een grondstof of een product, of een monster ervan, vervalsen of laten vervalsen;
- 6° personen die een grondstof of product te koop aanbieden of in voorraad houden voor de verkoop, te koop stellen, verkopen of leveren, terwijl ze weten dat de grondstof of het product vervalst is;
- 7° personen die kwaadwillig of bedrieglijk vervalsingprocedés voor een grondstof of product verspreiden of bekendmaken;
- 8° personen die een grondstof of product in de handel brengen, verwerven, aanbieden, voor de verkoop ervan tentoonstellen, in hun bezit houden, bereiden, vervoeren, verkopen, leveren, afstaan, invoeren, uitvoeren of doorvoeren, als die handeling verboden is;

- 9° personen die een grondstof uitvoeren met vermelding van de toepassingen die niet toegelaten zijn in het land van bestemming;
- 10° personen die een grondstof of product gebruiken in omstandigheden of voor een toepassing die verboden is;
- 11° personen die bewust valse of onvolledige verklaringen afleggen om een vergoeding of steun te verkrijgen of te behouden, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Vlaamse overheid, van de Europese Unie of een andere internationale instelling is;
- 12° personen die nalaten de verplichte aanduidingen aan te brengen;
- 13° personen die zich verzetten tegen bezoeken, inspecties, controles, monsternemingen of vragen naar inlichtingen of documenten door de toezichthouders of die, willens en wetens, onjuiste inlichtingen of documenten verstrekken;
- 14° personen die weigeren te gehoorzamen aan de bevelen die door de toezichthouders vermeld in artikel 64, §1, eerste lid, worden gegeven;
- 15° personen die een inbreuk plegen op de bepalingen over de zeevisserij in het Europese Gemeenschappelijke Visserijbeleid, dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, die geen inbreuk is als vermeld in punt 1° tot en met 13°.

Personen die een inbreuk als vermeld in het eerste lid, begaan in de territoriale zee, worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar en met de geldboete, vermeld in dit artikel, of met een van die straffen alleen.

Als de inbreuk wordt begaan tussen zonsondergang en zonsopgang of bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, kunnen de maximumstraffen verdubbeld worden. De rechtbank kan bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een van de misdrijven, vermeld in het eerste lid, daarnaast de sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde voor een termijn van acht dagen tot een jaar.

Met behoud van de toepassing van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt de overtreder ook veroordeeld tot betaling van alle gemaakte kosten, met inbegrip van de kosten die voortvloeien uit de inbeslagname van het vstuig en de productiemiddelen.

Art. 68. Alleen de correctionele rechtbank van Brugge is bevoegd om kennis te nemen van de inbreuken, vermeld in artikel 67, eerste lid.

Onderafdeling 2. Handhaving van het beleid inzake gespecialiseerde pluimveebedrijven

Art. 69. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de gespecialiseerde pluimveebedrijven:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vaststellen;
- 2° de vaststelling van de inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 4° de goedkeuring van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 5° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 6° de controleorganen machtigen de administratieve sancties, vermeld in punt 1° en punt 2°, toe te passen.

Onderafdeling 3. Handhaving van het beleid inzake duurzame landbouw

Art. 70. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, worden de begunstigen van de volgende steunmaatregelen onderworpen aan de controle en administratieve sancties, die bepaald kunnen worden door Vlaamse Regering:

- 1° de bevordering van duurzame landbouwproductiemethoden, vermeld in artikel 10;
- 2° de organisatie van de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsactiviteiten, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19.

Art. 71. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, worden de volgende maatregelen en organisaties onderworpen aan de controle en administratieve sancties, die bepaald kunnen worden door de Vlaamse Regering:

- 1° de uitvoering van de steunmaatregelen, vermeld in artikel 10;
- 2° de naschoolse vormingsactiviteiten, vermeld in artikel 12;
- 3° de organisatie van de sensibiliseringsacties, vermeld in artikel 16;
- 4° de organisatie van de landbouweducatieve activiteiten, vermeld in artikel 19;
- 5° de erkende centra, vermeld in artikel 10, §2, artikel 14, 17 en 20.

Onderafdeling 4. Handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten

Art. 72. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten:

- 1° inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de administratieve sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 5. Handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen

Art. 73. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, zal de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid inzake de invoering en uitvoering van kwaliteitssystemen:

- 1° de inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vaststellen;
- 2° bepaalde controletaken overdragen aan een of meer controleorganen;
- 3° de erkenning van de controleorganen en het toezicht op die controleorganen nader regelen;
- 4° de opdrachten van de controleorganen vaststellen;
- 5° de controleorganen machtigen de administratieve sancties, vermeld in punt 1°, toe te passen.

Onderafdeling 6. Handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit

Art. 74. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 3, afdeling 1, kan de Vlaamse Regering voor de handhaving van het beleid ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening met betrekking tot groenten en fruit inbreuken en de bijbehorende administratieve sancties vaststellen.

Afdeling 3. Invordering van ten onrechte uitbetaalde steun en exclusieve bestuurlijke geldboeten

Art. 75. §1. Bij gebreke aan voldoening van de exclusieve bestuurlijke geldboeten, en alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren kan door de ambtenaar die belast is met de invordering, een dwangbevel worden uitgevaardigd.

Dat dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de daarvoor door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar.

§2. Het dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot of met een aangetekende brief.

Art. 76. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet aantekenen houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement van de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Art. 77. §1. Op grond van het uitvoerbaar verklaarde dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van alle ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten, de administratieve geldboeten, en de kosten heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de betrokkene en kan het een wettelijke hypotheek nemen op al de goederen van de betrokkene die daarvoor vatbaar zijn en die in het Vlaamse Gewest liggen.

§2. Het voorrecht, vermeld in paragraaf 1, neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten, vermeld in artikel 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

§4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, vermeld in artikel 75, §1, tweede lid.

De inschrijving vindt plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat door die ambtenaar eensluidend wordt verklaard en dat melding maakt van de betekening ervan.

§5. Artikel 19, tweede lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde ten onrechte uitbetaalde steun en toebehoren, de exclusieve bestuurlijke geldboeten en de administratieve geldboeten waarvoor een dwangbevel is uitgevaardigd en waarvan betekening aan de betrokkene is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 78. Artikel 10 van het decreet 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen wordt opgeheven.

Art. 79. Voor zijn toepassing in het Vlaamse Gewest, wordt artikel 37 van de wet van 5 februari 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit van de landbouwproducten opgeheven.

Art. 80. Artikel 9, 11, 12 en 13, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij worden opgeheven.

Art. 81. Voor hun toepassing in het Vlaamse Gewest worden de volgende regelingen opgeheven:

- 1° de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 426 van 5 augustus 1986, de wetten van 24 maart 1987 en 23 maart 1998, en het decreet van 12 december 2008;
- 2° de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 3 mei 1999 en 22 april 1999 en het decreet van 19 december 2008;
- 3° de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, gewijzigd bij de wetten van 21 december 1998 en 5 februari 1999, de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;
- 4° de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999, en het koninklijk besluit van 22 februari 2001;
- 5° de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990, 5 februari 1999 en 5 februari 1999, bij de decreten van 19 december 2008 en 18 december 2009 en bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1995 en 22 februari 2001;
- 6° het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005.

Art. 82. De Vlaamse Regering is belast met de coördinatie van de bepalingen van dit decreet, artikel 12 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector, het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij, artikel 40 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepaling tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen, en het decreet van 6 juli 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, met inachtneming van de wijzigingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie.

Daartoe kan de Vlaamse Regering:

- 1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen;

- 3° zonder afbreuk te doen aan de inhoud van de te coördineren bepalingen, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenvormigheid in de terminologie te brengen;
- 4° in de bepalingen die niet in de coördinatie worden opgenomen, de verwijzingen naar de gecoördineerde bepalingen aanpassen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: “Vlaamse codex Landbouw en Visserij”.

Art. 83. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2014.

Brussel, 29 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS